

**CODUL PENAL AL
REPUBLICII FINLANDA**

FI

CODUL PENAL AL REPUBLICII FINLANDA

Tudorel TOADER

Codul penal este structurat pe un număr de 51 capitole. Normele penale generale sunt cuprinse în capitolele 1-11, iar normele penale speciale sunt cuprinse în capitolele 12-51.

Norme penale cu caracter general (Capitolele 1-11)

Principalele particularități în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Amenda este stabilită prin sistemul zilelor-amendă, ale cărei limite sunt o zi-amendă și 120 de zile-amendă. Cuantumul unei zile-amendă trebuie stabilit astfel încât să fie rezonabil în raport cu situația materială a condamnatului. O zi-amendă este considerată rezonabilă dacă este în cuantum de o șaisprecime din venitul lunar al condamnatului, din care se scad taxele și impozitele stabilite prin lege și o reducere forfetară pentru consumul de bază. Cuantumul va fi scăzut dacă persoana supusă pedepsei amenzii are obligații față de persoanele aflate în întreținerea sa.

Liberarea de probă sub supraveghere. Un deținut poate fi plasat în afara închisorii, în libertate de probă sub supraveghere, efectuată prin mijloace tehnice sau de altă natură, timp de cel mult șase luni înainte de liberarea condiționată sau de liberarea la termen, ca urmare a executării pedepsei.

Perioada de probă a liberării condiționate. Perioada de probă, echivalentă cu durata pedepsei rămase la data liberării, începe la momentul liberării condiționate a persoanei condamnate.

Tipurile de pedeapsă. Pedepsele generale sunt amenda penală sumară, amenda, închisoarea cu suspendarea condiționată a executării, munca în folosul comunității, pedeapsa sub supraveghere și închisoarea cu executare.

Serviciul în folosul comunității. Un infractor care este condamnat la închisoare necondiționată pe o durată determinată de cel mult opt luni va fi condamnat, în schimb, la serviciu în folosul comunității, cu excepția cazului în care pedeapsa închisorii necondiționate, pedeapsa monitorizată, serviciul în folosul comunității anterior, continuarea activității infracționale sau alte motive întemeiate trebuie considerate impedimente pentru impunerea ordinului de serviciu în folosul comunității.

Pedeapsa monitorizată. Unui infractor care este condamnat la închisoare necondiționată pe o durată determinată de cel mult șase luni trebuie, în schimb, să îi fie impusă o pedeapsă monitorizată pentru o perioadă similară de timp.

Normele penale speciale. (Capitolele 12-51)

Înaltă trădare. O persoană care, prin violență sau amenințarea cu violență sau printr-o manieră similară, prin constrângere ilegală sau prin încălcarea Constituției, cu scopul abrogării Constituției finlandeze sau al modificării acesteia, sau al modificării fundamentelor și instituțiilor politice din Finlanda, comite o faptă care declanșează pericolul ca acest scop să fie atins, este condamnată pentru înaltă trădare.

Obstrucționarea activității unui funcționar public. O persoană care, fără a întrebuița sau a amenința cu violență, împiedică sau încearcă să împiedice executarea unui act oficial, sau să facă mai dificilă executarea actului, este condamnată pentru obstrucționarea activității unui funcționar public.

Darea de mită unui membru al Parlamentului, în formă agravată. În cazul în care, în darea de mită unui membru al Parlamentului, cadoul sau beneficiul este destinat să determine membrul să acționeze, în mandatul său parlamentar, în beneficiul considerabil al persoanei care dă mita sau al altei persoane sau provoacă pierderi sau prejudicii considerabile pentru o altă persoană, se pedepsește.

Revolta. Atunci când un grup intenționează în mod clar să folosească violența împotriva unei persoane sau să provoace daune semnificative unei proprietăți, o persoană care participă în mod activ la acțiunile grupului și, în acest context, nu respectă o ordonanță legală emisă de un funcționar competent pentru a se dispersa, este condamnată pentru revoltă.

Deghizarea ilegală. O persoană care, în considerarea unei întruniri publice sau a unui eveniment public organizat într-un loc public sau a unei alte adunări publice organizate într-un loc public, poartă o deghizare, astfel încât să nu poată fi recunoscută și intenționează în mod clar să întrebuițeze violență împotriva unei persoane sau să provoace daune unei proprietăți este condamnată pentru deghizarea ilegală.

Infracțiune privitoare la protecția animalelor. O persoană care, în mod intenționat sau prin neglijență gravă, prin violență, împovărare excesivă, lipsă de îngrijire sau hrană necesară tratează un animal cu cruzime sau provoacă suferințe inutile, dureri sau angoase unui animal, este pedepsită.

Încălcarea interdicției de comercializare a blănurilor de pisică sau de câine. O persoană care introduce pe piață blănuri de pisică sau de câine sau produse care conțin astfel de blănuri, este condamnată pentru violarea interdicției de comercializare a blănurilor de pisică sau de câine.

Distribuirea de materiale care conțin reprezentări de acte violente. O persoană care oferă spre vânzare sau închiriere, distribuie sau în alt mod oferă sau menține disponibil sau, în acest scop, produce sau importă filme sau alte programe audiovizuale sau înregistrări sau fișiere de date care conțin astfel de filme sau programe audiovizuale care conțin proiecții de violență brutală este condamnată pentru distribuirea de materiale care conțin reprezentări de acte de violență se pedepsește.

Obscenitatea publică. O persoană care execută în mod public un act obscen care cauzează ofensă este, cu excepția cazului în care pedeapsa pentru faptă este prevăzută într-o altă lege, pedepsită.

Confiscarea în legătură cu o infracțiune privitoare la protecția animalelor. Animalele la care se face referire în interdicția de a deține animale și care sunt deținute sau păstrate de persoana care face obiectul interdicției la data la care a fost impusă, vor fi supuse confiscării de către stat. În mod similar, animalele care fac obiectul unei încălcări a interdicției de stăpânire a animalelor vor fi confiscate de către stat. Confiscarea se dispune indiferent de proprietarul animalelor în cauză. În schimbul animalelor care fac obiectul unei încălcări a interdicției de a deține animale, va fi dispusă împotriva persoanei vinovate confiscarea valorii acestora.

Manipularea ilegală a moștenirii genetice. O persoană care efectuează cercetări care implică manipularea integrității umane sau a unui embrion uman sau a unui făt uman și care are drept scop să facă posibilă clonarea umană, generarea unui om prin combinarea embrionilor, sau generarea unui om prin combinarea celulelor germinale umane și a unui material genetic animal, este condamnată pentru manipularea ilegală a moștenirii genetice.

Hărțuirea prin comunicații. O persoană care, cu intenția de a deranja, trimite în mod repetat mesaje sau efectuează apeluri către o altă persoană, astfel încât fapta conduce la provocarea unui deranj considerabil sau a unei vătămări, este condamnată pentru hărțuirea prin comunicații.

Defăimarea. O persoană care răspândește informații false sau o insinuaare falsă privitoare la o altă persoană, astfel încât fapta conduce la provocarea de daune sau suferințe persoanei respective sau face persoana respectivă subiect de dispreț, sau denigrează o altă persoană, este condamnată. În mod similar, o persoană care răspândește informații false sau o insinuaare falsă despre o persoană decedată, astfel încât fapta conduce la provocarea de suferințe unei persoane căreia persoana decedată i-a fost deosebit de apropiată, este condamnată pentru defăimare.

Nesupravegherea animalelor. Persoana care, cu intenție sau din neglijență gravă, nu își îndeplinește obligația de a păzi animalul, periculos pentru oameni, pentru care este responsabilă, va fi condamnată pentru nesupravegherea animalelor. Instanța poate dispune ca animalul să fie sacrificat dacă acest act este justificat de pericolozitatea animalului.

CUPRINS

Capitolul 1. Sfera de aplicare a legii penale în Finlanda (626/1996)	297
Capitolul 2. Pedepse	305
Capitolul 2(a). Amenda, conversia pedepsei și taxa penală sumară (550/1999).....	308
Capitolul 2(b). Pedepsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării (520/2001)	315
Capitolul 2(c). Închisoarea (780/2005).....	316
Capitolul 3. Cadrul general al răspunderii penale (515/2003).....	322
Capitolul 4. Cauze de excludere a răspunderii penale (515/2003)	324
Capitolul 5. Tentativa și complicitatea (515/2003)	326
Capitolul 6. Pedepsa (515/2003).....	328
Capitolul 7. Contopirea pedepselor (697/1991)	335
Capitolul 8. Prescripția	339
Capitolul 9. Răspunderea penală a persoanelor juridice (743/1995)	346
Capitolul 10. Confiscarea (875/2001)	349
Capitolul 11. Crimele de război și crimele împotriva umanității (212/2008)	354
Capitolul 12. Infracțiuni de trădare (578/1995)	362
Capitolul 13. Înalță trădare (578/1995)	365
Capitolul 14. Infracțiuni contra democrației (578/1995).....	366
Capitolul 15. Infracțiuni contra administrării justiției (563/1998)	368
Capitolul 16. Infracțiuni contra autorităților publice (563/1998).....	372
Capitolul 17. Infracțiuni contra ordinii publice (563/1998).....	380
Capitolul 18. Infracțiuni contra drepturilor familiei	394
Capitolul 20. Infracțiuni sexuale (563/1998)	395
Capitolul 21. Omuciderea și vătămarea corporală (578/1995)	401
Capitolul 22. Încălcarea drepturilor fătului, embrionului și moștenirii genetice (373/2009).....	405
Capitolul 23. Infracțiuni privind traficul rutier (545/1999).....	407
Capitolul 24. Infracțiuni contra vieții private, liniștii publice și reputației personale (531/2000).....	413
Capitolul 25. Infracțiuni contra libertății personale (578/1995).....	417
Capitolul 28. Furt, delapidare și utilizare neautorizată (769/1990)	421
Capitolul 29. Infracțiuni la regimul finanțelor publice (769/1990)	426

Capitolul 30. Infracțiuni economice	431
Capitolul 31. Tălhăria și șantajul	437
Capitolul 32. Infracțiunile de primire și spălare de bani (61/2003).....	439
Capitolul 33. Infracțiuni de fals.....	442
Capitolul 34. Crearea unor situații de pericol (578/1995)	444
Capitolul 34(a). Infracțiunile de terorism (17/2003)	448
Capitolul 35. Daune de natură penală (769/1990).....	454
Capitolul 36. Înșelăciunea și alte infracțiuni asociate acesteia (769/1990).....	456
Capitolul 37. Infracțiuni privitoare la mijloacele de plată (769/1990)	458
Capitolul 38. Infracțiuni privitoare la date și comunicații (578/1995).....	461
Capitolul 39. Infracțiuni ale debitorului (769/1990)	468
Capitolul 40. Infracțiuni de serviciu (604/2002).....	470
Capitolul 41. Infracțiuni la regimul armelor (531/2007).....	475
Capitolul 44. Infracțiuni privitoare la sănătate și securitate (400/2002)	478
Capitolul 45. Infracțiuni militare (559/2000).....	486
Capitolul 46. Infracțiuni referitoare la import și export (42/2009).....	493
Capitolul 47. Infracțiuni cu privire la raporturile de muncă.....	498
Capitolul 48. Infracțiuni cu privire la mediu (578/1995).....	502
Capitolul 48(a). Infracțiuni privind resursele naturale (515/2002).....	506
Capitolul 49. Încălcarea unor drepturi exclusive (578/1995)	510
Capitolul 50. Infracțiuni la regimul substanțelor narcotice.....	512
Capitolul 50(a). Infracțiuni la regimul alcoolului (641/2009).....	515
Capitolul 51. Infracțiuni la regimul piețelor de valori mobiliare (753/2012).....	517

CODUL PENAL AL REPUBLICII FINLANDA

(39/1889, amendamente până la 766/2015 inclusiv)

CAPITOLUL 1

Sfera de aplicare a legii penale în Finlanda (626/1996)

Secțiunea 1. Infracțiune comisă în Finlanda

- (1) Legea finlandeză se aplică în cazul unei infracțiuni comise în Finlanda.
- (2) Aplicarea legii finlandeze în cazul unei infracțiuni comise în zona economică a Finlandei intră sub incidența Legii privind zona economică a Finlandei (1058/2004) și Legii privind protecția mediului în navigație (300/1979). (1680/2009)

Secțiunea 2. Infracțiune legată de un vas finlandez (626/1996)

(1) În cazul unei infracțiuni comise la bordul unui vas finlandez sau al unei aeronave finlandeze se aplică legea finlandeză, dacă infracțiunea a fost comisă

(1) în timp ce vasul se afla în apele internaționale sau într-un teritoriu ce nu aparține niciunui stat sau dacă aeronava se afla în sau deasupra unui astfel de teritoriu, sau

(2) atunci când vasul se afla pe teritoriul unui stat sau când aeronava se afla în sau deasupra unui astfel de teritoriu și infracțiunea a fost comisă de către comandantul vasului sau aeronavei, de un membru al echipajului acestora, de un pasager sau de o altă persoană aflată la bord în orice altă calitate.

(2) Legea finlandeză se aplică, de asemenea, în cazul unei infracțiuni comise în afara Finlandei de către comandantul unui vas sau al unei aeronave sau de către un membru al echipajului acestora dacă, prin comiterea acelei infracțiuni, făptuitorul își încalcă îndatoririle legale ce îi revin în calitate de comandant al vasului sau aeronavei sau de membru al echipajului acestora.

Secțiunea 3. Infracțiune îndreptată împotriva Finlandei (626/1996)

(1) Legea finlandeză se aplică în cazul unei infracțiuni comise în afara Finlandei și care este îndreptată împotriva Finlandei.

(2) O infracțiune va fi considerată ca îndreptată împotriva Finlandei

(1) dacă este vorba despre o infracțiune de trădare sau de înaltă trădare,

(2) dacă fapta a încălcat sau periclitat într-un alt fel, în mod grav, drepturile sau interesele militare sau economice ale Finlandei, sau

(3) dacă infracțiunea a fost îndreptată împotriva unei autorități finlandeze.

Secțiunea 4. Infracțiune comisă în exercițiul unei funcții publice și infracțiune militară (626/1996)

(1) Legea finlandeză se aplică infracțiunilor la care se face referire în Capitolul 40 al prezentului Cod și care au fost comise în afara Finlandei de către una din persoanele menționate în Capitolul 40, secțiunea 11, paragrafele (1), (2), (3) și (5). (604/2002)

(2) Legea finlandeză se aplică, de asemenea, și în cazul unei infracțiuni din cele menționate în Capitolul 45, comise în afara Finlandei de către o persoană ce intră sub incidența prevederilor Capitolului respectiv.

Secțiunea 5. Infracțiune îndreptată împotriva unui finlandez (626/1996)

Legea finlandeză se aplică în cazul unei infracțiuni comise în afara Finlandei și care este îndreptată împotriva unui cetățean finlandez, unei societăți comerciale, fundații sau altei persoane juridice finlandeze sau a unui străin care are reședința permanentă în Finlanda dacă, potrivit legii Finlandeze, fapta poate fi pedepsită cu peste șase luni de închisoare.

Secțiunea 6. Infracțiuni comise de un finlandez (626/1996)

(1) Legea finlandeză se aplică în cazul unei infracțiuni comise în afara teritoriului Finlandei de către un cetățean finlandez. În cazul în care infracțiunea a fost comisă într-un teritoriu ce nu aparține niciunui stat, o condiție ce trebuie îndeplinită pentru aplicarea unei pedepse este aceea ca, în condițiile legii din Finlanda, fapta să fie pedepsită cu peste șase luni închisoare.

(2) Persoana care, la data comiterii infracțiunii, era cetățean finlandez sau care este cetățean finlandez la data trimiterii în judecată este considerată cetățean finlandez.

(3) Următorii sunt considerați echivalenți ai unui cetățean finlandez:

(1) o persoană care a avut reședința permanentă în Finlanda la data comiterii infracțiunii sau are reședința permanentă în Finlanda la data începerii judecării, și

(2) o persoană care a fost reținută în Finlanda și care la începutul procesului este cetățean danez, islandez, norvegian sau suedez sau care în acel moment avea domiciliul într-una din acele țări.

Secțiunea 7. Infracțiune internațională (626/1996)

(1) Legea finlandeză se aplică și în cazul unei infracțiuni comise în afara Finlandei, într-un loc în care caracterul incriminatoriu al actului, indiferent de legea aplicabilă în locul în care aceasta a fost comisă, se bazează pe un acord la care Finlanda este parte sau pe o altă lege sau regulament cu caracter obligatoriu pentru Finlanda în plan internațional (infracțiune internațională). Alte prevederi referitoare la aplicarea acestei secțiuni vor fi emise prin Decret.

(2) Indiferent de legea aplicabilă în locul comiterii faptei, legea finlandeză se aplică și în cazul unei infracțiuni la regimul explozivilor nucleari sau în cazul

pregătirii unei infracțiuni din sfera periclitării securității, care este considerată o infracțiune la care se face referire în Tratatul privind interzicerea totală a testelor nucleare (Tratatele la care Finlanda este parte 15/2001). (841/2003)

(3) Indiferent de legea aplicabilă în locul comiterii faptei, legea Finlandeză se aplică și în cazul traficului de persoane, al traficului de persoane în formă agravată și al infracțiunilor la care se face referire în Capitolul 34(a), comise în afara Finlandei. (650/2004)

Decret privind aplicarea Capitolului 1, secțiunea 7 din Codul penal (627/1996)

Secțiunea 1

(1) În aplicarea Capitolului 1, secțiunea 7 din Codul Penal, următoarele infracțiuni sunt considerate infracțiuni internaționale:

(1) falsificarea de monedă, pregătirea falsificării de monedă sau folosirea de monedă falsificată, la care se face referire în Convenția privind combaterea falsificării banilor (Tratatele la care Finlanda este parte 47/1936) și falsificarea monedei euro, la care se face referire la articolul 7, paragraful 2 al Deciziei-cadru a Consiliului, din data de 29 mai 2000, privind consolidarea, prin sancțiuni penale sau de altă natură, a protecției împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro (Jurnalul Oficial Monitorul L 140, 14 iunie 2000), (370/2001);

(2) crimele împotriva umanității, crimele împotriva umanității în formă agravată, crimele de război, crimele de război în formă agravată definite în Carta de la Roma a Tribunalului Penal Internațional (Tratatele la care Finlanda este parte 56/2002) sau alte fapte penale corespondente pedepsite de lege, ce sunt considerate încălcări grave ale Convențiilor de la Geneva pentru îmbunătățirea tratamentului răniților aparținând forțelor armate din teatrele de operații, bolnavilor și naufragiaților aparținând forțelor navale în misiune pe mare, referitoare la tratamentul prizonierilor de război și referitoare la protecția persoanelor civile în timp de război (Tratatele la care Finlanda este parte 8/1955), precum și Protocolul adițional la Convențiile de la Geneva, cu privire la protecția victimelor conflictelor armate internaționale (Tratatele la care Finlanda este parte 82/1980), (286/2008);

(3) genocidul și pregătirea genocidului, la care se face referire în Convenția privind prevenirea și reprimarea crimei de genocid (Tratatele la care Finlanda este parte 5/1960);

(4) infracțiunile la regimul stupefiantelor, infracțiunile în formă agravată la regimul stupefiantelor, pregătirea unei infracțiuni la regimul stupefiantelor, sprijinirea unei infracțiuni la regimul stupefiantelor, sprijinirea unei infracțiuni în formă agravată la regimul stupefiantelor și infracțiunea de tănuire, așa cum sunt acestea definite de Convenția unică asupra

stupefiantelor din 1961 (Tratatele la care Finlanda este parte 43/1965), Protocolul de modificare a Convenției unice asupra stupefiantelor din 1961 (Tratatele la care Finlanda este parte 42/1975), Convenția asupra substanțelor psihotrope (Tratatele semnate de Finlanda 60/1976) și Convenția Organizației Națiunilor Unite contra traficului ilicit de droguri și substanțe psihotrope (Tratatele la care Finlanda este parte 44/1994), (1014/2006);

(5) orice act de preluare a controlului asupra unei aeronave sau orice faptă incriminabilă, prin care autorul, acționând în mod ilegal, recurgând la forță sau la amenințarea cu forța, preia controlul asupra unei aeronave, act care trebuie considerat infracțiunea la care se face referire în Convenția pentru combaterea deturnărilor de aeronave (Tratatele la care Finlanda este parte 62/1971);

(6) orice faptă de natură penală de încălcare a regulilor de trafic sau de încălcare, în formă agravată, a regulilor de trafic, pregătirea unei infracțiuni de risc sau orice altă faptă incriminabilă, ce trebuie considerată infracțiune, la care se face referire în Convenția pentru combaterea actelor ilegale săvârșite împotriva siguranței aeronavelor civile (Tratatele la care Finlanda este parte 56/1973);

(7) omorul, agresiunea sau privarea de libertate îndreptate împotriva unei persoane aflate sub protecție internațională sau atacul în forță asupra unor clădiri și spații oficiale, asupra locuinței și mijloacelor de transport aparținând unei astfel de persoane protejate sau o amenințare cu oricare din aceste fapte, la care se face referire în Convenția privind prevenirea și sancționarea crimelor îndreptate împotriva persoanelor aflate sub protecție internațională, inclusiv a agenților diplomatici (Tratatele la care Finlanda este parte 63/1978);

(8) luarea de ostatici sau un alt act de privare de libertate la care se face referire în Convenția împotriva luării de ostatici (Tratatele la care Finlanda este parte 38/1983);

(9) actele de tortură îndeplinite cu scopul de a obține mărturisiri, agresiunea, agresiunea în formă agravată sau orice act care trebuie considerat un act de tortură, la care se face referire în Convenția împotriva torturii și altor tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante (Tratatele la care Finlanda este parte 60/1989);

(10) orice faptă care constituie infracțiune la regimul instalațiilor nucleare, infracțiune de punere în pericol a sănătății, infracțiune la regimul de utilizare a energiei nucleare și orice altă faptă comisă cu folosirea de materiale nucleare, ce trebuie considerată infracțiune la care se face referire în Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare (Tratatele la care Finlanda este parte 72/1989);

(11) orice faptă de privare de libertate, privare de libertate în formă agravată, răpire, sabotaj, punere în pericol sau orice altă faptă care trebuie

considerată infracțiune la care se face referire în Convenția europeană privind combaterea terorismului (Tratatele la care Finlanda este parte 16/1990), (353/1997), precum și orice faptă de omor, agresiune, privare de libertate sau tâlhărie, îndreptată împotriva unei persoane la bordul unui vas sau al unei aeronave sau deturnare, furt sau avariere a unui vas, a unei aeronave sau a unor bunuri la bordul unui vas sau unei aeronave, care trebuie considerată un act de piraterie, conform Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (Tratatele la care Finlanda este parte 50/1996), (118/1999);

(12) orice act de încălcare a interzicerii armelor chimice, la care se face referire în Convenția privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și utilizării armelor chimice și distrugerea acestora (Tratatele la care Finlanda este parte 19/1997), (118/1999);

(13) orice act ilegal îndreptat împotriva siguranței navigației maritime, la care se face referire în Convenția privind combaterea actelor ilegale îndreptate împotriva siguranței navigației maritime (Tratatele la care Finlanda este parte 11/1999), (537/2000);

(13(a)) orice act de încălcare a interzicerii armelor biologice, la care se face referire în Protocolul privind interzicerea folosirii în război a gazelor asfixiante, toxice sau similare și a mijloacelor bacteriologice de luptă (Tratatele la care Finlanda este parte 23/1929) și Convenția privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor bacteriologice (biologice) și a armelor cu toxine și distrugerea acestora (Tratatele la care Finlanda este parte 15/1975), (286/2008);

(14) orice act ilegal îndreptat împotriva platformelor fixe amplasate pe platforma continentală, la care se face referire în Protocolul privind combaterea actelor ilegale îndreptate împotriva siguranței platformelor fixe aflate pe platforma continentală (Tratatele la care Finlanda este parte 44/2000), (739/2001);

(15) orice infracțiune îndreptată împotriva Națiunilor Unite și personalului asociat acestora, la care se face referire în Convenția privind securitatea Națiunilor Unite și personalului asociat (Tratatele la care Finlanda este parte 2-3/2001), (510/2002);

(16) orice infracțiune îndreptată împotriva unui loc de interes public, edificiu de stat sau guvernamental, sistem de transport public sau element de infrastructură, la care se face referire în Convenția privind combaterea atentatelor teroriste cu bombă (Tratatele la care Finlanda este parte 60/2002);

(17) orice act de finanțare a terorismului, la care se face referire în Convenția privind combaterea finanțării terorismului (Tratatele la care Finlanda este parte 74/2002), (859/2003);

(18) orice act deliberat de omor sau vătămare corporală gravă îndreptat împotriva civililor, la care se face referire în Protocolul privind interzicerea

sau limitarea folosirii minelor, armelor-capcană și altor dispozitive, modificat la 3 mai 1996 (Tratatele la care Finlanda este parte 91/1998) (859/2003).

(2) Tentativa pedepsibilă și participația penală la comiterea unei infracțiuni din cele prevăzute în subsecțiunea 1 constituie și ele infracțiuni internaționale.

Secțiunea 8. Alte infracțiuni comise în afara teritoriului Finlandei (626/1996)

Legea finlandeză se aplică unei infracțiuni comise în afara teritoriului Finlandei care, în conformitate cu legea finlandeză, se pedepsește cu mai mult de șase luni de închisoare, dacă statul pe al cărui teritoriu a fost comisă infracțiunea cere punerea sub acuzare și judecarea vinovatului de către o instanță finlandeză sau ca autorul infracțiunii să fie extrădat pentru fapta comisă, dar cererea de extrădare nu a fost aprobată.

Secțiunea 9. Răspunderea penală a persoanei juridice (626/1996)

În cazul în care, în virtutea prezentului capitol, legea finlandeză este aplicabilă infracțiunii, legea finlandeză este de asemenea aplicabilă pentru determinarea răspunderii penale a persoanei juridice.

Secțiunea 10. Locul săvârșirii infracțiunii (626/1996)

(1) Locul săvârșirii infracțiunii este atât locul unde s-a desfășurat activitatea infracțională, cât și locul unde s-au produs urmările acesteia, după cum sunt definite de lege. În cazul unei infracțiuni omisive, se consideră că aceasta a fost săvârșită atât în locul în care autorul ar fi trebuit să acționeze, precum și în locul în care s-au produs urmările cuprinse în definiția legală a infracțiunii.

(2) Dacă infracțiunea rămâne în stadiul de tentativă, ea este considerată comisă în locul în care, dacă ar fi fost consumată, s-ar fi produs urmările cuprinse în definiția legală a infracțiunii sau unde autorul consideră că ar fi trebuit să se producă urmările.

(3) Infracțiunea comisă de către un instigator sau un complice este considerată a fi comisă atât în locul unde au fost săvârșite actele de complicitate, cât și în locul unde se consideră că infracțiunea a fost săvârșită de către autor.

(4) Dacă locul săvârșirii faptei nu va fi stabilit cu certitudine, însă există motive justificate să se considere că acesta a fost pe teritoriul Finlandei, se consideră că respectiva infracțiune a fost comisă pe teritoriu finlandez.

Secțiunea 11. Cerința dublei incriminări (626/1996)

(1) Dacă infracțiunea a fost comisă în afara teritoriului țării, legea finlandeză va fi aplicată în virtutea secțiunilor 5, 6 și 8 numai dacă fapta este sancționată și conform legii țării unde a fost săvârșită și dacă există posibilitatea ca o instanță de pe teritoriul aceluși stat să emită o hotărâre având ca obiect respectiva infracțiune. În acest caz, sancțiunea aplicată în Finlanda nu va fi mai severă decât sancțiunea prevăzută de legea aplicabilă în locul săvârșirii faptei.

(2) Chiar dacă fapta nu se pedepsește, conform legii aplicabile locului săvârșirii faptei, se aplică legea finlandeză, dacă infracțiunea a fost comisă de un cetățean finlandez sau de către o persoană la care se face referire în secțiunea 6, subsecțiunea 3(1) și dacă sancțiunea a fost reglementată în

(1) secțiunile 5 și 6 din Capitolul 11, dacă fapta constituie o crimă de război sau o crimă de război în formă agravată, la care se face referire în articolul 15 din Protocolul al doilea al Convenției de la Haga din 1954 pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat sau un act de participare la aceste infracțiuni,

(2) secțiunile 1-9 din Capitolul 15, conform secțiunii 12(a) din capitolul menționat,

(3) secțiunile 1-3 din Capitolul 16, chiar dacă cel împotriva căruia este îndreptată infracțiunea este o persoană menționată în Capitolul 40, secțiunea 11, alineatele (2), (3) și (5) sau un funcționar public străin în serviciul Curții Internaționale Penale,

(4) secțiunile 13, 14, 14(a) și 14(b) din Capitolul 16, chiar dacă dispozițiile sunt aplicate conform secțiunii 20 a Capitolului menționat,

(5) secțiunile 18, 18(a) sau 19 din Capitolul 17,

(6) secțiunile 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 sau 8(a)-8(c) din Capitolul 20,

(7) secțiunile 9 sau 9(a) din Capitolul 20, dacă fapta este săvârșită împotriva unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de 18 ani,

(8) secțiunile 5 sau 6 din Capitolul 21, secțiunile 1 sau 2 din Capitolul 21 sau secțiunea 8 din Capitolul 25, dacă fapta constituie căsătorie forțată, mutilare genitală feminină, avort forțat sau sterilizare forțată, după cum sunt reglementate în articolele 37, 38 sau 39 din Convenția Consiliului Europei pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, a mutilării genitale feminine,

(9) secțiunile 7, 7(a), 8 sau 8(a) din Capitolul 30, chiar dacă prevederile sunt aplicate în virtutea secțiunii 14 din respectivul capitol,

(10) secțiunile 1-4 sau 4(a) din Capitolul 40, dacă infractorul este membru al parlamentului, funcționar public străin sau membru al unui parlament străin. (376/2015)

Secțiunea 12. Urmărirea penală efectuată de Procurorul general

(1) Niciun dosar penal nu va fi cercetat în Finlanda fără un ordin de urmărire penală emis de Procurorul general, dacă

(1) infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului țării,

(2) un străin a comis infracțiunea la bordul unei nave străine, dacă nava se afla în apele teritoriale finlandeze sau la bordul unei aeronave străine, dacă aeronava se afla în spațiul aerian finlandez și dacă infracțiunea nu a avut ca subiect pasiv statul finlandez, un cetățean finlandez, un străin cu drept de rezidență permanentă în Finlanda sau o companie, fundație sau altă persoană juridică finlandeză.

(2) Cu toate acestea, nu este necesar un ordin al Procurorului general, dacă

(1) infracțiunea a fost săvârșită de către un cetățean finlandez sau de o persoană care, conform secțiunii 6, este considerată echivalentul unui cetățean finlandez și subiectul pasiv este Finlanda, un cetățean finlandez, un străin cu drept de rezidență permanentă în Finlanda sau o companie, fundație sau orice persoană juridică finlandeză,

(2) infracțiunea a fost comisă în Danemarca, Islanda, Norvegia sau Suedia și procurorul competent teritorial a solicitat ca procesul având ca obiect infracțiunea să fie judecată de către o instanță finlandeză, (441/2011)

(3) infracțiunea a fost comisă la bordul unui vas finlandez, în timp ce acesta se afla în largul mării sau într-un teritoriu ce nu aparține niciunui Stat sau la bordul unei aeronave finlandeze aflate în sau deasupra unui astfel de teritoriu,

(4) infracțiunea a fost comisă la bordul unui vas sau al unei aeronave, în timp ce se afla în trafic regulat între puncte finlandeze sau între un punct din Finlanda și unul din Danemarca, Islanda, Norvegia sau Suedia,

(5) infracțiunea va fi judecată în cadrul unui proces penal, conform Codului de procedură al Curții Militare (326/1983) sau

(6) există o dispoziție legală care prevede că Președintele Republicii sau al Parlamentului trebuie să dispună care sunt acuzațiile care trebuie aduse.

Secțiunea 13. Hotărâri străine (626/1996)

(1) În Finlanda nu se pot aduce acuzații dacă există deja o hotărâre definitivă în statul în care infracțiunea a fost comisă sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene și

(1) acuzațiile au fost respinse,

(2) pârâtul a fost considerat vinovat și s-a dispus renunțarea la executarea pedepsei,

(3) pedeapsa a fost executată sau este în curs de executare,

(4) conform legii din statul în care s-a emis hotărârea, executarea pedepsei s-a prescris (814/1998).

(2) Cu toate acestea, în pofida prevederilor subsecțiunii 1 de mai sus, Procurorul general poate dispune punerea sub acuzare în Finlanda dacă hotărârea judecătorească pronunțată în străinătate nu a fost dată în urma unei cereri formulate de o autoritate finlandeză pentru judecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe sau pe o cerere de extrădare, înaintată de autoritățile finlandeze, și

(1) în baza secțiunii 3, se consideră că infracțiunea a fost îndreptată împotriva Finlandei,

(2) fapta constituie o infracțiune comisă în exercițiul unei funcții publice sau o infracțiune militară, la care se face referire în secțiunea 4,

(3) fapta constituie o infracțiune internațională, din cele la care se face referire în secțiunea 7, sau

(4) conform prevederilor secțiunii 10, se consideră că infracțiunea a fost comisă și în Finlanda. Cu toate acestea, Procurorul general nu poate dispune punerea sub acuzare pentru o infracțiune care a fost comisă parțial pe teritoriul aceluși stat al Uniunii Europene în care a fost pronunțată hotărârea. (814/1998)

[Subsecțiunea 3 a fost abrogată; 515/2003]

Secțiunea 14. Prevederi cu titlu de referință (626/1996)

În materia extrădării pentru săvârșirea unei infracțiuni și a altor situații de cooperare judiciară internațională, precum și în materia imunității, în anumite cazuri, a persoanelor care iau parte la un proces sau la urmărirea penală se aplică dispoziții separate.

Secțiunea 15. Tratatе și legi internaționale care obligă Finlanda (626/1996)

Dacă un tratat internațional cu valoare de lege sau un alt statut sau regulament aplicabil Finlandei restrânge, în anumite cazuri, domeniul de aplicare a legii penale finlandeze, în comparație cu dispozițiile prezentului capitol, restrângerea se aplică conform înțelegerii. În ciuda dispozițiilor prezentului capitol, se vor aplica și limitările asupra legii penale finlandeze, conform regulilor internaționale general recunoscute.

CAPITOLUL 2

Pedepse

[Secțiunea 1 a fost abrogată (515/2003)]

[Secțiunea 2 a fost abrogată (780/2005)]

Secțiunea 3 (613/1974)

(1) În cazul în care o infracțiune se pedepsește prin lege cu privarea de libertate într-un penitenciar, va fi pronunțată o hotărâre de pedeapsă cu închisoarea, în loc de privarea de libertate într-un penitenciar.

(2) Se va pronunța o hotărâre de detențiune pe viață, în loc de privarea de libertate într-un penitenciar pe viață. Se va pronunța o hotărâre de pedeapsă cu închisoarea pe un termen limitat, în loc de privarea de libertate într-un penitenciar pe termen limitat și se va utiliza grila de pedepse prevăzută pentru pedepsele privative de libertate executate în penitenciar. În cazul în care nu au fost prevăzute limite maxime și minime specifice, se va pronunța o hotărâre de condamnare la închisoare de la șase luni la doisprezece ani, în loc de pedeapsa cu privarea de libertate într-un penitenciar.

(3) În cazul în care legea nu dispune altfel, maximul perioadei de încarcerare aplicate în baza unei prevederi penale intrate în vigoare înainte de 1 iulie 1975 este de patru ani.

(4) Dispozițiile privitoare la privarea de libertate într-un penitenciar pe viață se aplică și în cazul pedepsei cu închisoarea pe viață.

[Secțiunile 4 și 5 au fost abrogate; 550/1999]

Secțiunea 6

Când pedeapsa este stabilită în raport cu valoarea bunurilor, se ia în considerare valoarea bunurilor de la momentul săvârșirii faptei.

Secțiunea 7 (782/1989)

(1) Îndepărtarea din funcție, la care fac referire dispozițiile capitolelor 11 și 40 din prezentul cod cuprinde pierderea dreptului de a ocupa funcția publică sau a poziției din care a fost săvârșită infracțiunea. Dacă funcționarul public s-a transferat din postul din care a fost săvârșită infracțiunea într-un alt post corespondent, îndepărtarea sa din funcție include pierderea dreptului de a ocupa postul respectiv. (990/2009)

(2) În cazurile cuprinse în Secțiunea 10 din prezentul Capitol, îndepărtarea din funcție include pierderea dreptului de a ocupa demnitățile publice sau funcțiile pe care persoana condamnată le exercita în momentul în care a fost emisă hotărârea.

[Secțiunile 8 și 9 au fost abrogate; 782/1998]

Secțiunea 10 (604/2002)

(1) Un funcționar public, o persoană aleasă să exercite o funcție publică sau o persoană care exercită o autoritate publică, care este condamnată la detenție pe viață va fi îndepărtată din funcție. Persoana este îndepărtată și dacă este condamnată la pedeapsa cu închisoarea de minim doi ani, cu excepția cazului în care instanța consideră că săvârșirea infracțiunii nu demonstrează că persoana ar fi nepotrivită să fie funcționar public sau să exercite o demnitate publică.

(2) Dacă persoana menționată în subsecțiunea 1 este condamnată pentru o infracțiune intenționată pentru o perioadă mai mică de doi ani, ea va fi îndepărtată din funcție dacă infracțiunea comisă demonstrează că nu este potrivită să exercite un mandat public sau să fie funcționar public. Cu toate acestea, un membru din consiliul director al unei societăți de stat, care a fost ales printr-un vot general nu va fi îndepărtat din funcție în temeiul acestei secțiuni.

[Secțiunea 11 a fost abrogată; 1/1969]

[Secțiunea 12 a fost abrogată; 604/2002]

Secțiunea 13 (780/2005)

(1) Dacă un deținut sau o persoană arestată preventiv comite o infracțiune în penitenciar sau în timpul în care se află sub supravegherea unui funcționar al Agenției pentru Executarea Sancțiunilor Penale, pentru care pedeapsa nu este mai severă decât amenda, se va aplica o sancțiune disciplinară, conform Capitolului 15 din Legea închisorilor (767/2005) și Capitolului 10 din Legea privind arestul preventiv (768/2005). Dacă infracțiunea va fi sancționată cu o pedeapsă mai severă decât amenda, aceasta va fi sesizată organelor de poliție sau unei alte autorități cu competențe în cercetarea faptelor înainte de sesizarea instanței. (731/2011)

(2) Dacă un deținut sau o persoană arestată preventiv comite o infracțiune în afara penitenciarului, aceasta va fi raportată către poliție sau către organele de urmărire penală.

[Secțiunea 14 a fost abrogată; 1/1969]

Secțiunea 14(a) (578/1995)

(1) Unei persoane condamnate pentru infracțiunile de trădare sau înaltă trădare sau pentru altă infracțiune la închisoare pentru minim doi ani, i se va aplica degradarea militară, cu excepția cazului în care, având în vedere natura infracțiunii, circumstanțele care au condus la comiterea infracțiunii și s-au manifestat ca urmare a acesteia, precum și celelalte consecințe ale degradării militare suferite de autor, se consideră că această pedeapsă este nerezonabilă.

(2) Cu toate acestea, niciunei persoane nu i se poate retrage gradul militar cel mai mic. (559/2000)

[Secțiunea 15 a fost abrogată; 395/2015]

[Secțiunea 16 a fost abrogată; 875/2001]

[Secțiunea 17 a fost abrogată; 463/2003]

Secțiunea 18

În anumite cazuri pot fi aplicate, în mod separat și alte sancțiuni decât cele menționate în prezentul capitol, conform dispozițiilor următoare din prezentul cod.

CAPITOLUL 2(a)

Amenda, conversia pedepsei și taxa penală sumară (550/1999)

Amenda

Secțiunea 1. Numărul de zile-amendă (550/1999)

(1) Amenda este stabilită prin sistemul zilelor-amendă, ale cărei limite sunt o zi-amendă și 120 de zile-amendă.

(2) Capitolul 7 cuprinde dispoziții referitoare la minimul și maximul zilelor-amendă în cazul convertirii unui cumul de pedepse în amendă.

(3) În cazuri speciale, minimul și un maximul special vor fi stabilite printr-o lege, urmând a se încadra în limitele stabilite în subsecțiunea 1.

(4) Nu sunt aplicabile minimele și maximele speciale stabilite printr-o lege adoptată înainte de 1 iunie 1969.

Secțiunea 2. Cuantumul unei zile-amendă (808/2007)

(1) Cuantumul unei zile-amendă trebuie stabilit astfel încât să fie rezonabil în raport cu situația materială a condamnatului.

(2) O zi-amendă este considerată rezonabilă dacă este în cuantum de o șaisprezecime din venitul lunar al condamnatului, din care se scad taxele și impozitele stabilite prin lege și o reducere forfetară pentru consumul de bază. Cuantumul va fi scăzut dacă persoana supusă pedepsei amenzii are obligații față de persoanele aflate în întreținerea sa.

(3) Baza primară pentru calculul veniturii lunare al condamnatului o constituie venitul care reiese din ultima declarație de impozitare a persoanei sancționate cu amenda. Dacă venitul persoanei amendate nu poate fi stabilit cu exactitate din evidențele fiscale sau dacă acesta s-a modificat în mod esențial de la data ultimei impozitări, el va fi evaluat pe baza altor informații.

(4) În instanță, ziua-amendă este stabilită pe baza informațiilor disponibile în momentul desfășurării procesului, iar în cadrul procedurii de urmărire penală, ziua-amendă este stabilită pe baza Legii privind amenda penală sumară (754/2010), pe baza informațiilor disponibile în momentul stabilirii amenzii sau la data la care a fost formulată cererea de aplicare a unei amenzi penale sumare. Cu toate acestea, procurorul va stabili valoarea unei zile-amendă pe baza informațiilor disponibile în momentul emiterii dispoziției de amendă, dacă a devenit evident faptul că solvabilitatea persoanei pentru care a fost formulată cererea de aplicare a unei amenzi penale sumare s-a modificat, între timp, în mod esențial. (755/2010)

[Subsecțiunea 4 a fost modificată prin Legea nr. 755/2010 și va intra în vigoare la o dată ce urmează a fi stabilită ulterior prin Lege. Conținutul anterior al acesteia este:]

(4) În instanță, ziua-amendă este stabilită pe baza informațiilor disponibile în momentul desfășurării procesului, iar în cadrul procedurii de urmărire penală, ziua-amendă este stabilită pe baza informațiilor disponibile în momentul în care a fost formulată cererea de aplicare a unei dispoziții penale. Cu toate acestea, procurorul va stabili valoarea unei zile-amendă pe baza informațiilor disponibile în momentul emiterii dispoziției penale, dacă a devenit evident faptul că solvabilitatea persoanei pentru care a fost formulată cererea de aplicare a unei amenzi penale sumare s-a modificat, între timp, în mod esențial.

(5) Prevederi mai detaliate referitoare la calculul venitului mediu lunar, la rotunjirea cuantumului zilei-amendă, la cuantumul deducerii în sumă fixă pentru consumul de bază, la modalitatea în care obligația de întreținere trebuie luată în calcul și la cuantumul minim al unei zile-amendă vor fi adoptate printr-un Decret.

Secțiunea 3. Cuantumul total al amenzii (550/1999)

(1) Cuantumul total al amenzii este egal cu numărul de zile-amendă înmulțit cu valoarea unei zile-amendă.

(2) Se poate stabili prin Decret ca valoarea totală a unei amenzi aplicate pentru anumite infracțiuni să fie majorată, în așa fel încât să ajungă la nivelul maxim al amenzii penale sumare prevăzut de lege pentru același tip de infracțiune.

(3) Capitolul 7, secțiunea 3(a) conține prevederi referitoare la majorarea sumei totale atunci când se procedează la stabilirea unei pedepse comune pentru infracțiuni pedepsite de lege cu plata unei amenzi sau cu o amendă penală sumară. (755/2010).

Pedeapsa rezultată prin conversie

Secțiunea 4. Aplicarea unei pedepse rezultate prin conversie (578/2008)

(1) O persoană care a fost condamnată la plata unei amenzi și de la care nu s-a reușit colectarea amenzii dispuse, va fi condamnată la închisoare în locul amenzii neplătite. Pedeapsa prin conversie este aplicată în cazul unei somații cu amenda, a cărei colectare nu a fost efectuată, în cazul în care instanța a impus o astfel de pedeapsă pentru a asigura buna desfășurare a procedurii judiciare sau în baza Codului de executare (705/2007). Nicio altă formă de somație cu amenda nu va fi convertită în pedeapsa cu închisoarea.

[subsecțiunea 2 va intra în vigoare la o dată ce urmează să fie stabilită prin lege:]

(2) Cu toate acestea, o amendă nu va fi convertită în pedeapsa cu închisoarea, dacă:

(1) amenda a fost aplicată în cadrul procedurii prevăzute de Legea privind aplicarea amenzilor și a amenzilor penale sumare;

(2) numărul zilelor-amendă neachitate este mai mic de 20;

(3) infracțiunea sancționată cu amenda a fost comisă înainte ca autorul să împlinească vârsta de 18 ani. (731/2015)

Secțiunea 5. Durata pedepsei rezultate prin conversie (983/2005)

(1) Se dispune pedeapsa de conversie pentru amendă, astfel încât trei zile-amendă neexecutate corespund unei zile de închisoare. Dacă numărul de zile-amendă care urmează să fie convertite nu este divizibil cu trei, restul nu este convertit. În cazul în care a fost plătită doar o parte din ziua-amendă, respectiva zi-amendă este considerată neplătită.

(2) Atunci când este dispusă o pedeapsă de conversie pentru un avertisment cu amendă aplicată ca sumă forfetară în euro, fiecare fracțiune de 30 de euro corespunde unei zile de închisoare.

(3) Cu toate acestea, o pedeapsă de conversie va fi dispusă pentru cel puțin 4 zile și cel mult 60 de zile. O pedeapsă de conversie nu va fi pronunțată în lipsa unui motiv special, în cazul în care numărul de zile-amendă neachitate este mai mic de 12 sau suma neachitată corespunzătoare pedepsei cu zile-amendă aplicate este mai mică de 120 de euro.

(4) În cazul în care două sau mai multe amenzi urmează a fi convertite în același timp, se dispune o singură pedeapsă de conversie, în conformitate cu subsecțiunea 3. În acest caz, un avertisment cu amendă corespunde unei amenzi.

(5) În baza motivelor prevăzute în secțiunea 6, subsecțiunea 1 sau secțiunea 7, instanța poate dispune o pedeapsă de conversie mai scurtă decât cea prevăzută în prezenta secțiune, dar care nu va fi mai mică de patru zile.]

[Secțiunea 5 a fost modificată prin Legea nr. 731/2015, care intră în vigoare la o dată care urmează să fie stabilită prin lege. Textul modificat este următorul:]

[Secțiunea 5. Durata pedepsei rezultate prin conversie (731/2015)

(1) Se dispune pedeapsa de conversie pentru amendă, astfel încât patru zile-amendă neexecutate corespund unei zile de închisoare. Dacă numărul de zile-amendă care urmează să fie convertite nu este divizibil cu patru, restul nu este convertit. În cazul în care a fost plătită doar o parte din ziua-amendă, respectiva zi-amendă este considerată neplătită.

(2) Atunci când este dispusă o pedeapsă de conversie pentru un avertisment cu amenda aplicată ca sumă forfetară în euro, fiecare fracțiune de 30 de euro corespunde unei zile de închisoare.

(3) O pedeapsă rezultată prin conversie va fi dispusă pentru cel puțin 5 zile și cel mult 40 de zile. O pedeapsă de conversie nu va fi pronunțată în lipsa unui motiv special, în cazul în care suma neachitată a amenzii este mai mică de 120 de euro.

(4) În cazul în care două sau mai multe amenzi urmează a fi convertite în același timp, în conformitate cu subsecțiunea 3, se dispune o singură pedeapsă de conversie. În acest caz, un avertisment cu amenda corespunde unei amenzi.

(5) În baza motivelor prevăzute în secțiunea 6, subsecțiunea 1 sau secțiunea 7, instanța poate dispune o pedeapsă de conversie mai scurtă decât cea prevăzută în prezenta secțiune, dar care nu va fi mai mică de cinci zile.]

Secțiunea 6. Renunțarea la conversia unei amenzi sau a unei părți din amendă (550/1999)

(1) Instanța poate renunța la o pedeapsă de conversie, dacă

(1) infracțiunea care a stat la baza pedepsei cu amenda, ținând seama de caracterul său vătămător, este considerată ca fiind minoră, când este evaluată în ansamblu,

(2) infracțiunea care a stat la baza pedepsei cu amenda a fost săvârșită de o persoană cu vârsta sub 18 ani;

(3) pedeapsa de conversie este considerată nerezonabilă sau lipsită de utilitate, luând în considerare circumstanțele personale ale persoanei sancționate, celelalte consecințe ale infracțiunii asupra persoanei respective, măsurile luate de autoritățile de asistență socială sau de sănătate sau alte circumstanțe.

(2) Atunci când dispune o pedeapsă de conversie pentru sancțiuni cu amenda cumulate, instanța judecătorească evaluează proporția amenzilor care nu sunt susceptibile de a fi convertite în pedeapsa comună și renunță la conversie pentru acea parte.

(3) Partea din cuantumul total al amenzii care a fost majorată, în conformitate cu secțiunea 3(2) sau Capitolul 7 secțiunea 3(a), nu va fi convertită în închisoare. (755/2010)

[Subsecțiunea 3 a fost modificată prin Legea nr. 755/2010 și intră în vigoare la o dată care urmează să fie stabilită prin lege. Reglementarea anterioară este următoarea:]

(3) Partea din cuantumul total al amenzii care a fost majorată, în conformitate cu secțiunea 3(2), nu va fi transformată în închisoare.

(4) O amendă aplicată în cadrul unei proceduri penale nu este convertită în închisoare. De asemenea, o astfel de amendă nu va fi convertită în închisoare atunci când a fost aplicată de instanță în cadrul unei proceduri judiciare, ca urmare a unei obiecții împotriva emiterii ordinului penal. (578/2008)

[Secțiunea 6 a fost modificată prin Legea nr. 731/2015, care intră în vigoare la o dată care urmează să fie stabilită prin lege. Textul modificat este următorul:]

[Secțiunea 6. Renunțarea la conversia unei amenzi sau a unei părți din amendă (731/2015)

(1) Instanța poate renunța la o pedeapsă de conversie dacă pedeapsa de conversie este considerată nerezonabilă sau lipsită de utilitate, luând în considerare

(1) *circumstanțele personale sau starea de sănătate a persoanei sancționate,*
 (2) *participarea persoanei sancționate la măsuri sociale și de sănătate,*
 (3) *o pedeapsă cu închisoarea sau ordinul de serviciu comunitar impus persoanei sancționate în baza unei alte infracțiuni.*

(2) *Atunci când dispune o pedeapsă de conversie pentru sancțiuni cu amenda cumulate, instanța judecătorească evaluează proporția amenzilor care nu sunt susceptibile de a fi convertite în pedeapsa comună și renunță la conversie pentru acea parte.*

(3) *Partea din cuantumul total al amenzii care a fost majorată, în conformitate cu secțiunea 3(2) sau Capitolul 7 secțiunea 3(a), nu va fi convertită în închisoare.*

Secțiunea 7. Renunțarea la conversia unui avertisment de aplicare a unei amenzi (550/1999)

Instanța poate renunța la conversia unui avertisment de aplicare a unei amenzi în închisoare, dacă

- (1) obligația principală a fost respectată în totalitate sau în parte; sau
- (2) pedeapsa de conversie trebuie considerată nerezonabilă sau lipsită de utilitate, luând în considerare circumstanțele personale ale persoanei sancționate, celelalte consecințe ale nerespectării obligației principale față de persoana respectivă sau alte circumstanțe.

Amenda penală sumară

Secțiunea 8. Amenda penală sumară (755/2010)

(1) O amendă penală sumară este o pedeapsă pecuniară care constă într-o sumă fixă în euro, mai puțin severă decât o amendă și care este stabilită de lege drept pedeapsă unică pentru anumite infracțiuni.

(2) O amendă penală sumară neplătită nu va fi convertită în pedeapsa cu închisoarea.

[Secțiunea 8 a fost modificată prin Legea nr. 755/2010 și intră în vigoare la o dată care urmează a fi stabilită prin lege. Reglementarea anterioară este următoarea:]

Secțiunea 8. Amenda penală sumară (550/1999)

(1) O amendă penală sumară este o pedeapsă pecuniară care constă într-o sumă fixă în euro, mai puțin severă decât o amendă. (971/2001)

(2) O amendă penală sumară nu poate depăși 200 de euro. Cuantumul amenzilor penale sumare plătite pentru diferite infracțiuni urmează să fie stabilit printr-un decret guvernamental. (971/2001)

(3) O amendă penală sumară neplătită nu va fi convertită în pedeapsa cu închisoarea.

[Secțiunea 9 a fost abrogată prin Legea nr. 755/2010, care intră în vigoare la o dată care urmează a fi stabilită prin lege. Reglementarea anterioară este următoarea:]

Secțiunea 9. Infracriuni care dau naștere unor amenzi penale sumare (475/2008)

(1) Amenda penală sumară poate fi prevăzută ca sancțiune, în conformitate cu subsecțiunile 2-8, pentru infracțiunile care fac obiectul urmăririi penale și pentru care pedeapsa cea mai severă prevăzută este amenda sau închisoarea de cel mult șase luni. (641/2009)

(2) Amenda penală sumară poate fi prevăzută ca sancțiune pentru infracțiunile minore ale Legii circulației rutiere (267/1981), Legii autovehiculului (1090/2002), Legii conducătorului auto (386/2011), Legii cu privire la calificările profesionale ale șoferilor de taxi (695/2009), Legii privind calificările profesionale ale șoferilor de camioane și autobuze (273/2007) sau Legii privind traficul pe căile navigabile (463/1996) sau regulamentele sau ordinele emise pe baza acestora și care privesc:

(1) pietonii,

(2) operatorii vehiculelor fără motor,

(3) structura, echipamentul sau starea autovehiculelor sau a remorcilor, documentele necesare pentru conducerea autovehiculelor, conducerea deranjantă sau inutilă a autovehiculelor, transportul de călători, utilizarea echipamentului individual de protecție al șoferului sau pasagerului, alte reglementări privind traficul, destinate conducătorilor auto sau comenzile, interdicțiile și restricțiile emise prin semnale de trafic,

(4) depășirea limitei de viteză cu un autovehicul,

(5) inspecția și înregistrarea vehiculelor; sau

(6) obligațiile generale ale unei persoane în traficul pe căi navigabile, structura, echipamentele și starea unui vehicul cu trafic pe apă, obligația de a prezenta documente legate de traficul pe căi navigabile sau interdicțiile și restricțiile regionale privind traficul pe căi navigabile.

(392/2011)

(3) Amenda penală sumară poate fi prevăzută și ca sancțiune pentru infracțiunile minore ale interdicției de aruncare a gunoiului prevăzute în Legea privind deșeurile (646/2011) și neglijarea plății taxei de gestionare a pescuitului prevăzute de Legea privind pescuitul (379/2015) sau neprezentarea, într-un anumit termen, a unei chitanțe care dovedește plata taxei respective. (381/2015)

(4) Amenda penală sumară poate fi prevăzută și ca sancțiune pentru încălcarea ordinii publice, prevăzută în Legea privind ordinea publică. (512/2003)

(5) Amenda penală sumară poate fi prevăzută și ca sancțiune pentru deținerea în posesie a unui obiect sau a unei substanțe ce va fi folosită pentru rănirea

unei alte persoane, așa cum este reglementată în Capitolul 41, secțiunea 6 și pentru acțiunea oferirii unui minor a un obiect adecvat pentru rănirea altei persoane, așa cum este reglementat în Capitolul 41, secțiunea 7.

(6) Amenda penală sumară poate fi prevăzută ca sancțiune și pentru încălcarea regulilor corespunzătoare unui vehicul de trafic pe apă, reglementate în secțiunea 39, și pentru o încălcare a interdicției de folosire, menționată în secțiunea 40 din Legea Registrului vehiculelor din traficul pe apă (424/2014). (431/2014)

(7) Amenda penală sumară poate fi prevăzută ca sancțiune și pentru încălcarea unei interdicții corespunzătoare băuturilor alcoolice prevăzute în Legea privind alcoolul (1143/1994) sau emisă de poliție în baza Legii privind alcoolul, în scopul menținerii ordinii publice sau pentru încălcarea limitelor de vârstă prevăzute de Legea privind alcoolul pentru posesia băuturilor alcoolice. (641/2009)

(8) Dispoziții detaliate privind infracțiunile prevăzute la subsecțiunile 2-7 de mai sus se emit prin Decret. (641/2009)

[Secțiunea 10 a fost abrogată prin Legea nr. 755/2010, care intră în vigoare la o dată care urmează a fi stabilită prin lege. Reglementarea anterioară este următoarea:]

Secțiunea 10. Aplicarea unei amenzi penale sumare (550/1999)

(1) Amenda penală sumară este aplicată de un ofițer de poliție sau de un alt funcționar care exercită o funcție statutară de monitorizare.

(2) Amenda penală sumară nu va fi aplicată, dacă:

- (1) infracțiunea a condus la provocarea unui pericol sau a unei perturbări majore,
- (2) persoana care a săvârșit infracțiunea a demonstrat, prin acțiunile sale, indiferență fata de regulile și interdicțiile legii; sau
- (3) este evident că partea vătămată se va adresa poliției sau procurorului de caz pentru a solicita tragerea la răspundere pentru faptele care constituie infracțiune sau va face o plângere pentru recuperarea danielor materiale rezultate.

(3) Procedura de aplicare a unei amenzi penale sumare este prevăzută în Legea procedurală cu privire la amenda penală sumară (66/1983).

[Secțiunea 11 a fost abrogată prin Legea nr. 755/2010, care intră în vigoare la o dată ce urmează a fi stabilită prin lege. Reglementarea anterioară este următoarea:]

Secțiunea 11. Amenda penală sumară în cazul concursului de infracțiuni (550/1999)

(1) În cazul în care o amendă penală sumară este aplicată pentru două sau mai multe infracțiuni, se va aplica amenda penală sumară corespunzătoare infracțiunii pentru care quantumul prevăzut este cel mai mare.

(2) O pedeapsă cumulativă nu va fi pronunțată pentru o amendă penală sumară și o amendă sau o pedeapsă cu închisoarea pe perioadă determinată.

CAPITOLUL 2(b)

Pedepsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării (520/2001)

[Secțiunile 1 și 2 au fost abrogate; 515/2003]

Secțiunea 3. Conținutul pedepsei închisorii cu suspendare condiționată a executării (520/2001)

(1) Atunci când este aplicată o pedeapsă cu închisoarea cu suspendare condiționată, executarea pedepsei este amânată pentru o perioadă de probă. Durata perioadei de probă este de cel puțin un an și cel mult trei ani. Perioada de probă începe în momentul pronunțării sau emiterii hotărârii judecătorești.

(2) Pedepsa își pierde valabilitatea, dacă nu este dispus să fie pusă în executare în conformitate cu secțiunea 5.

(3) Dispoziții separate se aplică alegerii între închisoare cu suspendare condiționată a executării și închisoarea cu executare și sancțiunilor accesorii pedepsei cu închisoarea. (515/2003)

Secțiunea 4. Comunicarea efectelor pedepsei (520/2001)

Atunci când se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, persoana condamnată va fi notificată în legătură cu pronunțarea sau emiterea hotărârii judecătorești, cu privire la data la care se încheie termenul de probă și la motivele pentru care se va dispune executarea pedepsei.

Secțiunea 5. Revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei

(1) Instanța poate dispune revocarea suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea în cazul în care persoana săvârșește o infracțiune în timpul perioadei de probă, dacă instanța consideră că o pedeapsă cu închisoarea cu executare este sancțiunea corespunzătoare și acuzațiile au fost aduse în termen de un an de la sfârșitul perioadei de probă.

În acest caz, sentința cu suspendare condiționată ce urmează a fi executată, condamnarea pentru infracțiunea săvârșită în timpul perioadei de probă și pedepsele cu închisoare pentru celelalte infracțiuni considerate în același proces vor fi conexe ca o condamnare la închisoare cu executare, în conformitate cu dispozițiile Capitolul 7.

(2) Instanța poate, de asemenea, să dispună revocarea suspendării condiționate a pedepsei numai parțial, caz în care restul pedepsei va continua să fie cu suspendată condiționat și supus aceleași perioade de probă.

CAPITOLUL 2(c) Închisoarea (780/2005)

Dispoziții generale

Secțiunea 1. Conținutul pedepsei închisorii (780/2005)

Conținutul unei pedepse cu închisoarea este pierderea sau restrângerea libertății. Legea privind închisoarea conține dispoziții privind executarea unei pedepse privative de libertate.

Secțiunea 2. Durata pedepsei (780/2005)

(1) Închisoarea constă în privarea de libertate pe durată determinată sau pe viață.

(2) O pedeapsă cu închisoarea pe durată determinată se aplică pentru cel puțin paisprezece zile și cel mult doisprezece ani sau cincisprezece ani, atunci când se aplică o sentință cumulativă, în temeiul Capitolului 7.

Secțiunea 3. Unitățile de timp într-o pedeapsă cu închisoarea (395/2015)

Atunci când se aplică o pedeapsă cu închisoarea, anii, lunile și zilele sunt folosite ca unități de timp. Termenele de mai puțin de trei luni se socotesc în zile. Un an se socotește de 365 de zile, iar o lună se socotește de 30 de zile.

Secțiunea 4. Pedepsele cu închisoarea combinate (1099/2010)

(1) În cazul în care persoana condamnată trebuie să execute, în același timp, mai multe pedepse privative de libertate pe durată determinată, care nu pot fi contopite, acestea vor fi cumulate în închisoare.

(2) O pedeapsă cu detenție pe viață încorporează toate pedepsele cu închisoarea, pedepsele rezultate prin conversie pentru amenzile neplătite și detenția care trebuie executate în același timp cu pedeapsa cu detenție pe viață.

Liberarea condiționată

Secțiunea 5. Definierea și determinarea liberării condiționate (780/2005)

(1) Liberarea condiționată constă în liberarea unui deținut care execută o pedeapsă cu executare cu închisoarea, pentru a-și executa restul pedepsei în libertate.

(2) În condițiile prevederilor secțiunii 9, o persoană care execută o pedeapsă cu închisoarea pe perioadă determinată este liberată condiționat în momentul în care a executat două treimi din pedeapsă sau, în cazul unei pedepse aplicate pentru o infracțiune săvârșită sub vârsta de 21 de ani, atunci când a executat jumătate din pedeapsă. Un deținut care, pe durata celor trei ani anteriori, nu a executat o pedeapsă privativă de libertate în închisoare, va fi liberat în mod condiționat atunci când a executat jumătate din pedeapsă sau, în cazul unei pedepse aplicate pentru o infracțiune săvârșită sub vârsta de 21 de ani, când a executat o treime din pedeapsă. Aplicarea acestei ultime fracții nu este

împiedicată de faptul că persoana respectivă a executat, în cursul celor trei ani anteriori, o pedeapsă cu închisoarea care a înlocuit amenzile neplătite sau o pedeapsă cu închisoarea pentru refuzul serviciului militar civil menționat la secțiunea 74 din Legea privind serviciul militar civil (1446/2007), o infracțiune de serviciu militar civil reglementată în secțiunea 75 a legii menționate, refuzul serviciului militar civil în timpul serviciului militar extraordinar sau al mobilizării generale reglementate în secțiunea 76 din legea menționată, în timpul serviciului militar extraordinar sau al mobilizării generale reglementate în secțiunea 77 din legea menționată sau refuzul serviciului militar reglementat în secțiunea 118 din Legea serviciului militar (1438/2007), absența de la inducție în timpul mobilizării generale reglementate în secțiunea 120 din respectivul act sau evitarea serviciului în timpul mobilizării generale citate în secțiunea 123 a legii menționate. În calcularea unei fracții din pedeapsă nu se iau în considerare părți ale unei zile, ci doar zile întregi. Perioada de privare de libertate menționată în capitolul 6 secțiunea 13 din prezentul cod este dedusă din fracția menționată și din fracția la care se face referire în secțiunea 12, subsecțiunea 1. (1099/2010)

(3) Liberarea condiționată este posibilă după ce au fost executate paisprezece zile din pedeapsa cu închisoarea.

Secțiunea 6. Liberarea condiționată în cazul pedepselor cu închisoarea contopite (780/2005)

În cazul în care pentru fiecare din infracțiunile săvârșite de către o persoană care execută o pedeapsă cu închisoarea rezultată prin contopire sunt aplicabile fracțiile diferite la care se face referire în subsecțiunea 2 din secțiunea 5, persoana în cauză va fi liberată condiționat pe baza fracției mai mari.

Secțiunea 7. Liberarea condiționată în cazul pedepselor cu închisoarea combinate (1099/2010)

(1) Persoana care execută pedepse cu închisoarea combinate este liberată condiționat în momentul în care a executat partea din pedeapsă care rezultă prin adunarea termenelor de executare fiecărei pedepse, calculate pe baza fracțiunilor menționate la secțiunea 5, subsecțiunea 2, secțiunea 11, subsecțiunea 1 sau secțiunea 12, subsecțiunea 1. La calcularea fracțiunii de pedeapsă nu se iau în considerare părți ale unei zile.

(2) Persoana care execută pedepse cu închisoarea combinate este liberată condiționat cel mai târziu după ce a executat maximum cincisprezece ani din pedeapsă. Cu toate acestea, în cazul în care, conform secțiunii 11, cel puțin una dintre sentințele care urmează să fie executate a fost dispusă să fie executată în totalitate, deținutul va fi liberat condiționat cel mai târziu după ce a executat maximum douăzeci de ani din condamnare. La calcularea perioadei maxime, se iau în considerare deducerile de pedeapsă pe baza capitolului 6, secțiunea 13.

(3) În cazul în care un deținut care execută o pedeapsă cu închisoare pe perioadă determinată sau un deținut în arest preventiv se face vinovat de infracțiunea prevăzută în secțiunea 11, subsecțiunea 1, paragraful 1, instanța poate, la cererea procurorului, dispune ca subsecțiunea 2 din prezenta secțiune privind pedeapsa maximă care trebuie executată să nu se aplice sentinței care urmează să fie dispusă.

Secțiunea 8. Liberarea de probă sub supraveghere (628/2013)

Un deținut poate fi plasat în afara închisorii, în libertate de probă sub supraveghere, efectuată prin mijloace tehnice sau de altă natură, timp de cel mult șase luni înainte de liberarea condiționată sau de liberarea la termen, ca urmare a executării pedepsei.

Secțiunea 9. Amânarea liberării condiționate (780/2005)

(1) Cu consimțământul persoanei deținute, liberarea sa condiționată va fi amânată, dacă urmează a fi executate noi pedepse cu închisoarea sau pedepse cu închisoarea care au înlocuit amenzile neplătite sau persoana deținută dorește amânarea liberării condiționate dintr-un alt motiv justificat.

(2) Liberarea condiționată va fi amânată fără consimțământul persoanei deținute dacă, pe baza conduitei sau a amenințărilor făcute de aceasta, există în mod evident pericolul ca, la eliberare, aceasta să comită o infracțiune gravă împotriva vieții, a sănătății sau a libertății și amânarea liberării este necesară pentru a preveni infracțiunea.

(3) Decizia luată în baza subsecțiunii (2) privind amânarea liberării va fi supusă reexaminării la intervale de cel mult șase luni.

(4) Capitolul 20 din Legea privind închisoarea se aplică apelului la decizia de amânare a liberării condiționate, iar Capitolul 21 din legea menționată se aplică autorității care ia decizia de amânare a liberării.

Secțiunea 10. Liberarea condiționată în cazul detențiunii pe viață (1099/2010)

(1) O persoana condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață va fi liberată condiționat cel mai devreme după ce a executat 12 ani de închisoare. Persoana condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață pentru o infracțiune săvârșită înainte de vârsta de 21 de ani va fi liberată condiționat cel mai devreme după ce a executat 10 ani de închisoare.

(2) În considerarea liberării condiționate trebuie acordată atenție naturii infracțiunii sau infracțiunilor care au condus la pedeapsa cu detenție pe viață, altor pedepse încorporate în pedeapsa cu detenție pe viață sau care au fost executate în timpul perioadei închisorii la care se face referire în secțiunea 10(a), posibilei infracționalități ulterioare a persoanei condamnate și factorilor menționați în secțiunea 9, subsecțiunea 2. La considerarea liberării trebuie acordată atenție punerii în aplicare a planului pentru termenul de condamnare,

menționat în Capitolul 4, secțiunea 6 din Legea privind închisoarea și, de asemenea, comportamentului din timpul detenției. De asemenea, trebuie luată în considerare respectarea obligațiilor condamnatului de a se conforma condițiilor tratamentului medical, menționat în secțiunea 4 din Legea privind libertatea de probă (629/2013) și a eventualelor tratamente și asistenței conexe. (628/2013)

(3) Înainte de liberarea condiționată a unei persoane condamnate la detenție pe viață, aceasta va fi plasată în libertate de probă sub supraveghere. În cazul în care Unitatea Centrală de Administrare a Agenției pentru Sancțiuni Penale consideră că, din cauza unei infracțiuni care a devenit evidentă sau datorită revocării consimțământului, la care face referire secțiunea 23, subsecțiunea 1 din Legea privind libertatea de probă sub supraveghere sau datorită revocării libertății de probă, menționată în secțiunea 26, subsecțiunea 1 din respectiva lege, înainte de liberarea în condițiile libertății de probă sub supraveghere, liberarea prevăzută la subsecțiunea 2 ar trebui reexaminată, va supune chestiunea reexaminării Curții de Apel din Helsinki. Se aplică aceeași procedură în ceea ce privește chestiunile legate de calculul termenului de condamnare menționat în secțiunea 28 din Legea privind libertatea de probă sub supraveghere și în Capitolul 3, secțiunea 7 din Legea privind închisoarea.

(4) Legea privind procedura de liberare a deținuților pe termen lung se aplică la examinarea cauzei de către Curtea de Apel din Helsinki. (781/2005)

Secțiunea 10(a). Calculul duratei de detenție a unei persoane condamnate la detenție pe viață (1099/2010)

(1) Durata de detenție a unei persoane condamnate la detenție pe viață este pedeapsa și timpul în care aceasta a fost reținută, a stat în arest preventiv sau a fost privată altfel de libertate, ca urmare a săvârșirii infracțiunii, înainte de a începe să execute pedeapsa.

(2) Perioada de privare de libertate menționată anterior în subsecțiunea 1 este considerată timp de detenție, chiar dacă deținutul execută simultan o sentință pe durată determinată, închisoarea care a înlocuit amenzile neplătite sau închisoarea militară.

(3) În cazul în care o pedeapsă cu detenție pe viață include alte pedepse cu închisoarea, calculul perioadei petrecute în detenție nu include deducerile făcute din aceste pedepse în baza Capitolului 6, secțiunea 13, care se aplică perioadei anterioare începerii perioadei de privare de libertate menționate în subsecțiunea 1.

Secțiunea 11. Executarea în totalitate a pedepsei cu închisoarea (780/2005)

(1) La pronunțarea unei condamnări, instanța poate, la cererea procurorului, să dispună ca persoana condamnată să nu fie eliberată decât după ce a executat sentința, dacă:

(1) infractorul este condamnat la o pedeapsă cu închisoarea pe perioadă determinată de cel puțin trei ani pentru omor,ucidere, vătămare corporală gravă, viol în forma agravată, abuz sexual al unui minor în formă agravată, tâlhărie în forma agravată, agresivitate criminală, genocid, crimă împotriva umanității, crimă agravată împotriva umanității, crimă de război, crimă de război agravată, tortură, trafic agravat de persoane, luarea de ostatici, punerea gravă în pericol a sănătății, infracțiunea cu instrumente nucleare, deturnarea unui avion, infracțiunea săvârșită cu intenție teroristă sau tentativa ori complicitatea la astfel de fapte, (990/2009)

(2) în decursul a 10 ani anterior săvârșirii infracțiunii, făptuitorul s-a făcut vinovat de o infracțiune menționată în subsecțiunea 1 sau dacă săvârșirea infracțiunii la care face referire subsecțiunea 1 a fost săvârșită în termen de trei ani de la eliberare, după executarea completă a unei pedepse în închisoare, după executarea unei condamnări la detenție pe viață sau după liberarea condiționată în modul menționat în secțiunea 12, subsecțiunea 1, și

(3) pe baza factorilor aparenti în infracțiunile și ancheta menționate în Capitolul 17, secțiunea 37, subsecțiunea 3 din Codul de procedură penală, infractorul este considerat deosebit de periculos pentru viața, sănătatea sau libertatea altor persoane.

(2) Atunci când sunt impuse pedepse cu închisoarea cumulate pentru două sau mai multe infracțiuni, o condiție prealabilă pentru decizia menționată în subsecțiunea 1 este ca cel puțin una dintre infracțiuni să fie prevăzută în subsecțiunea menționată, și ca pedeapsa aplicată separat pentru această infracțiune să fie închisoarea pe durată determinată de cel puțin trei ani.

Secțiunea 12. Reexaminarea în instanță (780/2005)

(1) O persoană condamnată să execute întreaga pedeapsă va fi liberată condiționat după ce a executat cinci șesimi din pedeapsă, în cazul în care nu mai este considerată ca fiind deosebit de periculoasă pentru viața, sănătatea sau libertatea altor persoane. Trebuie, de asemenea, luată în considerare obligația persoanei deținute de a se conforma condițiilor tratamentului medical menționat în secțiunea 4 din Legea privind libertatea de probă și eventualele tratamente și asistența conexe. Liberarea condiționată în baza acestei subsecțiuni poate să intervină cel mai devreme după ce deținutul a executat trei ani de închisoare. (628/2013)

(2) Înainte de liberarea condiționată, persoana deținută va fi plasată în libertate de probă sub supraveghere. În cazul în care Agenția pentru Sancțiuni Penale consideră că, din cauza unei infracțiuni care a devenit evidentă sau datorită revocării consimțământului la care face referire secțiunea 23, subsecțiunea 1 din Legea privind libertatea de probă sub supraveghere sau datorită revocării libertății de probă menționate în respectiva lege, înainte de liberarea

sub condițiile libertății de probă sub supraveghere, liberarea prevăzută la subsecțiunea 1 ar trebui reexaminată, va supune chestiunea reexaminării Curții de Apel din Helsinki. Se aplică aceeași procedură în ceea ce privește chestiunile legate de calculul termenului de condamnare menționat în secțiunea 28 din Legea privind libertatea de probă sub supraveghere și în Capitolul 3, secțiunea 7 din Legea privind închisoarea.

[Subsecțiunea 3 a fost abrogată; 628/2013]

(4) Legea privind procedura de liberare a deținuților pe termen lung se aplică la examinarea cauzei de către Curtea de Apel din Helsinki.

Secțiunea 13. Perioada de probă a liberării condiționate (780/2005)

(1) Perioada de probă, echivalentă cu durata pedepsei rămase la data liberării, începe la momentul liberării condiționate a persoanei condamnate. Cu toate acestea, durata maximă a perioadei de probă este de 3 ani.

(2) Perioada de probă pentru liberarea condiționată și pedeapsa rămasă pentru o persoană condamnată la detenție pe viață este de 3 ani. Dacă o persoană care și-a executat întreaga pedeapsă în închisoare săvârșește o infracțiune prevăzută în secțiunea 14, subsecțiunea 1 în termen de 3 ani de la data liberării de la executarea întregii pedepse în închisoare, aceasta reprezintă un factor agravant în stabilirea pedepsei.

(3) Legea privind executarea sancțiunilor comunitare (400/2015) se aplică implementării măsurilor de supraveghere a eliberării condiționate. (401/2015)

Secțiunea 14. Disponerea executării pedepsei rămase (780/2005)

(1) La cererea procurorului, instanța poate dispune ca sentința rămasă să fie executată în cazul în care persoana condamnată comite o nouă infracțiune pe parcursul perioadei de probă, pentru care instanța de judecată ar condamna-o la închisoare cu executare și pentru care s-au adus acuzații în termen de un an de la încetarea perioadei de probă. În acest caz, persoanei în cauză îi va fi aplicată o singură pedeapsă cu executare pentru pedeapsa rămasă de executat și pentru pedeapsa aplicată pentru infracțiunea săvârșită în timpul perioadei de liberare condiționată, cumulată cu pedepsele cu închisoare ce urmează a fi impuse pentru alte infracțiuni, în conformitate cu dispozițiile Capitolului 7. Cu toate acestea, pedeapsa rămasă nu este considerată pedeapsa mai severă la care face referire secțiunea 5, subsecțiunea 2 din capitolul menționat. La determinarea duratei rămase din pedeapsă, instanța va lua în considerare prevederile paragrafului 2.

(2) Executarea pedepsei rămase va fi anulată în mod excepțional, dacă:

(1) cea mai mare parte a perioadei de probă a fost executată înainte de săvârșirea infracțiunii menționate la subsecțiunea 1,

(2) partea rămasă din pedeapsă este sumară,

(3) pedeapsa aplicată pentru infracțiunea săvârșită în cursul perioadei de probă este sumară sau

(4) ca urmare a pedepsei impuse făptuitorului pentru infracțiunea săvârșită în timpul perioadei de probă sau a altor consecințe ale pedepsei, condamnarea cumulativă ar conduce la un rezultat nerezonabil.

(3) Instanța poate, de asemenea, să dispună ca o parte din pedeapsa rămasă să fie executată, caz în care liberarea condiționată continuă pe durata de probă inițială.

(4) Atunci când instanța dispune ca partea din pedeapsa rămasă să fie executată, se va preciza durata corespunzătoare executării sentinței rămase sau a unei părți din aceasta.

CAPITOLUL 3

Cadrul general al răspunderii penale (515/2003)

Secțiunea 1. Principiul legalității (515/2003)

(1) O persoană poate fi găsită vinovată de comiterea unei infracțiuni doar dacă fapta de care este acuzată este incriminată în mod expres de legea penală la data la care aceasta a fost comisă.

(2) Pedepsele și alte sancțiuni prevăzute de legea penală se întemeiază pe lege.

Secțiunea 2. Aplicarea în timp (515/2003)

(1) Legea în vigoare în momentul săvârșirii infracțiunii se aplică infracțiunii.

(2) Cu toate acestea, dacă legea în vigoare la data condamnării este diferită de legea în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, se aplică noua lege dacă aceasta conduce la un rezultat mai favorabil

(3) În cazul în care legea urmează să fie în vigoare doar pentru o perioadă determinată și nu există dispoziții contrare, legea în vigoare la data săvârșirii se aplică unei fapte săvârșite în cursul acestei perioade.

(4) În cazul în care conținutul specific al unei prevederi a legii penale este determinat de alte prevederi ale legii sau de prevederi sau norme emise în baza acesteia, pedepsirea unei fapte este evaluată pe baza prevederilor sau normelor în vigoare la momentul săvârșirii faptei, cu excepția cazului în care există prevederi legale contrare sau cazului în care, potrivit noilor prevederi, atitudinea față de pedepsirea faptei s-a schimbat

Secțiunea 3. Pedepsirea unei omisiuni (515/2003)

(1) O omisiune este pedepsită dacă aceasta este prevăzută în mod expres în definiția legală a unei infracțiuni.

(2) Omisiunea este pedepsită și în cazul în care făptuitorul a neglijat să împiedice producerea unui rezultat care corespunde definiției legale, chiar dacă a avut o îndatorire juridică specială de a împiedica producerea rezultatului. O astfel de îndatorire va fi bazată pe:

- (1) un serviciu, un post sau o funcție,
- (2) relația dintre infractor și victimă,
- (3) asumarea unei misiuni sau a unui contract,
- (4) acțiunea infractorului în crearea unui pericol, sau
- (5) un alt motiv comparabil cu acestea.

Secțiunea 4. Vârsta răspunderii penale și a responsabilității penale (515/2003)

(1) Condițiile prealabile pentru antrenarea răspunderii penale sunt ca făptuitorul să fi împlinit vârsta de 15 ani în momentul săvârșirii faptei și să fie responsabil penal.

(2) Făptuitorul nu este responsabil penal dacă în momentul săvârșirii, datorită unei boli mintale, deficienței mintale grave sau tulburării mintale grave sau a unei perturbări grave a cunoștinței, nu este capabil să înțeleagă natura faptică sau ilegalitatea actului său sau capacitatea sa de a-și controla comportamentul este în mod decisiv afectată din cauza unui astfel de motiv (iresponsabilitate penală).

(3) În cazul în care făptuitorul nu este lipsit de responsabilitate din punct de vedere penal, în conformitate cu subsecțiunea 2, dar din cauza unei boli psihice, a unei deficiențe mintale, a unei tulburări mintale sau a unui tulburări de cunoștință, capacitatea sa de a înțelege natura factuală sau nelegalitatea actului sau capacitatea sa de a-și controla comportamentul este în mod semnificativ afectată (diminuarea responsabilității), dispozițiile capitolului 6, secțiunea 8 (3) și art. 8 alin. (4) trebuie luate în considerare la stabilirea pedepsei.

(4) Aflarea sub influența alcoolului sau a altor substanțe sau alte tulburări psihice temporare induse de făptuitorul însuși nu sunt luate în considerare în evaluarea responsabilității penale, cu excepția cazului în care există motive deosebit de importante în acest sens.

(5) În cazul în care, din cauza stării mintale a persoanei acuzate de o infracțiune, instanța renunță la pedeapsă, instanța, cu excepția cazului în care este în mod evident lipsit de necesitate, înaintează spre clarificare problema nevoii sale de tratament, conform articolului 21 din Legea privind sănătatea mintală (1116/1990).

Secțiunea 5. Vinovăția (515/2003)

(1) Intenția sau neglijența sunt premise pentru răspunderea penală.

(2) Dacă nu este prevăzut altfel, fapta la care face mențiune prezentul cod se pedepsește numai dacă a fost săvârșită cu intenție.

(3) Dispozițiile din subsecțiunea 2 se aplică și unor reglementări menționate în alte legi, pentru care pedeapsa maximă specială este închisoarea de peste șase luni sau pentru care dispoziția penală a fost emisă după intrarea în vigoare a prezentei legi.

Secțiunea 6. Intenția (515/2003)

Se consideră că făptuitorul a provocat cu intenție consecința descrisă în definiția legală dacă scopul urmărit de el a fost provocarea consecinței respective sau dacă acesta a acceptat că acțiunile sale vor conduce în mod sigur sau foarte probabil la consecința respectivă.

Secțiunea 7. Neglijența (515/2003)

(1) Comportamentul unei persoane este neglijent în cazul în care aceasta își încalcă obligația de a manifesta atenția pe care circumstanțele o impun și de care în mod normal trebuie să dea dovadă, chiar dacă persoana în cauză ar fi putut să respecte această obligație (neglijență)

(2) Pentru a stabili dacă neglijența trebuie considerată gravă (neglijență gravă) sau nu, trebuie efectuată o evaluare de ansamblu. În cadrul evaluării, se ține seama de semnificația datoriei de a avea grijă, de importanța intereselor în pericol și de probabilitatea încălcării obligației, de caracterul deliberat al asumării riscului și de alte circumstanțe legate de act și de făptuitor.

(3) O faptă despre care se consideră că a avut loc mai mult accidental decât prin neglijență nu este pedepsită.

CAPITOLUL 4**Cauze de excludere a răspunderii penale (515/2003)****Secțiunea 1. Eroarea cu privire la elementele constitutive ale unei infracțiuni**

Dacă în momentul săvârșirii faptei, autorul nu era conștient de existența tuturor acelor factori necesari pentru a fi întrunite elementele constitutive ale infracțiunii sau dacă a fost în eroare cu privire la un astfel de factor, actul nu este săvârșit cu intenție. Cu toate acestea, va fi analizată răspunderea pentru o infracțiune din neglijență, în conformitate cu dispozițiile privind răspunderea penală din neglijență.

Secțiunea 2. Eroarea cu privire la caracterul ilicit al faptei (515/2003)

Dacă făptuitorul greșește în privința caracterului legal al faptei sale, acesta este scutit de răspundere penală în cazul în care eroarea este considerată în mod manifest scuzabilă datorită următorilor factori:

- (1) publicarea defectuoasă sau eronată a legii,
- (2) obtuzitatea deosebită a conținutului legii,
- (3) îndrumările eronate din partea unei autorități, sau
- (4) un alt motiv comparabil cu acestea.

Secțiunea 3. Eroarea privind temeiul exonerării de răspundere (515/2003)

În cazul în care fapta nu implică temeuri din cele menționate în secțiunile 4, 5 și 6, care l-ar exonera pe făptuitor de răspundere, însă astfel de temeuri ar

fi putut fi asociate situației în care fapta a fost comisă, așa cum făptuitorul a crezut în mod rezonabil, există posibilitatea ca acesta să nu fie pedepsit pentru infracțiune comisă cu intenție. Cu toate acestea, va fi analizată răspunderea pentru o infracțiune din neglijență, în conformitate cu dispozițiile privind răspunderea penală din neglijență.

Secțiunea 4. Legitima apărare (515/2003)

(1) O faptă care este necesară pentru apărarea împotriva unui atac ilicit în curs de desfășurare sau iminent constituie un act legal de legitimă apărare, cu excepția cazului în care fapta depășește în mod vădit ceea ce într-o evaluare generală este considerat justificabil, ținând cont de natura și gravitatea atacului, identitatea apărătorului și a atacatorului și celelalte circumstanțe.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care apărarea depășește limitele legitimei apărări (legitima apărare excesivă), făptuitorul este scutit de răspundere penală dacă circumstanțele sunt de așa natură încât să nu se poată considera, în mod rezonabil, că acesta ar fi putut să acționeze altfel, luând în considerare pericolozitatea și natura bruscă a atacului, precum și alte aspecte ale situației.

Secțiunea 5. Necesitatea (515/2003)

(1) O faptă, diferită de cea menționată în secțiunea 4 de mai sus, necesară pentru a contracara o amenințare imediată și evidentă la adresa unui interes protejat de lege, este permisă ca act necesar dacă, evaluată în ansamblul său, fapta respectivă este considerată justificată, luând în considerare natura și amploarea interesului care trebuie protejat, precum și prejudiciul și pierderile cauzate de faptă, originea pericolului și celelalte circumstanțe.

(2) În cazul în care fapta comisă pentru salvarea interesului protejat de lege nu este considerată admisibilă, în conformitate cu subsecțiunea 1, făptuitorul este totuși exclus de la răspunderea penală în cazul în care nu se putea aștepta, în mod rezonabil, ca acesta să fi acționat altfel, luând în considerare importanța interesului care trebuia salvat, natura neașteptată și constrângătoare a situației și celelalte circumstanțe.

Secțiunea 6. Utilizarea măsurilor de forță (515/2003)

(1) Dreptul de a folosi măsuri de forță în îndeplinirea funcțiilor oficiale sau dintr-un alt motiv asemănător și dreptul de a asista persoane desemnate pentru menținerea ordinii sunt reglementate prin dispoziții separate ale legii.

(2) În situația folosirii unor măsuri de forță, se poate recurge doar la acele măsuri necesare pentru îndeplinirea funcției și care, evaluate în ansamblul lor, pot fi considerate justificate, având în vedere importanța și caracterul de urgență al sarcinii ce trebuie îndeplinite, gradul de pericolozitate al rezistenței întâmpinate și alte aspecte legate de situația respectivă

(3) În cazul în care limitele prevăzute la alin. (2) au fost depășite în aplicarea măsurilor de forță, făptuitorul este totuși scutit de răspundere penală, dacă

există motive serioase pentru a considera că nu se putea aștepta în mod rezonabil ca făptuitorul să fi acționat altfel, luând în considerare postul și pregătirea acestuia, importanța funcției și natura neașteptată a situației.

Secțiunea 7. Atenuarea răspunderii penale (515/2003)

Chiar dacă făptuitorul nu este total scutit de răspundere penală în baza motivelor prevăzute în prezentul capitol, împrejurările pot fi totuși luate în considerare ca temei de atenuare a răspunderii penale, în conformitate cu prevederile Capitolului 6, secțiunea 8, subsecțiunea 1(4), subsecțiunea 2 și subsecțiunea 4.

CAPITOLUL 5

Tentativa și complicitatea (515/2003)

Secțiunea 1. Tentativa (515/2003)

(1) Tentativa este pedepsită numai dacă este incriminată de o prevedere referitoare la infracțiunea intenționată.

(2) O acțiune îndeplinește criteriile unei tentative atunci când făptuitorul a început comiterea unei infracțiuni și a atins nivelul de pericol, când infracțiunea ar putea să producă rezultatul. Tentativa există și atunci când un astfel de pericol nu este cauzat, însă lipsa acestui pericol se datorează exclusiv unei coincidențe.

(3) În pedepsirea tentativei se aplică prevederile Capitolului 6, secțiunea 8, subsecțiunea 1 (2), subsecțiunea 2 și subsecțiunea 4, cu excepția cazului în care, potrivit dispoziției penale aplicabile cazului, tentativa este asimilată unei acțiuni finalizate.

Secțiunea 2. Desistarea de la tentativă și împiedicarea producerii rezultatului unei infracțiuni de către făptuitor (515/2003)

(1) Tentativa nu este pedepsită dacă făptuitorul, din proprie inițiativă, s-a retras de la executarea infracțiunii sau a împiedicat, în alt mod, producerea rezultatelor menționate în definiția legală a infracțiunii.

(2) În cazul în care infracțiunea implică mai mulți participanți, făptuitorul, instigatorul sau complicele este exonerat de răspundere pe baza retragerii din infracțiune și eliminării de către făptuitor a efectelor infracțiunii, doar dacă acesta a reușit să îi determine și pe ceilalți participanți să renunțe la înfăptuirea infracțiunii, sau dacă a reușit într-un alt mod să împiedice producerea consecințelor menționate în definiția legală a infracțiunii sau a eliminat într-un alt mod efectele propriilor acțiuni în cursul consumării infracțiunii.

(3) În plus față de prevederile din subsecțiunile 1 și 2, o tentativă nu este pedepsită dacă infracțiunea nu este consumată sau rezultatul menționat în definiția legală a infracțiunii nu este produs dintr-un motiv care este independent de voința făptuitorului, instigatorului sau compliceului, dar acesta

și-a dorit în mod voluntar și serios să împiedice executarea infracțiunii sau producerea rezultatului.

(4) În cazul în care o tentativă, conform subsecțiunilor 1-3, nu este pedepsită, dar constituie o altă infracțiune consumată, această infracțiune este pedepsită.

Secțiunea 3. Coautoratul la săvârșirea unei infracțiuni (515/2003)

Dacă două sau mai multe persoane au săvârșit împreună o infracțiune intenționată, fiecare este pedepsită în calitate de autor.

Secțiunea 4. Săvârșirea unei infracțiuni prin intermediar (515/2003)

O persoană este condamnată ca autor dacă a săvârșit o infracțiune intenționată prin utilizarea, ca intermediar, a unei alte persoane, care nu va fi pedepsită pentru infracțiunea menționată din cauza lipsei de răspundere sau de intenție penală sau din cauza altui motiv legat de condițiile prealabile pentru răspunderea penală.

Secțiunea 5. Instigarea (515/2003)

O persoană care convinge în mod intenționat o altă persoană să comită o infracțiune intenționată sau o tentativă pedepsită a unei astfel de infracțiuni este pedepsită pentru instigarea la infracțiune, ca și cum ar fi fost autorul.

Secțiunea 6. Complicitatea (515/2003)

(1) O persoană care, înainte sau în timpul săvârșirii unei infracțiuni, înlesnește în mod intenționat comiterea, de către o altă persoană, a unei infracțiuni intenționate sau a unei tentative pedepsite, prin îndrumare, acțiune sau în alt mod, este pedepsită pentru complicitate în același mod ca autorul. Cu toate acestea, dispozițiile Capitolului 6, secțiunea 8, subsecțiunea 1(3), subsecțiunea 2 și subsecțiunea 4 se aplică în stabilirea pedepsei.

(2) Instigarea la complicitate și înlesnirea săvârșirii infracțiunii sunt pedepsite ca fiind complicitate.

Secțiunea 7. Circumstanțe personale speciale (515/2003)

(1) În cazul în care o circumstanță specială justifică, atenuează sau agravează o faptă, aceasta se aplică numai autorului, instigatorului sau complicelui căruia îi corespunde circumstanța.

(2) Un instigator sau un complice nu este exonerat de răspundere penală chiar dacă acesta nu este afectat de o circumstanță personală specială, iar circumstanța menționată este fundamentală pentru pedepsirea acțiunii făptuitorului.

Secțiunea 8. Acționarea în numele unei persoane juridice (515/2003)

(1) Un membru al unui organism de conducere sau management al unei societăți comerciale, fundații sau al altei persoane juridice, o persoană care exercită o putere efectivă de decizie asupra persoanei juridice sau o persoană

care acționează în nume propriu, pe baza unei relații de muncă, în sectorul privat sau public sau pe baza unui mandat de muncă va fi condamnată pentru o infracțiune săvârșită prin operațiunile unei persoane juridice, chiar dacă aceasta nu îndeplinește condițiile speciale prevăzute pentru făptuitor în definiția legală a infracțiunii, dacă persoana juridică îndeplinește condițiile menționate.

(2) În cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei activități organizate care face parte dintr-o activitate a unui întreprinzător sau dintr-o altă activitate organizată, care este comparabilă cu activitatea unei persoane juridice, dispozițiile din subsecțiunea 1 privind o infracțiune comisă în operațiunile unei persoane juridice se aplică în mod corespunzător.

(3) Prevederile prezentei secțiuni nu se aplică în cazul în care în speță sunt aplicabile dispoziții diferite din alte acte normative.

CAPITOLUL 6

Pedeapsa (515/2003)

Dispoziții generale

Secțiunea 1. Tipurile de pedeapsă (515/2003)

(1) Pedepsele generale sunt amenda penală sumară, amenda, închisoarea cu suspendarea condiționată a executării, munca în folosul comunității, pedeapsa sub supraveghere și închisoarea cu executare. (329/2011)

(2) O pedeapsă specială pentru infracțiunile comise de o persoană sub vârsta de 18 ani este pedeapsa juvenilă. (1195/2004)

(3) Pedepsele speciale pentru funcționarii publici sunt avertismentul și demiterea din funcție.

(4) Pedepsele disciplinare pentru soldați și alte persoane care fac obiectul Capitolului 45 constau în avertisment, serviciul suplimentar, consemnarea în cazarmă, amenda disciplinară și detenție. În aplicarea unei dispoziții prin care se solicită pedepsirea disciplinară a unei alte persoane decât cele care fac obiectul Capitolului 45, persoana respectivă va fi condamnată la o amendă, în locul unei pedepse disciplinare. (256/2014)

(5) Unei persoane juridice i se aplică o amendă corporativă, așa cum prevede Capitolul 9.

Secțiunea 2. Limita penală și abaterile de la limita penală (673/2014)

Pedeapsa este stabilită în conformitate cu limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiune. Abaterile de la acesta pot fi făcute conform secțiunilor 8 și 8(a). Pedeapsa maximă prevăzută poate fi depășită conform prevederilor Capitolului 7.

Secțiunea 3. Elementele de bază în condamnare (515/2003)

(1) În stabilirea pedepsei, se ține seama de toate temeiurile prevăzute în lege, care influențează durata și tipul pedepsei, precum și de caracterul uniform al practicii judiciare.

(2) Temeiurile care influențează condamnarea sunt cele prevăzute în secțiunile 4-8 ale prezentului Capitol, precum și cele prevăzute în alte legi.

(3) Pentru a decide asupra tipului de pedeapsă, se aplică prevederile secțiunilor 9-12, în plus față de temeiurile care influențează condamnarea.

Stabilirea pedepsei

Secțiunea 4. Principiul general (515/2003)

Pedeapsa este determinată astfel încât să fie proporțională cu daunele produse și pericolozitatea infracțiunii, motivele faptei și celelalte elemente de vinovăție a infractorului manifeste în infracțiune.

Secțiunea 5. Temeiuri de sporire a pedepsei (564/2015)

(1) Următoarele circumstanțe conduc la sporirea pedepsei:

(1) natura periodică a activității criminale,

(2) săvârșirea infracțiunii ca parte a activității unui grup criminal organizat,

(3) săvârșirea infracțiunii din interes material,

(4) săvârșirea infracțiunii pentru motive legate de rasă, culoarea pielii, statutul la naștere, naționalitate sau etnie, religie sau confesiune, orientare sexuală sau handicap ori alte împrejurări de același fel; și

(5) antecedentele penale ale făptuitorului, dacă raportarea acestora la noua infracțiune, având în vedere asemănările dintre infracțiuni sau alte elemente, indică faptul că făptuitorul nu ține cont de dispozițiile legii și de interdicțiile impuse de aceasta.

(2) „Grupul criminal organizat” se referă la o asocieră structurată de trei sau mai multe persoane, care există pentru o perioadă de timp și care acționează în mod concertat în scopul comiterii de infracțiuni care sunt pedepsite cu o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin 4 ani sau infracțiuni menționate la Capitolul 11, secțiunea 10 sau Capitolul 15, secțiunea 9.

Secțiunea 6. Temeiuri de reducere a pedepsei (515/2003)

Următoarele circumstanțe conduc la reducerea pedepsei:

(1) presiuni semnificative, amenințări sau influențe similare care au afectat comiterea infracțiunii,

(2) empatia puternică sau o tentație excepțională și bruscă care a condus la săvârșirea infracțiunii, contribuția excepțional de mare a părții vătămate sau o circumstanță corespunzătoare, care a condus la diminuarea capacității infractorului de a se conforma legii,

(3) reconcilierea dintre infractor și persoana vătămată, alte încercări ale infractorului de a preveni sau a elimina efectele infracțiunii sau încercarea sa de a înlesni descoperirea infracțiunii și

(4) circumstanțele menționate în secțiunea 8(1) și (3).

Secțiunea 7. Circumstanțe de atenuare a pedepsei (515/2003)

În plus față de prevederile anterioare enumerate în secțiunea 6, circumstanțele de atenuare a pedepsei care trebuie de asemenea luate în considerare sunt:

(1) alte consecințe ale infracțiunii comise sau ale pedepsei aplicate asupra făptuitorului,

(2) vârsta înaintată, starea precară a sănătății sau alte circumstanțe personale ale făptuitorului, și

(3) o perioadă considerabil de lungă care a trecut de la săvârșirea infracțiunii,

dacă pedeapsa care ar urma să fie aplicată, în conformitate cu practica stabilită, ar conduce, din aceste motive, la un rezultat nerezonabil sau excepțional de dăunător.

Secțiunea 8. Reducerea limitelor pedepsei (515/2003)

(1) Pedeapsa este stabilită în limite reduse, dacă

(1) făptuitorul a săvârșit infracțiunea sub vârsta de 18 ani,

(2) făptuitorul a rămas la stadiul de tentativă,

(3) făptuitorul este condamnat în calitate de complice într-o infracțiune, prin aplicarea dispozițiilor Capitolului 5, secțiunea 6 sau participația sa în infracțiune este în mod clar mai redusă, față de cea a altor complici,

(4) infracțiunea a fost comisă în circumstanțe care se aseamănă îndeaproape cu cele care conduc la aplicarea unor motive de exonerare de răspundere penală,

sau

(5) există motive excepționale de reducere, în conformitate cu secțiunile 6 sau 7 sau alte motive excepționale, menționate în sentința de condamnare.

(2) La stabilirea pedepsei, conform subsecțiunii 1, cel mult trei sferturi din pedeapsa maximă cu închisoarea sau amenda și cel puțin pedeapsa minimă prevăzută pentru infracțiune pot fi impuse inculpatului. Dacă infracțiunea este pedepsită cu detenție pe viață, pedeapsa maximă este, în acest caz, de doisprezece ani de închisoare, iar pedeapsa minimă este de doi ani de închisoare.

(3) Prevederile din subsecțiunea 2 se aplică, în mod similar, la stabilirea pedepsei pentru o persoană care a comis o infracțiune într-o stare de responsabilitate redusă. Cu toate acestea, diminuarea responsabilității nu duce la modificarea limitei maxime de pedeapsă aplicabile.

(4) În cazul în care pedeapsa maximă pentru infracțiune este închisoarea pe o perioadă determinată, instanța poate, în cazurile menționate în prezenta

secțiune, să impună ca pedeapsă o amendă, în loc de închisoare, dacă există motive deosebit de serioase pentru acest lucru.

Secțiunea 8(a). Reducerea limitei penale în baza mărturisirii (673/2014)

(1) Pedeapsa se stabilește în conformitate cu o limită penală redusă, în cazul în care inculpatul a contribuit la clarificarea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, astfel cum este prevăzut în Capitolul 1, secțiunile 10 și 10 (a) și în Capitolul 5 (a) din Codul de procedură penală (689/1997) și în Capitolul 3, secțiunea 10 (a) din Legea privind cercetarea penală (805/2011).

(2) La stabilirea pedepsei, în baza subsecțiunii 1, pot fi impuse cel mult două treimi din durata maximă a pedepsei privative de libertate sau a valorii maxime a amenzii și cel puțin durata minimă prevăzută pentru tipul de pedeapsă. În cazul în care pedeapsa maximă prevăzută pentru infracțiune este închisoarea pe o perioadă determinată, instanța poate impune o amendă în locul închisorii, dacă există motive speciale în acest sens.

(3) Hotărârea de condamnare trebuie să menționeze nu numai pedeapsa aplicată, ci și ce pedeapsă ar fi aplicat instanța în lipsa beneficiilor din prevederile indicate mai sus.

Stabilirea tipului de pedeapsă

Secțiunea 9. Alegerea între suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea condiționată și închisoare cu executare (515/2003)

(1) Executarea unei pedepse cu închisoarea pe perioadă determinată cu o durată de cel mult doi ani va fi suspendată condiționat (închisoare condiționată), cu excepția cazului în care gravitatea infracțiunii, vinovăția făptuitorului manifestată în infracțiune sau antecedentele penale ale făptuitorului impun stabilirea unei pedepse cu închisoarea cu executare.

(2) Cu toate acestea, o pedeapsă cu executare cu închisoarea nu se aplică pentru o infracțiune comisă de făptuitor sub vârsta de 18 ani, cu excepția cazului în care se impune din motive întemeiate. În evaluarea importanței unui motiv întemeiat, trebuie să fie luată în considerare plasarea condamnatului într-o instituție de protecție a copilului, menționată la secțiunea 57 din Legea privind protecția copilului (417/2007).

(401/2015)

Secțiunea 10. Sancțiuni auxiliare închisorii condiționate (515/2003)

(1) În cazul în care pedeapsa cu închisoarea condiționată în sine este considerată o pedeapsă insuficientă pentru infracțiune, se poate impune o amendă adițională sau, dacă pedeapsa cu închisoarea condiționată este de opt luni sau mai mult, va fi aplicată obligația de prestare de muncă în folosul comunității de cel puțin 14 și cel mult 90 de ore.

(2) O persoană care a săvârșit o infracțiune sub vârsta de 21 de ani va fi supusă unei perioade de un an și trei luni de supraveghere menită să susțină pedeapsa

de suspendare condiționată, și să confirme dacă aceasta este considerată justificată, în vederea promovării adaptării sociale a infractorului sau pentru prevenirea altor infracțiuni. Dispozițiile privind executarea supravegherii sunt prevăzute în Legea privind executarea sancțiunilor comunitare. (401/2015)

(3) Amenzile, munca în folosul comunității și monitorizarea – ca pedepse accesorii închisorii cu suspendare condiționată – fac obiectul prevederilor separate privind sancțiunea în cauză. Cu toate acestea, serviciul auxiliar în folosul comunității poate fi înlocuit va fi comutat în închisoare timp de cel puțin patru și cel mult 90 de zile.

Secțiunea 10(a). Pedepsa juvenilă (401/2015)

(1) O pedeapsă juvenilă va fi dispusă pentru o infracțiune comisă înainte de împlinirea vârstei de 18 ani, dacă:

(1) amenda este, ținând cont de gravitatea infracțiunii, gradul de vinovăție cu care a acționat făptuitorul și antecedentele penale ale acestuia, o pedeapsă insuficientă și nu există motive întemeiate care să impună o condamnare la pedeapsa cu închisoare cu executare, și

(2) închisoarea condiționată cu supraveghere nu este considerată suficientă pentru a promova adaptarea socială a infractorului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

(2) Pot fi aplicate pedepse juvenile, conform condițiilor prealabile prevăzute în subsecțiunea (1), și în cazul în care doar câteva dintre infracțiunile pentru care inculpatul este trimis în judecată au fost săvârșite sub vârsta de 18 ani.

(3) Secțiunea 64 din Legea privind executarea sancțiunilor comunitare conține dispoziții privind durata și conținutul pedepsei juvenile.

Secțiunea 11. Munca în folosul comunității (401/2015)

(1) Un infractor care este condamnat la închisoare cu executare pe o durată determinată de cel mult opt luni va fi condamnat, în schimb, la muncă în folosul comunității, cu excepția cazului în care pedeapsa închisorii necondiționate, pedeapsa monitorizată, munca în folosul comunității dispusă anterior, continuarea activității infracționale sau alte motive întemeiate trebuie considerate impedimente pentru impunerea ordinului de serviciu în folosul comunității.

(2) O condiție prealabilă pentru aplicarea unui ordin de prestare de muncă în folosul comunității este ca persoana condamnată să fie de acord cu efectuarea activității respective și ca persoana în cauză să fie considerată capabilă de a duce la îndeplinire acea activitate.

(3) În evaluarea importanței pedepselor anterioare, săvârșirea infracțiunii sub vârsta de 21 de ani este considerată un temei în sprijinul aplicării unei sancțiuni de muncă în folosul comunității.

Secțiunea 11(a). Pedepșa monitorizată (329/2011)

(1) Unui condamnat la închisoare cu executare pe o durată determinată de cel mult șase luni trebuie, în schimb, să îi fie aplicată o pedeapsă monitorizată pentru o perioadă similară de timp, dacă:

(1) din cauza impedimentelor menționate în secțiunea 11, subsecțiunea 1 sau a absenței condiției prealabile prevăzute la subsecțiunea 2 a secțiunii menționate, infractorul nu va fi condamnat la muncă în folosul comunității;

(2) se consideră că aplicarea pedepsei de monitorizare nu este împiedicată de motive care rezultă dintr-o pedeapsă de monitorizare sau cu închisoarea cu executare, aplicate anterior, sau care țin de natura infracțiunii în cauză; și

(3) aplicarea unei pedepse monitorizate este considerată justificată pentru susținerea și promovarea adaptării sociale a condamnatului.

(2) O condiție suplimentară pentru o pedeapsă monitorizată este consimțământul făptuitorului pentru aplicarea pedepsei monitorizate și ca adulții care trăiesc în aceeași locuință cu făptuitorul, din proprie voință, să fie de acord cu executarea pedepsei monitorizate în locuința menționată. O cerință suplimentară este aceea ca obligația prevăzută în secțiunea 41 din Legea privind executarea sancțiunilor comunitare, de a rămâne în locuința proprie și de a participa la activitatea care i-a fost atribuită, să poată fi aplicată făptuitorului, în condițiile în care se poate considera că persoana condamnată execută pedeapsa monitorizată. O pedeapsă monitorizată nu va fi aplicată în lipsa unui plan de executare. Secțiunea 45, subsecțiunea 2 din Legea privind executarea sancțiunilor comunitare conține dispoziții privind audierea și constatarea opiniei persoanelor minore care trăiesc în locuință. (401/2015)

Secțiunea 12. Renunțarea la pedeapsă (515/2003)

O instanță poate renunța la aplicarea unei pedepse, dacă

(1) infracțiunea, atunci când este evaluată în ansamblu, ținând seama de daunele provocate sau de vinovăția făptuitorului, manifestată în săvârșirea infracțiunii, este considerată ca fiind de importanță minoră,

(2) făptuitorul a comis infracțiunea sub vârsta de 18 ani, iar săvârșirea este considerată a fi rezultatul lipsei de înțelegere sau al imprudenței,

(3) din motive speciale legate de faptă sau de făptuitor, acțiunea este comparabilă cu o faptă scuzabilă,

(4) pedeapsa este apreciată ca fiind nerezonabilă sau lipsită de utilitate, în special luând în considerare factorii menționați mai sus în secțiunea 6, paragraful 3 și secțiunea 7 sau acțiunile autorităților de securitate socială și de sănătate, sau

(5) infracțiunea nu ar avea un efect esențial asupra pedepsei totale, datorită dispozițiilor privind condamnarea la o pedeapsă cumulată.

Deduceri care trebuie făcute din pedeapsa aplicată

Secțiunea 13. Computarea perioadei de privare de libertate (515/2003)

(1) Dacă este dispusă o pedeapsă cu închisoarea pe durată determinată pentru o faptă pentru care făptuitorul a fost privat de libertate pentru o perioadă continuă de cel puțin o zi, instanța va deduce din pedeapsă o perioadă corespunzătoare cu această privare de libertate sau va considera că această privare de libertate este o executare completă a pedepsei. Perioada de privare de libertate este calculată în zile. În hotărâre, trebuie precizate prima și ultima zi a perioadei de privare de libertate. (395/2015)

(2) Se va proceda în mod similar dacă privarea de libertate se datorează faptului că pârâtul a fost luat în custodie din cauza unor acuzații sau a unei urmăriri penale referitoare la aceeași chestiune sau datorită unei hotărâri judecătorești potrivit căreia pârâtul urma să fie adus în fața instanței.

(3) În cazul în care pedeapsa aplicată este o amendă, privarea de libertate va fi luată în calcul în quantum rezonabil, cel puțin în quantum corespunzător privării de libertate, sau va fi considerată drept executare integrală a pedepsei.

(4) În cazul în care pedeapsa aplicată este o pedeapsă juvenilă, privarea de libertate va fi luată în considerare ca deducere. La calcularea deducerii menționate în această subsecțiune, o zi de privare de libertate corespunde la două zile de pedeapsă juvenilă, cu excepția cazului în care există anumite motive de derogare de la această regulă. (1195/2004)

(5) În cazul în care pedeapsa aplicată este o taxă penală sumară, privare de libertate se consideră o executare completă a pedepsei. (755/2010)

Secțiunea 14. Computarea pedepsei aplicate în străinătate (515/2003)

În cazul în care o persoană este condamnată în Finlanda pentru o infracțiune pentru care a fost deja sancționată, în totalitate sau parțial, în străinătate, se deduce o durată rezonabilă din sentința care urmează să fie aplicată. În cazul în care pedeapsa care a fost executată a fost una privativă de libertate, instanța va deduce din pedeapsă timpul care corespunde privării de libertate. Instanța poate, de asemenea, să constate că sancțiunea care a fost executată este considerată o sancțiune suficientă pentru infracțiune.

Secțiunea 15. Computarea pedepsei disciplinare pentru deținuții care execută o condamnare (515/2003)

Pedeapsa disciplinară va fi aplicată în închisoare unui deținut sau unei persoane reținute, așa cum este prevăzut în Capitolul 15 din Legea privind închisoarea și în Capitolul 10 din Legea privind reținerea și arestul preventiv. Dacă un deținut sau o persoană reținută este condamnat(ă) în instanță pentru o infracțiune pentru care a executat o pedeapsă disciplinară integrală sau parțială, instanța va deduce o durată rezonabilă din pedeapsa aplicată, cu excepția cazului în care există motive justificate de a nu face deducerea sau de

a considera că pedeapsa disciplinară executată constituie pedeapsa integrală aplicată pentru faptă. (780/2005)

[Secțiunea 16 a fost abrogată; 256/2014]

CAPITOLUL 7

Contopirea pedepselor (697/1991)

Secțiunea 1. Condamnarea la o pedeapsă cu închisoarea rezultată din contopirea mai multor pedepse (755/2010)

(1) În cazul în care o persoană urmează să fie condamnată la închisoare pentru una sau mai multe infracțiuni, în același timp, aceasta va fi condamnată la o pedeapsă cu închisoarea rezultată din contopirea pedepselor aplicabile, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

(2) În cazul în care una din infracțiuni se pedepsește cu închisoarea, iar una sau mai multe infracțiuni se pedepsesc cu amendă sau cu amendă penală sumară, instanța poate pronunța o pedeapsă contopită cu închisoarea pentru unele din infracțiunile comise și, în plus, pedeapsa cu amenda sau cu amenda penală sumară pentru celelalte infracțiuni, însă doar cu una din acestea două din urmă, nu cu amândouă.

(3) În cazul în care una din infracțiuni este pedepsibilă cu detențiunea pe viață, instanța va aplica pedeapsa cu detențiunea pe viață ca pedeapsă rezultantă pentru toate infracțiunile constatate.

[Secțiunea 1 a fost amendată prin Legea nr. 755/2010, care va intra în vigoare la o dată ce urmează să fie stabilită prin lege. Textul anterior al variantei amendate avea următorul conținut:]

Secțiunea 1. Condamnarea la o pedeapsă cu închisoarea, rezultată din contopirea pedepselor (697/1991)

(1) În cazul în care o persoană urmează să fie condamnată la închisoare pentru una sau mai multe infracțiuni, în același timp, aceasta va fi condamnată la o pedeapsă cu închisoarea, rezultată din contopirea pedepselor aplicabile, cu excepția cazului în care legea nu prevede altfel. (751/1997)

(2) În cazul în care una din infracțiuni se pedepsește cu închisoarea, iar una sau mai multe infracțiuni se pedepsesc cu amendă sau cu amendă penală sumară, instanța poate pronunța o pedeapsă contopită cu închisoarea pentru unele din infracțiunile comise și, în plus, pedeapsa cu amenda pentru celelalte infracțiuni.

(3) În cazul în care una din infracțiuni este pedepsibilă cu detențiunea pe viață, instanța va aplica pedeapsa cu detențiunea pe viață ca pedeapsă rezultantă pentru toate infracțiunile constatate.

Secțiunea 2. Termenul maxim și minim al pedepsei cu închisoarea pe o perioadă determinată (697/1991)

(1) Atunci când este pronunțată o pedeapsă contopită, termenul maxim prevăzut pentru cea mai grea dintre pedepsele astfel contopite poate fi depășit, însă pedeapsa nu poate fi mai mare decât suma totală a duratelor maxime prevăzute pentru infracțiunile respective. În plus, pedeapsa maximă cea mai grea nu poate depăși cu mai mult de

(1) un an, dacă pedeapsa maximă cea mai grea este pedeapsa cu închisoarea de până la un an și șase luni,

(2) doi ani, dacă pedeapsa maximă cea mai grea este pedeapsa cu închisoarea de la un an și șase luni la patru ani, sau

(3) trei ani, dacă pedeapsa maximă cea mai grea este pedeapsa cu închisoarea pe o durată determinată de peste patru ani.

(2) Pedeapsa aplicată nu poate fi mai scurtă decât cea mai severă pedeapsă minimă dintre pedepsele prevăzute de lege pentru infracțiunile respective.

(3) Cea mai gravă pedeapsă maximă și minimă se referă la pedeapsa care, potrivit prevederilor aplicabile în cauză, poate fi aplicată ca pedeapsă maximă și minimă. În cazul în care una sau mai multe dintre infracțiunile comise se pedepsesc doar cu amendă, amenzile luate împreună vor fi considerate echivalentul unei luni de închisoare atunci când se calculează suma totală a pedepselor maxime pentru diferitele infracțiuni comise.

Secțiunea 3. Contopirea amenzilor (697/1991)

(1) În cazul în care o persoană urmează să fie condamnată, în același timp, la plata unor amenzi pentru două sau mai multe infracțiuni, acesteia i se va aplica, în schimb, pedeapsa la plata unei amenzi contopite.

(2) Cuantumul maxim al unei amenzi contopite este de 240 de zile de amendă. Cu toate acestea, amenda contopită nu poate fi mai mare decât suma cuantumului maxim al amenzilor aplicabile pentru fiecare din infracțiunile comise în parte. În cazul în care printr-una din legile intrate în vigoare după 1 iunie 1969 a fost stabilit un număr minim de zile de amendă, amenda contopită aplicată nu poate fi mai mică decât minimumul respectiv. (515/2003)

(3) Prevederile de mai sus nu se aplică în cazul unui avertisment de amendă aplicată în euro. (515/2003)

Secțiunea 3(a). Amenda și taxa penală sumară (755/2010)

(1) În cazul în care pentru două sau mai multe infracțiuni urmează să fie aplicate, în același timp, o amendă și o taxă penală sumară, pedeapsa aplicată va fi amenda sau amenda contopită, la care va fi adăugat un spor de 20 euro. Cu toate acestea, amenda nu poate fi majorată, dacă taxa penală sumară este aplicată unui pieton sau conducătorului unui vehicul nemotorizat.

(2) În cazul în care amenda totală sau amenda combinată are o valoare mai mică decât taxa penală sumară sau decât cea mai mare taxă penală sumară, amenda sau amenda combinată va fi majorată până la valoarea avută de taxa penală sumară sau de cea mai mare taxă penală sumară înainte de aplicarea majorării menționate în subsecțiunea 1.

[Prezența secțiune va intra în vigoare la o dată care urmează să fie stabilită prin Decret.]

Secțiunea 3(b). Taxa penală sumară (755/2010)

În cazul în care pentru două sau mai multe infracțiuni urmează să fie aplicată, în același timp, pedeapsa cu o taxă penală sumară, pedeapsa aplicată va fi o singură taxă penală. Într-un astfel de caz, taxa penală sumară va fi majorată cu 20 euro față de valoarea prevăzută pentru fapta pedepsibilă cu taxa penală sumară cea mai mare. Cu toate acestea, taxa penală sumară aplicată unui pieton sau conducătorului unui vehicul nemotorizat nu poate fi majorată.

[Prezența secțiune va intra în vigoare la o dată care urmează să fie stabilită prin Decret.]

Secțiunea 4. Alte sancțiuni (697/1991)

(1) În cazul în care pentru o infracțiune legea prevede, pe lângă pedeapsa generală aplicabilă, și demiterea sau o altă sancțiune, sancțiunea va fi aplicată în plus față de pedeapsa contopită, dacă legea cere acest lucru.

(2) În cazul mai multor infracțiuni comise de un minor în același timp, va fi aplicată o singură pedeapsă dintre cele prevăzute de lege pentru infracționalitatea juvenilă. (1195/2004)

Secțiunea 5. Condamnarea prin contopirea pedepselor (697/1991)

(1) Atunci când este pronunțată o pedeapsă cu închisoarea, rezultată prin contopire sau o pedeapsă cu amenda, rezultată prin contopire, vor fi urmate prevederile Capitolului 6, acolo unde acestea sunt aplicabile.

(2) Atunci când este pronunțată o pedeapsă rezultată prin contopire, baza este pedeapsa aplicabilă pentru infracțiunea care, în opinia instanței, atrage după sine pedeapsa cea mai grea, iar pedeapsa contopită aplicată pentru infracțiunile comise va fi stabilită și în raport de numărul de infracțiuni, gravitatea acestora și legăturile dintre ele. Dacă unul din temeiurile majorării sau reducerii pedepsei menționate în Capitolul 6 sau o altă împrejurare precizată în capitolul amintit se aplică doar în cazul uneia sau unora din infracțiunile pentru care este pronunțată pedeapsa, acesta va fi luat în considerare, într-o măsură rezonabilă, în stabilirea cuantumului pedepsei pronunțate prin contopire.

Secțiunea 6. Luarea în considerare a unei pedepse anterioare cu închisoarea (751/1997)

(1) Dacă o persoană care a fost condamnată la închisoare cu executare este acuzată de comiterea unei noi infracțiuni înainte de pronunțarea sentinței, pedeapsa anterioară cu închisoarea poate fi luată în considerare, într-o măsură rezonabilă, ca circumstanță atenuantă sau ca temei pentru reducerea pedepsei aplicate. În plus, sentința pentru noua infracțiune comisă poate fi mai mică decât minimul prevăzut de lege pentru o astfel de faptă sau sentința anterioară poate fi considerată o pedeapsă suficientă și pentru fapta care a fost judecată ulterior.

(2) În sentința pronunțată, instanța va preciza sentința sau sentințele anterioare care a(u) fost luată, respectiv luate în considerare atunci când a pronunțat sentința, în condițiile prezentei secțiuni.

Secțiunea 7. Luarea în considerare a unei pedepse anterioare cu munca în folosul comunității și a unei sentințe de monitorizare anterioare (329/2011)

Atunci când este aplicată o nouă pedeapsă, instanța poate lua în considerare o pedeapsă anterioară cu munca în folosul comunității și o sentință anterioară de monitorizare, în același mod în care se procedează în cazul unei pedepse anterioare cu închisoare cu executare, descris în secțiunea 6.

Secțiunea 8. Luarea în considerare a unei pedepse juvenile anterioare (401/2015)

În cazul în care o persoană condamnată la o pedeapsă juvenilă trebuie condamnată la închisoare cu executare pentru o faptă comisă înainte de a-i fi fost aplicată pedeapsa juvenilă sau pentru o infracțiune comisă după ce i-a fost aplicată pedeapsa juvenilă, însă înainte de executarea acesteia, ea poate fi condamnată la o pedeapsă comună de închisoare cu executare pentru infracțiunea respectivă și pentru infracțiunea care a condus la aplicarea pedepsei juvenile. Instanța va lua în calcul partea corespunzătoare din pedeapsa juvenilă aplicată care a fost deja executată, în conformitate cu prevederile Secțiunii 68 a Legii privind executarea sancțiunilor comunitare.

Secțiunea 9. Luarea în considerare a unei sentințe impuse de o instanță dintr-un stat străin (179/2010)

Prevederile secțiunilor 6 și 7 se aplică și în cazul unei pedepse cu închisoare cu executare sau cu munca în folosul comunității sau al unei alte pedepse comparabile, impuse de o instanță dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau din Islanda sau Norvegia.

CAPITOLUL 8

Prescripția

Secțiunea 1. Termenele de prescripție a răspunderii penale (297/2003)

(1) Infracțiunile pentru care pedeapsa cea mai grea prevăzută de lege este închisoarea pe viață nu se prescriu. (212/2008)

(2) Răspunderea penală se prescrie

(1) în termen de douăzeci ani de la comiterea faptei, în cazul în care pedeapsa cea mai grea prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă este închisoarea pe termen determinat, mai mare de opt ani,

(2) în termen de zece ani, în cazul în care pedeapsa cea mai grea prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă este închisoarea de la doi la opt ani,

(3) în termen de cinci ani, în cazul în care pedeapsa cea mai grea prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă este închisoarea de la unu la doi ani, și

(4) în termen de doi ani, în cazul în care pedeapsa cea mai grea prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă este pedeapsa cu închisoarea de până la un an sau o amendă sau taxă penală sumară. (755/2010)

[paragraful 4 a fost amendat prin Legea 755/2010, care va intra în vigoare la o dată ce urmează să fie stabilită prin lege. Textul anterior al acestui paragraf este următorul:]

(4) în termen de doi ani, dacă pedeapsa cea mai grea este pedeapsa cu închisoarea de până la un an sau amenda.

(3) Prin pedeapsa cea mai grea se înțelege pedeapsa maximă prevăzută de lege pentru infracțiune în textul de lege aplicabil.

(4) Cu toate acestea, termenul de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea privind exercițiul unei funcții publice este de cinci ani. Termenul de prescripție a răspunderii penale pentru deteriorarea mediului înconjurător, infracțiuni de mediu sau infracțiuni în domeniul protecției clădirilor este de zece ani. Termenul de prescripție a dreptului de punere sub acuzare pentru fapte ce țin de deteriorarea mediului înconjurător, deteriorarea mediului înconjurător în formă agravată, infracțiuni de mediu sau deteriorarea din neglijență a mediului înconjurător de către un vas străin în zona economică finlandeză, la care se face referire în Capitolul 13, secțiunea 3 din Legea privind protejarea mediului maritim, este trei ani. Termenul de prescripție a răspunderii penale pentru încălcarea prevederilor Legii pescuitului de către un vas străin în zona economică finlandeză este trei ani. (1680/2009)

(5) Dreptul de punere sub acuzare pentru abuz sexual asupra unui copil și abuz sexual asupra unui copil în formă agravată nu se prescrie înainte ca cel care reclamă că a fost abuzat să împlinească vârsta de douăzeci și opt de ani. Același termen de prescripție se aplică și în cazul faptelor de viol, viol în

formă agravată, acte sexuale consumate prin constrângere, constrângere la comiterea unui act sexual, abuz sexual, proxenetism, proxenetism în formă agravată, trafic de persoane și trafic de persoane în formă agravată, comise împotriva unei persoane ce nu a împlinit vârsta de optsprezece ani. În cazul ademenirii unui copil în scopuri sexuale, faptă la care se face referire în Capitolul 20, secțiunea 8(b), dreptul de punere sub acuzare se prescrie în momentul în care persoana care a făcut obiectul infracțiunii împlinește vârsta de douăzeci și trei de ani. (540/2011)

Secțiunea 2. Începutul termenului de prescripție (297/2003)

(1) Perioadele menționate mai sus în secțiunea 1 se calculează cu începere de la data comiterii infracțiunii. Dacă elementele esențiale ale infracțiunii prevăd incriminarea omisiunii, termenul de prescripție a dreptului de punere sub acuzare începe să curgă din momentul în care fapta omisă ar fi trebuit cel mai târziu să fie comisă. În cazul în care elementele esențiale ale infracțiunii cer producerea unei anumite consecințe, perioada este calculată începând de la data la care se produce consecința respectivă.

(2) În cazul în care infracțiunea implică menținerea unei situații ilegale, termenul de prescripție a dreptului de punere sub acuzare nu începe să curgă decât în momentul în care respectiva situație încetează.

(3) Termenul de prescripție a dreptului de punere sub acuzare pentru complicitate la comiterea unei infracțiuni începe să curgă de la aceeași dată la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de punere sub acuzare pentru fapta principală.

Secțiunea 3. Întreruperea termenului de prescripție (297/2003)

(1) Se consideră că punerea sub acuzare a fost făcută într-o manieră ce întrerupe termenul de prescripție atunci când persoanei a cărei cercetare penală urmează să fie demarată i-a fost comunicată somația sau când împotriva ei a fost formulată o cerere de condamnare în instanță, într-un proces la care persoana respectivă a fost prezentă.

(2) Punerea sub acuzare într-un dosar care ulterior este clasat fără urmări sau în care acuzațiile sunt retrase nu duce la întreruperea termenului de prescripție.

(3) Când o faptă de încălcare a legii este analizată în conformitate cu procedura prevăzută de Legea privind amenzile și taxele penale sumare, termenul de prescripție a dreptului de punere sub acuzare este întrerupt atunci când suspectului îi este comunicată decizia de plată a unei amenzi, decizia de plată a unei taxe penale ce poate fi contestată sau decizia de executare a unei pedepse. Cu toate acestea, termenul de prescripție nu este întrerupt în cazul în care decizia este retrasă, când împotriva acesteia este înregistrată o contestație sau când suspectul sau reclamantul își retrage consimțământul la care se face referire în secțiunea 4 sau 5 a legii menționate. (755/2010)

Secțiunea 3(a). Întreruperea termenului de prescripție pe baza unei propuneri de trimitere în judecată (673/2014)

(1) În cazul în care termenul de prescripție nu fost întrerupt deja în baza secțiunii 3, acesta este întrerupt atunci când persoana suspectă de comiterea unei infracțiuni sau persoana inculpată într-un caz penal semnează propunerea de trimitere în judecată la care se face referire în Capitolul 1, secțiunea 19 a Codului de procedură penală.

(2) Înaintarea unei propuneri de trimitere în judecată într-un caz care ulterior este respins de instanță, fără a fi analizat pe fond, nu întrerupe curgerea termenului de prescripție.

Secțiunea 4. Prelungirea termenului de prescripție (297/2003)

În practică, termenul de prescripție a dreptului de punere sub acuzare poate fi prelungit o dată, cu un an, dacă

(1) cercetarea preliminară a faptei necesită măsuri procedurale speciale, îndelungate, motiv pentru care la sfârșitul termenului de prescripție este foarte posibil ca cercetarea să nu poată fi finalizată,

(2) cercetarea preliminară a faptei a fost începută extrem de târziu, sau

(3) persoana ce urmează să fie citată în calitate de inculpat se sustrage reținerii și, din această cauză, este probabil că ea nu va putea fi citată înainte de încetarea termenului de prescripție, în cauză existând un interes public foarte important care cere prelungirea termenului de prescripție.

Secțiunea 5. Procedura în cazul prelungirii termenului de prescripție (297/2003)

(1) Decizia privind prelungirea termenului de prescripție a dreptului de punere sub acuzare este luată de instanța competentă care ar urma să judece cauza, în conformitate cu Capitolul 4 al Codului de procedură penală (689/1997). Cererea de prelungirea a termenului de prescripție poate fi formulată de procurorul din cadrul Ministerului Public și de către reclamant, dacă acesta din urmă are dreptul de punere sub acuzare prevăzut la Capitolul 1, secțiunea 14, subsecțiunile 1 sau 2, sau la secțiunea 15, subsecțiunea 1 din textul de lege menționat. Cererea trebuie formulată în scris și depusă înainte de împlinirea termenului de prescripție. (441/2011)

(2) Cererea de prelungire a termenului de prescripție va fi analizată de către instanță cu celeritate. Ea poate fi analizată de către o judecătorie districtuală, într-un complet de un singur judecător.

(3) Dacă este probabil ca o anumită persoană să fie pusă sub acuzare pentru fapta reclamată în cererea de prelungire a termenului de prescripție, menționată în secțiunea 4(1) sau (2), persoanei respective i se va acorda ocazia de a fi audiată cu privire la cererea formulată împotriva sa. Citația poate fi înmănată direct persoanei în cauză sau poate fi expediată prin poștă.

(4) Decizia pronunțată cu privire la cerere nu poate fi atacată în apel ordinar. Un apel extraordinar, în care se invocă erori de procedură, poate fi formulat de către procuror la instanța superioară în termen de treizeci de zile. Instanța va analiza apelul extraordinar în regim de urgență.

Secțiunea 6. Termenul de prescripție al pronunțării unei sentințe (297/2003)

(1) Dreptul de a pronunța o sentință pentru oricare din infracțiunile prevăzute în secțiunea 1, subsecțiunea 1 nu este prescriptibil. (1161/2005)

(2) Nu poate fi aplicată sau dispusă nicio pedeapsă în baza Legii privind amenda și taxa penală sumară, pentru o infracțiune diferită de cea prevăzută de subsecțiunea 1, după ce termenele de mai jos s-au scurs de la data menționată în secțiunea 2:

(1) treizeci de ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea pe durată determinată de peste opt ani,

(2) douăzeci de ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea de la doi la zece ani,

(3) zece ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea de până la doi ani sau amenda. (755/2010)

[Subsecțiunea 2 a fost modificată prin Legea 755/2010 și va intra în vigoare la o dată ce urmează să fie stabilită prin lege. Textul anterior al variantei amendate aveau următorul conținut:]

(2) Nu poate fi aplicată nicio pedeapsă, cu excepția celei prevăzute de subsecțiunea 1, după ce termenele menționate mai jos s-au scurs de la data menționată în secțiunea 2:

(1) treizeci de ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea pe durată determinată de peste opt ani,

(2) douăzeci de ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea de la doi la opt ani,

(3) zece ani, dacă pedeapsa maximă prevăzută pentru fapta comisă este închisoarea de până la doi ani sau amenda.

(3) Nu poate fi aplicată nicio pedeapsă pentru o infracțiune la care se face referire în secțiunea 1 se mai sus, subsecțiunea 5, după ce perioada la care se face referire în subsecțiunea 2 a secțiunii menționate s-a scurs, iar de la data la care reclamantul a împlinit vârsta de douăzeci și opt de ani sau douăzeci și trei de ani au trecut zece ani. (540/2011)

(4) O pedeapsă aplicată se prescrie dacă hotărârea prin care aceasta a fost aplicată nu devine executorie înainte de expirarea termenului menționat în subsecțiunile 2 sau 3. (1161/2005)

Secțiunea 7. Prescripția unei cereri de aplicare a unei amenzi unei persoane juridice (297/2003)

Termenul de prescripție pentru formularea unei cereri de amendare a unei persoane juridice este același ca și cel prevăzut pentru punerea sub acuzare pentru infracțiunea reclamată, care stă la baza cererii.

Acest termen nu poate fi însă mai mic de cinci ani.

Secțiunea 8. Prescripția impunerii unui avertisment de amendă (297/2003)

Dreptul de a aplica o amendă acolo unde instanța a stabilit un astfel de avertisment de amendă pentru a asigura desfășurarea procedurilor încetează în doi ani de la data la care a fost dispus avertismentul cu amenda.

Secțiunea 9. Prescripția dispunerii confiscării (1161/2005)

O sancțiune ce implică măsura confiscării nu poate fi aplicată atunci când, ca urmare a depășirii termenului de prescripție, pentru infracțiunea respectivă nu poate fi aplicată nicio pedeapsă.. Cu toate acestea, termenul minim de prescripție a unei cereri de confiscare este de cinci ani. Cu toate acestea, în cazul în care cererea de confiscare privește instrumentul folosit la comiterea faptei, instrument la care se face referire în Capitolul 10, secțiunea 4 sau un alt bun menționat în secțiunea 5, dreptul de a cere confiscarea nu se prescrie.

Secțiunea 10. Prescripția executării pedepsei cu închisoarea (297/2003)

(1) Pedeapsa cu închisoarea pe viață și pedeapsa cu închisoarea pe durată determinată, dispuse pentru genocid, crimă împotriva umanității, crimă împotriva umanității în formă agravată, crimă de război sau crimă de război în formă agravată nu se prescriu. (212/2008)

(2) Pedeapsa cu închisoarea pe perioadă determinată se prescrie în cazul în care ea nu a fost pusă în executare în termenele prevăzute mai jos, care încep să curgă de la data la care hotărârea de condamnare a devenit definitivă:

(1) în termen de douăzeci de ani, dacă pedeapsa pe perioadă determinată este mai mare de opt ani,

(2) în termen de cincisprezece ani, dacă pedeapsa este de la patru la opt ani,

(3) în termen de zece ani, dacă pedeapsa este de la unu la patru ani,
și

(4) în termen de cinci ani, dacă pedeapsa este de cel mult un an.

(3) O pedeapsă rezultată prin aplicată pentru neplata unor amenzi se prescrie în cazul în care ea nu a fost pusă în executare în termen de trei ani de la data la care hotărârea prin care a fost aplicată a devenit definitivă.

Secțiunea 11. Prescripția executării unei pedepse cu muncă în folosul comunității și a unei pedepse de punere sub supraveghere (329/2011)

Pedeapsa cu muncă în folosul comunității sau pedeapsa de punere sub supraveghere se prescrie în aceleași condiții în care se prescrie pedeapsa cu închisoarea aplicabilă pentru aceleași fapte.

Secțiunea 12. Prescripția executării pedepsei în anumite cazuri (297/2007)

În cazul în care executarea unei pedepse cu închisoarea, a unei pedepse cu munca în folosul comunității sau a unei pedepse rezultate prin conversie pentru neplata unor amenzi este întreruptă sau a fost dispusă lipsirea de libertate a unei persoane eliberate condiționat, pentru continuarea executării, se vor aplica în mod corespunzător prevederile secțiunilor 10 și 11. Termenul de prescripție a unei pedepse cu închisoarea pe durată determinată și a unei pedepse cu munca în folosul comunității este stabilit pe baza perioadei din pedeapsă rămase neexecutate, iar dacă este vorba de mai multe pedepse ce trebuie executate, din perioada rămasă de executat, rezultată prin combinarea pedepselor. Termenul efectiv va fi calculat cu începere de la data întreruperii și, în cazul în care este dispusă revocarea unei liberări condiționate sau punerea în executare a unei sentințe cu suspendare condiționată, cu începere de la data la care a fost emis ordinul de revocare sau de punere în executare.

Secțiunea 12(a). Prescripția executării unei pedepse aplicate minorului (1161/2005)

Pedeapsa aplicată unui minor se prescrie în cazul în care nu este pusă în executare în termen de trei ani de la data pronunțării hotărârii finale.

Secțiunea 13. Prescripția în cazul sancțiunii cu amenda (297/2003)

(1) Executarea unei sancțiuni cu amenda se prescrie în termen de cinci ani de la data pronunțării hotărârii definitive, dacă înainte de expirarea acestui termen persoanelor amendate nu le-a fost aplicată o pedeapsă rezultată prin conversie. În cazul în care a fost dispusă o astfel de pedeapsă, rezultată prin conversie, persoana amendată are dreptul ca și în cursul perioadei menționate să plătească amenda, așa cum a fost stabilit separat. Prevederile de mai sus cu privire la amendă se aplică și în cazul în care a fost dispus un avertisment cu amenda.

(2) Executarea sancțiunii cu amenda aplicate unei persoane juridice se prescrie după cinci ani de la data la pronunțării hotărârii definitive.

(3) Executarea sancțiunii cu taxa penală sumară se prescrie după cinci ani de la data emiterii ordinului de aplicare a amenzii penale sumare. (755/2010)

Secțiunea 14. Prescripția măsurii de confiscare aplicate ca sancțiune (1161/2005)

Sancțiunea confiscării nu mai poate fi pusă în executare după ce au trecut zece ani de la data pronunțării hotărârii definitive. Cu toate acestea, în cazul în care confiscarea se referă la instrumentul folosit la comiterea infracțiunii,

instrument menționat la Capitolul 10, secțiunea 4 sau la un alt bun la care se face referire în secțiunea 5, punerea în executare a sancțiunii confiscării nu se prescrie.

Secțiunea 15. Efectul sechestrului (297/2003)

În cazul în care, în cursul termenului de prescriere s-a procedat la sechestrul asupra unui bun, în vederea executării prevăzute în secțiunile 13 sau 14, executarea poate fi continuată cu privire la bunul poprit.

Secțiunea 16. Efectul decesului asupra executării pedepsei (297/2003)

(1) Pedepsa cu amenda sau cu avertismentul de amendă încetează în momentul decesului persoanei condamnate. Cu toate acestea, executarea unei pedepse în cadrul căreia a fost efectuat un sechestrul cât timp persoana condamnată era încă în viață poate fi dusă la capăt cu privire la bunul ce face obiectul sechestrului.

(2) La decesul inculpatului sau a unei alte persoane responsabile pentru confiscare, sancțiunea va fi stabilită în funcție de bunurile rămase de pe urma defunctului, cu excepția cazului în care instanța consideră că măsura confiscării ar fi nerezonabilă.

(3) În cazul în care persoana care deține bunurile asupra cărora a fost dispusă confiscarea a decedat, executarea poate fi îndreptată către bunurile ce formează masa succesorală rămasă de pe urma defunctului. Cu toate acestea, moștenitorii defunctului au dreptul ca, în termen de trei luni de la data la care asupra bunului ce a aparținut defunctului a fost dispus sechestrul sau bunul respectiv a fost preluat și a intrat în posesia statului, să se adreseze instanței care a judecat cauza pe fond, care va trebui să decidă dacă măsura confiscării trebuie să înceteze sau nu, pe motiv că aceasta este considerată nerezonabilă.

Secțiunea 17. Împlinirea termenului de prescripție (297/2003)

Termenul de prescripție se împlinește la sfârșitul zilei care precedă cea zi a lunii ce corespunde datei la care termenul a început să curgă.

Secțiunea 18. Trimitere la alte prevederi (755/2010)

(1) Capitolul 2(b), secțiunea 3, subsecțiunea 2 conține prevederi privind perimarea pedepsei închisorii cu suspendare condiționată. (1161/2005)

(2) Legea privind procedurile penale sumare (692/1993) conține prevederi privind prescrierea amenzilor penale sumare. Legea privind sancțiunile contravenționale (66/1983) conține prevederi privitoare la prescrierea unei amenzi contravenționale.

(3) Legea privind disciplina militară și prevenirea infracțiunilor în cadrul forțelor armate (255/2014) conține prevederi privind termenele de prescriere a pedepselor disciplinare aplicate militarilor sau altor persoane ce intră sub incidența Capitolului 45 din Codul penal. (256/2014)

CAPITOLUL 9

Răspunderea penală a persoanelor juridice (743/1995)

Secțiunea 1. Sfera de aplicare (61/2003)

(1) O corporație, o fundație sau orice altă persoană juridică¹⁾, în activitatea căreia a fost comisă o infracțiune este condamnată, la cererea procurorului public, la plata unei amenzi corporative, dacă o astfel de sancțiune este prevăzută în prezentul cod pentru infracțiunea comisă.(441/2011)

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică în cazul infracțiunilor comise în exercițiul autorității publice.

Secțiunea 2. Condiții ce trebuie întrunite pentru atragerea răspunderii (61/2003)

(1) O corporație poate fi condamnată la plata unei amenzi corporative dacă o persoană ce este membră a organului statutar sau a unui alt organ de conducere sau care deține și exercită în fapt puterea de decizie în cadrul acesteia a fost complice la comiterea unei infracțiuni sau a permis comiterea infracțiunii respective sau dacă activitatea corporației s-a derulat fără acordarea atenției și depunerea eforturilor necesare pentru prevenirea infracțiunii.

(2) O amendă corporativă poate fi aplicată chiar și atunci când făptuitorul nu poate fi identificat sau când, din diverse motive, acesta nu este pedepsit. Cu toate acestea, nu va fi dispusă aplicarea niciunei amenzi corporative pentru o infracțiune ce nu este reclamată de partea vătămată, în vederea punerii sub acuzare a făptuitorului, decât în cazul în care punerea acestuia sub acuzare este motivată de un interes public foarte important.

Secțiunea 3. Relația dintre autorul infracțiunii și corporație (743/1995)

(1) Se consideră că infracțiunea a fost comisă în derularea activității corporației în cazul în care făptuitorul a acționat în numele sau în beneficiul corporației și face parte din conducerea acesteia sau se află în relație de prestator de servicii sau de angajat al acesteia și a acționat în baza unei însărcinări primite de la un reprezentant al corporației.

(2) Corporația nu are dreptul la o compensație din partea făptuitorului pentru amenda corporativă pe care a plătit-o decât dacă o astfel de răspundere se întemeiază pe statutul corporațiilor și fundațiilor.

Secțiunea 4. Renunțarea la pedeapsă (61/2003)

(1) Instanța poate renunța să aplice o amendă unei corporații, dacă:

(1) omisiunea la care se face referire în secțiunea 2(1) și de care se face vinovată este de mică importanță sau participarea la infracțiune a conducerii

¹⁾ Pentru desemnarea acestora va fi folosit, în cele ce urmează, termenul „corporație”.

sau a unei persoane ce deține și exercită efectiv puterea de decizie în cadrul corporației este de mică importanță, sau

(2) fapta comisă în cadrul activităților desfășurate de corporație este de mică gravitate.

(2) Instanța poate renunța la aplicarea unei amenzi corporative și atunci când apreciază că pedeapsa este nerezonabilă, dacă sunt luate în considerare:

(1) consecințele infracțiunii asupra corporației,

(2) măsurile luate de corporație pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, pentru prevenirea sau remedierea efectelor infracțiunii sau pentru efectuarea investigației cu privire la omisiune sau la infracțiune, sau

(3) atunci când împotriva unui membru al conducerii corporației este pronunțată o hotărâre de condamnare, în condițiile în care corporația este mică, persoana condamnată deține o cotă importantă din aceasta sau răspunderea sa personală pentru obligațiile/pasivele corporației este una importantă.

Secțiunea 5. Amenda corporativă (971/2001)

Amenda corporativă este aplicată ca sumă forfetară. Quantumul minim al amenzii corporative este 850,00 euro, iar quantumul maxim al acesteia este 850.000,00 euro.

Secțiunea 6. Baza de calcul pentru stabilirea amenzii corporative (743/1995)

(1) Quantumul amenzii corporative este stabilit în funcție de natura și gradul de omisiune sau de participare al conducerii la comiterea faptei sancționate, așa cum se precizează în secțiunea 2 și de situația financiară a companiei.

(2) Atunci când sunt evaluate semnificația omisiunii și participării conducerii companiei, vor fi luate în considerare natura și gravitatea infracțiunii comise, poziția autorului, ca membru al organelor de conducere ale companiei, dacă încălcarea obligațiilor societății se face cu nerespectarea legii sau a unor ordine ale autorităților, precum și temeiurile de incriminare și pedepsire a faptei, prevăzute în orice altă parte a legii.

(3) Când este evaluată starea financiară a companiei, sunt luate în considerare gradul de solvabilitate al companiei, precum și veniturile acesteia și alți indicatori esențiali ai situației financiare a societății.

Secțiunea 7. Renunțarea la punerea sub acuzare (61/2003)

(1) Procurorul poate dispune nepunerea sub acuzare a companiei, în cazul în care: (441/2011)

(1) omisiunea imputabilă companiei sau participarea conducerii acesteia sau a unei persoane cu putere de decizie în cadrul companiei, conform mențiunilor din secțiunea 2, subsecțiunea 1, a fost de mică importanță în cadrul infracțiunii, sau

(2) infracțiunea comisă în derularea activităților companiei a cauzat doar daune sau riscuri minore, iar compania a luat în mod voluntar măsuri pentru a preveni comiterea unor noi infracțiuni.

(2) Totodată, se poate renunța la punerea sub acuzare și dacă inculpatul, în cazul la care se face referire în secțiunea 4, subsecțiunea 2(3), a fost deja condamnat la o pedeapsă și se poate astfel anticipa că, din acest motiv, compania nu va mai fi condamnată la plata unei amenzi corporative.

(3) Decizia de nepunere sub acuzare a companiei sau de retragere a acuzațiilor formulate împotriva unei companii va fi comunicată companiei prin poștă sau prin aplicarea corespunzătoare a prevederilor Capitolului 11 din Codul de procedură judiciară. În cazul unei astfel de decizii, se aplică în mod corespunzător prevederile Capitolului 1, secțiunea 6(a), subsecțiunea 2 și secțiunea 11, subsecțiunile 1 și 3 din Codul de procedură penală. (673/2014)

(4) Prevederile Capitolului 1, secțiunea 12 din Codul de procedură penală privind revocarea acuzațiilor se aplică în cazul revocării acuzațiilor pe baza subsecțiunii 1. Într-un astfel de caz, decizia de revocare nu va fi comunicată, însă, decât companiei.

Secțiunea 8. Amendă aplicată persoanelor juridice rezultată din reunirea a două sau mai multe amenzi (743/1995)

(1) În cazul în care o companie trebuie condamnată pentru două sau mai multe infracțiuni în același timp, se va aplica o amendă rezultată din reunirea a două sau mai multe amenzi, după caz, în conformitate cu prevederile secțiunilor 5 și 6.

(2) O pedeapsă combinată nu poate fi aplicată pentru două infracțiuni dacă una dintre acestea a fost comisă după ce pentru cealaltă a fost aplicată o amendă corporativă. În cazul în care sunt aduse acuzații împotriva companiei care a fost condamnată la plata unei amenzi corporative printr-o hotărâre definitivă, pentru o infracțiune comisă înainte de pronunțarea respectivei hotărâri, nu se va aplica nici de această dată o amendă combinată, însă se va ține cont, în mod corespunzător, de amendă corporativă aplicată anterior atunci când va fi stabilită noua pedeapsă.

[Secțiunea 9 a fost abrogată; 297/2003]

Secțiunea 10. Aplicarea unei amenzi corporative (673/2002)

(1) Amendă aplicată unei persoane juridice este aplicată în modalitatea prevăzută de Legea privind aplicarea amenzilor (672/2002).

(2) O pedeapsă rezultată prin înlocuire nu poate fi aplicată în locul unei amenzi corporative.

CAPITOLUL 10

Confiscarea (875/2001)

Secțiunea 1. Condiții generale privind confiscarea (875/2001)

(1) Condiția necesară pentru emiterea unui ordin de confiscare este comiterea unei fapte ce intră sub incidența legii penale (a unei infracțiuni).

(2) De asemenea, confiscarea poate fi dispusă pentru o faptă ce intră sub incidența legii penale și atunci când

(1) persoana care a comis fapta nu a împlinit încă vârsta de cincisprezece ani la data comiterii faptei sau nu are capacitate penală,

(2) persoana care a comis fapta este exonerată de răspundere penală, conform Capitolului 4, secțiunea 2, secțiunea 4, subsecțiunea 22, secțiunea 5, subsecțiunea 2, secțiunea 6, subsecțiunea 3 sau Capitolul 45, secțiunea 26(b), subsecțiunea 2, sau (515/2003)

(3) când o persoană juridică poate fi condamnată la o pedeapsă, în conformitate cu Capitolul 9, chiar dacă individul care a comis infracțiunea nu poate fi identificat sau, din alte motive, acesta nu poate fi condamnat la o pedeapsă.

Secțiunea 2. Confiscarea veniturilor rezultate din comiterea unei infracțiuni (875/2001)

(1) Confiscarea veniturilor rezultate din activitatea infracțională este dispusă în favoarea statului. Confiscarea este dispusă împotriva autorului infracțiunii, participantului sau persoanei în numele sau în beneficiul căreia a fost comisă infracțiunea, atunci când acestea au beneficiat de pe urma infracțiunii comise.

(2) În cazul în care nu pot fi prezentate probe cu privire la nivelul produsului infracțiunii sau dacă astfel de probe nu pot fi prezentate decât cu dificultate, produsul infracțiunii va fi estimat luând în considerare natura infracțiunii comise, dimensiunea activității infracționale și alte împrejurări.

(3) Nu va fi dispusă confiscarea produselor infracțiunii dacă acestea au fost returnate persoanei vătămate sau în măsura în care s-a dispus sau urmează să se dispună înapoierea acestora către persoana vătămată, prin compensație sau restituire. În cazul în care nu a fost depusă o cerere de acordare de compensații sau de restituire sau a fost depusă o cerere, dar nu a fost luată încă nicio hotărâre, în momentul în care se va decide supra cererii de confiscare va fi dispusă confiscarea.

Secțiunea 3. Confiscarea extinsă a produsului infracțiunii (875/2001)

(1) Poate fi dispusă măsura de confiscare totală sau parțială a unor bunuri în favoarea statului

(1) împotriva unei persoane care este găsită vinovată de comiterea unei infracțiuni sancționată cu închisoarea de cel puțin patru ani, de tentativă la

comiterea unei astfel de infracțiuni sau de comiterea unei infracțiuni la care se face referire în Capitolul 32, secțiunile 1 sau 6, Capitolul 46, secțiunea 4, Capitolul 50, secțiunile 1 sau 4 ale prezentului Cod sau în secțiunea 82 a Legii alcoolului (458/1968), și

2) împotriva unui participant la comiterea oricăreia din infracțiunile prevăzute la paragraful (1) de mai sus și împotriva unei persoane în numele sau în beneficiul căreia a fost comisă infracțiunea respectivă,

dacă este vorba despre o infracțiune care, prin natura ei, poate duce la obținerea unor sume mari de bani și există motive să se creadă că bunul confiscabil provine, total sau parțial, din activitatea infracțională, ce nu poate fi considerată nesemnificativă. (641/2009)

(2) În plus, confiscarea totală sau parțială de bunuri, la care se face referire în subsecțiunea 1 poate fi dispusă în favoarea statului

(1) împotriva unei persoane aflată cu una din persoanele menționate în subsecțiunea 1 într-una din relațiile prevăzute de secțiunea 3, subsecțiunea 1 a Legii privind recuperarea bunurilor ce intră în masa credală în caz de faliment (758/1991) (persoană apropiată), și

(2) împotriva unui întreprinzător particular, unei companii, corporații sau fundații a cărui/cărei legătură cu oricare din persoanele la care se face referire în subsecțiunea 1 sau cu o persoană apropiată acesteia din urmă este o legătură prevăzută de secțiunea 3, subsecțiunea 2, paragrafele (1) și (2) din Legea privind recuperarea bunurilor ce intră în masa credală în caz de faliment, dacă există motive să se creadă că bunul sau bunurile a(u) fost transferat(e) în proprietatea respectivei persoane cu scopul de a evita confiscarea sau răspunderea.

(3) Confiscarea menționată în subsecțiunea 2 nu poate fi dispusă dacă transferul bunului sau bunurilor în cauză a avut loc cu cinci ani înainte de comiterea infracțiunii menționate în subsecțiunea 1.

(4) În cazul în care două sau mai multe persoane sunt vizate de aceeași dispoziție de confiscare, răspunderea lor este solidară.

Secțiunea 4. Confiscarea instrumentelor folosite în comiterea de infracțiuni (875/2001)

(1) Următoarele instrumente sunt confiscate de către stat atunci când sunt folosite în comiterea unei infracțiuni:

- (1) arme de foc, arme ascuțite sau alte instrumente letale similare, și
- (2) orice alt obiect sau bun a cărui deținere este interzisă de lege.

(2) De asemenea, poate fi dispusă confiscarea în favoarea statului a următoarelor:

(1) un obiect sau un bun care a fost folosit la comiterea cu intenție a unei infracțiuni, și

(2) un obiect sau un bun care are o legătură strânsă cu o infracțiune comisă cu intenție, pentru care a fost declanșată procedura de urmărire

penală, atunci când acesta a fost obținut sau pregătit în mod exclusiv sau în principal pentru comiterea infracțiunii cu intenție sau atunci când, datorită caracteristicilor sale, acesta este extrem de potrivit pentru a fi folosit ca instrument al unei infracțiuni comise cu intenție.

(3) Atunci când este evaluată necesitatea confiscării, se va acorda o atenție deosebită prevenirii unor eventuale infracțiuni viitoare.

Secțiunea 5. Confiscarea altor bunuri (875/2001)

(1) Un obiect sau un bun care a fost produs, fabricat sau creat prin comiterea unei infracțiuni sau către care a fost îndreptată o infracțiune va fi confiscat de către stat, iar deținerea lui va fi pedepsită.

(2) Un obiect sau un bun care a fost produs, fabricat sau creat prin comiterea unei infracțiuni sau împotriva căruia a fost îndreptată o infracțiune poate face obiectul confiscării parțiale sau totale, în cazul în care confiscarea este necesară:

(1) din cauza faptului că obiectul sau bunul respectiv este periculos pentru sănătate și pentru mediul înconjurător,

(2) pentru a preveni alte infracțiuni, atunci când obiectul sau bunul respectiv este considerat o țintă adecvată a unei infracțiuni sau un instrument adecvat pentru comiterea unei infracțiuni,

(3) pentru îndeplinirea obiectivelor vizate de prevederile și ordinele legate de reglementările economice, import sau export, sau

(4) pentru îndeplinirea obiectivelor vizate de prevederile și ordinele privind protecția naturii și a mediului înconjurător.

(3) Containerele, ambalajele sau alte materiale folosite pentru stocarea unui obiect sau a unui bun a cărui confiscare urmează a fi dispusă pot face și ele obiectul confiscării, dacă fără această din urmă măsură, confiscarea obiectului sau bunului nu poate fi pusă altfel în aplicare decât cu dificultate.

Secțiunea 6. Restricții în materie de confiscare (875/2001)

(1) Nu poate fi dispusă confiscarea unui obiect sau a unui bun din categoria celor la care se face referire în secțiunea 4 sau 5, dacă acesta aparține în totalitate sau în parte unei alte persoane decât făptuitorul sau un participant sau o persoană în numele căreia sau cu consimțământul căreia a fost comisă infracțiunea. Cu toate acestea, poate fi dispusă confiscarea unui obiect sau unui bun de la o persoană căreia obiectul sau bunuri respectiv i-a fost transmis după comiterea infracțiunii, dacă, în momentul primirii acestuia, persoana respectivă știa sau avea motive întemeiate să creadă că obiectul sau bunul are legătură cu o infracțiune sau dacă a primit bunul sau obiectul respectiv în dar sau sub orice altă formă, cu titlu gratuit.

(2) Confiscarea unui obiect sau bun este dispusă, indiferent de cine este proprietarul de drept al acestuia, și atunci când deținătorul comite o infracțiune având asupra sa bunul sau obiectul respectiv.

Secțiunea 7. Renunțarea la măsura confiscării (875/2001)

(1) În luarea unei decizii asupra unei cereri de confiscare, instanța poate dispune, cu consimțământul pârâtului, renunțarea la măsura confiscării, dacă obiectul sau bunul la care se face referire în secțiunea 4 sau 5 este modificat într-un anumit termen, indicat în hotărârea pronunțată sau dacă acesta face obiectul altor măsuri indicate în hotărârea instanței, astfel încât măsura confiscării devine inutilă.

(2) Executorul judecătoresc urmărește respectarea măsurilor dispuse prin hotărârea judecătorească și decide dacă este necesară renunțarea la măsura confiscării. Persoana împotriva căreia a fost dispusă măsura confiscării poate ataca această decizie în conformitate cu procedura de apel în materie de măsuri de executare. Dacă există motive speciale, executorul judecătoresc poate prelungi perioada la care se face referire în subsecțiunea 1. Renunțarea la măsura confiscării va fi comunicată către Registrul central al măsurilor judecătorești.

(3) Persoana supusă măsurii confiscării poate fi obligată să suporte costurile aferente modificării și executării hotărârii.

Secțiunea 8. Confiscarea în echivalent valoric (875/2001)

(1) În cazul în care nu poate fi dispusă confiscarea unui obiect sau unui bun la care se face referire în secțiunea 4 sau 5 din cauza unei restricții la care se face referire în secțiunea 6, subsecțiunea 1 sau din cauză că obiectul sau bunul respectiv a fost ascuns sau este inaccesibil în orice alt mod, poate fi dispusă confiscarea totală sau parțială a valorii bunului sau obiectului de la făptuitor, de la un participant sau de la persoana în numele căreia sau cu consimțământul căreia a fost comisă infracțiunea, în locul confiscării obiectului sau bunului respectiv. În plus, poate fi dispusă confiscarea în echivalent valoric de la o persoană căreia obiectul sau bunul respectiv i-a fost transmis după comiterea infracțiunii, dacă, în momentul primirii acestuia, persoana respectivă știa sau avea motive întemeiate să creadă că obiectul sau bunul are legătură cu o infracțiune sau dacă a primit bunul sau obiectul respectiv în dar sau sub orice altă formă, cu titlu gratuit.

(2) Cu toate acestea, confiscarea în echivalent valoric nu poate fi dispusă în cazul în care persoana la care se face referire în subsecțiunea 1 arată că este posibil ca obiectul sau bunul să fi fost distrus sau consumat.

(3) În cazul în care confiscarea în echivalent valoric cu privire la același obiect sau bun este dispusă împotriva a două sau mai multe persoane, răspunderea acestora este solidară. Cu toate acestea, o persoană împotriva căreia a fost dispusă doar confiscarea parțială în echivalent valoric va fi răspunzătoare doar pentru suma menționată în hotărârea judecătorească.

Secțiunea 9. Cererea de confiscare (875/2001)

(1) Confiscarea este dispusă la cererea unui procuror sau a unei persoane oficiale din categoria celor la care se face referire în secțiunea 3 a Legii privind

amenzile și amenzile sumare. De asemenea, o parte vătămată poate solicita confiscarea în momentul în care face plângere din proprie inițiativă, în conformitate cu Capitolul 7 din Codul de procedură penală (755/2010).

[Subsecțiunea 1 a fost modificată prin Legea din 755/2010 și va intra în vigoare la o dată ce urmează să fie stabilită printr-o lege. Conținutul anterior al acestei secțiuni era următorul:]

(1) Confiscarea este dispusă la cererea unui procuror sau a uneia din persoanele oficiale la care se face referire în secțiunea 3 a Codului de procedură penală (692/1993). Confiscarea poate fi solicitată, totodată, de către o persoană vătămată, în momentul în care aceasta formulează plângerea penală din proprie inițiativă, în conformitate cu Capitolul 7 din Codul de procedură penală. (689/1997).

(2) Capitolul 1, secțiunea 8(b) din Codul de procedură penală conține prevederi cu privire la motivele pe baza cărora un procuror poate respinge o cerere de confiscare. (650/2003)

Secțiunea 10. Ajustarea confiscării (875/2001)

(1) Măsura confiscării nu trebuie dispusă dacă:

(1) produsul infracțiunii sau valoarea obiectului sau a proprietății este ne semnificativ(ă),

(2) în conformitate cu Capitolul 6, secțiunea 12 sau cu o altă prevedere corespunzătoare, se renunță la pedepsirea autorului, sau (347/2013)

(3) confiscarea nu ar fi rezonabilă, având în vedere natura faptei și obiectul sau proprietatea în cauză, starea financiară a infractorului și celelalte împrejurări.

(2) Cu respectarea condițiilor prevăzute de subsecțiunea 1, în locul confiscării obiectului sau proprietății poate fi dispusă confiscarea în echivalent valoric a acestora sau a unei părți din acestea. De asemenea, poate fi dispusă confiscarea parțială a obiectului sau proprietății sau a valorii acestora. Totodată, poate fi dispusă confiscarea parțială a produsului infracțiunii.

Secțiunea 11. Prevederi diverse (875/2001)

(1) Atunci când, în cadrul cercetării penale sau al procesului penal, este analizată răspunderea unei alte persoane decât cea a suspectului sau inculpatului, în vederea aplicării măsurii confiscării, prevederile procedurale aplicabile suspectului sau inculpatului vor fi aplicate și persoanei respective, în mod corespunzător.

(2) Dacă s-au plătit compensații sau s-a procedat la restituire sau dacă a fost dispusă plata de compensații sau restituirea după emiterea deciziei la care se face referire în secțiunea 2, subsecțiunea 3, confiscarea poate fi pusă în executare într-un quantum redus în mod corespunzător. În cazul în care măsura confiscării a fost executată, Centrul de înregistrare a măsurilor legale poate ca, în baza unei cereri formulate de persoana în cauză, să dispună ca

suma să fie plătită din fondurile statului. Indiferent de orice alte prevederi ale legii cu privire la obligația de păstrare a secretului informațiilor, persoana în cauză are dreptul ca, în scopul pregătirii cererii, să primească de la Centrul de înregistrare a măsurilor legale informații cu privire la executarea măsurii de confiscare ante-menționate.

În cazul în care sunt înaintate mai multe cereri cu privire la aceeași infracțiune, acestea vor fi analizate în același timp, dacă aceasta nu reprezintă un impediment nerezonabil pentru solicitanți. În cazul în care sancțiunea confiscării nu este suficientă pentru a acoperi plata tuturor datoriilor, plata va fi făcută proporțional cu quantumul datoriilor, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Capitolelor 17 și 18 din Legea falimentului (120/2004). O persoană care nu este mulțumită de decizia Centrului de înregistrare a măsurilor legale poate intenta acțiune în instanță, adresându-se instanței în a cărei arie de competență teritorială domiciliază reclamantul sau Tribunalului Districtual Helsinki. Acțiunea trebuie înregistrată la instanță în termen de o lună de la data deciziei Centrului de înregistrare a măsurilor legale. În cazul în care sunt înregistrate în instanță mai multe acțiuni pe baza unor cereri ce privesc aceeași infracțiune, plângerile vor fi analizate de Tribunalul Districtual unde a fost depusă prima dintre ele. Celelalte instanțe districtuale vor transfera cazurile înregistrate pe rolurile lor, pentru ca acestea să fie analizate de Tribunalul Districtual menționat. O cerere formulată în acest scop trebuie înaintată Tribunalului Districtual în a cărei arie de competență teritorială domiciliază petentul sau Tribunalului Districtual Helsinki în termen de cinci ani de la data la care hotărârea ce conține ordinul de confiscare a devenit definitivă. Pârâtul, într-un astfel de caz, este statul, reprezentat de Centrul de înregistrare a măsurilor legale. (347/2013)

(3) Cel care, de bună-credință fiind, a obținut o ipotecă, o garanție sau un drept de retenție asupra unui obiect sau asupra unei proprietăți la care se face referire în secțiunile 4 sau 5, pentru care a fost emis un ordin de confiscare, poate solicita și el confiscarea bunului sau a proprietății în cauză, indiferent dacă dreptul său de creanță în legătură cu acel obiect sau acea proprietate a ajuns sau nu la scadență. Pentru înaintarea unei acțiuni în instanță, în acest sens, se va proceda în conformitate cu prevederile subsecțiunii 2. În lipsa unei astfel de acțiuni în instanță, ipoteca, garanția sau dreptul de retenție se vor stinge.

CAPITOLUL 11

Crimele de război și crimele împotriva umanității (212/2008)

Secțiunea 1. Genocidul (212/2008)

(1) Cel care, cu scopul de a distruge un grup național, etnic, rasial sau religios sau un alt gen de grup comparabil,

- (1) ucide membri ai aceluia grup,
 - (2) provoacă vătămarea corporală gravă sau induce boli de natură psihică sau fizică membrilor grupului,
 - (3) supune grupul unor condiții de trai care pot provoca distrugerea fizică a grupului, în totalitate sau în parte,
 - (4) impune măsuri de natură să împiedice procrearea în cadrul grupului, sau
 - (5) transferă cu forța copii dintr-un grup într-altul,
- va fi pedepsit cu minimum patru ani de închisoare sau detențiunea pe viață, pentru genocid.
- (2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2. Pregătirea genocidului (212/2008)

Cel care, pentru atingerea scopului prezentat în Secțiunea 1,

- (1) conspiră împreună cu o altă persoană în vederea comiterii unui genocid, sau
 - (2) întocmește un plan de comitere a unui genocid
- va fi pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru pregătirea unui genocid.

Secțiunea 3. Crime împotriva umanității (212/2008)

Cel care, în cadrul unei agresiuni sistematice la adresa populației civile,

- (1) ucide sau pune în sclavie o altă persoană, îl supune unui tratament de sclav, oferindu-l ca marfă spre vânzare, cumpărare sau închiriere, îl torturează sau îi provoacă, în orice alt mod, suferințe mari sau răni grave și îi afectează serios sănătatea sau distruge o populație, impunând acesteia sau unei părți din aceasta condiții de viață distrugătoare sau acționând în alt mod în acest scop,
 - (2) deportează sau transferă cu forța populația care locuiește în mod legitim într-o anumită zonă,
 - (3) ia prizonier sau privează o persoană în alt mod de libertate, cu încălcarea prevederilor fundamentale ale legislației internaționale sau provoacă în mod involuntar dispariția unei persoane care a fost privată de libertate,
 - (4) violează o altă persoană, o supune unui tratament de sclavie sexuală, o obligă să se prostitueze, să rămână gravidă sau să fie sterilizată sau comite orice alt act grav de violență sexuală împotriva acelei persoane,
 - (5) se implică în acțiuni de discriminare rasială sau persecută un anumit grup sau o anumită comunitate din motive ce țin de opinia politică, rasă, naționalitate, origine etnică, cultură, religie sau gen sau din alte rațiuni comparabile,
- va fi condamnat la închisoare de la un an la închisoare pe viață pentru crimă împotriva umanității.
- Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Crimă împotriva umanității în formă agravată (212/2008)

Dacă, în cazul unei crime împotriva umanității

(1) infracțiunea este îndreptată împotriva unui grup mare de persoane,
 (2) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de brutală, crudă sau degradantă, sau

(3) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de planificată sau sistematică,

iar fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul ei, autorul va fi condamnat la închisoare de la opt ani la închisoare pe viață pentru crimă împotriva umanității în formă agravată.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Crimă de război (212/2008)

(1) Cel care, în cazul unui război sau conflict armat pe plan național sau internațional sau în caz de ocupație, încălcând prevederile Convențiilor de la Geneva privind îmbunătățirea condițiilor răniților și bolnavilor din forțele armate aflați pe teren, îmbunătățirea condițiilor răniților, bolnavilor și naufragiaților din forțele armate aflați pe mare, tratamentul prizonierilor de război sau protecția persoanelor civile în timp de război (Tratatele la care Finlanda este parte 8/1955, Convențiile de la Geneva) sau prevederile Protocoalelor adiționale încheiate în 1949 la Convențiile de la Geneva, privind protecția victimelor conflictelor armate internaționale și protecția victimelor conflictelor armate neinternaționale (Tratatele la care Finlanda este parte 82/1980, Protocoalele I și II) sau alte reguli și cutume ale dreptului internațional al războiului, conflictelor armate sau ocupației,

(1) ucide, rănește sau torturează altă persoană, sau, încălcându-i drepturile și nesocotind interesele acesteia, o mutilează sau o supune unor experimente biologice, medicale sau științifice sau îi provoacă, în orice alt mod, suferințe considerabile sau răni grave sau îi afectează grav sănătatea,

(2) violează o altă persoană, o supune unui tratament de sclavie sexuală, o obligă să se prostitueze, să rămână gravidă sau să fie sterilizată sau comite orice alt act grav de violență sexuală împotriva acelei persoane,

(3) distruge, confiscă sau fură bunuri, în mod arbitrar și fără a răspunde unor necesități militare,

(4) în cadrul unui asalt sau cu orice altă ocazie, pradă un oraș sau o altă localitate,

(5) ia sau recrutează copii care nu au împlinit vârsta de 18 ani pentru a servi în forțele militare sau în grupuri în care aceștia sunt folosiți în cadrul ostilităților,

(6) forțează un prizonier de război sau o altă persoană protejată să se înroleze în forțele militare ale inamicului sau să participe la acțiuni militare îndreptate împotriva propriei sale țări,

(7) refuză unui prizonier de război sau unei alte persoane protejate dreptul la un proces echitabil sau îi refuză acestuia, în orice alt mod, garanțiile legale de care are dreptul să beneficieze,

(8) inițiază un atac care provoacă pierderi de vieți omenești sau rănirea oamenilor sau daune extinse, de lungă durată și grave mediului înconjurător, care sunt în mod evident prea mari în comparație cu beneficiul militar direct și anticipat,

(9) atacă populații civile, civili ce nu iau parte la ostilități sau ținte civile sau persoane angajate în îndeplinirea sarcinilor la care se face referire în Carta Națiunilor Unite (Tratatele la care Finlanda este parte 1/1956) sau bunuri sau proprietăți folosite de aceștia,

(10) atacă sau bombardează ținte civile neapărate, atacă locuri folosite pentru activități religioase, știință, artă, tratamente medicale sau activități caritabile sau monumente istorice sau atacă persoane care folosesc simbolurile la care se face referire în Convențiile de la Geneva sau în Protocoalele adiționale I și II la Convențiile de la Geneva,

(11) folosește în mod incorect un steag alb, steagul inamicului, steagul Națiunilor Unite, însemnele militare, uniforma militară sau simbolurile la care se face referire în Convențiile de la Geneva sau în Protocoalele adiționale I și II la Convențiile de la Geneva,

(12) ține în detenție, în mod ilegal sau transferă sau deportează cu forța o populație sau părți ale unei populații,

(13) ia ostatici, anunță că nu va fi acordată nicio clemență, folosește civili sau persoane protejate cu scopul de a proteja ținte militare, împiedică civilii să primească alimente sau alte provizii necesare supraviețuirii sau asistența de urgență sau folosește alte mijloace de război interzise de legislația internațională, sau

(14) folosește otravă sau o armă pe bază de otravă, gaze asfixiante sau otrăvitoare sau alte substanțe corespunzătoare acestora, arme, muniție sau materiale care provoacă rănirea excesivă sau suferințe inutile sau arme chimice sau biologice sau alte arme sau tehnică de luptă interzise,

va fi condamnat la închisoare pentru un termen de cel puțin un an până la închisoare pe viață.

(2) De asemenea, o persoană care comite o faptă prevăzută de articolul 8 al Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale (Tratatele la care Finlanda este parte 56/2002) sau încalcă într-un alt mod prevederile unui acord internațional privind războiul, conflictele armate sau ocupația, care angajează răspunderea legală a Finlandei sau legile și uzanțele general recunoscute ale războiului, în conformitate cu legislația internațională, va fi pedepsită pentru crimă de război.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Crimă de război în formă agravată (212/2008)

(1) În cazul în care crima de război este comisă ca parte a unui plan sau a unei politici sau în cadrul unor crime de război extinse și

- (1) infracțiunea este îndreptată împotriva unui grup mare de persoane,
- (2) infracțiunea provoacă daune foarte serioase și pe scară largă,
- (3) infracțiunea este comisă într-un manieră extrem de brutală, crudă sau degradantă, sau
- (4) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de planificată și sistematică,

iar fapta este considerată în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat la închisoare de la opt ani până la închisoare pe viață pentru crimă de război în formă agravată.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7. Crimă de război de importanță minoră (212/2008)

(1) În cazul în care crima de război, având în vedere consecințele provocate și celelalte împrejurări relevante, este de importanță minoră atunci când este evaluată în ansamblu, autorul va fi condamnat la plata unei amenzi sau la închisoare de până la doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7(a). Încălcarea interdicției privind minele antipersonal (1466/2011)

Cel care, încălcând Convenția privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora (Acordurile la care Finlanda este parte /20)

(1) utilizează mine antipersonal într-un alt mod decât cel la care se face referire în secțiunile 5, 6 și 7, sau

(2) dezvoltă, produce, obține în orice alt mod, stochează, posedă, transferă, exportă sau importă mine antipersonal,

va fi condamnat la închisoare de la patru luni la șase ani pentru încălcarea interdicției privind minele antipersonal.

Secțiunea 8. Încălcarea interdicției privind armele chimice (212/2008)

Cel care, încălcând Convenția privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și utilizării de arme chimice și distrugerea acestora (Tratatele la care Finlanda este parte 19/1979)

(1) utilizează arme chimice într-un alt mod decât cel menționat în secțiunile 5-7 ale prezentului Capitol,

(2) dezvoltă, produce, procură în orice alt mod, stochează, posedă sau transportă arme chimice, sau

(3) participă la pregătiri militare în vederea folosirii de arme chimice,

va fi condamnat la închisoare de la patru luni la șase ani pentru încălcarea interdicției privind armele chimice.

Secțiunea 9. Încălcarea interdicției privind armele biologice (212/2008)

Cel care

(1) utilizează o armă biologică sau o armă cu toxine într-un alt mod decât cel menționat în secțiunile 1, 2 și 3 din prezentul capitol,

(2) acționând în mod ilegal, pregătește, transportă sau furnizează o armă biologică sau o armă cu toxine, sau

(3) încălcând o convenție internațională privind dezvoltarea, producerea și stocarea armelor bacteriologice (biologice) și a armelor cu toxine și distrugerea acestora (Tratatele la care Finlanda este parte 15/1975), dezvoltă, prepară, procură în orice alt mod, depozitează sau posedă o armă biologică sau o armă cu toxine, respectiv arme biologice sau arme cu toxine, dispozitive sau echipamente pentru diseminarea unei arme biologice sau a unei arme cu toxine,

va fi condamnat, dacă în cuprinsul legii nu este prevăzută o pedeapsă egală sau mai grea pentru această faptă, la închisoare de la patru luni la șase ani pentru încălcarea interdicției privind armele biologice.

Secțiunea 9(a). Tortura (990/2009)

(1) În cazul în care un reprezentant al autorității publice provoacă unei alte persoane o grea suferință fizică sau psihică

(1) cu scopul de a o determina pe aceasta sau de a determina o altă persoană să mărturisească sau să furnizeze informații,

(2) pentru a o pedepsi pentru ceva ce persoana respectivă sau o altă persoană a făcut sau este bănuită că a făcut, sau

(3) pentru a o speria sau constrânge sau pentru a speria sau constrânge o altă persoană, sau

(4) din motive ce țin de rasă, naționalitate sau origine etnică, culoarea pielii, limbă, sex, vârstă, legături familiale, orientare sexuală, moștenire, incapacitate, stare de sănătate, religie, opinie politică, activitate politică sau vocațională sau din orice alte motive similare,

acesta va fi condamnat pentru tortură la închisoare de la doi la doisprezece ani și, în plus, va fi destituit din funcție.

(2) De asemenea, un funcționar public care aprobă în mod explicit sau implicit un act la care se face referire în subsecțiunea 1, comis de către un subordonat sau de către o altă persoană aflată, în mod efectiv, sub autoritatea și supravegherea sa, va fi condamnat și el pentru tortură.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Prevederile prezentei secțiuni referitoare la funcționarii publici se aplică și persoanelor ce exercită o funcție de gestiune de interes public și persoanelor investite cu putere publică și, cu excepția sancțiunii demiterii din funcție, angajaților companiilor de stat și funcționarilor publici ai altor țări.

Secțiunea 10. Agitație pe criterii etnice (511/2011)

Cel care face disponibile public sau răspândește în alt mod sau ține la dispoziția publicului informații, opinii formulate sau alte mesaje în care un grup este amenințat, defăimat sau insultat din motive care țin de rasă, culoarea pielii, statutul dobândit prin naștere, originea etnică sau națională, orientare sexuală sau dizabilitate sau din rațiuni comparabile, va fi condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru agitație pe criterii etnice.

Secțiunea 10(a). Agitație pe criterii etnice în formă agravată (511/2011)

În cazul în care agitația pe criterii etnice implică incitare sau îndemnul la săvârșirea uneia din următoarele fapte

(1) genocid sau pregătirea genocidului, o crimă împotriva umanității sau o crimă împotriva umanității, în formă agravată, o crimă de război, o crimă de război în formă agravată, o crimă sau un omor calificat, comise în scopuri teroriste, sau

(2) o faptă de violență gravă, diferită de cele menționate în paragraful 1, care constituie în mod evident o amenințare la adresa ordinii și siguranței publice,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat la închisoare de la patru luni la patru ani pentru agitație pe criterii etnice în formă agravată.

Secțiunea 11. Discriminarea (885/2009)

Cel care, în meseria sau în profesia sa, în cadrul unui serviciu public, în exercitarea autorității oficiale sau a unei alte funcții publice sau în pregătirea unui eveniment de divertisment adresat publicului sau a unei întâlniri publice, fără a avea un motiv întemeiat,

(1) refuză să servească pe cineva, în conformitate cu condițiile general aplicabile,

(2) refuză intrarea cuiva la un eveniment de divertisment sau la o întâlnire sau dă afară persoana respectivă sau persoanele respective, sau

(3) pune pe cineva într-o poziție evidentă de inegalitate sau într-o poziție care este în mod evident mult inferioară, făcând acest lucru din motive care țin de rasă, de naționalitate sau origine etnică, de culoarea pielii, de limbă, sex, vârstă, legături de familie, orientare sexuală, activitate politică sau industrială sau de alte circumstanțe comparabile,

va fi condamnat, cu excepția cazului în care fapta este pedepsibilă ca discriminare profesională sau discriminare ocupațională excesivă, la plata unei amenzi sau la cel mult șase luni de închisoare pentru discriminare.

Secțiunea 12. Răspunderea superiorului (212/2008)

Un militar sau un superior va fi condamnat pentru o infracțiune sau pentru tentativa de comitere a unei infracțiuni la care se face referire în secțiunile 1,

3-7 sau 13 în același mod ca făptuitorul sau participantul, dacă forțele sau subordonații care se află efectiv sub comanda și supravegherea superiorului se fac vinovați de o faptă comisă ca urmare a nesupravegherii corespunzătoare de către superior a acțiunilor forțelor sau subordonaților în cauză, și dacă

(1) superiorul știa sau, date fiind împrejurările, ar fi trebuit să știe că forțele sau subordonații săi comiteau sau intenționau să comită acele infracțiuni, sau

(2) superiorul nu a luat măsurile necesare pe care le avea la dispoziție și pe care ar fi trebuit să le ia, în mod rezonabil, pentru a împiedica săvârșirea faptelor.

Secțiunea 13. Neraportarea unei infracțiuni comise de un subordonat (212/2008)

(1) Un militar sau un superior care omite să ia măsurile necesare, pe care în mod rezonabil ar trebui să le ia pentru a sesiza autoritățile în legătură cu comiterea unei infracțiuni din cele menționate în secțiunea 1 sau secțiunile 3-7 sau în prezenta secțiune și care se bănuiește că a fost comisă de către o persoană aflată efectiv sub comanda sau supravegherea sa, va fi condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru neraportarea unei infracțiuni comise de un subordonat.

(2) Cu toate acestea, un superior care este participant la o infracțiune comisă de către subordonatul său sau care, conform prevederilor secțiunii 12, este autor sau participant la infracțiunea comisă de către subordonatul său, nu va fi pedepsit pentru neraportarea unei infracțiuni comise de un subordonat.

Secțiunea 14. Ordinul dat de Guvern și comanda dată de un superior (212/2008)

Cel care a comis sau a încercat să comită o crimă de război, o crimă de război în formă agravată sau o crimă de război mai puțin gravă la ordinul unei autorități care exercită puterea sau al unei entități care exercită o altă putere publică sau la comanda unui superior este scutit de răspundere penală doar dacă:

(1) a avut obligația legală de a se supune ordinelor venite din partea Guvernului sau comenzilor date de superiorul său;

(2) nu a știut că ordinul sau comanda contravine legii;

și

(3) nu a fost clar că ordinul sau comanda contravine legii.

Secțiunea 15. Răspunderea penală corporativă (511/2011)

Prevederile privind răspunderea penală corporativă se aplică și în cazul faptei de agitație pe criterii etnice sau al agitației pe criterii etnice în formă agravată.

CAPITOLUL 12

Infrațiuni de trădare (578/1995)

Secțiunea 1. Compromiterea suveranității Finlandei (578/1997)

O persoană care, prin violență sau amenințarea cu violență sau prin presiune militară sau economică sau cu sprijinul unui stat străin, în scopul

(1) supunerii Finlandei sau a unei părți din Finlanda autorității unui stat străin,

(2) separării unei părți din Finlanda de restul teritoriului; sau

(3) al restricționării, în alt mod, a suveranității Finlandei într-o manieră de severitate similară,

săvârșește o faptă care declanșează pericolul ca acest scop să fie atins, este condamnată pentru compromiterea suveranității Finlandei la închisoare de cel puțin un an și cel mult zece ani.

Secțiunea 2. Instigarea la război (578/1995)

Dacă o persoană în Finlanda sau un cetățean finlandez în afara Finlandei, în timpul unei crize militare sau al unei crize politice internaționale în curs de desfășurare sau iminente, cu scopul de a determina Finlanda să intre în război sau de a face ca aceasta să fie ținta unei operațiuni militare,

(1) îndeamnă în mod public un stat străin să efectueze un act de agresiune împotriva Finlandei sau îndeamnă public Finlanda să efectueze un act de agresiune împotriva unui stat străin,

(2) răspândește în mod public afirmații sau altă propagandă, destinată să instige opinia publică în favoarea executării unor acte de agresiune,

(3) răspândește în mod sistematic informații nefondate sau derutante privind apărarea finlandeză sau politica militară sau de securitate a Finlandei, sau

(4) săvârșește în mod ilegal un act violent împotriva unui stat străin sau a unui reprezentant al acestuia, a teritoriului sau proprietății unui stat străin,

astfel încât fapta sporește în mod semnificativ pericolul ca Finlanda să fie în război sau să fie ținta unei operațiuni militare, respectiva persoana este condamnată pentru instigare la război la închisoare de cel puțin un an și cel mult zece ani.

Secțiunea 3. Trădarea (578/1995)

(1) Un cetățean finlandez care, în timpul unui război aflat în desfășurare sau iminent, a unui conflict armat sau al unei ocupații care implică Finlanda,

(1) se alătură forțelor armate ale inamicului,

(2) participă la operațiuni militare sau la alte activități militare împotriva Finlandei,

(3) servește inamicului într-o capacitate militară sau civilă, favorizând operațiunile militare împotriva Finlandei, sau

(4) colaborează cu inamicul sau favorizează inamicul într-un mod similar, în detrimentul Finlandei,
este condamnat pentru trădare la închisoare de la unu la zece ani.

(2) În mod similar, un străin care comite o faptă menționată în subsecțiunea 1(4) în timp ce se află în Finlanda sau în serviciul Finlandei este condamnat pentru trădare.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) O faptă săvârșită în timpul ocupației și care este evident necesară pentru asigurarea supraviețuirii populației nu este considerată o favorizare a inamicului, așa cum este reglementat în subsecțiunea 1(4).

Secțiunea 4. Trădarea în formă agravată (578/1995)

(1) Dacă, în cazul trădării,

(1) există pericolul supunerii Finlandei sau a unei părți din Finlanda ca subiect al autorității unui stat străin;

(2) sunt provocate în alt mod pagube deosebit de grave în detrimentul Finlandei

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, infractorul este condamnat pentru trădare în formă agravată la închisoare de la cel puțin patru ani până la închisoare pe viață.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Spionajul (578/1995)

(1) O persoană care, în scopul favorizării unui stat străin sau al vătămării Finlandei, furnizează informații cu privire la o problemă referitoare la apărarea finlandeză sau la altă pregătire pentru situații de urgență, relațiile externe ale Finlandei, finanțele publice, comerțul exterior sau sursele de energie sau alte probleme similare, care implică securitatea națională finlandeză și divulgarea informațiilor către un stat străin poate provoca daune apărării finlandeze, securității naționale, relațiilor externe sau economiei, este condamnată pentru spionaj la închisoare de la un an la zece ani.

(2) În mod similar, o persoană care, în scopul favorizării unui alt stat sau al vătămării Finlandei, transmite, furnizează sau divulgă altei persoane sau publică informațiile menționate la subsecțiunea 1, este condamnată pentru spionaj.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) O persoană care deservește forțele armate ale inamicului va fi condamnată pentru spionaj numai dacă aceasta, tăinuind acest serviciu, rămâne în Finlanda sau în teatrul de operațiuni al forțelor armate finlandeze. Persoana în cauză nu va fi condamnată pentru alte acte de spionaj decât cele cu care a fost prinsă.

Secțiunea 6. Spionajul în formă agravată (578/1995)

(1) În cazul în care spionajul

(1) este comis în timpul unei situații de urgență,

(2) este raportat la o chestiune deosebit de importantă pentru apărarea finlandeză, securitatea națională, relațiile externe sau economia; sau

(3) conduce la provocarea unor daune deosebit de grave, în conformitate cu secțiunea 5

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, infractorul este condamnat pentru spionaj în formă agravată la închisoare de la patru ani la închisoare pe viață.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7. Divulgarea unui secret național (578/1995)

(1) O persoană care, în mod ilegal, publică sau transmite, furnizează sau dezvăluie unei alte persoane sau, în acest scop, obține în mod ilegal informații cu privire la o chestiune care a fost clasificată ca fiind secretă prin lege sau prin ordin administrativ pentru a proteja securitatea națională finlandeză sau care, conform cunoștințelor făptuitorului, creează premisa provocării de daune grave apărării finlandeze, securității naționale, relațiilor externe sau economiei, este condamnată pentru divulgarea unui secret național la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 8. Divulgarea neglijentă a unui secret național (578/1995)

O persoană care, dând dovadă de neglijență gravă, în mod ilegal publică sau transmite sau divulgă informații unei alte persoane într-o chestiune care a fost clasificată drept secret prin lege sau prin ordonanță administrativă, pentru a proteja securitatea națională finlandeză, este pedepsită pentru divulgarea neglijentă a unui secret național cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare.

Secțiunea 9. Operațiuni ilegale de spionaj (578/1995)

(1) O persoană care, în scopul vătămării unui stat străin sau al favorizării unui alt stat străin, furnizează informații cu privire la apărarea sau securitatea națională a unui stat străin sau cu privire la aspecte imediat relevante în acest sens și care provoacă în acest mod prejudicii sau pericol asupra relațiilor externe ale Finlandei, este condamnată pentru operațiuni ilegale de spionaj la închisoare de la patru luni la șase ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 10. Încălcarea regulilor de neutralitate (578/1995)

O persoană care încalcă regulile de neutralitate care guvernează atitudinea Finlandei față de statele străine beligerante este condamnată pentru încălcarea regulilor de neutralitate la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secțiunea 11. Conspirația de trădare (578/1995)

O persoană care, în scopul săvârșirii unei infracțiuni anterior menționate în acest Capitol, conspiră cu un stat străin sau cu un reprezentant al acestuia este condamnată pentru conspirație de trădare la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

CAPITOLUL 13

Înaltă trădare (578/1995)

Secțiunea 1. Înaltă trădare (578/1995)

(1) O persoană care, prin violență sau amenințarea cu violență sau printr-o manieră similară, prin constrângere ilegală sau prin încălcarea Constituției, cu scopul

(1) abrogării Constituției finlandeze sau al modificării acesteia, sau

(2) al modificării fundamentelor și instituțiilor politice din Finlanda, comite o faptă care declanșează pericolul ca acest scop să fie atins, este condamnată pentru înaltă trădare la închisoare de la unu la zece ani.

(2) În mod similar, o persoană care, prin violență sau amenințare cu violență, răstoarnă sau încearcă să răstoarne Președintele Republicii, Consiliul de Stat sau Parlamentul sau împiedică, în totalitate sau parțial, sau încearcă să împiedice oricare din aceste instituții să își exercite autoritatea, este condamnată pentru înaltă trădare.

Secțiunea 2. Înaltă trădare în formă agravată (578/1995)

(1) Dacă, în cazul înaltei trădări,

(1) făptuitorul este Președintele Republicii, un membru al Consiliului de Stat sau o altă persoană aparținând celei mai înalte comenzi politice sau militare a statului,

(2) infracțiunea este comisă prin utilizarea de trupe armate,

(3) infracțiunea este săvârșită prin uciderea de persoane,

(4) infracțiunea este deosebit de gravă, din cauza unei situații de urgență și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, infractorul este condamnat pentru înaltă trădare în formă agravată la închisoare de cel puțin patru ani până la detențiune pe viață.

Secțiunea 3. Pregătirea înaltei trădări (578/1995)

(1) O persoană care, în scopul comiterii înaltei trădări,

(1) conspiră cu un stat străin sau cu un reprezentant al acestuia,

(2) produce, achiziționează, assemblează sau stochează arme de foc, muniție sau alte instrumente similare de violență,

(3) oferă instruire în utilizarea armelor de foc sau a altor instrumente de violență similare, sau

(4) recrutează sau formează trupe sau dotează astfel de trupe cu armament

este condamnată pentru pregătirea faptei de înaltă trădare la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) În mod similar, o persoană care instituie sau organizează o asociație al cărei scop este abrogarea sau modificarea violentă a Constituției sau a instituțiilor politice fundamentale din Finlanda, participă la conducerea unei astfel de asociații sau participă în mod semnificativ la activitățile sale sau, cunoscând scopul asociației, acordă un semnificativ sprijin financiar, organizatoric sau similar acestora, este condamnată pentru pregătirea faptei de înaltă trădare.

Secțiunea 4. Operațiuni militare ilegale (578/1995)

O persoană care, în mod ilegal, stabilește, organizează sau aprovizionează o asociație organizată în mod militar și care are ca scop exercitarea influenței politice, participă la conducerea unei astfel de asociații, o sprijină financiar sau într-un mod semnificativ, prin organizarea sau asigurarea de instruire militară în cadrul asociației, este condamnată pentru operațiuni militare ilegale la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

CAPITOLUL 14

Infrațiuni contra democrației (578/1995)

Secțiunea 1. Infrațiunea electorală (578/1995)

O persoană care, prin violență sau amenințarea cu violență, influențează sau încearcă să influențeze o altă persoană care votează sau candidează pentru o funcție în cadrul unor alegeri generale sau într-un referendum, este condamnată pentru infrațiune electorală la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 2. Mita electorală (578/1995)

O persoană care

(1) promite, oferă sau dă unei alte persoane o plată sau un alt beneficiu pentru a o convinge să voteze într-un anumit mod sau să se abțină de la vot în cadrul unor alegeri generale sau al unui referendum; sau

(2) solicită o plată sau un alt beneficiu pentru a vota sau a renunța la vot în cadrul unor alegeri generale sau al unui referendum

este condamnată pentru mită electorală la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secțiunea 3. Votul fraudulos (578/1995)

(1) O persoană care, în cadrul alegerilor generale sau al referendumului, votează fără drept electoral, în numele altei persoane sau de mai multe ori,

este condamnată pentru vot fraudulos la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Falsificarea rapoartelor electorale (578/1995)

(1) O persoană care, în scopul de a falsifica sau a ascunde rapoartele unei alegeri generale sau ale unui referendum,

(1) efectuează o numărătoare greșită a buletinelor de vot,

(2) distruge, deteriorează, ascunde sau adaugă buletine de vot sau modifică înscrisul de pe buletinele de vot, sau

(3) interferează într-un mod similar cu organizarea corespunzătoare a alegerilor generale sau a referendumului,

este condamnată pentru falsificarea rapoartelor electorale la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Încălcarea libertății politice (578/1995)

(1) O persoană care, prin violență sau prin amenințarea cu vătămări grave la integritatea fizică a altei persoane, o împiedică în

(1) exprimarea opiniei acesteia cu privire la problemele de interes public într-o întrunire sau altă adunare organizată în acest scop, în mass-media sau în orice altă modalitate de comunicare publică,

(2) participarea la o întrunire, un marș sau altă adunare organizată pentru desfășurarea afacerilor publice;

(3) înființarea unei asociații destinate conducerii afacerilor publice sau aderarea, apartenența sau activarea în cadrul unei astfel de asociații,

este condamnată pentru încălcarea libertății politice la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În mod similar, o persoană care, în modul prevăzut în subsecțiunea 1 determină o altă persoană să își exprime în mod involuntar opinia publică cu privire la afacerile publice într-o întrunire sau altă adunare, în mass-media sau în orice altă modalitate de comunicare publică, să participe la o întrunire organizată pentru desfășurarea afacerilor publice sau să adere, să aparțină sau să activeze într-o asociație destinată conducerii afacerilor publice, este condamnată pentru încălcarea libertății politice.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Împiedicarea unei întruniri publice (578/1995)

(1) O persoană care, prin violență sau amenințarea cu violență, împiedică în mod ilegal desfășurarea unei întruniri, a unui marș sau a unei alte adunări destinate desfășurării afacerilor publice, este condamnată pentru împiedicarea unei întruniri publice la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7. Definiții (1010/1995)

(1) În sensul prezentului Capitol, alegerile generale se referă la alegerile de stat, alegerile în Adunarea Legislativă Åland, alegerile municipale, alegerile pentru Parlamentul European și alegerile generale ale bisericii.

(2) În sensul prezentului Capitol, referendumul se referă la un referendum de stat și local.

CAPITOLUL 15

Infrațiuni contra administrării justiției (563/1998)

Secțiunea 1. Declarația falsă în instanță (735/2015)

(1) În cazul în care,

(1) un martor sau un expert martor, în fața instanței, sau

(2) o altă persoană, în instanță, sub jurământ sau declarație solemnă, face o declarație falsă în cauză sau, fără un temei legal, ascunde o circumstanță relevantă,

persoana respectivă este condamnată pentru declarație falsă în instanță la cel mult trei ani de închisoare.

(2) Prevederile subsecțiunii 1 se aplică și atunci când o persoană este audiată în cadrul audierii principale prin videoconferință, telefon sau alt mijloc tehnic de comunicare menționat în Capitolul 17, secțiunile 52 sau 56 din Codul de procedură judiciară, fără ca aceasta să fie prezentă în persoană.

Secțiunea 2. Declarația falsă în cadrul procedurilor oficiale (563/1998)

(1) În cazul în care

(1) o persoană sub jurământ sau declarație solemnă, în cadrul unei proceduri oficiale, comparabile cu un proces,

(2) o altă persoană decât suspectul, atunci când este interogat personal în cadrul anchetelor penale, sau

(3) o altă persoană decât cea menționată în Capitolul 6, secțiunea 2, subsecțiunea 2 din Legea privind Poliția (872/2011), atunci când este interogată într-o anchetă de poliție sau într-o procedură oficială comparabilă (815/2011),

face o declarație falsă în materie sau, fără o cauză legală, ascunde o circumstanță relevantă, respectiva persoană este condamnată pentru o declarație falsă în cadrul procedurilor oficiale la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Reprezentantul legal al unei societăți, atunci când este audiat într-o investigație penală pentru stabilirea răspunderii penale corporative are statutul de suspect în cauză.

Secțiunea 3. Declarația falsă în instanță, în formă agravată (563/1998)

În cazul în care, într-o declarație falsă menționată în secțiunea 1,

(1) apare un pericol grav ca instanța să condamne o persoană nevinovată la pedeapsa închisorii sau la o altă pedeapsă severă sau la o pedeapsă mult mai severă decât cea care s-ar impune, în mod normal, în cazul respectiv sau probabilitatea ca instanța să ia, altfel, o decizie greșită care ar provoca pagube foarte mari unei părți,

(2) caracterul fals sau tăinuirea se referă la o circumstanță deosebit de importantă,

(3) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de metodică, și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru declarație falsă în instanță în formă agravată la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult șase ani.

Secțiunea 4. Declarația falsă din neglijență (735/2015)

O persoană care

(1) în calitate de martor sau expert în fața instanței, sau

(2) sub jurământ sau declarație solemnă în instanță sau în cadrul unor proceduri oficiale comparabile cu un proces,

în mod neglijent face o declarație falsă în cauză sau ascunde o circumstanță relevantă, este condamnată pentru o declarație falsă din neglijență la amendă sau cu maximum șase luni de închisoare.

Secțiunea 5. Tentativa de instigare la o declarație falsă (563/1998)

O persoană care încearcă să instige o altă persoană să comită o infracțiune menționată în secțiunile 1-3 este condamnată pentru tentativă de instigare la o declarație falsă la amendă sau la maximum un an de închisoare.

Secțiunea 6. Denunțul fals (563/1998)

O persoană care face o declarație falsă în fața unei autorități care efectuează o cercetare penală sau a unei alte autorități sau instanțe, provocând astfel pericolul ca persoana denunțată să fie arestată, reținută sau supusă altor măsuri coercitive sau să fie greșit aduse împotriva sa acuzații eronate sau să fie condamnată în mod eronat la o pedeapsă sau la altă sancțiune penală, este pedepsită cu amendă sau cu maximum trei ani de închisoare.

Secțiunea 7. Falsificarea probelor (563/1998)

(1) O persoană care, în scopul de a determina condamnarea unei persoane nevinovate sau de a provoca daune unei alte persoane, ascunde, distruge, deteriorează, modifică sau falsifică un obiect, un document sau un alt element necesar ca probă în fața unei instanțe sau în cadrul unei anchete penale, știind că are importanță în cauză, este condamnată pentru falsificarea probelor la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) O condamnare pentru falsificarea probelor se va aplica și unei persoane care, pentru un scop menționat în subsecțiunea 1, prezintă o probă, știind că aceasta este falsă sau falsificată, pentru a fi folosită ca probă în instanță sau în ancheta penală sau folosește ea însăși proba respectivă într-o manieră înșelătoare.

Secțiunea 8. Falsificarea agravată a probelor (563/1998)

În cazul în care, în falsificarea probelor,

(1) apare un pericol grav ca o persoană nevinovată să fie condamnată la închisoare sau la o altă sancțiune penală severă,

(2) infracțiunea face referire la dovezi deosebit de importante, sau

(3) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de metodică,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru falsificarea de probe, în formă agravată, la închisoare de la patru luni la șase ani.

Secțiunea 9. Amenințarea unei persoane audiate în administrarea justiției (563/1998)

O persoană care, în mod ilegal,

(1) prin violență sau amenințări, împiedică sau încearcă să împiedice o altă persoană să facă o declarație în calitate de martor, expert sau altă persoană care urmează să fie audiată sau este parte într-un proces, anchetă penală, anchetă de poliție sau alte proceduri oficiale comparabile sau influențează sau încearcă să influențeze conținutul declarației, sau

(2) se folosește de violență sau amenințări cu violența împotriva altei persoane sau a unei persoane înrudite cu aceasta în modul menționat în secțiunea 10, subsecțiunea 2, din cauza unei declarații făcute de aceasta în cadrul audierii menționate anterior,

va fi condamnată, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, pentru amenințarea unei persoane audiate în administrarea justiției la amendă sau la cel mult trei ani de închisoare.

Secțiunea 10. Nedenunțarea unei infracțiuni grave (563/1998)

(1) O persoană care are cunoștință de un genocid iminent, pregătirea unui genocid, o crimă împotriva umanității, o crimă agravată împotriva umanității, crime de război, crime de război în formă agravată, tortură, violarea interdicției cu privire la armele chimice, violarea interdicției cu privire la armele biologice, compromiterea suveranității Finlandei, trădare, trădare în formă agravată, spionaj, spionaj în formă agravată, înaltă trădare, înaltă trădare în formă agravată, viol, viol în formă agravată, abuz sexual în formă agravată comis asupra unui copil,ucidere, omor, omor din neglijență, tâlhărie, tâlhărie în formă agravată, trafic de persoane, trafic de persoane în formă agravată, luare de ostatici, vătămare penală în formă agravată, punerea gravă

în pericol a sănătății, infracțiunea cu instrumente nucleare, deturnarea unui avion, infracțiunea săvârșită cu intenție teroristă menționată în Capitolul 34(a), secțiunea 1, subsecțiunea 1 (3), deteriorarea gravă a mediului înconjurător sau infracțiunea la regimul substanțelor narcotice în formă agravată și nu o raportează autorităților sau persoanei amenințate, atunci când există încă timp pentru a preveni infracțiunea, este condamnată, în cazul în care infracțiunea sau o tentativă pedepsită a acesteia este săvârșită, pentru nedenunțarea unei infracțiuni grave la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni. (990/2009)

(2) Cu toate acestea, o persoană nu va fi condamnată pentru nedenunțarea unei infracțiuni grave dacă, pentru a preveni infracțiunea, aceasta ar fi trebuit să denunțe actualul sau fostul său soț, partenerul cu care coabitează actualmente, un frate, un ascendent sau un descendent direct sau o persoană cu care are o relație de cuplu sau o relație apropiată de rudenie.

Secțiunea 11. Adăpostirea unui infractor (563/1998)

(1) O persoană care, după ce a luat cunoștință de o infracțiune, prin înlesnirea evadării făptuitorului sau prin distrugerea probelor, împiedică sau încearcă să împiedice aducerea în fața justiției a făptuitorului, este condamnată pentru adăpostirea unui infractor la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Dispoziția din subsecțiunea 1 nu se aplică unui participant la infracțiune și nici unei persoane a cărei relație cu făptuitorul este reglementată în secțiunea 10, subsecțiunea 2, nici la infracțiunile pentru care pedeapsa cea mai gravă prevăzută nu este mai mare de 6 luni de închisoare.

Secțiunea 12. Declarația falsă în străinătate (563/1998)

În scopul aplicării dispozițiilor privind declarațiile false, termenul de „instanță” se referă, de asemenea, la Curtea Internațională de Justiție instituită prin Carta Națiunilor Unite și la alte tribunale înființate de această Organizație, la o instanță din Islanda, Norvegia, a unui stat membru al Comunităților Europene și al Uniunii Europene, precum și la o instanță dintr-o altă țară străină, în cazul extinderii asistenței juridice către un tribunal finlandez.

Secțiunea 12(a). Infracțiuni împotriva administrării justiției de către Curtea Penală Internațională (604/2002)

În aplicarea dispozițiilor privind declarația falsă, denunțarea falsă, falsificarea probelor și amenințarea unei persoane audiate în administrarea justiției, termenul de „instanță” se referă și la Curtea Penală Internațională, iar „ancheta penală” se referă și la o anchetă menționată în Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale.

Secțiunea 13. Dispoziții restrictive (735/2015)

(1) Dispozițiile privind declarația falsă nu se aplică, dacă

(1) persoana care face declarația o corectează sau dezvăluie circumstanța ascunsă înainte de încheierea audierii sau a interogatoriului, sau

(2) este imposibilă susținerea adevărului fără pericolul ca persoana să fie considerată răspunzătoare pentru o infracțiune sau o faptă ilegală similară.

(2) Dispozițiile privind declarația falsă în instanță nu se aplică unui martor audiat într-o cauză penală:

- (1) care este o parte vătămată și nu are nicio pretenție în acest caz,
- (2) care este acuzat de aceeași faptă sau de o faptă care este direct legată de fapta la care se face referire în acuzație,
- (3) care a primit o amendă sumară sau o amendă penală sumară pentru o faptă menționată în paragraful (2), sau
- (4) ale cărui fapte nu au fost înaintate spre urmărire penală, în conformitate cu Capitolul 3, secțiunea 9 din Legea privind cercetarea penală sau a cărui urmărire a fost suspendată, în conformitate cu Capitolul 1, secțiunea 7 sau 8 din Codul de procedură penală sau o dispoziție similară din alte legi.

CAPITOLUL 16

Infracțiuni contra autorităților publice (563/1998)

Secțiunea 1. Rezistența violentă față de un funcționar public (563/1998)

(1) O persoană care

(1) întrebuințează sau amenință cu violența, pentru a forța un funcționar public să efectueze sau să se abțină de la efectuarea unui act oficial, care implică exercitarea autorității publice,

(2) întrebuințează sau amenință cu violența împotriva funcționarului public în alt mod, ca urmare a executării actului oficial;

(3) întrebuințează violența împotriva unui funcționar public sau a unei persoane asociate cu acesta, în modul menționat în Capitolul 15, secțiunea 10, subsecțiunea 2, din răzbunare pentru actul oficial,

este condamnată pentru rezistență violentă față de un funcționar public la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) În mod similar, o persoană care acționează în modul prevăzut în subsecțiunea 1 față de o persoană care, la cererea sau cu consimțământul unui funcționar public, asistă funcționarul public într-o funcție oficială care implică exercitarea autorității publice, este condamnată pentru rezistență violentă față de un funcționar public. (604/2002)

Secțiunea 2. Rezistența față de un funcționar public (563/1998)

În cazul în care rezistența violentă față de un funcționar public, luând în considerare semnificația minoră a violenței sau a amenințării sau a celorlalte circumstanțe ale infracțiunii, este considerată ca fiind săvârșită în circumstanțe atenuante atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru rezistența față de un funcționar public la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 3. Obstrucționarea activității unui funcționar public (563/1998)

(1) O persoană care, fără a întrebuița sau a amenința cu violență, împiedică sau încearcă să împiedice executarea unui act oficial, așa cum este reglementat în secțiunea 1 sau să facă mai dificilă executarea actului, este condamnată pentru obstrucționarea activității unui funcționar public la amendă.

(2) În mod similar, o persoană care acționează în modul prevăzut în subsecțiunea 1 față de o persoană care, la cererea sau cu consimțământul unui funcționar public, asistă funcționarul public într-o funcție oficială care implică exercitarea autorității publice, este condamnată pentru obstrucționarea activității unui funcționar public. (604/2002)

Secțiunea 4. Refuzul de a se conforma în fața Poliției (815/2011)

O persoană care

(1) nu respectă un ordin sau o interdicție emisă de un ofițer de poliție, în limitele competenței sale, pentru menținerea ordinii publice sau a securității sau în executarea unei îndatoriri,

(2) refuză să furnizeze unui ofițer de poliție informațiile de identificare reglementate în Capitolul 2, secțiunea 1, subsecțiunea 1 din Legea Poliției,

(3) nu respectă semnalul clar al unui ofițer de poliție sau ordinul de a opri sau a muta un vehicul, așa cum este reglementat în Capitolul 2, secțiunea 11, subsecțiunea 1 din Legea Poliției,

(4) neglijează obligația de a oferi asistență, așa cum este reglementată în Capitolul 4, secțiunea 3 din Legea Poliției, sau

(5) alertează Poliția fără motiv sau, prin furnizarea de informații false, împiedică operațiunile Poliției,

este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, pedepsită cu plata unei amenzi sau cu până la trei luni de închisoare pentru refuzul de a se conforma în fața Poliției.

Secțiunea 4(a). Refuzul conformării în fața unui gardian de frontieră (585/2005)

O persoană care

(1) nu respectă un ordin sau o interdicție emisă de un gardian de frontieră, în limitele competenței sale, în executarea unei îndatoriri,

(2) refuză să furnizeze unui gardian de frontieră informațiile de identificare reglementate în secțiunea 36 (1) din Legea privind garda de frontieră (578/2005),

(3) nu respectă semnalul clar al unui gardian de frontieră sau ordinul pentru direcționarea traficului sau pentru oprirea sau mutarea unui vehicul, în conformitate cu secțiunea 38 din Legea privind garda de frontieră,

(4) nu respectă o interdicție sau un ordin emis de un coordonator al misiunii de căutare și salvare pe mare, în conformitate cu secțiunea 11(a) din Legea privind căutarea și salvarea pe mare (1145/2001), sau

(5) alertează un gardian de frontieră fără motiv sau, prin furnizarea de informații false, împiedică activitatea unui gardian de frontieră,

este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, condamnată pentru refuzul conformării în fața unui gardian de frontieră la amendă sau la închisoare de cel mult trei luni.

Secțiunea 4(b). Refuzul conformării în fata unui funcționar vamal (632/2015)

O persoană care

(1) nu respectă un ordin sau o interdicție emisă de un funcționar vamal, în limitele competenței sale, în executarea unei îndatoriri,

(2) refuză să furnizeze unui funcționar vamal informațiile solicitate, reglementate în secțiunea 14, subsecțiunea 1(6) din Legea vamală (1466/1994) sau în Capitolul 2, secțiunea 14 sau 15 din Legea privind Biroul de Investigații Vamale (623/2015),

(3) alertează un funcționar vamal fără motiv sau, prin furnizarea de informații false, împiedică activitatea Consiliului Național al Vămilelor,

este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, pedepsită cu amendă sau cu până la trei luni de închisoare pentru refuzul conformării în fața unui funcționar vamal.

Secțiunea 5. Furnizarea de date de identitate false (563/1998)

O persoană care, pentru a induce în eroare o autoritate publică, furnizează un nume fals sau, prin alte mijloace, furnizează informații false sau înșelătoare cu privire la identitatea sa sau folosește în acest scop un act de identitate, un pașaport, un permis de conducere sau un alt certificat al altei persoane, este pedepsită cu amendă sau cu până la șase luni de închisoare pentru furnizarea de date de identitate false.

Secțiunea 6. Înșelăciunea cu privire la amendă (808/2007)

O persoană care, pentru a obține beneficii economice, furnizează unei autorități publice, în scopul stabilirii unei amenzi, informații fundamentale false sau înșelătoare privind venitul său, obligația de întreținere sau alte circumstanțe care îi afectează solvabilitatea, este pedepsită cu amendă sau cu până la trei luni de închisoare pentru înșelăciune cu privire la amendă.

Secțiunea 7. Infracțiunea cu privire la înregistrare (563/1998)

(1) O persoană care

(1) pentru a provoca o eroare relevantă din punct de vedere juridic într-un registru public deținut de o autoritate publică, furnizează informații false acestei autorități, sau

(2) pentru a obține un beneficiu pentru sine sau pentru o altă persoană sau pentru a provoca daune unei alte persoane, profită de o eroare provocată în modul prevăzut în paragraful (1),

este condamnată pentru o infracțiune cu privire la înregistrare la amendă sau la închisoare de cel mult trei ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 8. Prezentarea de documente false unei autorități publice (563/1998)

(1) O persoană care prezintă unei autorități publice un document scris fals sau o înregistrare tehnică comparabilă sau, după ce a produs un astfel de document sau o înregistrare, o oferă unei alte persoane pentru a fi utilizată în acest scop, este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, pedepsită cu amendă sau cu cel mult șase luni de închisoare pentru prezentarea de documente false unei autorități publice.

(2) În mod similar, o persoană care desfășoară o activitate sub supravegherea specială a unei autorități, reprezentantul sau angajatul unei astfel de persoane, sau un auditor al unei societăți aflate sub supraveghere, care, în cadrul unei inspecții prevăzute de lege sau atunci când își îndeplinește într-un alt mod obligația legală de raportare, furnizează autorității de supraveghere informații verbale false, relevante din punct de vedere legal, este pedepsită pentru fals în înscrisuri prezentate unei autorități publice.

Secțiunea 9. Uzurparea de calități oficiale (563/1998)

O persoană care, pentru a induce în eroare o altă persoană,

(1) fără un drept legal, ia măsuri care pot fi luate numai de către funcționarul competent care exercită o autoritate publică;

(2) se prezintă, în alt mod, în calitate de funcționar public în serviciu și exercitând autoritate publică,

este pedepsită cu amendă sau cu până la șase luni de închisoare pentru uzurparea de calități oficiale.

Secțiunea 9(a). Încălcarea unui ordin de restricție (902/1998)

(1) În cazul în care o persoană care face obiectul unui ordin de restricție sau al unui ordin de restricție temporar încalcă ordinul prevăzut în hotărârea respectivă, aceasta este condamnată pentru încălcarea unui ordin de restricție la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) În aplicarea subsecțiunii 1, o măsură preventivă care a fost raportată în Baza de Date pentru Afaceri de Poliție, în conformitate cu secțiunea 4 din Legea privind executarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materia măsurilor civile (227/2015) este considerată comparabilă cu un ordin de restricție. Contactele care au un temei substanțial, așa cum este reglementat în secțiunea 3, subsecțiunea 4 din Legea privind ordinul de restricție (898/1998) și care sunt evident necesare nu sunt considerate încălcări ale ordinului de restricție. (229/2015)

Secțiunea 10. Încălcarea unei interdicții oficiale cu privire la proprietate (563/1998)

(1) O persoană care, în mod ilegal,

(1) distruge un sistem de blocare, sigiliu, barieră sau marcaj instalat de o autoritate publică și destinat închiderii sau izolării unui obiect sau a unei alte încăpere sau intră cu forța, în alt mod, într-un astfel de obiect sau încăpere închisă de autoritate,

(2) intră cu forța într-o clădire sau într-o încăpere închisă de o autoritate publică sau încalcă, în alt mod, o interdicție emisă în vederea cercetării unei infracțiuni în temeiul Capitolului 9, secțiunea 11, subsecțiunea 2 din Legea privind măsurile de constrângere (806/2011),

(3) manevrează bunuri care au fost confiscate, confiscate pentru motive de siguranță, puse sub sechestru sau puse sub ordin de nu fi mutate de o autoritate publică, sau

(4) încălcând o interdicție emisă de o autoritate, înstrăinează sau transmite bunuri sau, încălcând o interdicție de plată, plătește o datorie sau un salariu,

este pedepsită cu amendă sau cu până la un an de închisoare pentru încălcarea unei interdicții oficiale cu privire la proprietate. (815/2011)

(2) În sensul subsecțiunii 1, paragraful (1), o autoritate publică se referă la autoritățile finlandeze, precum și la autoritățile vamale străine.

Secțiunea 11. Încălcarea interdicției de a desfășura o activitate comercială (563/1998)

(1) O persoană care încalcă interdicția de a desfășura o activitate comercială sau interdicția temporară de a desfășura o activitate comercială este pedepsită cu amendă sau cu până la doi ani de închisoare pentru încălcarea interdicției de a desfășura o activitate comercială.

(2) În mod similar, o persoană care acționează ca intermediar al altei persoane în scopul de a se sustrage unei interdicții de a desfășura o activitate comercială este pedepsită pentru încălcarea unei interdicții de a desfășura o activitate comercială.

Secțiunea 12. Distrugerea probelor aflate în posesia autorităților (563/1998)

O persoană care distruge, își însușește, deteriorează sau face în alt mod inutil un document sau o altă dovadă dintr-o arhivă publică sau din posesia unei autorități publice sau un registru public ținut de o autoritate sau o parte a unui astfel de registru este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru distrugerea probelor aflate în posesia autorităților.

Secțiunea 13. Darea de mită (604/2002)

(1) O persoană care promite, oferă sau dă unui funcționar public, în schimbul acțiunilor sale în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, un cadou

sau un alt beneficiu destinat acestuia sau altei persoane, care influențează sau intenționează să influențeze sau conduce la influențarea acțiunilor în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ale funcționarului public, este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru dare de mită.

(2) În mod similar, o persoană care, în schimbul acțiunilor în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ale unui funcționar public, promite, oferă sau dă cadoul sau beneficiul menționat în subsecțiunea (1), este condamnată pentru dare de mită.

Secțiunea 14. Darea de mită în formă agravată (563/1998)

Atunci când, în cazul dării de mită

(1) darul sau beneficiul este destinat să îl determine pe funcționar să acționeze, în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, în contradicție cu răspunderea sa, având ca rezultat beneficii considerabile pentru persoana care dă mită sau pentru o altă persoană, sau pierderi sau prejudicii considerabile pentru o altă persoană, sau

(2) valoarea darului sau a beneficiului este considerabilă,

iar fapta este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru darea de mită în formă agravată la închisoare de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 14(a). Darea de mită unui membru al Parlamentului (637/2011)

(1) O persoană care promite, oferă sau dă unui membru al Parlamentului un cadou sau un alt beneficiu care trebuie considerat distinct de ospitalitatea obișnuită, destinată acestuia sau unei alte persoane, pentru a determina membrul din Parlament să acționeze sau să se abțină de la o acțiune în vederea exercitării mandatului său parlamentar într-un anumit mod sau ca o recompensare a unei astfel de acțiuni, iar fapta conduce la subminarea, în mod clar, a încrederii în independența exercitării mandatului parlamentar, este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru dare de mită unui membru din Parlament.

(2) Finanțarea campaniei politice, în conformitate cu Legea privind finanțarea campaniilor politice, acordată unui candidat nu este considerată drept dare de mită unui membru din Parlament, cu excepția cazului în care scopul acesteia este de a eluda subsecțiunea 1.

Secțiunea 14(b). Darea de mită unui membru al Parlamentului, în formă agravată (637/2011)

În cazul în care, în darea de mită unui membru al Parlamentului

(1) cadoul sau beneficiul este destinat să determine membrul să acționeze, în mandatul său parlamentar, în beneficiul considerabil al persoanei care dă

mita sau al altei persoane sau provoacă pierderi sau prejudicii considerabile pentru o altă persoană, sau

(2) valoarea darului sau a beneficiului este considerabilă,

iar fapta de dare mită unui membru din Parlament este în formă agravată și atunci când este examinată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru dare de mită unui membru al Parlamentului, în formă agravată, la închisoare de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 15. Eliberarea ilegală a unui deținut (256/2014)

(1) O persoană care, în mod ilegal,

(1) eliberează un deținut, o persoană arestată sau o persoană reținută sau o persoană care execută o pedeapsă de detenție prevăzută în Legea privind disciplina militară și prevenirea criminalității în forțele de apărare dintr-o închisoare sau alt loc de detenție sau din custodia unui funcționar sau a unui soldat care păzește, însoțește sau transportă persoana respectivă sau ajută la evadarea persoanei respective, sau

(2) împiedică un funcționar competent sau un soldat să rețină o persoană fugară și a cărei arestare sau reținere a fost ordonată, este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru eliberarea ilegală a unui deținut.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 16. Evadarea unui deținut (563/1998)

Un deținut, o persoană arestată sau reținută în custodia autorităților sau o persoană aflată în detenția prevăzută în Legea privind disciplina militară, care evadează sau încearcă să evadeze dintr-o instituție penală sau altă instituție de pază sau din custodia unei persoane care o supraveghează, o însoțește sau o transportă, este condamnată pentru evadarea unui deținut la amendă sau la maximum un an de închisoare.

Secțiunea 17. Achiziționarea unei arme de către un deținut (563/1998)

Un deținut, o persoană arestată sau reținută în custodia autorităților sau o persoană aflată în detenția prevăzută în Legea privind disciplina militară, care, în încălcarea unei interdicții aduse la cunoștința sa, produce, achiziționează sau posedă o armă de foc sau o armă ascuțită sau un alt instrument letal similar, este condamnată pentru achiziționarea unei arme de către un deținut la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secțiunea 18. Răspunderea penală corporativă (637/2011)

Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică pentru darea de mită, darea de mită în formă agravată, darea de mită unui membru din Parlament și darea de mită unui membru al Parlamentului, în formă agravată.

Secțiunea 19. Dispoziții restrictive (563/1998)

Dispozițiile din secțiunile 1-3 din prezentul Capitol nu se aplică actelor menționate la Capitolul 17, secțiunea 6.

[Secțiunea 19(a) a fost abrogată; 604/2002]

Secțiunea 20. Dispoziții privind domeniul de aplicare (604/2002)

(1) În aplicarea secțiunilor 1-3 din prezentul Capitol, o persoană aleasă în calitate de funcționar public, astfel cum este menționată în Capitolul 40, secțiunea 11, un funcționar public străin care acționează în serviciul Curții Penale Internaționale sau pe teritoriul finlandez pe baza unui acord internațional sau a unei alte obligații internaționale în materie de inspecție, supraveghere, urmărire, menținere a ordinii și siguranței publice, prevenirea infracțiunilor sau a obligațiilor de urmărire penală sau care acționează pe teritoriul finlandez în conformitate cu Legea privind asistența reciprocă în materie penală 4/1994 și pe baza unei cereri de asistență reciprocă, eliberată sau aprobată de o autoritate finlandeză în cadrul urmăririi penale sau al altor sarcini, precum și o persoană care exercită o autoritate publică și un soldat în serviciu sunt asimilate unui funcționar public care face obiectul materiei penale. (302/2014)

(2) În aplicarea secțiunii 9 a prezentului Capitol, o persoană aleasă într-o funcție publică, menționată în Capitolul 40, secțiunea 11, un funcționar public străin care acționează în serviciul Curții Penale Internaționale sau pe teritoriul finlandez pe baza unui acord internațional sau a unei alte obligații internaționale în materie de inspecție, supraveghere, urmărire, menținere a ordinii și siguranței publice, prevenirea infracțiunilor sau a obligațiilor de investigare penală sau care acționează pe teritoriul finlandez în conformitate cu Legea privind asistența reciprocă în materie penală (4/1994) și în baza unei cereri de asistență reciprocă, acordate sau aprobate de o autoritate finlandeză în investigații penale sau alte atribuții și o persoană care exercită o autoritate publică sunt asimilate unui funcționar public. (302/2014)

(3) În aplicarea secțiunilor 13 și 14 ale prezentului Capitol, o persoană aleasă în funcție publică, un angajat al unei societăți publice, un funcționar public străin, o persoană care exercită o autoritate publică și un soldat menționat la capitolul 40, secțiunea 11 sunt asimilați unui funcționar public, ca subiect al infracțiunii.

(4) În sensul secțiunilor 14a și 14b din prezentul Capitol, un membru al unui Parlament străin menționat la capitolul 40, secțiunea 11 este asimilat unui membru din Parlament, ca subiect al infracțiunii. (637/2011)

(5) În aplicarea secțiunilor 1 - 3, 9, 13 și 14 ale prezentului Capitol, în cazul în care alte dispoziții decât cele din prezentul cod fac referire la aplicarea dispozițiilor privind răspunderea penală a altor persoane decât cele menționate la subsecțiunile 1-4, aceasta este asimilată unui funcționar public, ca subiect al infracțiunii.

CAPITOLUL 17

Infracțiuni contra ordinii publice (563/1998)

Secțiunea 1. Instigarea publică la comiterea de infracțiuni (563/1998)

(1) O persoană care, prin mijloace de informare mass-media sau, în mod public, într-o mulțime sau într-o publicație generală sau altă prezentare, îndeamnă sau instigă pe cineva să comită o infracțiune, astfel încât îndemnul sau instigarea

(1) cauzează pericolul ca infracțiunea sau o tentativă pedepsită a acesteia să fie săvârșită, sau

(2) prin alte mijloace, pune vizibil în pericol ordinea sau securitatea publică,

este condamnată pentru instigarea publică la comiterea de infracțiuni la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În cazul în care îndemnul sau instigarea determină săvârșirea unei infracțiuni sau a unei tentative pedepsite de lege, vor fi aplicabile prevederile din Capitolul 5 cu privire la participare.

Secțiunea 1(a). Participarea la activitățile unui grup infracțional organizat (564/2015)

(1) O persoană care

(1) prin înființarea sau organizarea unui grup infracțional organizat sau prin recrutarea sau încercarea de a recruta persoane în acest scop,

(2) prin echiparea sau încercarea de echipare a unui grup infracțional organizat cu explozibil, arme, muniții sau cu materiale sau echipamente destinate producerii acestora sau cu alte obiecte sau materiale periculoase,

(3) prin organizarea, încercarea de a organiza sau furnizarea unui grup infracțional organizat de instrucție în vederea exercitării activității infracționale,

(4) prin obținerea, încercarea de a obține sau asigurarea, pentru grupul infracțional organizat, a unui sediu sau a unei alte facilități necesare pentru activități infracționale sau mijloace de transport sau alte echipamente deosebit de importante pentru activitatea infracțională a grupului,

(5) prin acordarea sau colectarea directă sau indirectă de fonduri pentru finanțarea activității infracționale a unui grup infracțional organizat,

(6) prin gestionarea afacerilor financiare care sunt importante pentru grupul infracțional organizat sau prin acordarea de consultanță financiară sau juridică deosebit de importantă pentru organizație, sau

(7) prin promovarea activă a realizării obiectivelor unui grup infracțional organizat, într-o altă manieră substanțială, de o gravitate similară cu acestea, participă la activitățile unui grup infracțional organizat, menționat în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2, în care activitățile menționate au scopul de

a săvârși una sau mai multe dintre infracțiunile prevăzute în dispoziția juridică menționată, dacă o astfel de infracțiune sau tentativă pedepsită este săvârșită, este condamnată pentru participarea la activitățile unui grup infracțional organizat la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Dispozițiile anterioare din subsecțiunea 1(6) cu privire la consultația juridică nu sunt aplicabile exercitării funcțiilor de avocat sau de reprezentant în legătură cu urmărirea penală sau procedurile judiciare privind infracțiunea sau executarea unei pedepse.

(3) Dispozițiile din subsecțiunea 1 nu se aplică în cazul în care este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă în altă dispoziție legală pentru faptă.

Secțiunea 2. Revolta (563/1998)

Atunci când un grup intenționează în mod clar să folosească violența împotriva unei persoane sau să provoace daune semnificative unei proprietăți, o persoană care participă în mod activ la acțiunile grupului și, în acest context, nu respectă o ordonanță legală emisă de un funcționar competent pentru a se dispersa, este condamnată pentru revoltă la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secțiunea 3. Revolta violentă (563/1998)

Atunci când un grup comite o infracțiune la care se face referire în Capitolul 16, secțiunea 1 și folosește violența împotriva unei persoane sau provoacă daune semnificative unei proprietăți, o persoană care participă în mod activ la acțiunile grupului este condamnată pentru revoltă violentă la amendă sau la închisoare pentru cel mult doi ani.

Secțiunea 4. Conducerea unei revolte violente (563/1998)

O persoană care instigă sau conduce un grup la care se face referire în secțiunea 3 este condamnată pentru conducerea unei revolte violente la închisoare de cel mult patru ani.

Secțiunea 5. Pregătirea unei tulburări armate a ordinii publice (563/1998)

O persoană care recrutează sau formează trupe armate pentru săvârșirea unei infracțiuni menționate în Capitolul 12, secțiunile 1-4, Capitolul 16, secțiunea 1 sau 15 sau secțiunea 3 din prezentul Capitol este condamnată pentru pregătirea unei tulburări armate a ordinii publice la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secțiunea 6. Rezistența față de o persoană care menține ordinea publică (563/1998)

(1) O persoană care întrebunțează sau amenință cu violență pentru a împiedica sau a încerca să împiedice o persoană care menține ordinea publică să îndeplinească o îndatorire prevăzută într-o lege sau un decret sau care împiedică în alt mod îndeplinirea îndatoririi menționate este, cu excepția

cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, condamnată pentru rezistență față de o persoană care menține ordinea publică la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

(2) În scopul prezentei secțiuni, o persoană care menține ordinea publică se referă la

(1) un conducător auto, așa cum este reglementat în Actul privind menținerea ordinii în transportul public (472/1977), o persoană care corespunde unui conducător auto și un pasager care, la cerere, îl asistă pe conducătorul auto sau pe persoana corespunzătoare,

(2) un controlor de bilete, așa cum este reglementat în Legea cu privire la tarifele de penalizare în transportul public (469/1979) și un ofițer al ordinii publice, care asistă în inspecție, (449/2006)

(3) un gardian, așa cum este reglementat în Legea serviciilor private de securitate (282/2002)
(284/2002) și

(4) un ofițer al ordinii publice, așa cum este reglementat în Legea privind ofițerii de ordine publică (533/1999). (536/1999)

Secțiunea 6(a). Infrațiunea la regimul companiilor private de securitate (284/2002)

O persoană care întreprinde operațiuni de securitate privată, în lipsa unei autorizații sau operațiuni de securitate privată, acceptând comisionul menționat în secțiunea 9, subsecțiunea 1 din Legea serviciilor private de securitate, pentru menținerea ordinii și securității publice este pedepsită cu amendă sau cu cel mult șase luni de închisoare pentru infrațiune la regimul companiilor private de securitate.

Secțiunea 7. Infrațiunea la regimul frontierei de stat (146/2014)

(1) O persoană care

(1) traversează frontiera Finlandei în lipsa unui pașaport valabil, a unei vize, a unui permis de ședere sau a unui alt document comparabil cu pașaportul sau îndeplinește această acțiune altfel decât printr-un punct de intrare sau ieșire din țară valabil sau contrar unei interdicții legale sau săvârșește o tentativă la aceasta,

(2) încalcă în alt mod dispozițiile privind trecerea frontierei, sau

(3) se află, se deplasează sau întreprinde măsuri în zona de frontieră, încalcând dispozițiile din secțiunea 51 din Legea privind zona de frontieră sau fără permisiunea necesară, în conformitate cu secțiunea 52 din Lege, este condamnată pentru o infrațiune cu privire la frontiera de stat la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Un străin căruia i-a fost refuzată intrarea sau care a fost deportat ca urmare a faptei prevăzute în subsecțiunea 1, sau străinul care solicită azil sau solicită un permis de ședere ca refugiat în Finlanda nu va fi condamnat

pentru o infracțiune cu privire la frontieră. În mod similar, un străin care a săvârșit fapta prevăzută în subsecțiunea 1 din cauza faptului că a fost supus traficului de ființe umane reglementat în Capitolul 25, secțiunea 3 sau 3(a) nu este condamnat pentru o infracțiune cu privire la frontieră. (650/2004)

Secțiunea 7(a). Infracțiunea minoră la regimul frontierei de stat (756/2000)

(1) În cazul în care, atunci când este evaluată în ansamblu, infracțiunea la regimul frontierei de stat, având în vedere durata scurtă a șederii sau a deplasării neautorizate, natura faptei interzise sau celelalte circumstanțe ale infracțiunii, aceasta este minoră, făptuitorul este pedepsit cu amendă pentru infracțiune minoră la regimul frontierei de stat.

(2) Prevederile secțiunii 7, subsecțiunea 2 se aplică și faptelor menționate în subsecțiunea 1.

Secțiunea 7(b). Încălcarea teritoriului (756/2000)

(1) Un soldat al unui stat străin sau comandantul unei nave sau al unui aparat aeronautic dintr-un stat străin, care

(1) încalcă Legea privind supravegherea teritorială (755/2000) într-o manieră reglementată în secțiunea 44 din legea menționată,

(2) încalcă prevederile secțiunilor 4 - 9 ale Legii privind supravegherea teritorială cu privire la intrarea pe teritoriul Finlandei sau șederea pe teritoriul său, sau

(3) încalcă condițiile impuse într-o autorizație emisă în temeiul secțiunii 10 din Legea privind supravegherea teritorială, este pedepsit cu amendă sau cu cel mult un an de închisoare pentru încălcarea teritoriului.

(2) În cazul unei fapte de încălcare a teritoriului, procurorul poate renunța la punerea sub acuzare sau instanța poate renunța la pedeapsă, în cazul în care încălcarea teritoriului a fost imediat întreruptă sau dacă făptuitorului i-a fost refuzată intrarea, din acest motiv sau a fost deportat.

Secțiunea 8. Facilitarea imigrației ilegale (146/2014)

(1) O persoană care

(1) aduce sau încearcă să aducă sau să transporte în Finlanda un străin care nu deține pașaport, viză, permis de ședere sau alt document comparabil cu pașaportul, care îi este necesar pentru intrarea în țară,

(2) aduce sau încearcă să aducă sau să transporte în Finlanda un străin al cărui document menționat în paragraful 1 este fals, falsificat, eliberat unei alte persoane sau primit de la o autoritate pe baza informațiilor esențiale care sunt false sau înșelătoare sau prin mituirea autorității sau rezistența violentă a autorității,

(3) aranjează sau, în calitate de intermediar, asigură transportul în Finlanda al unui străin menționat în paragraful 1 sau 2, sau

(4) dă unei altei persoane un document menționat la alineatul (2) pentru a fi utilizat la intrarea în țară,

este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru facilitarea imigrației ilegale.

(2) O faptă care, ținând seama în special de motivele umanitare ale persoanei care o săvârșește sau de motivele referitoare la relațiile familiale apropiate, precum și de circumstanțele legate de siguranța străinului în țara de origine sau în țara de reședință permanentă și care, atunci când este evaluată în ansamblu, este considerată săvârșită în circumstanțe atenuante, nu constituie facilitarea imigrației ilegale.

Secțiunea 8(a). Facilitarea imigrației ilegale, în formă agravată (650/2004)

În cazul în care, în cadrul faptei de facilitare a imigrației ilegale,

(1) este provocată o vătămare corporală gravă, o boală gravă sau o stare de pericol de moarte sau o suferință deosebit de gravă comparabilă, în mod intenționat sau prin neglijență gravă, asupra unei alte persoane, sau

(2) infracțiunea a fost comisă în cadrul unui grup infracțional organizat reglementat în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2 (564/2015)

și se apreciază că infracțiunea este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru facilitarea imigrației ilegale, în formă agravată, la închisoare de la patru luni la șase ani.

Secțiunea 9. Sprijinirea prin mijloace ilegale a propriilor interese (563/1998)

O persoană care, pentru a-și proteja sau a-și exercita drepturile, întreprinde măsuri ilegale fără a recurge la autorități este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, pedepsită cu amendă sau cu cel mult șase luni de închisoare pentru sprijinire prin mijloace ilegale a propriilor interese.

Secțiunea 10. Încălcarea caracterului sacru al religiei (563/1998)

O persoană care

(1) proferează în public blasfemii la adresa lui Dumnezeu sau, în scopul ofensării, dezonorează sau defăimează public ceea ce este considerat sacru de către o Biserică sau o comunitate religioasă, așa cum este reglementat în Legea privind libertatea religioasă (267/1922), sau

(2) printr-un comportament zgomotos, acționând în mod amenințător sau în alt mod, deranjează ritualurile religioase, procedurile ecleziastice, alte proceduri religioase similare sau o înmormântare,

este pedepsită cu amendă sau cu cel mult șase luni de închisoare pentru încălcarea caracterului sacru al religiei.

[Legea privind libertatea religioasă a fost abrogată de Legea nr. 453/2003; a se vedea secțiunea din Legea privind libertatea religioasă nr. 453/2003]

Secțiunea 11. Împiedicarea ritualurilor religioase (563/1998)

(1) O persoană care întrebuințează sau amenință cu violență pentru a împiedica în mod ilegal ritualurile religioase, manifestările ecleziastice sau alte evenimente religioase similare organizate de o Biserică sau de o comunitate religioasă, așa cum este reglementat în Legea privind sanctitatea religiei, este pedepsită cu amendă sau cu cel mult doi ani de închisoare pentru împiedicarea ritualurilor religioase.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 12. Profanarea mormântului (563/1998)

O persoană care

(1) deschide în mod ilegal un mormânt sau exhumează un cadavru, o parte din acesta, un sicriu sau o urnă funerară,

(2) manevrează într-o manieră ofensivă un cadavru neînsmormântat, sau

(3) deteriorează sau defăimează un mormânt sau un loc de reculegere în memoria persoanelor neînsuflete,

este pedepsită cu amendă sau cu cel mult un an de închisoare pentru profanarea mormântului.

Secțiunea 13. Infracțiunea de tulburare a ordinii publice (879/2013)

O persoană care

(1) prin provocarea de zgomot sau într-o manieră similară cauzează o perturbare considerabilă în cursul unei acțiuni oficiale, alta decât într-un loc public sau într-un oficiu închis pentru public, un birou, un loc în care se desfășoară activități de afaceri, activități productive sau într-un alt loc similar,

(2) provoacă perturbări considerabile, prin efectuarea de apeluri adresate unui oficiu, birou, sediu sau altei locații similare;

(3) prin utilizarea frânei de urgență sau a alarmei unui vehicul de transport în masă, a unui lift sau a unui alt dispozitiv cauzează, cu rea-voință, o alarmă falsă,

este pedepsită cu amendă pentru fapta de tulburare a ordinii publice, cu excepția cazului în care legea prevede o altă pedeapsă mai severă pentru faptă.

Secțiunea 13(a). Deghizarea ilegală (1006/2004)

O persoană care, în considerarea unei întruniri publice sau a unui eveniment public organizat într-un loc public sau a unei alte adunări publice organizate într-un loc public, poartă o deghizare, astfel încât să nu poată fi recunoscută și intenționează în mod clar să întrebuințeze violență împotriva unei persoane sau să provoace daune unei proprietăți este condamnată pentru deghizarea ilegală la amendă sau la închisoare de cel mult trei luni.

Secțiunea 14. Infracțiune privitoare la protecția animalelor (585/2013)

O persoană care, în mod intenționat sau prin neglijență gravă, prin violență, împovărare excesivă, lipsă de îngrijire sau hrană necesară sau prin încălcarea dispozițiilor din

(1) Legea privind bunăstarea animalelor (274/1996) sau o dispoziție elaborată în temeiul acesteia,

(2) Legea privind transportul animalelor (1429/2006) sau o dispoziție elaborată în temeiul acesteia,

(3) Anexa I la Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2005 privind protecția animalelor în transporturi și operațiunile conexe și modificările Directivelor 64/432/CEE și 93/119 /CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97, sau

(4) Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1099/2009 privind protecția animalelor în momentul sacrificării,

tratează un animal cu cruzime sau provoacă suferințe inutile, dureri sau angoase unui animal, este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracțiune privitoare la protecția animalelor.

Secțiunea 14(a). Infracțiune privitoare la protecția animalelor, în formă agravată (14/2011)

Dacă, în cazul infracțiunii privitoare la protecția animalelor,

(1) fapta este săvârșită într-un mod extrem de brutal sau prin cruzimi,

(2) fapta este îndreptată împotriva unui număr considerabil de animale, sau

(3) intenția este de a obține beneficii financiare considerabile,

și se apreciază că infracțiunea este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru o infracțiune agravată contra bunăstării animalelor la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

Secțiunea 15. Infracțiunea minoră privitoare la protecția animalelor (14/2011)

În cazul în care infracțiunea contra bunăstării animalelor, având în vedere natura suferinței, durerea sau tortura cauzată sau celelalte circumstanțe ale infracțiunii, este minoră atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este pedepsit cu amendă pentru infracțiune minoră privitoare la protecția animalelor.

Secțiunea 15(a). Încălcarea interdicției de comercializare a blănurilor de pisică sau de câine (863/2008)

O persoană care, prin încălcarea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1523 al Parlamentului European și al Consiliului privind interdicția introducerii pe piață și a importului sau exportului din Comunitate a blănurilor de pisică și de câine și a produselor care conțin astfel de blănuri, introduce pe piață blănuri de pisică sau de câine sau produse care conțin astfel de blănuri, este condamnată pentru violarea interdicției de comercializare a blănurilor de pisică sau de câine la amendă.

Secțiunea 16. Organizarea jocurilor de noroc (563/1998)

(1) O persoană care organizează în mod ilegal jocuri de noroc sau utilizează o încăpere sau alte spații pentru jocuri de noroc sau, în calitate de proprietar al unei unități hoteliere sau de restaurant, permite desfășurarea jocurilor de noroc este condamnată pentru organizarea jocurilor de noroc la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Jocurile de noroc se referă la biliard, jocuri de Bingo, pariuri și jocuri de pariuri, loterii de bani și bunuri, operațiuni de cazino și alte jocuri și activități similare, unde câștigul este complet sau parțial dependent de șansă sau de evenimente care nu sunt sub controlul participanților la joc sau la activitate și unde pierderea posibilă este în mod evident disproporționată în raport cu solvabilitatea cel puțin a unuia dintre participanți.

Secțiunea 16(a). Infracrițiunea cu privire la loterie (578/2011)

O persoană care

(1) organizează o loterie, fără autorizație,

(2) vinde sau furnizează bilete de loterie pentru o loterie care nu este organizată de o societate de loterie reglementată în secțiunea 11 din Legea loteriei (1047/2001) sau comercializează o astfel de loterie prin încălcarea interdicției prevăzute în secțiunea 62, subsecțiunea 2, paragraful 1 din Legea loteriei,

(3) vinde sau furnizează bilete pentru jocuri de noroc din străinătate sau comercializează un joc de noroc din străinătate, încălcând interdicția prevăzută în secțiunea 62, subsecțiunea 2, paragraful 2,

(4) vinde sau furnizează, fără autorizația organizatorului unui joc de noroc, bilete de loterie într-un joc de loto organizat de o societate de loterie reglementată la secțiunea 11 din Legea loteriei sau acceptă pariuri pentru un astfel de joc de noroc sau promite câștiguri în astfel de jocuri de noroc, prin încălcarea interdicției prevăzute la secțiunea 62, subsecțiunea 2, paragraful 3, sau

(5) pune la dispoziție premisele pentru utilizarea unui aparat de tip „slot-machine” sau joc de cazino, care să fie folosit de o societate de loterie, altă decât cea menționată în secțiunea 11 a Legii loteriei, cu încălcarea interdicției prevăzute la secțiunea 62, subsecțiunea 3,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracțiune privitoare la loterie, cu excepția cazului în care legea prevede o altă pedeapsă mai severă pentru faptă.

Secțiunea 16(b). Infracrițiunea cu privire la organizarea de tombole (578/2011)

O persoană care

(1) organizează loterii, altele decât cele menționate în secțiunea 16(a), paragraful 1 din Legea loteriei, în lipsa unei autorizații,

(2) încalcă prevederile din secțiunea 62, subsecțiunile 1-4 din Legea loteriei, într-un mod diferit de cel menționat în secțiunea 16(a),

(3) utilizează profiturile obținute dintr-o loterie, încalcând în mod fundamental legea, autorizația eliberată pentru organizarea loteriei sau un ordin emis printr-o autorizație de modificare a destinației profitului,

(4) neglijează o obligație contabilă care face parte din organizarea unei loterii,

(5) organizează o loterie minoră, reglementată în secțiunea 27, subsecțiunea 1 din Legea loteriei, chiar dacă nu îndeplinește criteriile de organizare a loteriei prevăzute în secțiunea 5 din Legea loteriei,

(6) încalcă în mod esențial sau repetat condițiile sau ordinele unui permis eliberat pentru organizarea unei loterii,

(7) organizează o loterie care încalcă în mod esențial sau repetat decretul emis în temeiul secțiunii 13(c) sau 14 din Legea loteriei, sau

(8) încalcă dispozițiile secțiunii 14(b) din Legea loteriei privind comercializarea unui joc de noroc,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare pentru infracțiune privitoare la organizarea de tombola, cu excepția cazului în care legea prevede o altă pedeapsă mai severă pentru faptă.

Secțiunea 16(c). Infracțiunea privind colectarea de bani (663/2010)

O persoană care, în mod intenționat,

(1) organizează o colectare de bani în lipsa autorizației prevăzute în Legea cu privire la colectarea de bani (255/2006) sau cu încălcarea secțiunii 5, subsecțiunile 2 sau 3 din legea menționată,

(2) organizează o colectare de bani cu încălcarea interdicției prevăzute în secțiunea 9 din Legea cu privire la colectarea de bani,

(3) în organizarea colectării de bani oferă grupului țintă informații fundamentale false sau înșelătoare,

(4) furnizează autorităților de acordare a licențelor menționate în Legea cu privire la colectarea de bani informații false despre un factor care conduce la obținerea unui permis de colectare a banilor sau de influențare a condițiilor sau a unui astfel de permis sau care ascunde un astfel de factor sau, după ce a primit o autorizație, neglijează să informeze autoritățile de acordare a licențelor cu privire la o schimbare a circumstanțelor pe care, în legătură cu eliberarea permisului sau în alt mod, este specific obligată să le prezinte,

(5) utilizează bunurile obținute din colectarea banilor, încalcând fundamental condițiile sau ordinele prevăzute în permisul de colectare a banilor sau permisul de modificare a scopului destinat activelor,

(6) neglijează obligația de a oferi un cont sau de a furniza informațiile prevăzute la secțiunea 21 din Legea cu privire la colectarea de bani, sau

(7) operează efectiv ca organizator al colectării banilor fără ordinul menționat la secțiunea 15, subsecțiunea 1 din Legea cu privire la colectarea de bani,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracțiune privitoare la colectarea de bani, cu excepția cazului în care legea prevede o altă pedeapsă mai severă pentru faptă.

Secțiunea 16(d). Infracțiunea minoră privind colectarea de bani (663/2010)

În cazul în care infracțiunea de colectare de banilor este minoră atunci când este evaluată în ansamblu, autorul este condamnat la plata unei amenzi pentru infracțiune minoră de colectare de bani.

Secțiunea 17. Distribuirea de materiale care conțin reprezentări de acte violente (713/2011)

(1) O persoană care oferă spre vânzare sau închiriere, distribuie sau în alt mod oferă sau menține disponibil sau, în acest scop, produce sau importă filme sau alte programe audiovizuale sau înregistrări sau fișiere de date care conțin astfel de filme sau programe audiovizuale care conțin proiecții de violență brutală este condamnată pentru distribuirea de materiale care conțin reprezentări de acte de violență la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Prevederile conținute în subsecțiunea 1 nu se aplică în cazul în care proiectarea violenței este considerată justificabilă datorită naturii informative sau a valorii artistice manifeste a filmului sau a altei producții cinematografice sau a fișierului de înregistrare sau de date.

Secțiunea 18. Distribuirea unei imagini ofensive din punct de vedere sexual (650/2004)

(1) O persoană care fabrică, oferă spre vânzare sau spre închiriere sau în alt mod oferă sau pune la dispoziție, menține disponibil, exportă, importă sau transportă prin Finlanda către o altă țară sau distribuie în alt mod imagini sau înregistrări de imagini care proiectează, în mod concret sau realist,

- (1) un copil,
- (2) violență, sau
- (3) bestialitate,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru distribuirea unei imagini ofensive din punct de vedere sexual. (540/2011)

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Prevederile secțiunii 17, subsecțiunea 2 se aplică și fotografiilor și înregistrărilor vizuale la care se face referire în prezenta secțiune.

(4) Un copil este definit ca o persoană sub vârsta de optsprezece ani sau o persoană a cărei vârstă nu va fi determinată, dar pentru care există un motiv justificat de a se crede că are sub vârsta de optsprezece ani. Imaginea sau înregistrarea vizuală este considerată concretă în modul prevăzut în subsecțiunea 1, paragraful 1, dacă a fost produsă într-o situație în care un copil a făcut efectiv obiectul unui comportament sexual concret și realist,

dacă se aseamănă într-o manieră derutantă cu o imagine sau cu o înregistrare vizuală produsă prin fotografiere sau într-o altă manieră corespunzătoare unei situații în care un copil face obiectul unui comportament ofensiv din punct de vedere sexual. Definițiile termenilor „concret” și „realist” se aplică în mod corespunzător în cazurile menționate la subsecțiunea 1, paragrafele (2) și (3). (540/2011)

Secțiunea 18(a). Distribuirea în formă agravată a unei imagini ofensive din punct de vedere sexual care înfățișează un copil (650/2004)

(1) Dacă în cazul distribuirii unei imagini ofensive din punct de vedere sexual care expune un copil

- (1) copilul este deosebit de tânăr,
- (2) imaginea conține, de asemenea, violență severă sau un tratament deosebit de umilitor față de copil,
- (3) infracțiunea este săvârșită într-o manieră deosebit de metodică, sau
- (4) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unui grup infracțional organizat la care se face referire în secțiunea 1(a), subsecțiunea 4 sau
- (4) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unui grup infracțional organizat, la care se face referire în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2 (564/2015)

și se apreciază că infracțiunea este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la închisoare de la patru luni la șase ani pentru distribuirea, în formă agravată, a unei imagini provocatoare din punct de vedere sexual care înfățișează un copil.

- (2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 18(b). Expunerea ilegală sau distribuirea de programe video către un minor (713/2011)

O persoană care în mod public expune sau distribuie sau în alt mod oferă sau pune la dispoziția unei persoane cu vârsta sub 18 ani

(1) un program video care, în încălcarea secțiunii 5, subsecțiunea 1 din Legea privind programele video (710/2011), nu a fost clasificat sau pentru care limita de vârstă nu a fost stabilită la optsprezece ani sau care nu are indicații vizibile;

(2) încălcând secțiunea 6, subsecțiunea 1 din legea menționată în paragraful 1, un program video pentru care limita de vârstă a fost stabilită la optsprezece ani,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare pentru expunerea ilegală sau distribuirea unui program video către un minor.

Secțiunea 19. Deținerea unei imagini ofensive din punct de vedere sexual care înfățișează un copil (540/2011)

(1) O persoană care, în mod ilegal, deține o imagine sau o înregistrare vizuală care înfățișează un copil în modul ofensiv, din punct de vedere sexual,

menționat în secțiunea 18, este pedepsită cu amendă sau cu maximum un an de închisoare pentru deținerea unei imagini ofensive din punct de vedere sexual care înfățișează un copil.

(2) O persoană care, în schimbul unei plăți sau în alt mod consensual, a obținut acces la o imagine sau la o înregistrare vizuală la care se face referire în subsecțiunea 1, astfel încât este disponibilă pe un calculator sau pe alt dispozitiv tehnic, fără a fi înregistrată pe dispozitiv este, de asemenea, pedepsită pentru deținerea unei imagini ofensive din punct de vedere sexual care înfățișează un copil.

Secțiunea 20. Comercializarea ilegală de materiale obscene (563/1998)

(1) O persoană care, în scopul obținerii de foloase materiale, comercializează o imagine obscenă, o înregistrare vizuală sau un obiect care favorizează cauzarea de ofensă publică, prin

(1) oferirea acesteia unei persoane sub 15 ani,

(2) plasarea pe un afișaj public,

(3) livrarea nesolicitată a acesteia către o altă persoană, sau

(4) oferirea deschisă spre vânzare sau prezentarea acesteia prin reclamă, broșură sau poster sau prin alte mijloace care cauzează ofensă publică, este pedepsită cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare pentru comercializarea ilegală de materiale obscene.

(2) În mod similar, o persoană care, în modul prevăzut la subsecțiunea 1, subsecțiunea 4, oferă spre vânzare sau prezintă un text obscen sau o înregistrare de sunet care este susceptibilă a cauza ofensă publică, este condamnată pentru comercializarea ilegală de materiale obscene.

Secțiunea 21. Obscenitatea publică (563/1998)

O persoană care execută în mod public un act obscen care cauzează ofensă este, cu excepția cazului în care pedeapsa pentru faptă este prevăzută într-o altă lege, pedepsită cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare pentru obscenitate publică.

Secțiunea 22. Incestul (563/1998)

(1) O persoană care întreține raporturi sexuale cu propriul copil sau cu alt descendent, cu propriul părinte sau alt ascendent sau cu propriul frate sau soră este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru incest.

(2) O persoană care a întreținut raporturi sexuale cu propriul părinte sau cu alt ascendent înainte de a fi împlinit vârsta de optsprezece ani și o persoană care a fost forțată sau ispitită ilegal să întrețină raportul sexual nu este pedepsită pentru incest.

Secțiunea 23. Interdicția de a deține animale (14/2011)

(1) În cazul în care o instanță judecătorească condamnă o persoană pentru o infracțiune privind protecția animalelor, în formă agravată, instanța

va impune, în același timp, interdicția de a deține animale. Cu toate acestea, instanța are posibilitatea de a nu impune o astfel de interdicție dacă există motive deosebit de importante în acest sens. În cazul în care o persoană este condamnată pentru o infracțiune privind protecția animalelor sau pentru o infracțiune minoră privind protecția animalelor, interdicția de deținere de animale va fi aplicată în același timp. Interdicția de a deține animale va fi, de asemenea, aplicată unei persoane care, în temeiul secțiunii 54, paragraful 1 din Legea protecției animalelor, este condamnată pentru o încălcare a prevederilor legale din domeniul protecției animalelor sau, în temeiul secțiunii 39 din Legea privind transportul animalelor, este condamnată pentru o încălcare a dispozițiilor privind transportul de animale și va fi considerată incapabilă să îngrijească bunăstarea animalelor. O interdicție privind stăpânirea animalelor va fi, de asemenea, aplicată unei persoane pentru care pedeapsa este înlăturată în temeiul Capitolului 3, secțiunea 4, subsecțiunea 2 sau a Capitolului 6, secțiunea 12, paragraful 4 sau 5. Interdicția de a deține animale este dispusă la cererea procurorului.

(2) O persoană supusă unei interdicții de a deține animale nu poate să dețină, să păstreze sau să aibă grijă de animale sau să fie responsabilă în alt mod de bunăstarea animalelor. Interdicția se aplică unor anumite specii de animale sau la animale în general. Cu toate acestea, instanța poate, pentru anumite motive, să dispună ca persoana condamnată să poată continua să dețină, integral sau parțial, animale, dacă acestea nu fac obiectul infracțiunii și au fost deținute la momentul luării deciziei, dacă este posibilă identificarea acestor elemente în decizie.

(3) Interdicția de a deține animale va fi aplicată pentru o perioadă fixă de cel puțin un an sau permanent. Interdicția de a deține animale va fi aplicată permanent, dacă

(1) persoana căreia i se aplică interdicția este vinovată de o infracțiune privind protecția animalelor, în formă agravată,

(2) o interdicție anterioară privind protecția animalelor a fost aplicată persoanei respective pentru o perioadă determinată și interdicția menționată a devenit definitivă din punct de vedere legal,

(3) starea de sănătate a persoanei căreia i se aplică interdicția este precară,

iar aceasta trebuie să fie considerată permanent incapabilă sau nepotrivită să dețină, să păstreze sau să aibă grijă de animale sau să fie responsabilă în alt mod pentru bunăstarea lor.

(4) Interdicția privind deținerea de animale se aplică indiferent de decizia din apel. Cu toate acestea, în cazul în care instanța judecătorească, în temeiul secțiunii 23(a), subsecțiunea 4, dispune executarea unei hotărâri privind confiscarea animalelor de către stat, interdicția de a deține animale nu se aplică în cazul animalelor menționate în decizia instanței.

(3) Băncile de jocuri de noroc, alte fonduri și obiecte cu valoare monetară utilizate în jocurile de noroc organizate sunt confiscate în favoarea statului. Confiscarea va fi ordonată, indiferent de deținătorul proprietății în cauză. În alte circumstanțe, se aplică prevederile din Capitolul 10. (875/2001)

[Subsecțiunea 4 a fost abrogată; 875/2001]

Secțiunea 23(a). Confiscarea în legătură cu o infracțiune privitoare la protecția animalelor (14/2011)

(1) Animalele la care se face referire în interdicția de a deține animale și care sunt deținute sau păstrate de persoana care face obiectul interdicției la data la care a fost aplicată, vor fi supuse confiscării de către stat. În mod similar, animalele care fac obiectul unei încălcări a interdicției de stăpânire a animalelor vor fi confiscate de către stat. Confiscarea se dispune indiferent de proprietarul animalelor în cauză. În schimbul animalelor care fac obiectul unei încălcări a interdicției de a deține animale, va fi dispusă împotriva persoanei vinovate confiscarea valorii acestora.

(2) Confiscarea prevăzută în subsecțiunea 1 se dispune la cererea procurorului. Capitolul 10, secțiunea 1 și secțiunea 11, subsecțiunea 3 se aplică acestor confiscări. În plus, în cazul măsurii de confiscare de valori, se aplică prevederile Capitolului 10, secțiunea 10. Dispozițiile Capitolului 10 se aplică în cazul altor confiscări decât cele menționate în subsecțiunea 1.

(3) Instanța poate dispune ca persoanei în cauză să îi fie oferită oportunitatea de a vinde sau înstrăina, în alt mod, animalele deținute de aceasta și care sunt supuse interdicției. În cazul în care confiscarea se referă la animale care sunt deținute, în totalitate sau parțial, de o altă persoană decât aceea asupra căreia se impune interdicția de stăpânire a animalelor, persoanei respective îi va fi rezervată posibilitatea de a obține animalele pentru sine, fără costuri. În plus, hotărârea stabilește o dată până la care animalele trebuie să fie înstrăinate sau obținute. În cazul în care animalele sunt înstrăinate sau obținute în conformitate cu hotărârea judecătorească, confiscarea își pierde valabilitatea.

(4) O hotărâre privind confiscarea animalelor de către stat va fi executorie indiferent de decizia din apel. În cazul în care instanța rezervă posibilitatea la care se face referire în subsecțiunea 3, cu privire la înstrăinarea sau obținerea animalelor, sau în cazul în care există motive deosebit de importante în acest sens, instanța poate dispune ca măsura confiscării să nu fie pusă în executare până la terminarea perioadei menționate în subsecțiunea 3, sau până când este emis un ordin contrar sau confiscarea urmează să fie executată într-un alt.

Secțiunea 23(b). Confiscarea în legătură cu jocurile de noroc (14/2011)

Fondurile de pariuri și alți bani sau un obiect cu valoare monetară utilizat în jocurile de noroc organizate sunt supuse confiscării de către stat. Confiscarea

este dispusă indiferent de persoana căreia îi aparțin bunurile. În caz contrar, se aplică dispozițiile Capitolului 10.

Secțiunea 24. Răspunderea penală corporativă (511/2011)

(1) Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică participării la activitățile unei organizații infracționale, aranjamentului imigrației ilegale, aranjamentului agravat al imigrației ilegale, infracțiunii contra bunăstării animalelor, infracțiunii agravate contra bunăstării animalelor, organizării jocurilor de noroc, infracțiunii cu privire la loterie, infracțiunii de colectare a banilor, distribuirii proiecțiilor de violență, distribuirii de imagini ofensive din punct de vedere sexual, distribuirii în formă agravată a imaginilor ofensive din punct de vedere sexual care expun copii, deținerii de imagini ofensive din punct de vedere sexual care prezintă copii și comercializării ilegale de materiale obscene.

(2) Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică și în cazul instigării publice la comiterea unei infracțiuni prevăzute la secțiunea 1, atunci când infracțiunea ce face obiectul îndemnurilor adresate sau instigării vizează

(1) tulburarea etnică sau tulburarea etnică agravată;

(2) defăimarea agravată sau amenințarea ilegală, atunci când motivul îndemnării sau instigării este rasa, culoarea pielii, statutul la naștere, originea națională sau etnică, religia sau credința, orientarea sexuală sau handicapul sau alte motive similare.

Secțiunea 25. Dreptul de a aduce acuzații (441/2011)

În cazul în care perturbarea penală nu a încălcat ordinea publică, procurorul poate să nu aducă acuzații cu privire la infracțiune, cu excepția cazului în care partea vătămată raportează infracțiunea în vederea aducerii de acuzații. În plus, procurorul poate să nu aducă acuzații pentru comercializarea ilegală de materiale obscene, așa cum este reglementată în secțiunea 20, subsecțiunea 1(3), cu excepția cazului în care partea vătămată raportează infracțiunea în vederea aducerii de acuzații.

CAPITOLUL 18

Infracțiuni contra drepturilor familiei

Secțiunea 1

(1) În cazul în care o persoană declară că numele său sau poziția sa socială este alta decât cea corespunzătoare realității și dacă o altă persoană este astfel indusă în eroare într-un acord de căsătorie sau o persoană induce în eroare o altă persoană într-un acord de căsătorie, prin tăinuirea unui impediment legal la căsătorie sau a unei alte circumstanțe care ar putea duce la anularea căsătoriei, această persoană este condamnată la închisoare de cel mult un an sau la amendă.

(2) În cazul în care are loc o nuntă sau dacă persoana care produce înșelăciunea întreține relații sexuale cu femeia care a fost indusă în eroare în acordul de căsătorie, persoana respectivă este condamnată la închisoare de cel puțin șase luni și cel mult doi ani sau, în cazul în care circumstanțele sunt foarte agravante, la închisoare de cel puțin șase luni și cel mult patru ani.

(3) Procurorul poate să nu aducă acuzații pentru infracțiunea menționată, cu excepția cazului în care partea vătămată a raportat infracțiunea în vederea aducerii de acuzații sau a sesizat instanța în vederea anularii angajamentului de căsătorie sau a căsătoriei. (441/2011)

Secțiunea 2

(1) O persoană care, în mod intenționat, prezintă un copil ca descendent al unei femei care nu este mamă a copilului sau care schimbă un copil cu altul sau alterează sau încalcă în alt mod drepturile familiale ce revin unei alte persoane, este condamnată la închisoare de cel mult patru ani.

(2) În cazul în care persoana săvârșește această infracțiune pentru a obține beneficii pentru sine sau pentru altul sau pentru a vătăma o altă persoană, aceasta este condamnată la închisoare de cel puțin șase luni și cel mult cinci ani.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3

(1) În cazul în care o persoană, prin asumarea unui nume fals sau prin alte mijloace frauduloase, a primit o moștenire sau un alt drept de familie, aceasta este condamnată la închisoare de cel puțin șase luni și cel mult cinci ani sau, dacă circumstanțele sunt deosebit de atenuante, la închisoare de cel puțin șase luni și cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

[Capitolul 19 a fost abrogat; 563/1998]

CAPITOLUL 20

Infracțiuni sexuale (563/1998)

Secțiunea 1. Violul (509/2014)

(1) O persoană care forțează o altă persoană să întrețină un raport sexual prin întrebuițarea sau amenințarea cu violență îndreptată împotriva acesteia este condamnată pentru viol la închisoare de cel puțin un an și cel mult șase ani.

(2) În mod similar, o persoană care, profitând de faptul că o altă persoană, din cauza inconștienței, a bolii, a dizabilității, a stării de teamă sau a unei alte stări de neputință, se află în imposibilitatea de a se apăra sau de a-și formula sau de a-și exprima voința, întreține raporturi sexuale cu aceasta, este condamnată pentru viol.

(3) În cazul în care violul, ținând cont de caracterul redus al amenințării sau de alte circumstanțe legate de infracțiune, este mai puțin grav, atunci când este considerat în ansamblu, decât faptele menționate în subsecțiunile 1 sau 2, făptuitorul este condamnat la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani. O persoană care forțează o altă persoană să întrețină raporturi sexuale prin alte mijloace decât amenințarea menționată în paragraful 1 este condamnată într-o manieră similară. Prevederile anterioare din acest paragraf nu se aplică în cazul în care a fost utilizată violență în săvârșirea violului.

(4) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2. Violul în formă agravată (509/2014)

(1) Dacă, în cazul violului,

(1) sunt cauzate vătămări corporale severe, boli grave sau o stare de pericol de moarte,

(2) infracțiunea este săvârșită de mai multe persoane sau este cauzată o suferință mintală sau fizică marcantă,

(3) victima este un copil sub vârsta de optsprezece ani,

(4) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de brutală, feroce sau umilitoare, sau

(4) este utilizată o armă de foc, o armă ascuțită sau alt instrument letal sau are loc un amenințare cu alte violențe severe,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru viol în formă agravată la închisoare de la doi ani la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

[Secțiunea 3 a fost abrogată; 509/2014]

Secțiunea 4. Act sexual consumat prin constrângere (563/1998)

(1) O persoană care, prin violență sau amenințare, constrânge o altă persoană în întreținerea unui act sexual, altul decât cel menționat în secțiunea 1 sau o supunere la un astfel de act, încălcând astfel în mod esențial dreptul persoanei la autodeterminare sexuală, este condamnată pentru constrângerea întreținerii unui act sexual la amendă sau la închisoare de cel mult trei ani.

(2) În mod similar, o persoană care, profitând de faptul că o altă persoană, din cauza inconștienței, a bolii, a dizabilității, a stării de teamă sau a altei stări de neputință, se află în imposibilitatea de a se apăra sau de a-și formula sau de a-și exprima voința, o determină să întrețină sau să se supună actului sexual menționat în subsecțiunea 1, încălcând în mod esențial dreptul persoanei la autodeterminare sexuală, este condamnată pentru constrângerea întreținerii unui act sexual. (495/2011)

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Abuzul sexual (563/1998)

(1) O persoană care abuzează de poziția sa și atrage una dintre următoarele persoane într-un raport sexual, într-un alt act sexual care încalcă în mod esențial dreptul persoanei la autodeterminare sexuală sau în supunerea la un astfel de act,

(1) o persoană sub vârsta de optsprezece ani, care este supusă autorității sau supravegherii făptuitorului, într-o școală sau altă instituție sau este, într-un alt mod comparabil, subordonată făptuitorului,

(2) o persoană sub vârsta de optsprezece ani, a cărei capacitate de autodeterminare sexuală independentă, din cauza imaturității sale și a diferenței de vârstă a persoanelor implicate, este fundamental inferioară celei a făptuitorului, iar făptuitorul profită în mod flagrant de această imaturitate,

(3) un pacient care este tratat într-un spital sau altă instituție, a cărui capacitate de a se apăra sau de a-și formula sau exprima voința este fundamental afectată din cauza bolii, a handicapului sau a altei infirmități, sau (509/2014)

(4) o persoană care este în mod special dependentă de făptuitor, iar făptuitorul profită în mod flagrant de această dependență, este condamnată pentru abuz sexual la plata unei amenzi sau la până la patru ani de închisoare.

[*Subsecțiunea 2 a fost abrogată; 495/2011*]

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5(a). Hărțuirea sexuală (509/2014)

O persoană care, prin atingere, comite un act sexual față de o altă persoană care conduce la violarea dreptului acestei persoane la autodeterminare sexuală, este condamnată, cu excepția situației în care pedeapsa corespunde altei reglementări din acest Capitol pentru actul sexual, pentru hărțuire sexuală, la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 6. Abuzul sexual asupra unui copil (540/2011)

(1) O persoană care, prin atingere sau în alt mod exercită un act sexual asupra unui copil sub vârsta de șaisprezece ani, respectivul act fiind de natură să îi afecteze dezvoltarea sau îl influențează în a efectua un astfel de act este condamnată pentru abuz sexual asupra unui copil la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

(2) În mod similar, o persoană care întreține raporturi sexuale cu un copil sub vârsta de șaisprezece ani, dacă infracțiunea evaluată în ansamblu nu este agravată în maniera menționată în secțiunea 7, subsecțiunea 1, este condamnată pentru abuz sexual asupra unui copil. În plus, o persoană care acționează în modul prevăzut la subsecțiunea 1 sau în reglementările anterioare din prezenta subsecțiune cu un copil care a împlinit vârsta de șaisprezece ani, dar este mai

mic de 18 ani, dacă făptuitorul este părintele copilului sau este într-o poziție comparabilă cu cea a unui părinte și locuiește în același domiciliu cu copilul, este condamnată pentru abuz sexual asupra unui copil.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7. Abuzul sexual asupra unui copil, în formă agravată (540/2011)

(1) Dacă

(1) o persoană întreține raporturi sexuale cu un copil sub vârsta de șaisprezece ani sau, în cazurile menționate în secțiunea 6, subsecțiunea 2, cu un copil care a împlinit vârsta de șaisprezece ani, dar este mai mic de 18 ani, sau

(2) în cazul abuzului sexual al unui copil

(a) victima este un copil a cărui vârstă sau stadiu de dezvoltare este de așa natură încât infracțiunea conduce la provocarea unei vătămări deosebite pentru acesta,

(b) infracțiunea este săvârșită într-o manieră deosebit de umilitoare;

(c) infracțiunea conduce la provocarea unei vătămări deosebite a copilului, datorită încrederii speciale pe care a dezvoltat-o față de infractor sau datorită dependenței speciale a copilului de infractor,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru abuz sexual în formă agravată asupra unui copil la închisoare de la un an la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7(a). Dispoziție restrictivă (540/2011)

O faptă care nu încalcă autodeterminarea sexuală a subiectului și în situația în care nu există o diferență semnificativă în maturitatea mintală și fizică a părților nu este considerat abuz sexual al unui copil sau abuz sexual agravat al unui copil, menționat în secțiunea 7, subsecțiunea 1, paragraful 1.

Secțiunea 8. Abuzul unei victime a comerțului sexual (384/2015)

(1) O persoană care, prin promiterea sau oferirea unei remunerații care implică beneficii economice directe, determină o persoană denumită victimă, conform secțiunii 9 sau 9(a) sau în Capitolul 25, secțiunea 3 sau 3(a), să participe în raporturi sexuale sau în alt act sexual comparabil este condamnată, cu excepția cazului în care fapta este pedepsită în temeiul secțiunii 8(a), pentru abuzul unei victime a comerțului sexual la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

(2) În mod similar, o persoană care profită de remunerația menționată în subsecțiunea 1, promisă sau oferită de o terță persoană, prin participarea în raporturi sexuale sau în alt act sexual comparabil cu victima la care se face referire în subsecțiunea menționată, este condamnată pentru abuzul unei victime a comerțului sexual.

(3) În mod similar, o persoană care săvârșește fapta prevăzută în subsecțiunea 1 sau 2, chiar dacă a avut motive să suspecteze că persoana menționată în subsecțiunea 1 sau 2 este victima unei infracțiuni prevăzute în secțiunea 9 sau 9(a) sau Capitolul 25, secțiunea 3 sau 3(a), este condamnată pentru abuzul unei victime a comerțului sexual.

(4) Tentativa de săvârșire a unei infracțiuni intenționate este pedepsită.

Secțiunea 8(a). Procurarea de servicii sexuale de la o persoană tânără

(1) O persoană care, prin promiterea sau oferirea unei remunerații, determină o persoană sub vârsta de optsprezece ani să participe într-un raport sexual sau să întreprindă un alt act sexual este condamnată pentru procurarea de servicii sexuale de la o persoană tânără la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani. (540/2011)

(2) În mod similar, o persoană care se folosește de serviciile sexuale prevăzute în subsecțiunea 1, pentru care o altă persoană a promis sau a oferit o remunerație este condamnată pentru procurarea de servicii sexuale de la o persoană tânără.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 8(b). Acostarea unui copil în scopuri sexuale (540/2011)

(1) O persoană care sugerează o întâlnire sau un alt contact cu un copil, astfel încât este aparent din conținutul sugestiei sau din alte circumstanțe că intenția persoanei este de a pregăti imagini ofensive din punct de vedere sexual sau înregistrări vizuale ale copilului în modul prevăzut în Capitolul 17, secțiunea 18, subsecțiunea 1 sau să supună copilul la infracțiunea prevăzută în secțiunile 6 sau 7 din prezentul Capitol, este condamnată pentru ademenirea unui copil în scopuri sexuale la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, în mod similar, o persoană care solicită unei persoane sub vârsta de optsprezece ani să participe într-un raport sexual sau într-un alt act sexual în modul menționat în secțiunea 8(a) sau să execute o performanță sexuală organizată, ofensivă din punct de vedere sexual, este condamnată pentru acostarea unui copil în scopuri sexuale.

(3) Tentativa de infracțiunea la care se face referire în subsecțiunea 2 este pedepsită.

Secțiunea 8(c). Participarea ca spectator la un spectacol în care un copil interpretează un rol sexual ofensator (540/2011)

(1) O persoană care urmărește un spectacol organizat, în care o persoană sub vârsta de optsprezece ani evoluează într-un mod ofensator din punct de vedere sexual, este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru urmărirea unui copil care interpretează un rol sexual ofensator.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 9. Proxenetismul (563/1998)

(1) O persoană care, în vederea obținerii unui beneficiu financiar pentru sine sau pentru o altă persoană,

(1) pune la dispoziție o cameră sau alte facilități unde raportul sexual sau un alt act sexual comparabil sau un act manifest ofensator din punct de vedere sexual este înfăptuit de un copil sub vârsta de optsprezece ani, în schimbul unei remunerații,

(2) ca parte integrantă a activității sale, oferă cazare pentru o persoană care înfăptuiește un astfel de act și, prin urmare, încurajează în mod substanțial un astfel de act,

(3) furnizează informații de contact sau promovează în alt mod o altă persoană implicată într-un astfel de act, știind că acțiunile sale promovează în mod substanțial executarea unui astfel de act,

(4) profită într-un alt mod de faptul că o altă persoană înfăptuiește un astfel de act sau

(5) acostează o altă persoană să înfăptuiască un astfel de act, este pedepsită cu amendă sau cu maximum trei ani de închisoare pentru proxenetism. (1177/2014)

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 9(a). Proxenetismul în formă agravată (650/2004)

(1) Dacă, în cazul proxenetismului,

(1) se solicită beneficii financiare considerabile,

(2) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de metodică,

(3) subiectul este un copil sub vârsta de optsprezece ani

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru proxenetism agravat la închisoare de la patru luni la șase ani. (1177/2014)

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 10. Definiții (509/2014)

(1) În sensul prezentului act, raportul sexual se referă la penetrarea sexuală a corpului altei persoane, de către un organ sexual sau către un organ sexual sau pasaj anal sau la introducerea organului sexual al altei persoane în corpul făptuitorului.

(2) În sensul prezentei legi, actul sexual se referă la un act care, având în vedere făptuitorul, persoana asupra căreia a fost îndreptat actul și circumstanțele comiterii faptei, este semnificativ din punct de vedere sexual.

Secțiunea 11. Dreptul de a aduce acuzații (509/2014)

Procurorul poate să nu aducă acuzații pentru fapta de hărțuire sexuală îndreptată împotriva unei persoane care a împlinit vârsta de optsprezece ani, cu excepția cazului în care partea vătămată a reclamat infracțiunea, solicitând

punerea sub acuzare a autorului sau dacă există un interes public de importanță deosebită care impune punerea sub acuzare.

[Secțiunea 12 a fost abrogată (509/2014)]

Secțiunea 13. Răspunderea penală corporativă (540/2011)

Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică în cazul proxenetismului și al proxenetismului agravat. Acest lucru este valabil și pentru infracțiunea menționată în secțiunea 8(b), subsecțiunea 1, în care este sugerată o întâlnire sau alt contact cu un copil cu intenția de a pregăti imagini sau înregistrări vizuale care prezintă copilul în mod obscen.

CAPITOLUL 21

Omuciderea și vătămarea corporală (578/1995)

Secțiunea 1. Omorul (578/1995)

(1) O persoană care ucide o altă persoană este condamnată pentru omor la închisoare pe durată fixă de minimum opt ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2. Omorul calificat (578/1995)

(1) Dacă uciderea este

(1) premeditată,

(2) săvârșită într-un mod deosebit de brutal sau prin cruzimi,

(3) săvârșită prin provocarea unui pericol public grav, sau

(4) săvârșită asupra unui funcționar public aflat în cursul îndatoririlor de serviciu, de menținere a ordinii publice sau a securității publice sau din cauza unei acțiuni oficiale,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la detenție pe viață pentru omor calificat.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Omorul cu circumstanțe atenuante (578/1995)

(1) În cazul în care uciderea, având în vedere circumstanțele excepționale ale infracțiunii, motivele făptuitorului sau alte circumstanțe conexe, atunci când este evaluată în ansamblu, este considerată săvârșită în circumstanțe atenuante, făptuitorul este condamnat, pentru Omorul cu circumstanțe atenuante, la închisoare de la patru ani la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Pruncuciderea (578/1995)

(1) O femeie care, într-o stare de epuizare sau suferință provocată de naștere, își ucide copilul, este condamnată pentru pruncucidere la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Vătămarea corporală (578/1995)

(1) O persoană care întrebuițează violență fizică împotriva alteia sau, în lipsa unei astfel de violențe, lezează sănătatea, provoacă durere sau lasă inconștientă sau într-o stare similară o altă persoană este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Vătămarea corporală gravă (654/2001)

(1) Dacă, în cazul unei vătămări

(1) este provocată o vătămare corporală gravă sau o boală gravă unei alte persoane sau aceasta este adusă în pericol de moarte,

(2) infracțiunea este comisă într-un mod deosebit de brutal sau prin cruzimi, sau

(3) este folosită o armă de foc, o armă ascuțită sau un alt instrument letal similar

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat vătămare corporală gravă la închisoare de la un an la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6(a). Pregătirea unei infracțiuni în formă agravată împotriva vieții sau a sănătății (435/2013)

(1) O persoană care, în vederea săvârșirii unei infracțiuni prevăzute la pct. 1-3 sau 6,

(1) deține o armă de foc, o armă ascuțită sau un alt obiect sau instrument letal similar, care este în mod particular adecvat pentru a fi utilizat ca instrument în comiterea faptei,

(2) convine cu o altă persoană sau pregătește un plan detaliat pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate, sau

(3) angajează, ordonă sau îndeamnă o altă persoană să săvârșască infracțiunea sau promite sau se oferă să facă acest lucru,

este condamnată pentru pregătirea unei infracțiuni agravate împotriva vieții sau a sănătății la închisoare de cel mult patru ani.

(2) În cazul în care pericolul săvârșirii infracțiunii a fost, din motive aleatorii, redus sau dacă persoana a abandonat în mod voluntar pregătirea infracțiunii, a împiedicat continuarea sau a anulat în alt mod semnificația activității sale în pregătirea infracțiunii, prevederile din subsecțiunea 1 nu se aplică.

Secțiunea 7. Vătămarea corporală minoră (578/1995)

În cazul în care vătămarea corporală, atunci când este evaluată în ansamblul său și având în vedere importanța minoră a violenței, încălcării integrității fizice, daunele aduse sănătății sau altor circumstanțe legate de infracțiune, are caracter minor, făptuitorul este pedepsit cu amendă pentru fapta de vătămarea corporală minoră.

Secțiunea 8. Uciderea din neglijență (578/1995)

O persoană care, din neglijență, cauzează moartea unei alte persoane, este condamnată pentru ucidere din neglijență la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 9. Uciderea din neglijență gravă (578/1995)

În cazul în care uciderea din neglijență cauzează moartea unei persoane dintr-o neglijență gravă, iar infracțiunea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru ucidere din neglijență gravă la închisoare de la patru luni la șase ani.

Secțiunea 10. Vătămarea corporală din neglijență (578/1995)

O persoană care, din neglijență, provoacă o vătămare corporală care nu este nesemnificativă sau o boală unei alte persoane este condamnată pentru vătămare corporală din neglijență la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 11. Vătămarea corporală din neglijență gravă (578/1995)

În cazul în care vătămarea corporală sau boala este provocată prin neglijență gravă și se apreciază că infracțiunea este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru vătămare corporală din neglijență gravă.

Secțiunea 12. Încăierarea (578/1995)

O persoană care, prin recurgerea la violență fizică sau în alt mod, participă la o încăierare sau la un atac care are mai mulți participanți și în care cineva este ucis sau suferă o vătămare corporală gravă sau o boală, dacă aceasta are motive să creadă că încăierarea sau atacul conduce la respectiva consecință, este condamnată pentru încăierare la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 13. Punerea în primejdie a unei alte persoane (578/1995)

O persoană care, în mod intenționat sau prin neglijență gravă, pune o altă persoană în pericol grav de a-și pierde viața sau sănătatea este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare, cu excepția cazului în care legea prevede o pedeapsă mai severă pentru fapta.

Secțiunea 14. Abandonul (578/1995)

O persoană care dispune de o persoană neputincioasă sau care abandonează o persoană lipsită de ajutor, față de care are obligația de a o îngriji și care pune astfel în pericol viața sau sănătatea persoanei respective este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare, pentru abandon.

Secțiunea 15. Neintervenția în scopul salvării altei persoane (578/1995)

O persoană care știe că o altă persoană este în primejdie de moarte sau într-un pericol grav pentru sănătatea sa și nu acordă sau nu caută să obțină asistența sau sprijinul ce pot fi așteptate, în mod rezonabil, din partea ei, având în vedere opțiunile pe care le are la dispoziție și natura situației, este pedepsită cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare pentru neintervenție în scopul salvării unei alte persoane.

Secțiunea 16. Dreptul de punere sub acuzare (441/2011)

Procurorul poate aduce acuzații pentru infracțiunea de vătămare corporală minoră doar dacă partea vătămată reclamă infracțiunea, în vederea punerii sub acuzare a autorului sau dacă infracțiunea a fost îndreptată împotriva

(1) unei persoane în vârstă de sub optsprezece ani,

(2) soțului sau fostului soț al făptuitorului, unei rude sau unui ascendent sau descendent direct sau unei persoane care locuiește sau a locuit în aceeași locuință cu făptuitorul sau care este sau a fost, în orice alt mod, într-o relație personală asemănătoare cu făptuitorul sau este un apropiat al acestuia, sau

(3) unei persoane, din cauza locului de muncă, iar făptuitorul nu face parte din personalul de la locul de muncă.

Procurorul poate aduce acuzații pentru vătămarea corporală din neglijență numai dacă partea vătămată raportează infracțiunea în vederea aducerii de acuzații.

[Secțiunea 17 a fost abrogată; 712/2004]

Secțiunea 18. Dispoziții privind domeniul de aplicare (302/2014)

În aplicarea secțiunii 2, paragraful 4 din prezentul Capitol, o persoană aleasă în calitate de funcționar public, așa cum este reglementat în Capitolul 40, secțiunea 11, un funcționar public străin care acționează în serviciul Curții Penale Internaționale sau pe teritoriul finlandez pe baza unui acord internațional sau a altei obligații internaționale în materie de inspecție, supraveghere, urmărire sau anchetă penală sau care acționează pe teritoriul finlandez în conformitate cu Legea privind asistența judiciară reciprocă în materie penală și pe baza unei cereri de asistență reciprocă, eliberată sau aprobată de o autoritate finlandeză în materie de urmărire penală sau alte atribuții, precum și o persoană menționată în Capitolul 16, secțiunea 20(5), este asimilată unui funcționar public, ca subiect al infracțiunii.

CAPITOLUL 22

Încălcarea drepturilor fătului, embrionului și moștenirii genetice (373/2009)

Secțiunea 1. Avortul ilegal (373/2009)

(1) O persoană care întrerupe sarcina unei alte persoane fără permisiunea prevăzută în Legea privind avortul (239/1970) sau în alte moduri, fără autorizație, este condamnată pentru avort ilegal la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Femeia a cărei sarcină este întreruptă în modalitatea menționată la subsecțiunea 1 sau 3 nu este condamnată ca autor sau participant la o tentativă de comitere a acestuia. Cu toate acestea, femeia va fi condamnată pentru infracțiunea menționată în secțiunea 13 din Actul privind avortul.

Secțiunea 2. Avortul ilegal în formă agravată (373/2009)

(1) Dacă, în cazul avortului ilegal

(1) viața sau sănătatea femeii este pusă în pericol grav, sau

(2) infracțiunea este săvârșită prin încălcarea consimțământului femeii și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru avort ilegal în formă agravată la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Manipularea ilegală a unui embrion (373/2009)

O persoană care

(1) efectuează cercetări în domeniul embrionilor fără permisiunea Biroului de licență și supraveghere a asistenței sociale și de sănătate, așa cum este prevăzut în secțiunea 11, subsecțiunea 1 din Legea cercetării medicale (488/1999), denumită în continuare Legea cercetării sau fără consimțământul scris al donatorului celulelor germinale sau al femeii menționat în secțiunea 12 din Legea cercetării sau efectuează cercetări asupra fătului fără consimțământul scris al femeii însărcinate menționat în secțiunea 14 din Legea cercetării,

(2) efectuează cercetări în domeniul embrionilor, cu încălcarea restricției prevăzute în secțiunea 11, subsecțiunea 2 sau secțiunea 13, subsecțiunea 3 din Legea cercetării sau alte măsuri îndreptate împotriva unui embrion care încalcă interdicția menționată în secțiunea 13, subsecțiunea 1 sau 2 din Legea Cercetării, sau

(3) cercetarea embrionilor sau a celulelor germinale efectuată cu încălcarea interdicției menționate în secțiunea 15 din Legea Cercetării,

este condamnată pentru manipularea ilegală a unui embrion la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secțiunea 4. Manipularea ilegală a moștenirii genetice (373/2009)

O persoană care efectuează cercetări care implică manipularea integrității umane sau a unui embrion uman sau a unui făt uman și care are drept scop să facă posibilă

(1) clonarea umană,

(2) generarea unui om prin combinarea embrionilor, sau

(3) generarea unui om prin combinarea celulelor germinale umane și a unui material genetic animal,

este condamnată pentru manipularea ilegală a moștenirii genetice la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 5. Utilizarea ilegală a celulelor germinale (373/2009)

O persoană care

(1) în tratamentul fertilității utilizează celule germinale sau fetoși, încălcând restricțiile generale privind utilizarea lor, așa cum este prevăzut în secțiunea 4, subsecțiunea 1 din Legea privind tratamentul fertilității (1237/2006), denumită în continuare Legea privind tratamentul fertilității,

(2) influențează sau încearcă să influențeze trăsăturile unui copil prin selectarea celulelor germinale sau a fetoșului sau prin încălcarea secțiunii 5 din Legea privind tratamentul fertilității,

(3) acceptă, depozitează sau utilizează celule germinale sau fetoși în tratamentul fertilității, fără consimțământul donatorului menționat la secțiunile 16 sau 20 din Legea privind tratamentul fertilității,

(4) depozitează celule germinale sau fetoși sau oferă tratament pentru fertilitate fără permisiunea Biroului de licență și supraveghere a asistenței sociale și a sănătății, menționată în secțiunea 24 din Legea privind tratamentul fertilității sau cu încălcarea termenului prevăzut în secțiunea 6, subsecțiunea 3 din Legea privind tratamentul fertilității, sau

(5) asigură tratamentul fertilității fără consimțământul scris al persoanei care primește tratamentul, așa cum este menționat în secțiunea 8, paragraful 1 din Legea privind tratamentul fertilității sau prin încălcarea paragrafului 4 al secțiunii menționate, după ce persoana care a acordat consimțământul a retras acest consimțământ sau a decedat,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum un an de închisoare pentru utilizarea ilegală a celulelor germinative.

Secțiunea 6. Violarea identității unui copil (28/2012)

O persoană care neglijează să respecte

(1) prevederile secțiunii 12, subsecțiunile 2 și 3 sau secțiunea 14 din Legea privind tratamentul fertilității privind utilizarea, conținutul, marcarea sau raportarea mărcii de identificare a unui donator,

(2) dispozițiile secțiunii 18 din Legea privind tratamentul fertilității privind raportarea informațiilor în registrul donatorilor,

(3) prevederile secțiunii 10, subsecțiunea 2 sau secțiunilor 28 sau 30 din Legea privind tratamentul fertilității privind furnizarea, transferul, înregistrarea sau menținerea informațiilor și a documentelor, sau

(4) dispozițiile secțiunilor 92 sau 93 din Legea adopției (22/2012) privind păstrarea sau transferul documentelor sau furnizarea de informații,

astfel încât fapta conduce la periclitarea dreptului copilului de a-și cunoaște originea, este condamnată pentru violarea identității unui copil la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

CAPITOLUL 23

Infracțiuni privind traficul rutier (545/1999)

Secțiunea 1. Cauzarea unui pericol de circulație (545/1999)

(1) Un participant la trafic care încalcă în mod intenționat sau din neglijență Legea circulației rutiere (267/1981) sau Legea privind vehiculele (1090/2002) sau regulamentele sau ordinele emise pe baza acestora, într-o manieră care cauzează un pericol pentru alte persoane, este condamnat pentru cauzarea unui pericol de circulație la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni. (1094/2002)

(2) Cu aceeași pedeapsă pentru cauzarea unui pericol de circulație este sancționată și o persoană care, în modul menționat în subsecțiunea 1,

(1) în timp ce se ocupă de conducerea unei nave sau de efectuarea unei sarcini care afectează în principal siguranța navigației, încalcă Legea privind traficul pe căi navigabile (463/1996) sau regulamentele sau ordinele emise în baza acesteia sau care se referă la prevenirea coliziunilor pe mare, pe căi navigabile interioare sau într-un canal,

(2) în timpul pilotării unei aeronave sau al exercitării unei îndatoriri, în calitate de membru al echipajului sau care afectează siguranța traficului aerian sau în alt mod, încalcă Legea privind traficul aerian (281/1995) sau regulamentele sau ordinele emise pe baza acestora,

(3) în timp ce conduce un tren sau îndeplinește o sarcină care afectează în principal siguranța feroviară, încalcă normele care reglementează siguranța feroviară.

(3) Prezenta secțiune nu se aplică în cazul în care conduita menționată în subsecțiunea 1 sau subsecțiunea 2(1) sau 2 (3) conduce doar la provocarea unui pericol minor.

[Legea privind traficul aerian a fost abrogată prin Legea nr. 1242/2005; conform Legii traficului aerian din 864/2015]

Secțiunea 2. Cauzarea unui pericol grav de circulație (545/1999)

(1) În cazul în care, în cauzarea unui pericol de circulație, șoferul unui vehicul cu motor sau al unui tramvai, în mod intenționat sau din neglijență gravă,

(1) depășește în mod semnificativ limita maximă de viteză,
 (2) inițiază o depășire într-un moment în care vizibilitatea este insuficientă pentru a depăși în siguranță sau când depășirea nu este permisă,
 (3) nu respectă obligația de a opri sau de a ceda trecerea aplicată de siguranța circulației, sau
 (4) încalcă regulile de circulație într-o manieră similară,
 astfel încât fapta conduce la provocarea unui pericol serios pentru sănătatea sau siguranța altei persoane, făptuitorul este condamnat pentru cauzarea unui pericol grav de circulație la cel puțin 30 de zile-amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă pentru cauzarea unui pericol grav de circulație este sancționată și o persoană care, în producerea unui pericol de circulație cu intenție sau prin neglijență gravă,

(1) în timp ce este responsabilă cu conducerea unei nave sau cu efectuarea unei îndatoriri care afectează în principal siguranța navigației, nu păstrează o atenție adecvată, nu respectă o viteză sigură în condițiile existente sau, în cazul unei coliziuni iminente, nu respectă obligația de a ceda trecerea sau, într-un mod comparabil, încalcă Legea privind traficul pe căi navigabile sau regulamentele sau ordinele emise în baza acestora sau care se referă la prevenirea coliziunilor pe mare, pe căi navigabile domestice sau într-un canal,

(2) în timpul pilotării unei aeronave sau al executării unei îndatoriri, în calitate de membru al echipajului sau care afectează siguranța traficului aerian sau în alt mod, încalcă Legea privind traficul aerian sau regulamentele sau ordinele emise pe baza acesteia, sau

(3) în timpul conducerii unui tren sau al executării unei îndatoriri care afectează esențial încălcarea siguranței feroviare, încalcă normele care reglementează siguranța feroviară,

astfel încât infracțiunea conduce la provocarea unui pericol grav pentru sănătatea sau siguranța altei persoane.

Secțiunea 3. Conducerea sub influența alcoolului sau altor substanțe (1198/2002)

(1) O persoană care operează un vehicul cu motor sau un tramvai după ce a consumat alcool, astfel încât nivelul de alcool din sânge este de cel puțin 0,5 la mie sau aerul expirat conține cel puțin 0,22 miligrame de alcool pe litru de aer, în timpul sau după conducere, este condamnată pentru conducere sub influența alcoolului la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

(2) În mod similar, o persoană care operează un vehicul cu motor sau un tramvai după ce a consumat stupefiante, astfel încât în timpul sau după operațiunea menționată are substanța activă a produsului stupefiant utilizat sau a produsului metabolic al acestuia în alcoolul din sânge, este condamnată pentru conducerea sub influența alcoolului sau altor substanțe. Prevederea

din această subsecțiune nu este aplicabilă în cazul în care respectiva substanță sau produs metabolic derivă dintr-un produs medical pe care operatorul are dreptul să îl utilizeze.

(3) În mod similar, o persoană care operează un vehicul cu motor sau un tramvai după ce a consumat o substanță intoxicantă, alta decât alcoolul sau o astfel de substanță împreună cu alcoolul, astfel încât capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată, este condamnată pentru conducerea sub influența alcoolului sau altei substanțe.

Secțiunea 4. Conducerea sub influența accentuată a alcoolului sau altor substanțe (1198/2002)

(1) Dacă, în cazul conducerii sub influența alcoolului sau altor substanțe

(1) nivelul alcoolului din sânge al făptuitorului este de cel puțin 1,2 la mie sau aerul expirat al acestuia conține cel puțin 0,53 miligrame de alcool pe litru de aer, sau

(2) abilitatea făptuitorului de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată în mod semnificativ, sau

(3) făptuitorul a consumat o substanță intoxicantă, alta decât alcoolul sau o astfel de substanță împreună cu alcoolul, astfel încât capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată în mod semnificativ

și condițiile infracțiunii conduc la periclitarea siguranței altor persoane, făptuitorul este condamnat pentru conducere sub influența accentuată a alcoolului sau altor substanțe la cel puțin 60 de zile-amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 5. Circulația pe căi navigabile, sub influența alcoolului sau altor substanțe (296/2012)

(1) O persoană care operează o navă sau execută, la bordul unei nave, o îndatorire care afectează în mod principal siguranța navigației sale,

(1) după ce a consumat alcool, astfel încât, în timpul sau după operațiunea menționată, nivelul alcoolului său din sânge este de cel puțin 1,0 la mie sau aerul expirat al acestuia conține cel puțin 0,44 miligrame de alcool pe litru de aer sau capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată, sau

(2) a consumat o substanță intoxicantă, alta decât alcoolul sau o astfel de substanță împreună cu alcoolul, astfel încât capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată

și condițiile infracțiunii conduc la periclitarea siguranței altor persoane, făptuitorul este condamnat pentru circulația pe cai navigabile sub influența alcoolului sau altor substanțe la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În mod similar, o persoană care, în traficul profesional pe căi navigabile operează o navă sau execută sub ordin, la bordul unei nave, o îndatorire care

afectează în mod principal siguranța acesteia sau prevenirea poluării mediului înconjurător după consumarea alcoolului, astfel încât în timpul sau după operațiunea menționată nivelul de alcool din sânge este de cel puțin 0,5 la mie sau aerul expirat al acestuia conține cel puțin 0,22 miligrame de alcool pe litru de aer, este condamnată pentru circulație pe căi navigabile sub influența alcoolului sau altor substanțe.

(3) Cu toate acestea, nu va fi pronunțată o condamnare pentru circulație pe căi navigabile sub influența alcoolului sau a altor substanțe atunci când persoana a operat o navă cu vâsle sau un vas comparabil cu aceasta în mărime, viteză sau în alt mod sau atunci când îndatorirea menționată în subsecțiunea (1) a fost efectuată la bordul unei astfel de nave.

Secțiunea 6. Circulația aeriană sub influența alcoolului sau altor substanțe (1198/2002)

(1) O persoană care pilotează o aeronavă sau exercită o îndatorire, în calitate de membru al echipajului sau o îndatorire care afectează siguranța circulației aeriene, după ce a consumat alcool, astfel încât, în timpul sau după operațiunea menționată, nivelul de alcool din sânge este de cel puțin 0,5 la mie sau aerul expirat conține cel puțin 0,22 miligrame de alcool pe litru de aer sau capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată, este condamnată pentru circulație aeriană sub influența alcoolului sau altor substanțe la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În mod similar, o persoană care pilotează o aeronavă sau exercită o îndatorire, în calitate de membru al echipajului sau o îndatorire care afectează siguranța circulației aeriene, după ce a consumat stupefiante, astfel încât aceasta are substanța activă a produsului stupefiant utilizat sau a produsului metabolic al acestuia în alcoolul din sânge, în timpul sau după exercitarea operațiunii, este condamnată pentru pilotarea unei aeronave sub influența alcoolului sau altor substanțe. Prevederea din această subsecțiune nu este aplicabilă în cazul în care respectiva substanță sau respectivul produs metabolic derivă dintr-un produs medical pe care operatorul are dreptul să îl utilizeze.

(3) În mod similar, o persoană care exercită îndatoririle prevăzute în paragrafele 1 și 2, după ce a consumat o substanță intoxicantă, alta decât alcoolul sau o astfel de substanță împreună cu alcoolul, astfel încât capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată, este condamnată pentru circulație aeriană sub influența alcoolului sau altor substanțe.

Secțiunea 7. Circulația feroviară sub influența alcoolului sau altor substanțe (1198/2002)

(1) O persoană care conduce un tren sau exercită o îndatorire care afectează în principal siguranța traficului feroviar, după ce a consumat alcool, astfel încât, în timpul sau după operațiunea menționată, nivelul alcoolului din sânge este de cel puțin 0,5 la mie sau conținutul său în aerul expirat este de cel

puțin 0,22 miligrame de alcool pe litru de aer sau capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi este redusă, este condamnată pentru circulație feroviară sub influența alcoolului sau altor substanțe la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În mod similar, o persoană care conduce un tren sau îndeplinește o altă îndatorire, afectând în mod esențial siguranța traficului feroviar, după ce a consumat stupefiante, astfel încât aceasta are substanța activă a produsului stupefiant utilizat sau a produsului metabolic al acestuia în alcoolul din sânge, în timpul sau după exercitarea operațiunii, este condamnată pentru circulație feroviară sub influența alcoolului sau altor substanțe. Prevederea din această subsecțiune nu este aplicabilă în cazul în care respectiva substanță sau produs metabolic derivă dintr-un produs medical pe care operatorul are dreptul să îl utilizeze.

(3) În mod similar, o persoană care exercită îndatoririle prevăzute la paragrafele 1 și 2 după ce a consumat o substanță intoxicantă, alta decât alcoolul sau o astfel de substanță împreună cu alcoolul, astfel încât capacitatea sa de a îndeplini cerințele corespunzătoare îndatoririi a fost afectată, este condamnată pentru circulație feroviară sub influența alcoolului sau altor substanțe.

Secțiunea 8. Cedarea unui vehicul unei persoane sub influența alcoolului sau altor substanțe (545/1999)

Persoana care cedează un vehicul cu motor, un tramvai, un tren, o navă sau o aeronavă, așa cum este menționat în secțiunea 5, pentru operarea, conducerea sau controlul unei persoane care aparent se află într-o astfel de stare, care o face vinovată de o infracțiune menționată în secțiunile 3-7, este condamnată pentru cedarea unui vehicul unei persoane aflate sub influența alcoolului sau altor substanțe la amendă sau la maximum un an de închisoare.

Secțiunea 9. Traficul vehiculelor fără motor sub influența alcoolului sau altor substanțe (545/1999)

Un utilizator de drum care operează un vehicul fără motor sub influența alcoolului sau a altor substanțe stupefiante, provocând în acest mod un pericol pentru alte persoane, este condamnat pentru conducerea unui vehicul nemotorizat, sub influența alcoolului sau altor substanțe, la amendă sau la închisoare de cel mult trei luni.

Secțiunea 10. Manevrarea fără permis a unui vehicul (545/1999)

(1) O persoană care manevrează, conduce sau controlează un vehicul cu motor, un tramvai, un tren, o navă sau o aeronavă, fără dreptul de a face acest lucru sau fără un permis care să dovedească competența cerută, este condamnată pentru operarea unui vehicul fără permis la amendă sau la maximum șase luni de închisoare.

(2) În mod similar, o persoană care, fără competența necesară, îndeplinește o obligație care afectează în mod esențial siguranța circulației feroviare, siguranța circulației pe căi navigabile sau siguranța circulației aeriene, este condamnată pentru manevrarea fără permis a unui vehicul.

Secțiunea 11. Părăsirea locului unui accident de circulație (545/1999)

În cazul în care șoferul unui vehicul cu motor sau al unui tramvai este parte la un accident și nu oprește imediat și să îl ajute pe cel rănit în condiții conforme propriilor abilități, acesta este condamnat pentru părăsirea locului unui accident de circulație la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare, cu excepția cazului în care o pedeapsă mai severă este prevăzută în lege pentru faptă.

Secțiunea 11(a). Perturbarea circulației (400/2002)

(1) O persoană care cauzează o perturbare considerabilă circulației publice aeriene, feroviare sau fluviale este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum șase luni de închisoare, pentru perturbarea circulației.

(2) Legea traficului rutier conține dispoziții privind perturbarea circulației rutiere și circulației tramvaielor.

Secțiunea 12. Definiții (1094/2002)

(1) În sensul prezentului Capitol:

(1) participantul la trafic se referă la oricine se află pe drum sau într-un vehicul sau tramvai aflat pe drum,

(1(a)) un stupefiant se referă la un stupefiant menționat în Actul privind stupefiantele (373/2008), (374/2008)

(2) un intoxicant se referă, de asemenea, la produse farmaceutice care reduc performanța,

(3) un vehiculul cu motor se referă la un vehicul propulsat de puterea motorului, autovehicule, scutere cu motor, motociclete, vehicule cu trei și patru roți, vehicule ușoare cu patru roți, tractoare, mașini autopropulsate și vehicule „off-road”,

(4) o navă se referă la un mijloc de transport sau la un aparat care se deplasează pe și în apă și este destinat circulației pe căi navigabile,

(5) un tren se referă la o locomotivă sau la o locomotivă cuplată la material rulant, precum și la alte mijloace de transport feroviar propulsate de puterea motorului, cu excepția tramvaielor,

(6) o îndatorire care afectează în principal siguranța traficului feroviar se referă la o îndatorire în cadrul căreia o conduită greșită sau neglijență poate cauza un pericol pentru circulația feroviară, inclusiv mișcarea, organizarea și transferurile de material rulant pe o șină de cale ferată sau pe șine industriale.

CAPITOLUL 24

Infracțiuni contra vieții private, liniștii publice și reputației personale (531/2000)

Secțiunea 1. Violarea de domiciliu (879/2013)

O persoană care, în mod ilegal,

(1) pătrunde în spații locative prin forță, infiltrare sau înșelăciune sau se ascunde sau rămâne în astfel de spații, sau

(2) perturbă intimitatea domiciliului unei alte persoane prin producerea de zgomot, aruncare de obiecte sau într-o manieră comparabilă,

este condamnată pentru violarea de domiciliu la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 1(a). Hărțuirea prin comunicații (879/2013)

O persoană care, cu intenția de a deranja, trimite în mod repetat mesaje sau efectuează apeluri către o altă persoană, astfel încât fapta conduce la provocarea unui deranj considerabil sau a unei vătămări, este condamnată pentru hărțuirea prin comunicații la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 2. Violarea de domiciliu, în formă agravată (531/2000)

În cazul în care, în violarea de domiciliu,

(1) făptuitorul este echipat cu o armă sau un alt instrument adecvat pentru violență personală în scopul săvârșirii infracțiunii sau este intenția evidentă a făptuitorului sau a unui participant să întreprindă violență personală sau să provoace daune proprietății,

(2) victima infracțiunii are un motiv întemeiat să se teamă pentru siguranța personală din cauza amenințărilor legate de infracțiune, daunele cauzate proprietății sau din cauza numărului de autori sau participanți,

iar violarea de domiciliu este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru violare de domiciliu, în formă agravată.

Secțiunea 3. Invadarea spațiilor publice (585/2005)

(1) O persoană care, în mod ilegal,

(1) prin forță, infiltrare sau înșelăciune, intră într-un oficiu public, în spații comerciale, în birouri, în instalații de producție, în locuri de întâlnire, în alte locații similare sau altă clădire similară sau în curtea împrejmuită a unei astfel de clădiri, sau în zona în uz pentru forțele armate sau garda de frontieră, în cazul în care circulația este restricționată prin decizia autorității competente, sau

(2) se ascunde sau rămâne în spațiile menționate la subparagraful (1) este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum șase luni de închisoare pentru invadarea spațiilor publice.

(2) Cu toate acestea, o faptă care a cauzat doar o perturbare minoră nu constituie o invadare a spațiilor publice.

Secțiunea 4. Invadarea spațiilor publice, în formă agravată (531/2000)

În cazul în care, în invadarea spațiilor publice,

(1) făptuitorul este echipat cu o armă sau un alt instrument adecvat pentru violență personală în scopul săvârșirii infracțiunii sau este intenția evidentă a făptuitorului sau a unui participant să întreprindă violență personală sau să provoace daune proprietății, sau

(2) infracțiunea este îndreptată către o clădire sau un spațiu utilizat de Parlament, Președintele Republicii, Consiliul de Stat sau o delegație sau reprezentanța unui stat străin sau a unei organizații interguvernamentale,

iar invadarea spațiilor publice este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru fapta de invadare a spațiilor publice, în formă agravată.

Secțiunea 5. Interceptarea (531/2000)

(1) O persoană care ascultă în mod ilegal sau înregistrează cu un dispozitiv tehnic

(1) o discuție, o conversație sau alte sunete din viața privată, în cazul în care acestea nu sunt intenționate a-i fi aduse la cunoștință și care au loc sau se desfășoară în spații domestice, sau

(2) în secret, în alte spații decât cele domestice, conversații care nu sunt intenționate a-i fi aduse la cunoștință sau la cunoștința terților, în general, în cazul în care circumstanțele sunt de așa natură încât vorbitorul nu are niciun motiv să creadă că un terț poate asculta, este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare pentru interceptare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Supravegherea ilicită (531/2000)

(1) Cel care supraveghează în mod ilegal sau monitorizează cu un dispozitiv tehnic

(1) o persoană aflată în spații locative, într-o toaletă, o cabină de probă sau un alt loc similar, sau

(2) o persoană aflată într-o clădire, apartament sau curte împrejmuită care este închisă pentru public, așa cum este menționat în secțiunea 3, în cazul în care aceasta încalcă intimitatea persoanei, este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare pentru supraveghere ilegală.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7. Pregătirea interceptării sau a supravegherii ilegale (531/2000)

O persoană care instituie un dispozitiv tehnic menționat în secțiunea 5 sau 6 pentru a fi utilizat în interceptare sau supraveghere ilegală este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum șase luni de închisoare pentru pregătirea interceptării sau a supravegherii ilegale.

Secțiunea 8. Difuzarea informațiilor care încalcă viața privată (879/2013)

(1) O persoană care, în mod ilegal,

(1) prin utilizarea mijloacelor de informare în masă, sau

(2) în alt mod, prin punerea la dispoziția mai multor persoane,

difuzează informații, o insinuare sau o imagine din viața privată a unei alte persoane, astfel încât fapta conduce la provocarea unei daune sau suferințe pentru respectiva persoană sau face această persoană subiect de dispreț, este condamnată la plata unei amenzi pentru difuzarea informațiilor care încalcă viața privată.

(2) Difuzarea de informații, insinuări sau imagini din viața privată a unei persoane din sfera politică, a afacerilor, sau care deține o funcție publică sau o poziție publică, ori o poziție similară, nu constituie difuzare de informații care încalcă viața privată, dacă aceasta poate contribui la evaluarea activităților persoanei în poziția respectivă și dacă este necesară pentru rezolvarea unei probleme ce prezintă importanță pentru societate

(3) În mod similar, nu se consideră difuzare a informațiilor care încalcă viața privată prezentarea unei exprimări în considerarea unei chestiuni de importanță generală, dacă difuzarea acesteia, ținând cont de conținutul său, de drepturile altora și de celelalte circumstanțe, nu depășește în mod clar ceea ce va fi considerat acceptabil.

Secțiunea 8(a). Difuzarea, în formă agravată, de informații care încalcă viața privată (879/2013)

(1) În cazul în care difuzarea de informații care încalcă viața privată provoacă suferințe considerabile sau daune deosebit de extinse, iar infracțiunea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru difuzarea, în formă agravată, de informații care încalcă viața privată.

Secțiunea 9. Defăimarea (879/2013)

(1) O persoană care

(1) răspândește informații false sau o insinuare falsă privitoare la o altă persoană, astfel încât fapta conduce la provocarea de daune sau suferințe persoanei respective sau face persoana respectivă subiect de dispreț, sau

(2) denigrează o altă persoană într-o altă manieră decât cea menționată în paragraful (1),

este condamnată la plata unei amenzi, pentru defăimare.

(2) În mod similar, o persoană care răspândește informații false sau o insinuare falsă despre o persoană decedată, astfel încât fapta conduce la provocarea de suferințe unei persoane căreia persoana decedată i-a fost deosebit de apropiată, este condamnată pentru defăimare.

(3) Critica îndreptată împotriva activităților unei persoane din domeniul politic, de afaceri, dintr-o funcție publică, poziție publică, domeniul științific sau artistic sau într-o poziție similară și care nu depășește în mod evident limitele bunei-cuviințe nu constituie defăimare, așa cum este reglementat în subsecțiunea 1(2).

(4) Prezentarea unei exprimări în considerarea unei chestiuni de importanță generală nu este, de asemenea, considerată defăimare dacă prezentarea acesteia, ținând cont de conținutul său, de drepturile altora și de celelalte circumstanțe, nu depășește în mod clar ceea ce va fi considerat acceptabil.

Secțiunea 10. Defăimarea în formă agravată (879/2013)

În cazul în care defăimarea menționată în secțiunea 9(1) provoacă suferințe considerabile sau daune deosebit de extinse și defăimarea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru defăimare în formă agravată.

Secțiunea 11. Definiții (531/2000)

Spațiile locative se referă la locuințe, case de vacanță și alte spații destinate folosirii în scopuri rezidențiale, cum ar fi camere de hotel, corturi, case mobile și nave cu capacitate de cazare și locuri de dormit, precum și scările și coridoarele clădirilor rezidențiale și curtea privată a rezidenților și imobilele imediat apropiate.

Secțiunea 12. Dreptul de punere sub acuzare (879/2013)

(1) Procurorul nu poate proceda la punerea sub acuzare a unei persoane cu privire la violarea de domiciliu, hărțuirea prin comunicații, invadarea în formă agravată a spațiilor locative, invadarea spațiilor publice, interceptarea, supravegherea ilicită sau pregătirea interceptării sau a supravegherii ilicite, decât dacă partea vătămată a raportat infracțiunea în vederea aducerii de acuzații sau dacă un interes public foarte important reclamă punerea sub acuzare.

(2) Procurorul nu poate proceda la punerea sub acuzare cu privire la difuzarea informațiilor care încalcă viața privată, difuzarea în formă agravată a informațiilor care încalcă viața privată, defăimarea sau defăimarea în formă agravată, decât în cazul în care a fost sesizat de către partea vătămată în acest sens. Cu toate acestea, procurorul general poate dispune punerea sub acuzare, dacă infracțiunea a fost săvârșită prin utilizarea mijloacelor de informare în masă și un interes public foarte important necesită aducerea de acuzații.

(3) O infracțiune menționată anterior în secțiunea 9(2) poate fi reclamată, în vederea punerii sub acuzare a vinovatului, de către soțul supraviețuitor, un frate, un descendent direct sau un ascendent direct al persoanei decedate, precum și de către o persoană care locuia în același domiciliu cu persoana decedată sau de o altă persoană căreia persoana decedată i-a fost deosebit de apropiată.

Secțiunea 13. Răspunderea penală corporativă (511/2011)

Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică în cazul defăimării în formă agravată, atunci când motivul infracțiunii a fost rasa, culoarea pielii, starea nașterii, originea națională sau etnică, religia sau credința, orientarea sexuală sau dizabilitatea sau alte motive similare.

CAPITOLUL 25

Infracțiuni contra libertății personale (578/1995)

Secțiunea 1. Privarea de libertatea (578/1995)

O persoană care, prin închidere, încătușare, transport sau în alt mod ilegal împiedică, o altă persoană în a se mișca sau o izolează este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru privare de libertate.

Secțiunea 2. Privarea de libertatea, în formă agravată (578/1995)

În cazul în care, în privarea de libertatea,

(1) privarea libertății personale durează mai mult de 72 de ore,

(2) un pericol grav este cauzat vieții sau sănătății altei persoane, sau

(3) este folosită cruzime excepțională sau amenințarea cu violență gravă, și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată

în ansamblu, făptuitorul este condamnat la închisoare de la patru luni la patru ani pentru privare de libertate, în formă agravată.

Secțiunea 3. Traficul de ființe umane (650/2004)

(1) O persoană care

(1) profitând de statutul de dependență sau de starea de vulnerabilitate a unei alte persoane sau exercitând presiuni asupra unei alte persoane,

(2) înșelând o altă persoană sau profitând de o greșeală făcută de această persoană,

(3) prin plata unei remunerații unei persoane care deține controlul asupra unei alte persoane, sau

(4) prin acceptarea unei asemenea remunerații,

își asumă controlul asupra unei alte persoane, recrutează, transferă, transportă, primește sau oferă locuință pentru o altă persoană în scopul abuzului sexual menționat în Capitolul 20, secțiunea 9, subsecțiunea 1(1)

sau în scop similar de abuz sexual, muncă forțată sau alte circumstanțe degradante sau pentru îndepărtarea organelor sau a țesuturilor umane este condamnată la închisoare de la patru luni la șase ani pentru traficul de ființe umane. (1177/2014)

(2) În mod similar, o persoană care preia controlul asupra altei persoane sub vârsta de optsprezece ani sau recrutează, transferă, transportă, primește sau oferă o locuință pentru acea persoană în scopurile menționate la subsecțiunea 1 este condamnată pentru trafic de ființe umane, chiar dacă nu a fost utilizat niciun mijloc din cele prevăzute în subsecțiunea 1 (1) - (4). (1177/2014)

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3(a). Traficul de ființe umane, în formă agravată (650/2004)

(1) În cazul în care, în traficul de ființe umane,

(1) violența, amenințările sau înșelăciunea sunt folosite în locul sau în plus față de mijloacele menționate în secțiunea 3,

(2) o vătămare corporală gravă, o boală gravă sau o stare de pericol de moarte sau o suferință deosebit de gravă este provocată unei alte persoane în mod intenționat sau din neglijență gravă,

(3) infracțiunea a fost comisă împotriva unui copil cu vârsta mai mică de optsprezece de ani sau împotriva unei persoane a cărei capacitate de a se apăra a fost substanțial diminuată,

(4) infracțiunea a fost comisă în cadrul unui grup infracțional organizat menționat în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2 (564/2015)

și se apreciază că infracțiunea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la închisoare de la doi ani la zece ani pentru trafic de ființe umane, în formă agravată.

(2) În mod similar, o persoană care pune sau ține o altă persoană în stare de sclavie, transportă sau comercializează sclavi, este condamnată pentru trafic de ființe umane în formă agravată dacă, atunci când este evaluată în ansamblu, se apreciază că fapta este în formă agravată.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3(b). Obținerea ilegală a consimțământului în vederea adopției (28/2012)

O persoană care,

(1) prin promiterea sau acordarea de compensații, sau

(2) prin înșelăciunea sau utilizarea unei erori,

convinge o altă persoană să acorde consimțământul menționat în secțiunea 10, subsecțiunea 1, secțiunea 11 subsecțiunea 1 sau secțiunea 13 subsecțiunea 3 din Legea privind adopția la adoptarea unui copil cu vârsta sub 18 ani, este condamnată pentru obținerea ilegală a consimțământului spre adopție la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3(c). Aranjamentul ilegal de adopție (28/2012)

(1) În cazul în care o persoană diferită de cea care are copilul în îngrijire sau în custodie, sau o persoană diferită de cea care oferă consiliere în vederea adopției și la care se face referire în secțiunea 22 a Legii adopției, sau furnizorul de servicii la care se face referire în secțiunea 32 din Legea adopției, plasează un copil sub vârsta de optsprezece ani cu intenția de a fi adoptat pentru a fi crescut într-o casă privată sau într-un alt mod, aranjează posibilitatea ca altcineva să adopte copilul, aceasta este condamnată pentru aranjament ilegal de adopție la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) În mod similar, o persoană care, în mod public sau în alt mod, către public, face o ofertă de a plasa un copil spre adopție sau ia copilul în îngrijirea sa cu intenția de adopție este, de asemenea, condamnată pentru aranjamentul ilegal de adopție.

Secțiunea 4. Luarea de ostatici (578/1995)

(1) O persoană care privează de libertate o altă persoană pentru a determina o persoană terță să facă, să sufere sau să omită să facă un anumit lucru, sub amenințarea că altfel ostaticul nu va fi eliberat sau va fi ucis sau rănit, este condamnată, în cazul în care fapta este agravată atunci când este evaluată în ansamblu, pentru luarea de ostatici la închisoare de la un an la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4(a). Pregătirea luării de ostatici (435/2013)

(1) O persoană care, în vederea săvârșirii unei infracțiuni prevăzute în secțiunea 4,

(1) deține în posesie o armă de foc sau o armă ascuțită sau un obiect sau instrument letal asemănător, care este potrivit în a fi folosit ca instrument în săvârșirea infracțiunii,

(2) obține informații specifice care sunt necesare în săvârșirea infracțiunii,

(3) pregătește sau obține un spațiu necesar pentru săvârșirea infracțiunii, sau

(4) convine cu o altă persoană sau pregătește un plan detaliat pentru comiterea infracțiunii,

este condamnată pentru pregătirea luării de ostatici la maximum trei ani de închisoare.

(2) În cazul în care pericolul comiterii infracțiunii a fost scăzut, din motive aleatorii, de altfel, sau dacă persoana a abandonat în mod voluntar pregătirea infracțiunii, a împiedicat continuarea sau a anulat în alt mod semnificația activității sale în pregătirea infracțiunii, subsecțiunea 1 nu se aplică.

Secțiunea 5. Preluarea neautorizată în custodie a unui copil (1161/2005)

În cazul în care părintele, părintele adoptiv sau custodele unui copil cu vârsta sub șaisprezece ani sau o persoană apropiată copilului, prin ajutor

individual, își asumă custodia copilului pentru el însuși sau pentru o altă persoană menționată anterior, de la persoana care deține custodia copilului, este condamnată, cu excepția cazului în care fapta este pedepsită ca răpire a copilului menționată la punctul 5(a), pentru preluarea neautorizată în custodie a unui copil la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 5(a). Răpirea unui copil (1161/2005)

În cazul în care, în preluarea neautorizată în custodie a unui copil,

(1) drepturile de încredințare a copilului sunt încălcate prin înlăturarea copilului din statul de reședință sau prin refuzarea returnării copilului în acel stat,

(2) în momentul în care copilul a fost înlăturat sau nu a fost returnat în statul său de reședință, dreptul de încredințare a copilului ar fi fost efectiv folosit sau ar fi putut fi folosit, în lipsa îndepărtării sau a refuzului returnării,

făptuitorul este condamnat pentru răpirea unui copil la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 6. Privarea de libertate din neglijență (578/1995)

(1) O persoană care, prin neglijență, cauzează privarea de libertate a unei alte persoane este, cu excepția cazului în care fapta are o importanță minoră, luând în considerare dauna sau prejudiciul cauzat, condamnată pentru privarea de libertate din neglijență la plata unei amenzi sau la închisoare de cel mult șase luni.

(2) În mod similar, o persoană care privează în mod ilegal de libertate o altă persoană, sub convingerea că are dreptul să facă acest lucru, este condamnată pentru privarea de libertate din neglijență, cu excepția cazului în care fapta are o importanță minoră în raport cu dauna sau prejudiciul cauzat.

Secțiunea 7. Amenințarea (578/1995)

O persoană care ridică o armă asupra unei alte persoane sau amenință în alt mod o altă persoană cu o infracțiune și, în astfel de circumstanțe, persoana amenințată are motive justificate să creadă că siguranța sau proprietatea sa personală sau a altei persoane este în pericol grav este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, condamnată pentru amenințare la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 7(a). Hărțuirea (879/2013)

O persoană care amenință în mod repetat, supraveghează, contactează sau într-o manieră similară hărțuiește în mod nejustificat o altă persoană, astfel încât această faptă conduce la insuflarea fricii sau a anxietății pentru persoana hărțuită este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă similară sau mai severă în lege pentru faptă, condamnată pentru hărțuire la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 8. Constrângerea (578/1995)

O persoană care, în mod ilegal, prin violență sau amenințare, forțează o altă persoană să facă, să sufere sau să omită să facă un anumit lucru, este condamnată pentru constrângere la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 9. Dreptul de a aduce acuzații (441/2011)

(1) Procurorul poate să nu aducă acuzații cu privire la privarea de libertate, amenințare sau constrângere, cu excepția cazului în care partea vătămată raportează infracțiunea în vederea aducerii de acuzații sau dacă a fost utilizat un instrument letal pentru a comite amenințări sau constrângeri sau dacă un interes public foarte important necesită aducerea de acuzații.

(2) Procurorul poate să nu aducă acuzații cu privire la luarea neautorizată în custodie a unui copil, dacă acestea ar fi contrare intereselor copilului. Înainte de a aduce acuzații, procurorul trebuie să audieze consiliul de protecție socială al municipiului unde locuiește sau se află copilul sau care are în mod evident cele mai bune informații cu privire la copil.

Secțiunea 9(a). Renunțarea la măsuri (673/2014)

Acuzațiile sau pedeapsa pot fi ridicate pentru răpirea unui copil dacă suspectul sau făptuitorul a returnat copilul în mod voluntar, dacă aceasta este în interesul copilului sau dacă, luând în considerare motivele care au condus la fapta, procesul și pedeapsa sunt considerate nerezonabile.

Secțiunea 10. Răspunderea penală corporativă (511/2011)

Prevederile referitoare la răspunderea penală corporativă se aplică traficului de persoane și traficului de persoane, în formă agravată.

Prevederile referitoare la răspunderea penală corporativă se aplică în cazul amenințării atunci când motivul infracțiunii este rasa, culoarea pielii, nașterea, originea națională sau etnică, religia sau credința, orientarea sexuală sau incapacitatea sau alte motive similare.

[Capitolul 26 a fost abrogat; 563/1998]

[Capitolul 27 a fost abrogat; 531/2000]

CAPITOLUL 28**Furt, delapidare și utilizare neautorizată (769/1990)****Secțiunea 1. Furtul** (769/1990)

(1) O persoană care își însușește bunuri mobile aflate în posesia unei alte persoane este condamnată pentru furt la amendă sau la închisoare de cel mult un an și șase luni.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2. Furtul calificat (769/1990)

(1) Dacă, în cazul furtului,

(1) obiectul însușit este foarte valoros,

(2) însușirea provoacă pierderi deosebit de semnificative victimei infracțiunii, în considerarea circumstanțelor victimei,

(3) făptuitorul profită de neputința sau suferința victimei infracțiunii,

(4) în scopul executării faptei, făptuitorul sau participantul se echipează cu o armă de foc, cu explozibil sau cu un alt instrument periculos similar, sau

(5) făptuitorul pătrunde cu forța într-o reședință locuită,

iar furtul este agravat și atunci când este evaluat în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru furt agravat la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Furtul mărunț (769/1990)

(1) În cazul în care furtul, atunci când este evaluat în ansamblu, cu respectarea valorii bunului sau a celorlalte circumstanțe legate de infracțiune, este considerat minor, făptuitorul este condamnat pentru furt mărunț la amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Delapidarea (769/1990)

(1) O persoană care își însușește obiecte sau alte bunuri mobile ale unei alte persoane, aflate în posesia făptuitorului, este condamnată pentru delapidare la amendă sau la închisoare de cel mult un an și șase luni.

(2) În mod similar, o persoană care își însușește obiecte sau alte bunuri mobile pe care le-a găsit sau care au intrat în posesia sa printr-o eroare este condamnată pentru delapidare.

(3) În mod similar, o persoană care a primit fonduri ca urmare a unei înțelegeri, în baza unui mandat sau în mod similar și care nu respectă înțelegerea la momentul convenit sau în alt mod solicitat, prin utilizarea fondurilor sau a fondurilor care le-au înlocuit sau prin acționarea în mod similar, este condamnată pentru delapidare.

(4) Tentativa însușirii menționate în subsecțiunea 1 este pedepsită.

Secțiunea 5. Delapidarea agravată (769/1990)

(1) Dacă, în cazul delapidării,

(1) obiectul însușit este foarte valoros sau însumează o cantitate ridicată de bunuri,

(2) sunt cauzate pierderi deosebit de semnificative victimei infracțiunii, în considerarea circumstanțelor victimei,

(3) făptuitorul profită de poziția sa de răspundere specială,

iar delapidarea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru delapidare agravată la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

(2) Dispozițiile secțiunii 4 privind tentativa se aplică în mod similar tentativei de delapidare agravată.

Secțiunea 6. Delapidarea minoră (769/1990)

Dacă delapidarea, atunci când este evaluată în ansamblu, cu respectarea valorii bunului însușit, a valorii bunurilor utilizate în mod nejustificat sau a celorlalte circumstanțe legate de infracțiune, trebuie să fie considerată minoră, făptuitorul este condamnat pentru delapidare minoră la amendă.

Secțiunea 7. Utilizarea neautorizată (769/1990)

(1) O persoană care, în lipsa unei autorizații, utilizează bunurile mobile sau mașinile sau echipamentele imobile ale unei alte persoane este condamnată pentru utilizare neautorizată la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Utilizarea unei conexiuni la internet printr-o rețea de calculatoare fără fir neprotejată nu este considerată o utilizare neautorizată. (190/2011)

Secțiunea 8. Utilizarea neautorizată în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă, în cazul utilizării neautorizate,

(1) sunt urmărite beneficii financiare considerabile, sau

(2) sunt cauzate pierderi deosebit de semnificative sau inconveniente victimei infracțiunii, în considerarea circumstanțelor victimei,

iar utilizarea neautorizată este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru utilizare neautorizată agravată la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 9. Utilizarea neautorizată minoră (769/1990)

În cazul în care utilizarea neautorizată, când este evaluată în ansamblu, ținând seama în mod corespunzător de faptul că infracțiunea nu conduce la provocarea unor pierderi sau inconveniente semnificative sau referitor la celelalte circumstanțe legate de infracțiune, trebuie să fie considerată minoră, făptuitorul este condamnat pentru utilizarea neautorizată minoră la amendă.

Secțiunea 9(a). Furtul unui vehicul cu motor pentru uz temporar (614/2002)

(1) O persoană care, în lipsa unei autorizații, utilizează un vehicul cu motor care aparține unei alte persoane este condamnată pentru furtul unui vehicul cu motor pentru uz temporar la amendă sau la închisoare de cel mult un an și șase luni.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 9(b). Furtul agravat al unui vehicul cu motor pentru uz temporar (614/2002)

(1) Dacă, în cazul furtului unui vehicul cu motor pentru uz temporar,

(1) sunt urmărite beneficii financiare considerabile, sau

(2) sunt cauzate pierderi deosebit de semnificative sau inconveniente victimei infracțiunii, în considerarea circumstanțelor victimei,

iar furtul vehiculului cu motor pentru uz temporar este agravat și atunci când este evaluat în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru furtul agravat al unui vehicul cu motor pentru uz temporar la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 9(c). Furtul mărunț al unui vehicul cu motor pentru uz temporar (614/2002)

Dacă furtul unui vehicul cu motor pentru uz temporar, când este evaluat în ansamblu, ținând seama în mod corespunzător de faptul că infracțiunea nu conduce la provocarea unor pierderi sau inconveniente semnificative sau referitor la celelalte circumstanțe legate de infracțiune, trebuie să fie considerat minor, făptuitorul este condamnat pentru furtul mărunț al unui vehicul cu motor pentru uz temporar la amendă.

Secțiunea 10. Infracțiunea privind vânătoarea (769/1990)

(1) O persoană care, în lipsa unei autorizații, vânează în zona de vânătoare a unei alte persoane sau pescuiește sau caută în alt fel o captură în apele de pescuit ale unei alte persoane sau depășește drepturile de vânătoare sau de pescuit pe care le are în temeiul legii, permisului, înțelegerii sau deciziei, este condamnată pentru o infracțiune privind vânătoarea la amendă.

(2) În mod similar, o persoană care, în mod intenționat și nejustificat, prinde sau ucide un animal neprotejat într-o zonă în care nu are dreptul sau permisiunea să facă acest lucru, este condamnată pentru o infracțiune privind vânătoarea. (515/2002)

Secțiunea 11. Tulburarea de posesie (769/1990)

(1) O persoană care, în lipsa unei autorizații,

(1) ia în posesie, deplasează sau ascunde bunurile mobile aflate în posesia altei persoane,

(2) se deplasează în curtea unui alte persoane sau folosește terenul aflat în posesia unei alte persoane prin efectuarea de construcții, excavări sau în altă manieră asemănătoare, sau

(3) ia în posesie un teren sau o clădire sau o parte a acesteia, care este în posesia unei alte persoane,

este, cu excepția cazului în care este prevăzută o altă pedeapsă mai severă în lege pentru faptă, condamnată, pentru tulburare de posesie, la amendă sau la închisoare de cel mult trei luni.

(2) Cu toate acestea, o faptă care provoacă doar neplăceri minore nu este considerată tulburare de posesie.

Secțiunea 12. Încălcarea dreptului de garanție (769/1990)

(1) O persoană care încalcă dreptul de garanție sau dreptul de sechestru al unei alte persoane,

(1) prin distrugerea, deteriorarea, luarea în posesie sau folosirea proprietății, sau

(2) prin transferarea bunurilor sau dispunerea în alt mod de bun, este condamnată pentru încălcarea dreptului de garanție la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

(2) În mod similar, persoana care comite infracțiunea prevăzută în subsecțiunea 1 în numele proprietarului bunului este condamnată pentru încălcarea dreptului de garanție.

Secțiunea 12(a). Deținerea unui dispozitiv de efracție (400/2002)

O persoană care, fără un motiv rezonabil, deține în posesie o cheie corespunzătoare încuietorii aparținând unei alte persoane sau o structură de cheie sau un alt instrument care va fi suspectat în mod justificat a fi utilizat în principal pentru intrarea într-un spațiu închis, aflat în posesia unei alte persoane, în vederea comiterii unei infracțiuni, este condamnată pentru deținerea unui dispozitiv de efracție la amendă.

Secțiunea 13. Definiții (769/1990)

(1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică și în cazul în care fapta este îndreptată împotriva bunurilor comune în care făptuitorul deține o parte.

(2) Prevederile secțiunilor 1-6 privind bunurile mobile se aplică și electricității sau căldurii care a fost transformată sub forma unei utilități valoroase.

(3) În aplicarea prevederilor din secțiunile 4-6 ale prezentului capitol, bunurile aflate în contul altei persoane și pe care făptuitorul are dreptul de a le transfera sau reține sunt considerate a fi în posesia făptuitorului.

Secțiunea 14. Drepturile publice (769/1990)

Dispozițiile prezentului capitol nu se aplică colectării de pe pământul unei alte persoane a unor ramuri uscate de pe sol, conuri sau nuci care au căzut pe pământ, fructe de pădure, ciuperci, flori sau alte produse naturale similare, cu excepția lichenului și a mușchiului.

Secțiunea 15. Dreptul de a aduce acuzații (614/2002)

(1) Procurorul poate să nu aducă acuzații cu privire la infracțiunile prevăzute la secțiunile 3, 6 - 9, 9(c) sau 10 - 12, cu excepția cazului în care partea vătămată a raportat infracțiunea în vederea aducerii de acuzații sau dacă un interes public foarte important necesită aducerea de acuzații. (441/2011)

(2) Prevederile din subsecțiunea 1 se aplică și infracțiunilor menționate la secțiunile 1, 4 și 9 (a), dacă

(1) făptuitorul locuiește în același domiciliu cu partea vătămată, iar infracțiunea este îndreptată împotriva proprietății în domiciliul comun menționat,

(2) infracțiunea este îndreptată împotriva proprietății aparținând soțului, fratelui sau ascendentului sau descendentului direct al făptuitorului,

(3) făptuitorul este parte la moștenirea rămasă de pe urma unui defunct și infracțiunea este îndreptată împotriva bunurilor ce intră în masa succesorală ce face obiectul moștenirii.

CAPITOLUL 29

Infracțiuni la regimul finanțelor publice (769/1990)

Secțiunea 1. Evaziunea fiscală (1228/1997)

(1) O persoană care

(1) furnizează unei autorități fiscale informații false cu privire la un fapt ce influențează calcularea impozitului,

(2) depune o declarație fiscală prin nedeclararea unui fapt ce influențează calcularea impozitului,

(3) cu scopul de a evita impozitarea, nu respectă o obligație legală referitoare la impozitare și care este importantă în stabilirea impozitului, sau

(4) acționează în orice alt fel, în mod fraudulos,

iar faptele sale conduc la necalcularea unui impozit sau la stabilirea unui impozit mai mic decât cel convenit sau la returnarea necuvenită a unui impozit, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la închisoare de până la doi ani pentru evaziune fiscală.

Secțiunea 2. Evaziunea fiscală în formă agravată (769/1990)

În cazul în care prin evaziunea fiscală

(1) se urmărește obținerea unui beneficiu financiar considerabil, sau

(2) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de metodică,

iar evaziunea fiscală este gravă și în momentul în care este evaluată în ansamblu, autorul va fi pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru evaziune fiscală în formă agravată.

Secțiunea 3. Evaziunea fiscală minoră (769/1990)

În cazul în care fapta de evaziune fiscală, evaluată în ansamblul ei, analizându-se cu toată atenția cuvenită valoarea beneficiului pe care autorul a urmărit să îl obțină și celelalte împrejurări în care fapta a fost comisă, este considerată minoră, autorul va fi condamnat la plata unei amenzi pentru evaziune fiscală minoră.

[Subsecțiunea 2 a fost abrogată; 782/2013]

Secțiunea 4. Încălcarea obligațiilor fiscale (769/1990)

(1) O persoană care, cu scopul de a obține un beneficiu financiar pentru sine sau pentru altul, nu îndeplinește la timp una din următoarele obligații de plată, din alte motive decât insolvența sau poprirea plăților dispusă de către o instanță judecătorească:

(1) un impozit cu reținere la sursă, o taxă reținută la sursă sau o taxă de transfer,

(2) un impozit pe cifra de afaceri calculat pe lună calendaristică sau un alt impozit similar, ce trebuie achitat pentru anumite prime de asigurare,

(3) o taxă pe valoarea adăugată, ori

(4) o contribuție la fondul de asigurări sociale datorată de angajator, va fi condamnată, cu excepția cazului în care fapta respectivă este sancționabilă ca evaziune fiscală, la plata unei amenzi sau la pedeapsa cu închisoarea până la șase luni pentru încălcarea obligațiilor fiscale. (934/1996)

(2) Cu toate acestea, o mică întârziere la plată care este remediată imediat ce este semnalată nu va fi considerată încălcare a obligațiilor fiscale.

[Subsecțiunea 3 a fost abrogată: 782/2013]

Secțiunea 4(a). Fraudă în domeniul contribuției la fondul de pensii (398/2006)

(1) Un angajator sau un reprezentant al acestuia care

(1) prin neglijarea obligațiilor de plată a contribuțiilor la fondul de pensii prevăzute de Legea pensiilor angajaților (395/2006) sau a altor obligații de raportare la care se face referire în Legea pensiilor angajaților,

2) oferind în mod fals unei persoane care îndeplinește o funcție în baza Legii pensiilor angajaților informații a căror furnizare este prevăzută de Legea pensiilor angajaților și care influențează cuantumul contribuției la fondul de pensii sau al sumelor alocate pentru plata pensiilor sau care refuză să furnizeze informațiile la care se face referire în prezentul paragraf, sau

(3) neglijând să contabilizeze și să raporteze în mod corespunzător contribuția la fondul de pensii pe care a reținut-o de la angajat către instituția care administrează fondul de pensii, în baza prevederilor Legii pensiilor angajaților sau care încearcă să împiedice calcularea corectă a contribuției la fondul de pensii, cu scopul de a se stabili o contribuție mai mică decât cea corectă sau returnarea nejustificată a unor fonduri vărsate în contul respectivei contribuții,

va fi pedepsit la plata unei amenzi sau cu închisoare până la doi ani pentru fraudă în domeniul contribuției la fondul de pensii.

(2) În cazul în care fapta la care se face referire în subsecțiunea 1 este considerată de mică importanță și se consideră că o penalizare constând în majorarea contribuției la fondul de pensii constituie o sancțiune suficientă, se

poate renunța la sesizarea organelor în drept sau la urmărirea penală a vinovatului sau la aplicarea unei pedepse pentru încălcarea obligațiilor fiscale.

Secțiunea 4(b). Frauda în domeniul contribuției la fondul de pensii, în formă agravată (398/2006)

Dacă, prin comiterea unei fraude în domeniul contribuției la fondul de pensii,

(1) se urmărește obținerea unui beneficiu financiar considerabil, sau

(2) infracțiunea este comisă într-o manieră deosebit de metodică, iar fraudă în domeniul contribuției la fondul de pensii este gravă și atunci când este evaluată în ansamblu,

angajatorul sau reprezentantul acestuia va fi pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru fraudă în domeniul contribuției pensiilor, în formă agravată.

Secțiunea 4(c). Fraudă în domeniul asigurărilor pentru accidente (484/2015)

Un angajator sau un reprezentant al unui angajator, care

(1) prin neglijarea obligației de a încheia o asigurare, în conformitate cu prevederile Secțiunii 156 din Legea privind accidentele industriale și bolile profesionale (459/2015) sau a obligației de raportare prevăzute în Secțiunea 159 sau 160 din lege,

(2) prin punerea la dispoziția unei persoane ce îndeplinește o funcție în conformitate cu Legea privind accidentele industriale și bolile profesionale, a unor informații false, cu ocazia furnizării de informații necesare în baza Legii privind accidentele de muncă și bolile profesionale, afectând în felul acesta stabilirea primei de asigurare sau prin refuzul de a furniza informațiile menționate în prezentul paragraf sau prin încercarea de a evita impunerea unei prime de asigurare, de a determina impunerea acesteia la o valoare prea mică sau returnarea acesteia în mod nejustificat,

va fi condamnat la plata unei amenzi sau la închisoare de până la un an pentru fraudă în domeniul asigurărilor de accidente.

Secțiunea 5. Frauda în domeniul subvențiilor (814/1998)

O persoană care

(1) furnizează unei autorități cu rol de decizie în acordarea de subvenții informații false, în urma cărora este influențată în mod esențial acordarea unei subvenții sau cuantumul sau condițiile acesteia sau care ascunde informații deosebit de relevante în acest sens, sau

(2) neglijează să furnizeze informațiile cu privire la o modificare a circumstanțelor care influențează în mod esențial acordarea unei subvenții sau a cuantumului sau condițiilor acesteia, atunci când obligația de furnizare a unor astfel de informații, legate de subvenție, i-a fost comunicată în mod expres odată cu decizia de acordare a acesteia sau într-un alt mod,

și care în felul acesta obține sau încearcă să obțină un avantaj financiar personal sau un avantaj financiar pentru altul, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani pentru fraudă în domeniul subvențiilor.

Secțiunea 6. Frauda în domeniul subvențiilor, în formă agravată (769/1990)

În cazul în care, prin fraudă în domeniul subvențiilor, autorul urmărește să obțină un beneficiu considerabil, iar fapta sa este gravă și atunci când este evaluată în ansamblu, vinovatul va fi pedepsit cu închisoarea de la patru luni la patru ani pentru fraudă în domeniul subvențiilor în formă agravată.

Secțiunea 7. Deturnarea subvenției (769/1990)

O persoană care, nerespectând condițiile sau reglementările prevăzute în decizia de acordare a unei subvenții, folosește subvenția într-un mod total opus scopului pentru care aceasta a fost acordată, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani pentru deturnarea subvenției.

Secțiunea 8. Frauda minoră în domeniul subvențiilor (769/1990)

(1) În cazul în care fraudă comisă în legătură cu acordarea unei subvenții, evaluată în ansamblul ei, analizându-se cu toată atenția cuvenită valoarea beneficiului pe care autorul a urmărit să îl obțină și celelalte împrejurări în care fapta a fost comisă, este considerată minoră, autorul va fi condamnat la plata unei amenzi pentru *fraudă minoră* în domeniul subvențiilor.

(2) În cazul în care se consideră că recuperarea subvenției este o sancțiune suficientă, se poate renunța la sesizarea organelor în drept sau la urmărirea penală a vinovatului sau la aplicarea unei pedepse pentru fraudă minoră în domeniul subvențiilor.

Secțiunea 9. Definiții și alocarea răspunderii (398/2006)

(1) În scopul interpretării prezentului Capitol, termenul impozit se referă și la

(1) un impozit anticipat sau o taxă publică care este comparabilă cu un impozit, și

(2) o taxă colectată în numele Comunității Europene și care urmează să fie transmisă către Comunitatea Europeană pentru a intra în bugetul comunitar sau într-un alt buget administrat de către sau în folosul Comunității Europene.

(2) În scopul interpretării prezentului Capitol, o subvenție se referă la un ajutor financiar acordat pentru alte scopuri decât consumul personal,

(1) în baza unei legi sau prin dispoziția autorității, din fondurile statului, ale unei municipalități sau ale unei companii de interes public, în

conformitate cu anumite prevederi legale speciale sau din fondurile altor corporații sau fundații,

sau

(2) din bugetul Comunității Europene sau dintr-un alt buget administrat de către sau în folosul Comunității Europene.

(3) Împrumutul, sprijinirea dobânzii și garantarea unui împrumut sunt considerate și ele o formă de sprijin financiar.

(4) Subvenția se referă totodată și la fonduri alocate de stat sau subvenții de stat acordate unei municipalități sau unei federații de municipalități.

(5) Prevederile Capitolului 47, Secțiunea 8, subsecțiunea 1(1) referitoare la angajator sau cele din subsecțiunea (2), referitoare la reprezentantul angajatorului se aplică și angajatorului și reprezentantului acestuia, la care se face referire în Secțiunea 4(a)-4(c) a prezentului Capitol. (484/2015)

(6) Prevederile Capitolului 47, secțiunea 7 privind atribuirea răspunderii se aplică infracțiunii la care se face referire în secțiunile 4(a)-4(c) ale acestui Capitol. (484/2015)

Secțiunea 10. Răspunderea penală a persoanelor juridice (61/2003)

Prevederile referitoare la răspunderea penală a persoanelor juridice se aplică în cazul fraudei fiscale și al fraudei fiscale în formă agravată comise în legătură cu un impozit la care se face referire în Secțiunea 9, subsecțiunea 1(2) și în legătură cu fraudă în domeniul subvențiilor, fraudă în formă agravată în domeniul subvențiilor și deturnarea subvențiilor.

Secțiunea 11. Legătura dintre o taxă de penalizare și mărirea taxei vamale, pe de o parte și fraudă fiscală și fraudă fiscală minoră, pe de altă parte (782/2013)

(1) Se poate renunța la sesizarea organelor abilitate și la cercetarea penală, precum și la punerea sub acuzare și pedeapsă, în cazul unei fapte penale la care se face referire în Secțiunile 1, 3 și 4, dacă o taxă de penalizare sau o majorare a taxelor vamale este considerată o pedeapsă suficientă. În evaluarea cazului, se are în vedere gravitatea și natura repetitivă a actului sau a omisiunii, pedeapsa probabilă, quantumul impozitului sau al taxelor vamale ce fac obiectul faptei sau al omisiunii în cauză, valoarea taxei de penalizare sau a majorării taxelor vamale, precum și alte consecințe posibile asupra contribuabilului, ca rezultat al faptei sau al omisiunii în cauză.

(2) Nu se poate proceda la punerea sub acuzare sau la judecarea cauzei în instanță în cazurile prevăzute în secțiunile 1-4 dacă o taxă de penalizare sau o majorare de taxe vamale a fost aplicată asupra aceleiași persoane, în același caz. Cu toate acestea, sunt posibile punerea sub acuzare și pronunțarea unei hotărâri judecătorești dacă, după impunerea taxei de penalizare sau a majorării taxelor vamale, sunt furnizate probe cu privire la împrejurări extrem de importante, care sunt noi sau nu au fost relevate anterior, iar taxa de

penalizare sau majorarea de taxe aplicată anterior în același caz a fost anulată printr-o decizie separată, luată în baza Secțiunii 3 din Legea privind taxa de penalizare sau majorarea taxelor vamale (781/2013).

Secțiunea 12. Legătura dintre plata de penalizare și fraudă în domeniul asigurărilor de accidente (484/2015)

(1) Se poate renunța la sesizarea organelor abilitate și la cercetarea penală, precum și la punerea sub acuzare și la aplicarea unei pedepse penale, în cazul unei fapte penale la care se face referire în secțiunea 4(c), dacă plata de penalizare la care se face referire în secțiunea 182 a Legii privind accidentele industriale și bolile profesionale este considerată o pedeapsă suficientă. În evaluarea cazului, se are în vedere gravitatea și natura repetitivă a actului sau a omisiunii, pedeapsa probabilă, quantumul primei de asigurare ce face obiectul faptei sau al omisiunii în cauză, precum și alte consecințe posibile asupra angajatorului sau reprezentantului angajatorului, ca rezultat al faptei sau al omisiunii în cauză.

(2) Nu se poate proceda la punerea sub acuzare sau la judecarea cauzei în instanță în cazurile prevăzute în Secțiunea 4(c) de mai sus, dacă o taxă de penalizare sau o majorare de taxe vamale a fost aplicată asupra aceleiași persoane, în același caz.

CAPITOLUL 30

Infrațiuni economice

Secțiunea 1. Infrațiune în domeniul promovării cu scopul vânzării (475/1999)

O persoană care, activând în domeniul marketingului și promovând bunuri, servicii, imobile, acțiuni și titluri de valoare ale unei societăți private cu răspundere limitată sau alte mărfuri, oferă informații false sau înșelătoare, care sunt semnificative din punctul de vedere al grupului ce reprezintă ținta activității de marketing, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la până la un an de închisoare pentru infrațiune de marketing.

Secțiunea 1(a). Infrațiune în domeniul promovării băuturilor alcoolice (641/2009)

O persoană care, încălcând prevederile secțiunii 33 a Legii alcoolului sau ale unei dispoziții emise în baza acestei legi,

(1) face publicitate, în mod direct sau indirect, pentru băuturi alcoolice tari au promovează în alt fel vânzarea de băuturi alcoolice tari,

(2) face publicitate în mod direct sau indirect, orientată spre minori sau promovează în orice fel produse slab alcoolizate în rândul minorilor sau combină o astfel de activitate de promovare cu publicitatea sau promovarea altor produse sau servicii, sau

(3) folosește imagini cu minori în activitățile de promovare și comercializare a băuturilor slab alcoolizate menționate în paragraful 2,

va fi condamnată la plata unei amenzi sau la maximum șase luni de închisoare.

Secțiunea 2. Infracțiunea de concurență neloială (769/1990)

O persoană care, în activitatea firmei sale, folosește formulări false sau înșelătoare cu privire la firma sa sau la firma altuia, provocând astfel pierderi acestei firme a altuia, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare pentru concurență neloială.

Secțiunea 3. Infracțiuni în domeniul creditului de consum (750/2010)

O persoană care, pentru recuperarea unor creanțe rezultate dintr-un credit de consum, acceptă o obligație bazată pe o cambie sau pe un alt instrument de garanție interzis de Capitolul 7, secțiunea 18 a Legii privind protecția consumatorului sau care, cu scopul recuperării unei datorii de la un consumator sau de la o persoană care locuiește în aceeași casă cu acesta, folosește un cec (o „tratta”), va fi pedepsită cu plata unei amenzi sau cu închisoare de până la un an pentru infracțiune în domeniul creditului de consum.

Secțiunea 3(a). Contravenții și infracțiuni în domeniul companiilor de transport tip charter (940/2008)

(1) O persoană care, acționând cu intenție sau din neglijență gravă,

(1) fără să fie înregistrată ca operator de companie de transporturi speciale tip charter în secțiunea 6 a Legii companiilor de transport special tip charter (939/2008), operează o astfel de companie care nu necesită prezentarea de garanții sau utilizează formula „agenție de voiaj” sau „companie de transport special tip charter”, sau

(2) fără a depune garanția necesară, se angajează într-o afacere de transport special tip charter care, conform prevederilor secțiunii 9 din Legea privind transporturile speciale tip charter necesită depunerea de garanții sau furnizează Oficiului pentru protecția consumatorului și concurență informații false cu privire la necesitatea depunerii de garanții sau la un factor care îi afectează capacitatea de operare sau neglijează să raporteze un astfel de factor și micșorează, în felul acesta, garanția financiară a călătorului, (683/2012)

va fi condamnată, dacă pentru această faptă nu este prevăzută o pedeapsă mai severă în nicio altă lege, la plata unei amenzi pentru contravenție în domeniul transporturilor tip charter.

(2) În cazul în care se apreciază că acțiunea la care se face referire în subsecțiunea 1, paragraful (2) este în formă agravată și atunci când sunt analizate cu atenția cuvenită beneficiul financiar urmărit și celelalte circumstanțe ale faptei, vinovatul va fi pedepsit cu amendă sau cu maximum un an de închisoare

pentru infracțiune în domeniul companiilor de transport tip charter, dacă în lege nu este prevăzută o pedeapsă mai aspră pentru faptă.

Secțiunea 4. Spionajul economic (769/1990)

(1) Cel care obține în mod ilegal informații referitoare la secretele comerciale ale altuia

(1) prin pătrunderea într-o zonă în care accesul persoanelor neautorizate este interzis sau prin accesarea unui sistem informatic protejat împotriva accesului persoanelor neautorizate, sau

(2) intrând în posesia sau copiind un document sau o altă înregistrare sau procedând în orice altă manieră comparabilă, sau

(3) prin folosirea unui dispozitiv tehnic special, cu intenția de face acest secret cunoscut, în mod ilegal, altor persoane sau de a-l utiliza în mod nejustificat, va fi condamnat pentru spionaj la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare, dacă în cuprinsul legii nu este prevăzută o pedeapsă mai severă pentru fapta comisă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Violarea unui secret comercial (769/1990)

(1) O persoană care, pentru a obține beneficii financiare pentru sine sau pentru alta sau pentru a vătăma o altă persoană, dezvăluie în mod ilegal secretul comercial al altuia sau utilizează în mod ilegal acest secret comercial, ulterior obținerii de informații despre secret

(1) în timp ce este în serviciul altuia,

(2) în calitate de membru al consiliului de administrație sau al consiliului de conducere, de director general, auditor sau consignatar al unei corporații sau al unei fundații sau având îndatoriri similare,

(3) în timp ce îndeplinește o datorie în numele altuia sau în alt mod, într-o relație comercială fiduciară, sau

(4) în legătură cu procedurile de restructurare a întreprinderii, este condamnată, cu excepția cazului în care în lege este prevăzută o pedeapsă mai severă pentru faptă, pentru violarea unui secret comercial la amendă sau la maximum doi ani de închisoare. (54/1993)

(2) Prezenta secțiune nu este aplicabilă unei fapte întreprinse de o persoană la care face referire subsecțiunea 1(1) după curgerea unei perioade de doi ani de la încetarea perioadei aferente serviciului. (61/2003)

(3) Tentativa se pedepsește. (61/2003)

Secțiunea 6. Utilizarea abuzivă a unui secret comercial (769/1990)

O persoană care, în mod ilegal,

(1) utilizează în activitatea comercială un secret comercial care a fost obținut sau dezvăluit printr-o faptă pedepsită în temeiul prezentului Cod, sau

(2) pentru a obține un beneficiu financiar pentru sine sau pentru o altă persoană, dezvăluie un astfel de secret

este condamnată pentru utilizarea abuzivă a unui secret comercial la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 7. Darea de mită într-o activitate comercială (637/2011)

O persoană care promite, oferă sau dă un avantaj ilegal (mită) pentru

(1) o persoană aflată în serviciul unei activități comerciale,

(2) un membru al consiliului de administrație sau al consiliului de conducere, un director general, auditor sau consignatar al unei corporații sau al unei fundații implicate în activități comerciale,

(3) o persoană care îndeplinește o obligație în numele unei întreprinderi,

(4) persoana care îndeplinește funcția de arbitru și care consideră un litigiu între întreprinderi, între alte două părți sau între o întreprindere și o altă parte, atribuit destinatarului sau unei altei persoane,

pentru a determina persoana mituită, în funcția sau îndatoririle sale, să favorizeze mituitorul sau o altă persoană sau să recompenseze persoana mituită în schimbul unei astfel de favorizări, este condamnată, cu excepția cazului în care fapta este pedepsită în baza Capitolului 16, secțiunea 13 sau 14, pentru dare de mită într-o activitate comercială la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 7(a). Darea de mită, în formă agravată, într-o activitate comercială (637/2011)

Dacă, în cazul dării de mită într-o activitate comercială

(1) darul sau beneficiul este destinat să determine persoana în cauză să acționeze în îndeplinirea funcțiilor într-o manieră care are ca rezultat beneficii considerabile pentru persoana care dă mită sau alta sau pierderi sau prejudicii considerabile pentru o altă persoană, sau

(2) valoarea darului sau a beneficiului este considerabilă,

iar darea de mită într-o activitate comercială este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru dare de mită, în formă agravată, într-o activitate comercială la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

Secțiunea 8. Luarea de mită într-o activitate comercială (637/2011)

O persoană care,

(1) în serviciul unei activități comerciale,

(2) în calitate de membru al consiliului de administrație sau al consiliului de conducere, de director general, auditor sau consignatar al unei corporații sau al unei fundații implicate în activități comerciale,

(3) în îndeplinirea unei obligații, în numele unei întreprinderi;

(4) în îndeplinirea funcției de arbitru, în considerarea unui litigiu între întreprinderi, între alte două părți sau între o întreprindere și o altă parte,

solicită, acceptă sau primește mită pentru sine sau pentru o altă persoană sau în alt mod ia inițiativa de a primi o astfel de mită, de a favoriza sau de a primi o recompensă în schimbul unei astfel de favorizări, în funcția sau îndatoririle sale, pentru mituitor sau pentru o altă persoană, este condamnată, cu excepția cazului în care fapta este pedepsită conform Capitolului 40, secțiunile 1-3, pentru luarea de mită într-o activitate comercială la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 8(a). Luarea de mită, în formă agravată, într-o activitate comercială (637/2011)

Dacă, în cazul luării de mită într-o activitate comercială,

(1) făptuitorul acționează sau este intenția făptuitorului de a acționa în îndeplinirea funcțiilor, datorită darului sau beneficiului, într-o manieră care are ca rezultat beneficii considerabile pentru persoana care dă mită sau alta sau pierderi sau prejudicii considerabile pentru o altă persoană, sau

(2) valoarea darului sau a beneficiului este considerabilă,

iar luarea de mită într-o activitate comercială este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru luare de mită agravată într-o activitate comercială la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

Secțiunea 9. Infracțiunea contabilă (61/2003)

În cazul în care o persoană care are obligația legală de a ține contabilitatea, reprezentantul acesteia, o persoană care exercită o autoritate efectivă de luare a deciziilor într-o societate cu obligații legale de a menține registre sau persoana însărcinată cu ținerea contabilității,

(1) cu încălcarea cerințelor statutare de contabilitate, neglijează înregistrarea tranzacțiilor comerciale sau echilibrul contabil,

(2) introduce date false sau înșelătoare în contabilitate, sau

(3) distruge, ascunde sau deteriorează documentația aferentă contabilității și în acest mod împiedică obținerea unei imagini reale și suficiente a rezultatului financiar al activității comerciale a persoanei respective sau a situației financiare a acesteia, este condamnată pentru o infracțiune contabilă la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 9(a). Infracțiunea contabilă în formă agravată (61/2003)

Dacă, în cazul infracțiunii privind contabilitatea

(1) înregistrarea tranzacțiilor comerciale sau închiderea registrelor este neglijată în totalitate sau într-o măsură esențială,

(2) există o cantitate considerabilă de informații false sau înșelătoare, acestea se referă la sume mari sau se bazează pe certificate falsificate, sau

(3) registrele sunt distruse sau ascunse în întregime sau într-o măsură esențială sau sunt deteriorate într-o măsură esențială,

iar infracțiunea privind contabilitatea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru o infracțiune contabilă în formă agravată la închisoare de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 10. Infracțiunea contabilă comisă din neglijență (61/2003)

În cazul în care o persoană care are obligația legală de a ține contabilitatea, reprezentantul acesteia, o persoană care exercită o autoritate efectivă de luare a deciziilor într-o societate cu obligații legale de a ține registre sau persoana însărcinată cu ținerea contabilității, prin neglijență gravă

(1) neglijează în totalitate sau parțial înregistrarea tranzacțiilor comerciale sau închiderea registrelor,

(2) distruge, pierde sau deteriorează documentația aferentă contabilității și în acest mod împiedică obținerea unei imagini reale și suficiente a rezultatului financiar al activității comerciale a persoanei respective sau a situației financiare a acesteia, este condamnată pentru o infracțiune contabilă comisă prin neglijență la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 10(a). Infracțiunea în domeniul auditării (474/2007)

O persoană care încalcă prevederea cuprinsă în secțiunea 15 din Legea contabilității (459/2007) privind întocmirea raportului de audit este, cu excepția cazului în care fapta este minoră sau dacă nu este prevăzută o pedeapsă mai severă în altă dispoziție legală, condamnată pentru infracțiune în domeniul auditării la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 11. Definiție (769/1990)

În sensul prezentului Capitol, un secret comercial se referă la un secret comercial sau profesional și la alte informații comerciale corespunzătoare, pe care un antreprenor le păstrează în secret și a căror dezvăluire ar conduce la cauzarea unei pierderi financiare acestuia sau unui alt antreprenor care i-a încredințat informațiile.

Secțiunea 12. Dreptul de punere sub acuzare (441/2011)

(1) Înainte de a aduce acuzații pentru o infracțiune comercială, procurorul trebuie să rezerve reprezentantului oficiului pentru protecția consumatorilor posibilitatea de a da o declarație în cauză și, înainte de a aduce acuzații pentru infracțiunea de comercializare a băuturilor alcoolice, procurorul trebuie să rezerve Asistenței sociale și Autorității sectoriale de sănătate și Oficiului de supraveghere ocazia de a da o declarație în cauză. În cadrul audierii într-un caz referitor la o infracțiune comercială și la o infracțiune de concurență neloială, instanța trebuie să rezerve ombudsmanului în domeniul protecției consumatorilor posibilitatea de a fi audiat și, în cadrul audierii într-un caz referitor la o infracțiune de comercializare a băuturilor alcoolice, instanța

trebuie să rezerve Asistenței sociale și Autorității sectoriale de sănătate și supraveghere ocazia de a fi audiată.

(2) Procurorul poate să nu aducă acuzații pentru o infracțiune prevăzută în secțiunea 2 sau în secțiunile 4-6, cu excepția cazului în care partea vătămată raportează infracțiunea în vederea aducerii de acuzații sau dacă un interes public foarte important impune aducerea de acuzații. (476/2006)

Secțiunea 13. Răspunderea penală corporativă (637/2011)

Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică infracțiunilor comerciale, infracțiunilor de comercializare a băuturilor alcoolice, infracțiunilor de concurență neloială, spionajului comercial, utilizării abuzive a unui secret comercial, dării de mită într-o activitate comercială, dării de mită agravate într-o activitate comercială, luării de mită într-o activitate comercială și luării de mită în formă agravată, într-o activitate comercială.

Secțiunea 14. Dispoziție privind domeniul de aplicare (637/2011)

În aplicarea secțiunilor 7, 7(a), 8 și 8(a) ale prezentului Capitol, un arbitru național sau străin care exercită funcții în temeiul legislației naționale privind arbitrajul unui alt stat este asimilat unui arbitru.

Secțiunea 15. Dispoziție privind confiscarea (637/2011)

Un cadou sau un beneficiu care a fost primit în modul menționat anterior în secțiunile 8 și 8(a) sau valoarea acestuia este supusă confiscării de către stat de la făptuitor sau de la persoana în numele sau în beneficiul căreia făptuitorul a acționat. Prevederile Capitolului 10 se aplică în cazul confiscării altor bunuri.

CAPITOLUL 31 **Tâlhăria și șantajul**

Secțiunea 1. Tâlhăria (769/1990)

(1) O persoană care

(1) prin întrebuițarea sau amenințarea directă cu violența împotriva unei persoane, își însușește sau ia în folosință, fără acord, bunurile mobile ale altei persoane din posesia altei persoane, sau

(2) prin întrebuițarea sau amenințarea cu o asemenea violență, obligă o persoană să renunțe la un avantaj financiar la care făptuitorul sau persoana în numele căreia acționează nu are un drept legal,

este condamnată pentru tâlhărie la închisoare cel puțin patru luni și cel mult șase ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) În mod similar, o persoană care este prinsă în actul de însușire sau luare în folosință prevăzut la subsecțiunea 1(1) și care, întrebuițând violența sau amenințarea menționată în acesta, comite sau încearcă să comită infracțiunea

sau păstrează sau încearcă să păstreze proprietatea obținută în acest mod, este condamnată pentru tâlhărie sau tentativă de tâlhărie.

(4) În cazul în care fapta menționată în prezenta secțiune, ținând seama de semnificația minoră a violenței sau a amenințării sau a celorlalte circumstanțe legate de faptă, nu este gravă atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul poate să nu fie condamnat pentru tâlhărie, ci pentru celelalte infracțiuni pe care le conține fapta.

Secțiunea 2. Tâlhăria în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă, în cazul tâlhăriei

(1) sunt provocate în mod intenționat unei alte persoane răni corporale grave, o boală gravă sau o condiție care implică un pericol de moarte,

(2) infracțiunea este săvârșită într-un mod deosebit de brutal sau prin cruzimi,

(3) este utilizată o armă de foc sau o armă ascuțită sau un instrument letal similar;

(4) infracțiunea este îndreptată împotriva unei persoane care nu se poate proteja pe sine sau proprietatea sa din cauza muncii sau a unei sarcini care implică activitatea sa profesională sau poziția pe care o ocupă, iar tâlhăria este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru tâlhărie în formă agravată la închisoare de la doi ani la zece ani.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2(a). Pregătirea tâlhăriei în formă agravată (435/2013)

(1) O persoană care, în vederea săvârșirii unei infracțiuni prevăzute în secțiunea 2,

(1) deține în posesie o armă de foc sau o armă ascuțită sau un obiect sau instrument letal similar, care este deosebit de potrivit pentru a fi folosit ca instrument în faptă,

(2) obține informații specifice care sunt necesare pentru comiterea infracțiunii, sau

(3) convine cu o altă persoană sau pregătește un plan detaliat pentru comiterea infracțiunii,

este condamnată pentru pregătirea tâlhăriei, în formă agravată, la maximum trei ani de închisoare.

(2) În cazul în care pericolul comiterii infracțiunii a fost scăzut, din motive aleatorii de altfel sau dacă persoana a abandonat în mod voluntar pregătirea infracțiunii, a împiedicat continuarea sau a anulat în alt mod semnificația activității sale în pregătirea infracțiunii, subsecțiunea 1 nu se aplică.

Secțiunea 3. Șantajul (769/1990)

(1) O persoană care, printr-o amenințare, alta decât cea menționată în secțiunea 1, obligă o persoană să renunțe la un avantaj financiar la care

făptuitorul sau persoana în numele căreia acționează nu are un drept legal, este condamnată pentru șantaj la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Șantajul în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă, în cazul șantajului,

(1) este proferată o amenințare cu o infracțiune gravă care ar periclita viața sau sănătatea altei persoane sau ar cauza daune considerabile proprietății unei alte persoane,

(2) făptuitorul profită fără scrupule de neputința specială sau de starea de nesiguranță a unei alte persoane,

(3) avantajul financiar la care celălalt este forțat să renunțe este foarte valoros, sau

(4) sunt provocate pierderi deosebit de semnificative victimei infracțiunii, în considerarea circumstanțelor victimei,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat la închisoare de la patru luni la patru ani pentru șantaj în formă agravată.

(2) Tentativa se pedepsește.

CAPITOLUL 32

Infracțiunile de primire și spălare de bani (61/2003)

Secțiunea 1. Infracțiunea de primire de bunuri

O persoană care ascunde, achiziționează, ia în posesie sau transmite bunuri obținute de la o altă persoană prin furt, delapidare, tâlhărie, șantaj, fraudă, cămătărie sau mijloace de plată frauduloasă sau care gestionează în alt mod aceste bunuri este, cu excepția cazului în care fapta constituie spălare de bani, condamnată pentru infracțiunea de primire la amendă sau la închisoare de cel mult un an și șase luni. (61/2003)

Secțiunea 2. Infracțiunea de primire de bunuri, în formă agravată (769/1990)

În cazul în care obiectul infracțiunii de primire este un bun foarte valoros și infracțiunea de primire este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru o infracțiune de primire în formă agravată la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

Secțiunea 3. Infracțiunea profesională de primire de bunuri (769/1990)

În cazul în care gestionarea bunurilor obținute printr-o infracțiune, așa cum este reglementat anterior în prezentul Capitol, este extensivă și profesională, făptuitorul este condamnat pentru o infracțiune profesională de primire de bunuri la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult șase ani.

Secțiunea 4. Infracțiunea de neglijență în primirea de bunuri (61/2003)

O persoană care achiziționează, ia în posesie sau transferă bunurile dobândite printr-o infracțiune menționată în secțiunea 1 sau care gestionează în alt mod aceste bunuri, chiar dacă persoana respectivă are motive să creadă că bunurile au fost dobândite în modalitatea indicată, este condamnată, pentru infracțiunea de neglijență în primirea de bunuri, la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 5. Violarea interdicției de primire de bunuri (769/1990)

În cazul în care infracțiunea de primire de bunuri sau infracțiunea de neglijență în primirea de bunuri, atunci când este evaluată în ansamblu, cu respectarea valorii bunurilor sau a celorlalte circumstanțe referitoare la infracțiune, este considerată minoră, făptuitorul este condamnat pentru violarea interdicției de primire de bunuri la amendă.

Secțiunea 6. Spălarea de bani (191/2011)

(1) O persoană care

(1) primește, utilizează, convertește, transportă, transferă sau transmite sau deține bunuri dobândite printr-o infracțiune, încasări de pe urma infracțiunii sau bunurile care le înlocuiesc, pentru a obține beneficii pentru sine sau pentru altul sau pentru a ascunde sau masca originea unor astfel de încasări sau bunuri sau pentru a ajuta făptuitorul să evite consecințele juridice ale infracțiunii, sau

(2) ascunde sau maschează adevărata natură, origine, locație sau dispunere sau drepturile relevante la bunurile dobândite printr-o infracțiune, încasările de pe urma unei infracțiuni sau bunurile care le înlocuiesc sau asistă o altă persoană într-o astfel de ascundere sau obliterare, este condamnată pentru spălarea de bani la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

[Secțiunea 6 (a) a fost abrogată; 61/2003]

Secțiunea 7. Spălarea de bani în formă agravată (61/2003)

(1) Dacă, în cazul spălării de bani

(1) bunurile dobândite prin infracțiune sunt foarte valoroase, sau

(2) infracțiunea este comisă într-o manieră intenționată, în mod special, iar spălarea de bani este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru spălarea agravată de bani la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult șase ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 8. Conspirația în vederea săvârșirii spălării de bani în formă agravată (61/2003)

O persoană care convine cu o altă persoană săvârșirea unei infracțiuni de spălare de bani în formă agravată, care are ca obiect încasările din acordarea de mită, luarea de mită sau o evaziune fiscală în formă agravată, îndreptată spre impozitul menționat în Capitolul 29, secțiunea 9, subsecțiunea 1 (2) sau bunurile care înlocuiesc astfel de venituri, este condamnată pentru conspirație în vederea săvârșirii spălării de bani în formă agravată la amendă sau la maximum un an de închisoare.

Secțiunea 9. Spălarea de bani comisă prin neglijență (61/2003)

O persoană care prin neglijență gravă întreprinde acțiunile menționate în secțiunea 6 este condamnată pentru spălare de bani comisă prin neglijență la amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 10. Încălcarea interdicției de spălare de bani (61/2003)

În cazul în care fapta de spălare de bani sau de spălare de bani comisă prin neglijență, luând în considerare valoarea bunurilor sau celelalte circumstanțe referitoare la infracțiune, este considerată minoră atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru încălcarea interdicției de spălare de bani la amendă.

Secțiunea 11. Dispoziții restrictive (187/2012)

(1) O persoană care este complice în infracțiunea prin care a fost obținut bunul sau care a produs încasările (infracțiunea predicat) nu este condamnată pentru infracțiunea menționată în prezentul Capitol. Cu toate acestea, o persoană va fi condamnată pentru o infracțiune la care se face referire în secțiunea 7, dacă infracțiunea de spălare de bani, luând în considerare natura continuă și planificată a actelor, constituie partea cea mai importantă și mai condamnată din totalitatea infracțiunilor.

(2) Dispozițiile prezentului Capitol nu se aplică unei persoane care locuiește într-o casă comună cu făptuitorul și care a folosit sau a consumat bunurile obținute de făptuitor numai pentru nevoile obișnuite în locuința comună.

Secțiunea 12. Confiscarea (187/2012)

(1) Bunurile care au făcut obiectul unei infracțiuni prevăzute în secțiunile 6, 7 sau 9 vor fi supuse confiscării de către stat. Prevederile Capitolului 10, secțiunea 11, subsecțiunea 3 se aplică în cazul confiscării.

(2) Prevederile Capitolului 10 se aplică confiscării altor bunuri.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor subsecțiunii 1, în loc să fie supuse confiscării de către stat a bunurilor care constituie obiectul infracțiunii, se poate dispune ca acestea să fie folosite pentru compensarea sau despăgubirea persoanei vătămate prin infracțiunea predicat, în cazul în care natura bunului este

adecvată acestui scop și nu a fost plătită o altă compensație sau despăgubire, cu aplicarea, atunci când este cazul, a prevederilor Capitolului 10, secțiunea 2, subsecțiunea 3. Cu toate acestea, bunul este supus confiscării în cazul în care natura acestuia este nu este adecvată sau nu se poate dispune ca acesta să fie acordat în compensație sau restituit persoanei vătămate, datorită limitelor menționate în Capitolul 10, secțiunea 2, subsecțiunea 3. În acest caz, dispoziția Capitolului 10, secțiunea 11, subsecțiunea 2 se aplică în legătură cu dreptul persoanei vătămate de a primi o sumă comparabilă în scop de compensație sau despăgubire din fondurile de stat.

Secțiunea 13. Dreptul de punere sub acuzare (441/2011)

Procurorul poate să nu declanșeze urmărirea penală cu privire la infracțiunea de primire, cu excepția cazului în care partea vătămată raportează infracțiunea în vederea aducerii de acuzații sau un interes public de importanță ridicată impune aducerea de acuzații.

Secțiunea 14. Răspunderea penală corporativă (441/2011)

Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică în cazul infracțiunilor de primire, primire în formă agravată, al infracțiunii profesionale de primire, al spălării de bani, al spălării agravate de bani și al spălării neglijente de bani.

CAPITOLUL 33

Infracțiuni de fals

Secțiunea 1. Infracțiunea de fals (769/1990)

(1) O persoană care pregătește un document fals sau un alt element sau falsifică un asemenea document sau element pentru a fi folosit ca probă mincinoasă sau utilizează un obiect fals sau falsificat ca probă mincinoasă este condamnată pentru fals la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește. (514/2003)

Secțiunea 2. Infracțiunea de fals în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă, în cazul infracțiunii de fals

(1) elementul care face obiectul infracțiunii este un document de arhivă stocat de o autoritate sau un registru general păstrat de o autoritate și un astfel de document sau registru este important dintr-un punct de vedere general sau elementul are în alt mod o valoare probantă semnificativă, sau

(2) făptuitorul utilizează un echipament tehnic achiziționat în vederea comiterii infracțiunilor de fals sau acționează într-o altă manieră deosebit de metodică,

iar infracțiunea de fals este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru o infracțiune agravată de fals la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește. (514/2003)

Secțiunea 3. Infracțiunea minoră de fals (769/1990)

În cazul în care infracțiunea de fals, atunci când este evaluată în ansamblu, luând în considerare natura elementului sau celelalte circumstanțe referitoare la infracțiune, este considerată minoră, făptuitorul este condamnat pentru o infracțiune minoră de fals la amendă.

Secțiunea 4. Deținerea de materiale corespunzătoare infracțiunii de fals (514/2003)

O persoană care, în lipsa unui motiv acceptabil

(1) primește, achiziționează, transportă sau deține un mijloc de probă fals sau falsificat, sau

(2) pregătește, primește, achiziționează, vinde, transferă sau deține un element sau un dispozitiv care va fi suspectat în mod justificat că este utilizat în principal în comiterea infracțiunilor de fals,

este condamnată pentru deținerea de materiale corespunzătoare infracțiunii de fals la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 5. Falsificarea unui punct de reper (769/1990)

O persoană care, pentru a împiedica verificarea caracteristicilor relevante din punct de vedere juridic ale unui teren, stabilește un punct de reper fals sau distruge, modifică sau mută în mod nejustificat un reper care delimitează o limită, o linie sau o înălțime a apei sau un alt punct de reper similar, este condamnată pentru falsificarea unui punct de reper la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 6. Definiții (769/1990)

(1) În sensul prezentului Cod, elementul se referă la un document și copia acestuia, un marcaj, o ștampilă, o placă de înmatriculare, o înregistrare audio sau video, o înregistrare produsă de un dispozitiv de plotare, un calculator sau alt dispozitiv tehnic comparabil și o înregistrare care este adecvată pentru prelucrarea datelor, dacă este utilizată sau va fi utilizată ca mijloc de probă al unor drepturi, îndatoriri sau fapte relevante din punct de vedere juridic.

(2) Un element este fals dacă, atunci când este utilizat ca mijloc de probă, conduce la formarea unei concepții mincinoase a originii sale sau a identității persoanei care l-a emis.

(3) Un articol este falsificat atunci când conținutul acestuia a fost modificat ilegal în ceea ce privește un element care are o relevanță probatorie.

Secțiunea 7. Răspunderea penală corporativă (514/2003)

Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică în cazul infracțiunii de fals, infracțiunii agravate de fals și deținerii de materiale corespunzătoare infracțiunii de fals.

CAPITOLUL 34

Crearea unor situații de pericol (578/1995)

Secțiunea 1. Perturbarea infracțională (578/1995)

- (1) O persoană care
- (1) pornește un incendiu,
 - (2) explodează ceva, sau
 - (3) cauzează o inundație sau un alt dezastru natural,

astfel încât actul conduce la provocarea unui pericol general pentru viață sau sănătate sau la un pericol general sau la o privare economică foarte gravă, este condamnată pentru perturbare infracțională la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

(2) În mod similar, o persoană care distruge sau deteriorează proprietatea sau care intervine în mod ilegal în funcționarea canalelor de producție, furnizare sau de comunicare, astfel încât produce un pericol grav pentru alimentarea cu energie electrică, sănătatea publică, apărarea, administrarea legii sau pentru o altă funcție societală importantă corespunzătoare, este condamnată pentru perturbare infracțională.

- (3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2. Perturbarea infracțională a circulației (343/2000)

- (1) O persoană care
- (1) distruge, deteriorează sau modifică un vehicul sau o platformă fixă, echipamentele cu care sunt dotate acestea sau o rută de circulație, un semnal de control al circulației sau un alt aparat de circulație,
 - (2) oferă informații false privind circulația, sau
 - (3) întrebuințează sau amenință cu violența împotriva unei persoane într-un vehicul sau aeroport, pe o platformă fixă sau care efectuează activități de control al circulației,

astfel încât actul conduce la provocarea unui pericol general pentru viață sau sănătate în trafic sau pe o platformă fixă, iar fapta nu are o importanță minoră atunci când este evaluată în ansamblu, este condamnată pentru perturbarea infracțională a circulației la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

- (2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Perturbarea infracțională în formă agravată (578/1995)

(1) În cazul în care perturbarea infracțională sau perturbarea infracțională a circulației este săvârșită

(1) astfel încât este cauzat un pericol grav asupra vieții sau sănătății unui număr ridicat de persoane,

(2) astfel încât, datorită duratei lungi de timp sau a extinderii vaste a pericolului iminent sau a unui alt motiv, este cauzat un pericol foarte grav unei funcții societale importante, sau

(3) în timpul unui război sau al unei alte situații de urgență, iar infracțiunea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru perturbare infracțională agravată la închisoare de cel puțin doi ani și cel mult zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Punerea în pericol a sănătății (400/2002)

(1) O persoană care

(1) prin otrăvire sau într-o altă manieră comparabilă, face ca produsele alimentare sau alte substanțe destinate consumului uman sau utilizării să fie periculoase pentru sănătate sau păstrează aceste substanțe periculoase la dispoziția altor persoane,

(2) răspândește o boală periculoasă,

(3) manevrează o sursă de radiații care încalcă Legea privind radiațiile (592/1991),

(4) utilizează energie nucleară sau deșeuri nucleare sau acționează în utilizarea energiei nucleare încalcând Legea privind energia nucleară (990/1987),

(5) utilizează organisme modificate prin tehnologie genetică într-un mediu închis sau răspândește în mod intenționat organisme care au fost modificate prin intermediul tehnologiei genetice în mediul înconjurător, încalcând Legea privind tehnologia genetică (377/1995), (848/2004)

astfel încât actul conduce la provocarea unui pericol general pentru viață sau sănătate, este condamnată pentru punerea în pericol a sănătății la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Punerea în pericol a sănătății, în formă agravată (578/1995)

(1) În cazul în care punerea în pericol a sănătății este provocată astfel încât este cauzat un pericol grav asupra vieții sau sănătății unui număr ridicat de persoane, iar infracțiunea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru punerea în pericol a sănătății, în formă agravată la închisoare de la doi ani la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Infracțiunea cu dispozitive nucleare (578/1995)

(1) O persoană care importă, produce sau detonează un dispozitiv nuclear în Finlanda sau deține un astfel de dispozitiv este condamnată pentru o infracțiune cu dispozitive nucleare la închisoare de la doi ani la zece ani.

(2) În mod similar, o persoană care detonează un dispozitiv nuclear în Antarctica este condamnată pentru o infracțiune cu dispozitive nucleare. (29/1996)

(3) Tentativa se pedepsește. (29/1996)

Secțiunea 7. Punerea în pericol din neglijență (578/1995)

(1) O persoană care comite în mod intenționat sau din neglijență un act menționat în secțiunea 1, secțiunea 2 sau secțiunea 4 este condamnată, în cazul în care pericolul menționat în prevederea indicată rezultă din neglijența făptuitorului, pentru punerea în pericol din neglijență la amendă sau la maximum un an de închisoare.

(2) În mod similar, o persoană care comite din neglijență fapta prevăzută în secțiunea 6 este condamnată pentru punerea în pericol din neglijență (3) Se poate renunța la urmărirea penală sau la pedepsirea pentru punerea în pericol din neglijență prevăzută în subsecțiunea 1 în cazul în care făptuitorul, prin acțiune proprie, îndepărtează pericolul înainte ca daunele esențiale să fi fost cauzate de situația periculoasă.

Secțiunea 8. Punerea în pericol din neglijență gravă (578/1995)

În cazul în care punerea în pericol din neglijență este săvârșită astfel încât este cauzat un pericol grav asupra vieții sau sănătății unui număr ridicat de persoane, iar infracțiunea este agravată și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul este condamnat pentru punerea în pericol din neglijență gravă la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani.

Secțiunea 9. Pregătirea punerii în pericol (578/1995)

(1) O persoană care, în vederea săvârșirii unei infracțiuni prevăzute în secțiunile 1-5, deține o bombă, alți explozibili sau un instrument sau o substanță periculoasă este condamnată pentru pregătirea punerii în pericol la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

(2) În mod similar, o persoană care, în vederea săvârșirii unei infracțiuni cu dispozitive nucleare,

(1) achiziționează sau încearcă să achiziționeze sau deține sau încearcă să dețină substanțe necesare pentru producerea unui dispozitiv nuclear,

(2) achiziționează sau încearcă să achiziționeze, pregătește sau încearcă să pregătească sau deține sau încearcă să dețină instrumentele necesare pentru producerea unui dispozitiv nuclear, sau

(3) achiziționează formule sau planuri necesare pentru producerea unui dispozitiv nuclear,

este condamnată pentru pregătirea punerii în pericol. (724/2008)

Secțiunea 9(a). Punerea în pericol a sistemelor de prelucrare a datelor (368/2015)

O persoană care, pentru a împiedica sau a defecta prelucrarea datelor sau funcționarea sau securitatea unui sistem informatic sau a unui sistem de telecomunicații,

(1) importă, obține pentru utilizare, produce, vinde sau în alt mod răspândește sau pune la dispoziție

(a) un dispozitiv sau un program pentru calculator sau un set de instrucțiuni de programare concepute sau modificate pentru a pune în pericol sau a afecta prelucrarea datelor sau funcționarea unui sistem informatic sau a sistemelor de telecomunicații sau pentru a rupe sau a dezactiva securitatea tehnică a comunicațiilor electronice sau securitatea unui sistem informatic, sau

(b) parola unui sistem de informații, codul de acces sau o altă informație care aparține unei alte persoane, sau

(2) răspândește sau pune la dispoziție instrucțiuni pentru producerea unui program pentru calculator sau un set de instrucțiuni de programare la care se face referire în paragraful (1),

este, cu excepția cazului în care este prevăzută o pedeapsă la fel de severă sau mai severă pentru faptă în lege, condamnată pentru punerea în pericol a sistemelor de prelucrare a datelor la amendă sau la închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 9(b). Deținerea unui dispozitiv de punere în pericol a sistemelor de prelucrare a datelor (540/2007)

O persoană care, pentru a provoca impedimente sau deteriorări sistemelor de procesare a datelor sau funcționării securității unui sistem de date sau de comunicații, deține un dispozitiv, un program pentru calculator sau un set de instrucțiuni de programare menționate în secțiunea 9(a), paragraful 1(a) sau o parolă, un cod de acces sau orice altă informație corespunzătoare menționată în subparagraful (b), este condamnată pentru deținerea unui dispozitiv de punere în pericol a sistemelor de prelucrare a datelor la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 10. Raportarea falsă a unui pericol (578/1995)

O persoană care realizează o raportare falsă cu privire la o bombă, un incendiu, o primejdie pe mare, un accident major sau o altă primejdie sau un pericol asemănător, care conduce la luarea unor măsuri de salvare sau de siguranță sau la incitarea panicii, este condamnată pentru raportarea falsă a unui pericol la amendă sau la închisoare de cel mult un an.

Secțiunea 11. Deturnarea (17/2003)

(1) O persoană care, prin violență sau amenințarea cu violență sau în alt mod ilegal

(1) intervine în pilotarea unei aeronave, a unei nave comerciale pe mare, a unui vehicul de trafic feroviar în circulație sau a unui vehicul cu motor de tranzit în masă,

(2) preia controlul unei aeronave, al unei nave comerciale pe mare sau al unui vehicul de trafic feroviar în circulație, astfel încât siguranța zborului, siguranța transportului maritim sau siguranța traficului feroviar este pusă în pericol sau preia controlul unui vehicul cu motor de tranzit în masă astfel încât siguranța circulației este grav amenințată, sau

(3) preia controlul unei platforme fixe, este condamnată pentru deturnare la închisoare de cel puțin doi ani și cel mult zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) În cazul în care deturnarea menționată în subsecțiunea 1(1) sau 1(2) pune în pericol siguranța zborului, siguranța transportului maritim sau siguranța traficului feroviar în mod redus sau cauzează un pericol lipsit de gravitate siguranței circulației și infracțiunea, în considerarea naturii violenței sau a amenințării sau a naturii celorlalte mijloace ilegale folosite în săvârșirea faptei sau a altor circumstanțe legate de infracțiune, este de o importanță minoră și atunci când este evaluată în ansamblu, făptuitorul nu este condamnat pentru deturnare, ci pentru celelalte infracțiuni pe care fapta le constituie.

[Secțiunea 12 a fost abrogată; 833/2003]

Secțiunea 13. Răspunderea penală corporativă (833/2003)

Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică în cazul infracțiunii cu dispozitive nucleare, al pregătirii punerii în pericol prevăzute în secțiunea 9, subsecțiunea 2 și al punerii în pericol a sistemelor de prelucrare a datelor.

Secțiunea 14. Definiții (368/2015)

Prevederile Capitolului 38, secțiunea 13, subsecțiunea 1 privind definirea unui sistem informatic se aplică în mod similar secțiunilor 9(a) și 9(b) din prezentul Capitol.

CAPITOLUL 34(a)

Infracțiunile de terorism (17/2003)

Secțiunea 1. Infracțiunile săvârșite cu intenție teroristă (17/2003)

(1) O persoană care, cu intenție teroristă și într-o manieră care conduce la cauzarea unor daune grave unui stat sau unei organizații internaționale

(1) proferează o amenințare ilegală, o raportare falsă cu privire la un pericol, o invadare agravată a spațiilor publice menționată în Capitolul 24, secțiunea 4, subsecțiunea 2 sau infracțiunea de utilizare a energiei nucleare

menționată în Capitolul 44, secțiunea 10, este condamnată la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult trei ani, (1370/2007)

(2) comite în mod intenționat infracțiunea de punere în pericol, o infracțiune intenționată de explozie, o încălcare a dispozițiilor privind obiectele periculoase sau instigarea publică la o infracțiune menționată în Capitolul 17, secțiunea 1, este condamnată la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult patru ani, (1370/2007)

(3) comite un furt agravat sau un furt agravat pentru uz temporar îndreptat împotriva unui vehicul cu motor adecvat pentru transportul public sau transportul de mărfuri, sabotaj, sabotaj în circulație, punerea în pericol a sănătății, daune agravate pentru proprietate, infracțiuni agravate privind armele de foc sau infracțiunea de exportare a proviziilor corespunzătoare apărării, este condamnată la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult șase ani, (283/2012)

(4) violează o interdicție privind armele chimice, violează o interdicție privind armele biologice sau participă la poluarea agravată intenționată a mediului înconjurător săvârșită în modul descris în Capitolul 48, secțiunea 1, subsecțiunea 1(1), este condamnată la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult opt ani,

(5) comite violență corporală gravă, trafic agravat de ființe umane, luarea unui ostatic, sabotaj agravat, punerea în pericol agravată a sănătății, infracțiunea cu arme nucleare sau deturnarea este condamnată la închisoare de cel puțin doi și cel mult doisprezece ani, (1161/ 2005)

(6) comite infracțiunea de omor, este condamnată la închisoare de cel puțin patru și cel mult doisprezece ani, sau

(7) comite acte de omor calificat, este condamnată la închisoare de cel puțin opt ani sau detenție pe viață.

(2) O persoană care comite omor cu intenție teroristă este condamnată la detenție pe viață.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2. Pregătirea unei infracțiuni săvârșite cu intenție teroristă (17/2003)

O persoană care, în vederea săvârșirii unei infracțiuni menționate în secțiunea 1, subsecțiunile 1(2) - (7) sau subsecțiunea 2,

(1) convine cu o altă persoană sau pregătește un plan de săvârșire a unei astfel de infracțiuni,

(2) pregătește, menține în posesie, dobândește, transportă, utilizează sau oferă unei alte persoane un explozibil, o armă chimică sau biologică sau o armă cu toxine, o armă de foc sau un obiect sau o substanță periculoasă, sau

(3) achiziționează echipamente sau materiale în vederea pregătirii sau explozibil nuclear, o armă chimică sau biologică sau o armă cu toxine sau achiziționează formule sau diagrame pentru producerea acestora,

este condamnată pentru pregătirea unei infracțiuni săvârșite cu intenție teroristă la amendă sau la închisoare de cel mult trei ani.

Secțiunea 3. Coordonarea unui grup terorist (17/2003)

(1) O persoană care coordonează un grup terorist, a cărui activitate a implicat săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunea 1, subsecțiunile 1(2)-(7) sau secțiunea 1, subsecțiunea 2 sau o tentativă pedepsită la o astfel de infracțiune sau infracțiunea la care se face referire în secțiunea 2, este condamnată pentru coordonarea unui grup terorist la închisoare de cel puțin doi și cel mult doisprezece ani.

(2) O persoană care coordonează un grup terorist a cărui activitate a implicat doar săvârșirea infracțiunii menționate în secțiunea 1, subsecțiunea 1(1) este condamnată la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult șase ani.

(3) O persoană condamnată pentru coordonarea unui grup terorist este, de asemenea, condamnată pentru o infracțiune menționată în secțiunea 1 sau pentru o tentativă pedepsită la o astfel de infracțiune sau infracțiunea la care se face referire în secțiunea 2, pe care a săvârșit-o sau care a fost săvârșită în activitatea unui grup terorist sub îndrumarea sa.

Secțiunea 4. Promovarea activității unui grup terorist (832/2003)

(1) O persoană care, în scopul promovării sau știind că activitatea sa promovează activitatea criminală menționată în secțiunile 1 sau 2 a unui grup terorist

(1) aprovizionează sau urmărește să aprovizioneze un grup terorist cu explozibili, arme, muniții sau substanțe sau echipamente destinate preparării acestora sau cu alte obiecte sau materiale periculoase,

(2) obține sau urmărește să obțină sau oferă unui grup terorist locații sau alte facilități de care are nevoie sau mijloace de transport sau alte instrumente care sunt deosebit de importante din punctul de vedere al activității grupului,

(3) obține sau urmărește să obțină informații care, în cazul în care ar fi transmise unui grup terorist, ar conduce la provocarea unui prejudiciu grav statului sau unei organizații internaționale sau transmite, oferă sau dezvăluie aceste informații unui grup terorist,

(4) gestionează afacerile financiare care sunt importante pentru grupul terorist sau acordă consultanță financiară sau juridică deosebit de importantă pentru activitatea unui astfel de grup, sau

(5) săvârșește o infracțiune menționată în Capitolul 32, secțiunea 6 sau 7, este condamnată, cu excepția cazului în care infracțiunea este pedepsită în conformitate cu secțiunea 1 sau secțiunea 2 sau în cazul în care este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă în altă dispoziție legală pentru faptă, pentru promovarea activității unui grup terorist la închisoare de la patru luni la opt ani. (1370/2007)

(2) Dispozițiile anterioare din subsecțiunea 1, paragraful (4) cu privire la consultața juridică nu sunt aplicabile exercitării funcțiilor de avocat sau de reprezentant în legătură cu urmărirea penală sau procedurile judiciare privind infracțiunea sau executarea unei pedepse. (283/2012)

Secțiunea 4(a). Furnizarea de instruire în vederea comiterii unei infracțiuni de terorism (1370/2007)

O persoană care, în scopul promovării sau știind că activitatea sa promovează activitatea criminală menționată în secțiunile 1 sau 2, organizează, încearcă să organizeze sau furnizează instruire în prepararea sau utilizarea explozivilor, a armelor de foc sau a altor arme sau a substanțelor otrăvitoare sau nocive sau, într-o altă modalitate corespunzătoare, organizează, încercă să organizeze sau furnizează instruire este, cu excepția cazului în care infracțiunea este pedepsită în conformitate cu secțiunea 1 sau secțiunea 2 sau dacă nu este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă în altă dispoziție legală pentru faptă, condamnată pentru furnizarea de instruire în vederea comiterii unei infracțiuni de terorism la închisoare de cel puțin patru luni și cel mult opt ani.

Secțiunea 4(b). Instruirea în vederea comiterii unei infracțiuni de terorism (1068/2014)

O persoană care, în scopul săvârșirii unei infracțiuni menționate în secțiunea 1, subsecțiunea 1, paragrafele 2-7 sau subsecțiunea 2, primește o instruire în modul prevăzut în subsecțiunea 4(a) în prepararea sau utilizarea explozivilor, a armelor de foc sau a altor arme sau a substanțelor otrăvitoare sau nocive sau în utilizarea altor metode sau tehnici speciale, care au o semnificație similară cu acestea, cu excepția cazului în care infracțiunea se pedepsește în conformitate cu secțiunea 1 sau secțiunea 2, este condamnată pentru instruire în vederea comiterii unei infracțiuni de terorism la amendă sau la maximum trei ani de închisoare.

Secțiunea 4(c). Recrutarea în vederea săvârșirii unei infracțiuni de terorism (1068/2014)

O persoană care, cu scopul promovării sau știind că activitatea sa promovează activitatea criminală menționată în secțiunile 1 sau 2, stabilește sau organizează un grup terorist sau recrutează sau încearcă să recruteze persoane în cadrul unui grup terorist sau să comită, în alt mod, infracțiunile de terorism menționate în secțiunile indicate, cu excepția cazului în care infracțiunea este pedepsită în conformitate cu secțiunea 1 sau secțiunea 2 sau dacă nu este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă în altă dispoziție legală pentru faptă, va fi condamnată pentru recrutare în vederea săvârșirii unei infracțiuni de terorism la închisoare de la patru luni la opt ani.

Secțiunea 5. Finanțarea terorismului (17/2003)

(1) O persoană care, în mod direct sau indirect, furnizează sau colectează fonduri pentru a finanța sau știind că acestea finanțează

(1) luarea unui ostatic sau deturnarea,

(2) sabotajul, sabotajul agravat sau pregătirea unei infracțiuni generale de punere în pericol care este considerată o infracțiune menționată în Convenția internațională privind reprimarea atacurilor teroriste (Tratatele la care Finlanda este parte 60/2002),

(3) sabotajul, sabotajul circulației, sabotajul agravat sau pregătirea unei infracțiuni generale de punere în pericol care este considerată o infracțiune menționată în Convenția pentru combaterea actelor ilegale săvârșite împotriva siguranței aeronavelor civile (Tratatele la care Finlanda este parte 56 /1973), Protocolul privind pentru combaterea actelor ilegale săvârșite în aeroporturile care deservește aviația civilă (Seria de Tratatate 43/1998), Convenția pentru combaterea actelor ilegale săvârșite împotriva siguranței navigației maritime (Tratatele la care Finlanda este parte 11/1999) sau Protocolul privind combaterea faptelor ilegale împotriva siguranței platformelor fixe situate pe platoul continental (Tratatele la care Finlanda este parte 44/2000),

(4) o infracțiune cu explozibili nucleari, punerea în pericol a sănătății, punerea în pericol agravată a sănătății, o infracțiune de utilizare a energiei nucleare sau o altă infracțiune îndreptată împotriva unui material nuclear sau săvârșită prin utilizarea de materiale nucleare, considerată o infracțiune menționată în Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare (Tratatele la care Finlanda este parte 72/1989),

(5) omorul, omorul calificat, omorul cu circumstanțe atenuante, vătămarea corporală gravă, privarea de libertate, privarea de libertate în formă agravată, traficul de persoane în formă agravată, luarea unui ostatic sau tulburarea liniștii publice în formă agravată sau amenințarea cu o astfel de infracțiune, atunci când fapta este îndreptată împotriva unei persoane la care se face referire în Convenția privind prevenirea și sancționarea crimelor îndreptate împotriva persoanelor aflate sub protecție internațională, inclusiv a agenților diplomatici (Tratatele la care Finlanda este parte 63/1978), (1161/2005)

este condamnată pentru finanțarea terorismului la închisoare de la patru luni la opt ani.

(2) În mod similar, o persoană care, în mod direct sau indirect, furnizează sau colectează fonduri pentru a finanța sau știind că acestea sunt utilizate pentru finanțarea infracțiunilor prevăzute în secțiunile 1-4 sau secțiunile 4(a)-4 (c), este condamnată pentru finanțarea terorismului. (1068/2014)

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Dispozițiile anterioare din această secțiune nu se aplică în cazul în care infracțiunea este pedepsită ca o infracțiune reglementată în subsecțiunea 1, paragrafele (1) - (5) sau o tentativă la o astfel de infracțiune sau complicitate într-o astfel de infracțiune sau în conformitate cu secțiunile 1, 2 sau 4(c) sau dacă în altă parte din lege este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă pentru fapta în cauză. (1068/2014)

Secțiunea 5(a). Finanțarea unui grup terorist (1068/2014)

(1) O persoană care, în mod direct sau indirect, furnizează sau colectează fonduri pentru un grup terorist menționat în secțiunea 6, subsecțiunea 2, conștientă de natura grupului ca grup terorist, este condamnată pentru finanțarea unui grup terorist la amendă sau la închisoare de cel mult trei ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

(3) Dispozițiile anterioare din această secțiune nu se aplică în cazul în care infracțiunea este pedepsită în conformitate cu secțiunea 5 sau Capitolul 46, secțiunile 1-3 sau dacă este prevăzută o pedeapsă egală sau mai severă în altă dispoziție legală pentru faptă. (1068/2014)

Secțiunea 6. Definiții (17/2003)

(1) Un făptuitor are intenție teroristă dacă intenția acestuia este:

(1) să cauzeze o teamă serioasă în rândul populației,

(2) să forțeze în mod ilegal guvernul unui stat sau o altă autoritate sau o organizație internațională să efectueze, să permită sau să se abțină de la efectuarea oricărui fel de act,

(3) să răstoarne sau să amendeze în mod ilegal Constituția unui stat sau să destabilizeze în mod grav ordinea juridică a unui stat sau să cauzeze prejudicii însemnate economiei de stat sau structurilor sociale fundamentale ale statului, sau

(4) să provoace daune deosebit de importante pentru finanțe sau alte elemente fundamentale în structurile unei organizații internaționale.

(2) Un grup terorist se referă la un grup structurat de cel puțin trei persoane, stabilit într-o perioadă de timp și care acționează concertat pentru săvârșirea infracțiunilor menționate în secțiunea 1.

(3) O organizație internațională se referă la o organizație interguvernamentală sau la o organizație care, pe baza semnificației acesteia și a poziției recunoscute pe plan internațional, este comparabilă cu o organizație interguvernamentală.

Secțiunea 7. Dreptul de urmărire penală (17/2003)

Procurorul general decide cu privire la aducerea acuzațiilor pentru infracțiunile menționate în prezentul Capitol. Procedând astfel, Procurorul general desemnează și persoana care urmează să aducă acuzațiile.

Secțiunea 8. Răspunderea penală corporativă (17/2003)

(1) Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică infracțiunilor menționate în prezentul Capitol.

(2) Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică și tâlhăriei, tâlhăriei agravate, șantajului sau șantajului agravat comis pentru săvârșirea unei infracțiuni menționate în secțiunea 1 sau secțiunea 2, subsecțiunea 1(3) din prezentul Capitol, precum și infracțiunii de fals sau infracțiunii agravate de fals comise pentru săvârșirea infracțiunii menționate în secțiunea 1, subsecțiunea 1, paragrafele (2) -(7) sau subsecțiunea 2, secțiunea 2, subsecțiunea 1(3) sau secțiunea 4 sau 5 din acest Cod.

CAPITOLUL 35

Daune de natură penală (769/1990)

Secțiunea 1. Distrugerea cu consecințe penale

O persoană care distruge sau avariază bunuri aparținând altei persoane va fi condamnată pentru distrugere la plata unei amenzi sau la pedeapsa de maximum un an de închisoare.

Secțiunea 2. Distrugere cu consecințe penale, în formă agravată (368/2015)

(1) Dacă distrugerea cauzează

(1) pierderi economice importante,

(2) daune serioase victimei, în raport cu circumstanțele acesteia, sau

(3) daune importante unor bunuri care au o valoare specială culturală sau istorică,

iar fapta de distrugere este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul este pedepsit cu închisoarea de la patru luni la patru ani pentru fapta de distrugere cu consecințe penale, în formă agravată.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Distrugerea minoră (769/1990)

(1) Dacă, privită în ansamblul său, distrugerea este considerată minoră, luând în considerare implicațiile minime ale daunei sau alte circumstanțe relevante în raport cu infracțiunea, autorul va fi pedepsit pentru distrugere minoră cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3(a). Distrugerea de date

(1) Persoana care, cu scopul de a produce daune altei persoane, distruge, demolează, ascunde, deteriorează, alterează, face inutilizabile sau camuflează în mod ilegal date înregistrate pe suport informatic sau orice date dintr-un

sistem informatic, va fi pedepsită pentru fapta de distrugere minoră cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3(b). Distrugerea de date în formă agravată (368/2015)

(1) Dacă daunele produse datelor

(1) cauzează prejudicii serioase sau pierderi economice,

(2) sunt săvârșite în cadrul activității unui grup infracțional organizat, la care se face referire în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2,

(3) sunt săvârșite în cadrul unei activități care a afectat un număr ridicat de sisteme informatice prin utilizarea unui dispozitiv, a unui program computerizat sau a unui set de instrucțiuni de programare menționate în Capitolul 34, secțiunea 9(a), paragraful 1, subparagraful (a) sau printr-o parolă, cod de acces sau alte informații corespondente menționate în subparagraful (b), sau

(4) sunt direcționate împotriva unui sistem informatic, ale cărui daune pot pune în pericol surse de energie, sănătatea publică sau alte funcții importante într-o societate sau comparabile cu acestea,

iar fapta de distrugere de date este considerată a fi în formă agravată și când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi pedepsit pentru distrugere de date în formă agravată cu închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3(c). Distrugerea de date în formă minoră (368/2015)

Dacă daunele produse datelor, privite în ansamblul lor și ținând cont de importanța neînsemnată a pagubelor și de celelalte circumstanțe aferente infracțiunii, sunt considerate a fi minore, autorul va fi pedepsit cu amendă pentru distrugere de date în formă minoră.

Secțiunea 4. Proprietatea deținută în comun (769/1990)

Dispozițiile prezentului capitol se aplică și în cazul în care actul este direcționat împotriva unui bun proprietate comună, din care autorul infracțiunii deține o parte.

Secțiunea 5. Restricții în aplicare (769/1990)

Dispozițiile prezentului capitol nu sunt aplicabile dacă legea prevede o pedeapsă identică sau mai severă pentru infracțiune.

Secțiunea 6. Dreptul de punere sub acuzare (368/2015)

În cazul în care obiectul material al infracțiunii menționat în secțiunile 1, 3, 3(a) sau 3(c) este un bun proprietate privată, procurorul nu poate declanșa acțiunea penală decât dacă persoana vătămată depune plângere penală.

Secțiunea 7. Renunțarea la măsuri (368/2015)

Se poate renunța la sesizarea organelor competente, la urmărirea penală sau la aplicarea unei pedepse pentru distrugere, distrugerea datelor, distrugere minoră sau distrugerea minoră a datelor, dacă suspectul sau inculpatul a plătit daunele provocate prin fapta comisă și această compensație este considerată a fi o sancțiune suficientă.

Secțiunea 8. Răspunderea penală a persoanei juridice (368/2015)

Dispozițiile privind răspunderea penală corporativă se aplică și în cazul infracțiunilor de distrugere de date și distrugere de date în formă agravată.

Secțiunea 9. Definiții (368/2015)

(1) Dispozițiile cuprinse în Capitolul 38, secțiunea 13, subsecțiunea 1 privind definiția unui sistem informatic se aplică și secțiunilor 3(a) și 3 (b) din prezentul capitol.

(2) Dispozițiile cuprinse în Capitolul 38, secțiunea 13, subsecțiunea 2 privind definiția datelor se aplică și secțiunii 3(a) din prezentul capitol.

CAPITOLUL 36**Înșelăciunea și alte infracțiuni asociate
acesteia (769/1990)****Secțiunea 1. Înșelăciunea** (769/1990)

(1) Persoana care, cu scopul de a obține un folos patrimonial injust pentru sine sau pentru altul sau pentru a pricinui o pagubă altuia, induce în eroare sau profită de eroarea în care se află o persoană pentru a o determina să facă sau să nu facă ceva, producând pagube materiale persoanei înșelate sau altei persoane, de beneficiile căreia poate dispune persoana înșelată, va fi condamnată pentru înșelăciune și pedepsită cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult doi ani.

(2) De asemenea, persoana care, având același scop menționat în subsecțiunea 1, prin introducerea, alterarea, distrugerea sau ștergerea datelor sau prin intervenirea prin alte modalități în operațiunile unui sistem de date, falsifică rezultatele finale ale procesării datelor, cauzând astfel altuia prejudicii economice, va fi condamnată pentru înșelăciune.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2. Înșelăciunea în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă fapta de înșelăciune:

(1) implică urmărirea obținerii unor beneficii considerabile,

(2) cauzează pierderi considerabile,

(3) este săvârșită profitând de o încredere specială, bazată pe o poziție de încredere, sau

(4) este săvârșită profitând de o slăbiciune sau o poziție nesigură a altei persoane,
și, atunci când este evaluată în ansamblul ei, se apreciază că fapta este în formă agravată, autorul va fi condamnat pentru înșelăciune în formă agravată la închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Înșelăciunea în formă minoră (769/1990)

Dacă, atunci când este evaluată în ansamblul său, luând în considerare beneficiile urmărite, quantumul prejudiciului cauzat sau alte circumstanțe legate de faptă, aceasta este considerată de importanță minoră, autorul va fi pedepsit cu amendă pentru înșelăciune în formă minoră.

Secțiunea 4. Frauda în domeniul asigurărilor (769/1990)

Persoana care, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul despăgubirea injustă prin asigurare, incendiază un bun asigurat împotriva incendiilor va fi pedepsită pentru fraudă în domeniul asigurărilor cu amendă sau maximum un an de închisoare, cu excepția cazului în care, cu scopul de a obține despăgubiri de la asigurator, persoana respectivă se face vinovată de înșelătorie sau tentativă de înșelătorie îndreptată împotriva aceluiași bun.

Secțiunea 5. Gestiunea frauduloasă (769/1990)

Dacă persoana, cu ocazia administrării sarcinilor financiare, juridice sau de altă natură face uz în mod necuvenit de poziția sa de încredere, în sensul că:

(1) întreprinde acțiuni pe care nu are dreptul să le întreprindă, sau

(2) își neglijează îndatoririle în tot sau în parte,

cauzând astfel prejudicii persoanei ale cărei afaceri le administrează, va fi pedepsită pentru gestiune frauduloasă cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 6. Cămătăria (845/2009)

(1) Persoana care, profitând de starea de nevoie, poziția de dependență, lipsa de cunoștințe a celeilalte părți în legătură cu un contract sau o altă tranzacție, obține pentru sine sau pentru altul beneficii economice vădit disproporționate cu remunerația, va fi condamnată pentru cămătărie la amendă sau la închisoare pentru cel mult doi ani.

(2) Persoana care, atunci când acordă un credit, ia sau solicită, pentru sine sau pentru altul, dobândă sau un alt beneficiu pecuniar vădit disproporționat față de contraprestația sa, luând în considerare:

(1) quantumul creditului, perioada de împrumut și ceilalți termeni ai înțelegerii părților,

(2) riscul de creditare pe care îl prezintă creditul acordat,

(3) cheltuielile suportate de creditor în cadrul procedurii de acordare a creditului,

- (4) cheltuielile obișnuite suportate prin finanțarea creditului,
 - (5) cheltuielile obișnuite ale serviciilor de acordare a creditului,
- va fi condamnată pentru cămătărie.

Secțiunea 7. Cămătăria în formă agravată (769/1990)

În cazul în care fapta de cămătărie:

- (1) implică urmărirea unor beneficii considerabile,
 - (2) cauzează prejudicii considerabile,
 - (3) implică profitarea de către autor, într-un mod lipsit de scrupule, de o anumită slăbiciune sau lipsă de protecție a unei alte persoane,
 - (4) este săvârșită într-o manieră deosebit de metodică,
- și, atunci când este evaluată în ansamblul ei, ea este considerată în formă agravată, vinovatul va fi pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru cămătărie în formă agravată.

Secțiunea 8. Dreptul de punere sub acuzare (769/1990)

(1) Procurorul nu poate declanșa acțiunea penală pentru fraudă minoră și gestiune frauduloasă decât dacă persoana vătămată a depus plângere în acest scop (441/2011).

(2) Cu toate acestea, nu este necesară depunerea unei plângeri penale pentru începerea acțiunii penale pentru infracțiunea de gestiune frauduloasă dacă există în cauză un interes public special, dacă gestionarea afacerilor se face în baza unui ordin emis de o autoritate, dacă fapta a fost săvârșită de un avocat sau de o persoană a cărei activitate este supusă unei supravegheri publice sau care ocupă o poziție comparabilă sau dacă fapta este direcționată împotriva unei corporații, fundații sau altei persoane juridice supuse controlului public și vizează acele operații supuse controlului public (317/1994).

Secțiunea 9. Răspunderea penală a persoanei juridice (514/2003)

Dispozițiile referitoare la răspunderea penală a persoanei juridice se aplică în cazul faptei de înșelăciune menționate în secțiunea 1, subsecțiunea 2 a prezentului capitol și al faptei de înșelăciune în formă agravată, când aceasta este săvârșită în maniera menționată în secțiunea 1, subsecțiunea 2.

CAPITOLUL 37

Infracțiuni privitoare la mijloacele de plată (769/1990)

Secțiunea 1. Contrafacerea de valori (369/2001)

(1) Persoana care produce bani falși sau falsifică valori ca să țină locul unor mijloace legale de plată sau, în acest scop, importă, exportă, obține, primește, transportă sau transmite orice valori pe care le cunoaște ca fiind false sau le falsifică va fi pedepsită pentru contrafacere de valori cu închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 2. Contrafacerea de valori în formă agravată (769/1990)

(1) În cazul în care contrafacerea de valori:

(1) presupune un quantum sau o valoare nominală considerabilă a valorilor false sau falsificate, sau

(2) este săvârșită într-o manieră deosebit de metodică, și fapta este considerată ca fiind în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul ei, vinovatul va fi pedepsit pentru contrafacere de valori în formă agravată cu închisoare de la patru luni la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Contrafacerea de valori în formă minoră (769/1990)

(1) Dacă atunci când este evaluată în ansamblul său, luând în considerare quantumul sau valoarea nominală a banilor falși sau falsificați, beneficiile urmărite, quantumul prejudiciului cauzat sau alte circumstanțe legate de faptă, aceasta este considerată minoră, autorul va fi pedepsit pentru contrafacere de valori în formă minoră cu amendă sau cu închisoare pentru maximum doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Actele pregătitoare pentru contrafacerea de valori (369/2001)

Persoana care, cu scopul de a contraface valori, produce, importă, deține, obține sau primește instrumente, materiale, registre sau aplicații corespunzătoare pentru falsificarea de titluri sau valori va fi pedepsită pentru acte pregătitoare pentru contrafacerea de valori cu amendă sau cu închisoare pentru maximum un an.

Secțiunea 5. Uzul de valori contrafăcute (769/1990)

(1) Persoana care, în urma primirii de bani falși sau falsificării de valori, ca să țină loc de mijloace legale de plată, le transmite pentru a fi puse în uz, chiar dacă știe că banii sunt falși sau falsificați, va fi pedepsită pentru uz de valori contrafăcute cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Posesia de valori contrafăcute (769/1990)

Persoana care, cu bună știință, posedă valori false sau falsificate va fi pedepsită pentru posesie de valori contrafăcute cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare.

Secțiunea 7. Punerea în circulație de bani falși (769/1990)

Persoana care obține sau produce pentru distribuția publică sau care distribuie public o formă, o marcă sau o imagine care pot fi confundate cu mijloacele legale de plată va fi condamnată pentru punerea în circulație de bani falși cu amendă sau cu maximum un an de închisoare.

Secțiunea 8. Fraudarea mijloacelor de plată (769/1990)

(1) Persoana care, cu scopul de a obține beneficii materiale injuste pentru sine sau pentru altul:

(1) folosește un mijloc de plată fără a avea permisiunea proprietarului de drept, depășind limitele unei asemenea permisiuni sau acționând în orice alt fel, fără a avea un drept legal, sau

(2) transferă mijloace de plată sau formulare de plată către altul pentru a fi folosite ilegal,

va fi condamnată pentru fraudarea mijloacelor de plată cu amendă sau cu închisoare pentru maximum doi ani (602/1997).

(2) De asemenea, persoana care extrage bani din propriul cont, depășind limitele maxime ale creditului, folosind în mod abuziv un mijloc de plată menționat în subsecțiunea 1, producând astfel prejudicii economice altuia, va fi condamnată pentru fraudarea mijloacelor de plată, cu excepția cazului în care, în momentul utilizării respectivelor mijloace de plată, persoana în cauză a avut intenția de a compensa fără întârziere pierderea astfel cauzată.

Secțiunea 9. Fraudarea mijloacelor de plată în formă agravată (769/1990)

(1) Dacă fraudarea mijloacelor de plată:

(1) creează prejudicii considerabile, sau

(2) a presupus că autorul, în vederea săvârșirii infracțiunii, a folosit formulare de plată prin care au fost realizate mijloacele de plată folosite pentru comiterea faptei sau dacă infracțiunea a fost comisă într-o manieră deosebit de metodică,

iar atunci când este evaluată în ansamblul său, fapta de fraudare a mijloacelor de plată este considerată în formă agravată, autorul va fi condamnat pentru fraudarea mijloacelor de plată în formă agravată la închisoare de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 10. Fraudarea minoră a mijloacelor de plată (769/1990)

Atunci când, fiind evaluată în ansamblul său, luând în considerare cuantumul foloaselor materiale urmărite, cuantumul prejudiciului cauzat și alte circumstanțe aferente faptei, aceasta este considerată minoră, autorul va fi pedepsit cu amendă pentru fraudarea minoră a mijloacelor de plată.

Secțiunea 11. Acte pregătitoare pentru fraudarea mijloacelor de plată (514/2003)

Persoana care, în vederea săvârșirii infracțiunii de fraudare a mijloacelor de plată:

(1) pregătește, importă, obține, primește sau posedă formulare de plată, sau

(2) pregătește, importă, obține, primește, posedă, vinde sau transferă instrumente sau materiale pentru pregătirea falsificării mijloacelor de plată

sau un document, program, instrument sau materiale în vederea exercitării unor operațiuni de plată prin rețele de telecomunicații,

va fi condamnată pentru acte pregătitoare pentru fraudarea mijloacelor de plată cu amendă sau cu maximum un an de închisoare.

Secțiunea 12. Definiții (602/1997)

(1) În cadrul acestui capitol:

(1) noțiunea de valori cuprinde bancnote și monede care reprezintă mijloace legale de plată în Finlanda sau în altă țară,

(2) noțiunea de mijloace de plată cuprinde carduri bancare, carduri de debit, carduri de credit, cecuri sau alte instrumente sau alte instrumente sau obiecte care pot fi utilizate pentru retragerea de bani, plăți sau transferuri contabile sau a căror utilizare este esențială acestui scop, și

(3) formular de plată se referă la formulare tipărite care nu sunt în liberă circulație, care pot fi completate pentru a constitui mijloace de plată, precum și la carduri simple sau în alb care sunt menite pentru producerea acestor mijloace de plată.

(2) Dispozițiile prezentului capitol privitoare la mijloace de plată se aplică și registrelor de conturi și certificatelor de depozit emise în schimbul efectuării unei depuneri de către o instituție bancară care este supusă controlului public.

(3) Dispozițiile prezentului capitol referitoare la bani se aplică și bancnotelor și monedelor, înainte ca acestea să fie puse în circulație (298/2000).

[Secțiunea 13 a fost abrogată; 875/2001]

Secțiunea 14. Răspunderea penală corporativă (514/2013)

Dispozițiile referitoare la răspunderea penală corporativă se aplică și pentru contrafacerea de valori, contrafacerea calificată de valori, contrafacerea minoră de valori, actele pregătitoare pentru contrafacerea de valori, uzul de valori contrafăcute, fraudarea mijloacelor de plată, fraudarea calificată a mijloacelor de plată și actele pregătitoare pentru fraudarea mijloacelor de plată.

CAPITOLUL 38

Infrațiuni privitoare la date și comunicații (578/1995)

Secțiunea 1. Infrațiunea de violare a secretului (578/1995)

Persoana care încalcă o obligație de confidențialitate existentă în baza unei norme, a unui decret sau a unui ordin emis în mod special de către o autoritate în baza unei legi:

(1) prin divulgarea unor informații secrete pe care persoana le-a aflat în virtutea poziției sale sau a sarcinilor de serviciu, sau

(2) prin utilizarea unei astfel de informații secrete pentru a obține pentru sine sau pentru altul beneficii injuste va fi condamnată pentru infrațiunea

de violare a secretului la plata unei amenzi sau la închisoare pentru cel mult un an, cu excepția cazului în care fapta este pedepsită în conformitate cu Capitolul 40, secțiunea 5.

Secțiunea 2. Violarea secretului (578/1995)

(1) Dacă, atunci când este evaluată în ansamblu, luând în considerare aspectele privind protecția intimității și confidențialității, precum și alte circumstanțe relevante, fapta este considerată minoră, autorul va fi condamnat pentru violarea secretului la pedeapsa cu amendă.

(2) Persoana care încalcă obligația de confidențialitate menționată la secțiunea 1, în condițiile în care legea prevede în mod specific ca o astfel de faptă să fie pedepsită ca o violare a secretului, va fi condamnată pentru infracțiunea de violare a secretului.

Secțiunea 3. Interceptarea mesajelor (368/2015)

(1) Persoana care, în mod ilicit,

(1) deschide corespondența sau alte comunicări sigilate prin piraterie, obținând astfel informații cu privire la conținutul mesajelor electronice sau înregistrate tehnic pentru protecție externă, sau

(2) obține informații cu privire la conținutul convorbirilor telefonice, telegramelor, mesajelor prin text, imagini sau date, precum și al altor telemesaje comparabile, transmise prin telecomunicații sau printr-un sistem informațional sau cu privire la transmisia sau recepția unui astfel de mesaj, va fi condamnată pentru interceptarea mesajelor la pedeapsa cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 4. Interceptarea de mesaje în formă agravată (578/1995)

(1) Dacă prin interceptarea mesajelor:

(1) autorul săvârșește infracțiunea profitând de poziția sa din cadrul unei companii de servicii de telecomunicații, după cum este menționat în Legea pentru protecția mesajelor electronice (516/2004) sau de poziția sa specială de încredere, sau

(2) autorul săvârșește infracțiunea prin utilizarea unui program de calculator sau a unui instrument tehnic special proiectat sau modificat în acest scop sau acționând într-un alt mod, deosebit de metodic, sau

(3) mesajul care face obiectul infracțiunii are un conținut confidențial special sau fapta constituie o încălcare gravă a protecției vieții private, și fapta de interceptare a mesajelor este considerată agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru interceptare de mesaje în formă agravată la maximum trei ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Perturbarea comunicațiilor (578/1995)

(1) Persoana care manipulează activitatea unui instrument folosit în traficul poștal, de radio sau de telecomunicații, prin transmiterea intenționată a unor mesaje de perturbare a canalelor de radio sau de telecomunicații sau care, într-o manieră comparabilă, împiedică sau perturbă în mod ilicit traficul poștal, de radio sau de telecomunicații, va fi condamnată pentru perturbarea comunicațiilor la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește. (540/2007)

Secțiunea 6. Perturbarea comunicațiilor în formă agravată (578/1995)

(1) Dacă prin perturbarea comunicațiilor:

(1) autorul săvârșește infracțiunea profitând de poziția sa în cadrul unei instituții menționate în Legea telecomunicațiilor, în cadrul unui operator de cablu precizat în Legea transmisiilor prin cablu (307/1987) sau în cadrul unei instituții publice de radiodifuziune sau de poziția sa specială de încredere,

(2) infracțiunea împiedică sau perturbă transmisiunile radio sau semnalele de alarmă ori alte asemenea telecomunicații sau transmisiuni radio realizate pentru a proteja viața umană,

(3) infracțiunea este comisă ca parte a unei activități care a afectat în mod semnificativ sisteme de informații prin utilizarea unui instrument, a unui calculator, a unui program sau a unui set de instrucțiuni de programare, după cum este menționat în Capitolul 34, secțiunea 9(a), paragraful 1, subparagraful (a) sau printr-o parolă, un cod de acces sau alte informații corespondente menționate în subparagraful b (368/2015), sau

(4) infracțiunea este comisă ca parte a unui grup infracțional organizat menționat în Capitolul 6, secțiunea (5), paragraful 2 (564/2015),

(5) infracțiunea cauzează impedimente serioase sau prejudicii economice (368/2015),

(6) infracțiunea este direcționată împotriva unui instrument sau unui sistem de informații sau comunicații ale căror pagube pot pune în pericol alimentarea cu energie, sistemul de sănătate, securitatea națională, administrarea justiției și alte funcții importante pentru societate și comparabile cu acestea (368/2015)

și fapta de perturbare a comunicațiilor este considerată faptă în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul ei, autorul va fi pedepsit pentru perturbarea comunicațiilor în formă agravată cu închisoare de la patru luni la cinci ani (368/2015).

(2) Tentativa se pedepsește (540/2007).

(Legea transmisiilor prin cablu a fost abrogată de Legea televiziunii și radioului 744/1998).

Secțiunea 7. Perturbarea minoră a comunicațiilor (578/1995)

(1) Dacă fapta de perturbare a comunicațiilor, atunci când este evaluată în ansamblul ei, luând în considerare natura și amploarea sa, precum și circumstanțele aferente faptei, este considerată minoră, autorul va fi pedepsit cu amendă pentru perturbarea minoră a comunicațiilor.

(2) Tentativa se pedepsește (540/2007).

Secțiunea 7(a). Perturbarea unui sistem de informații (368/2015)

(1) Persoana care, cu scopul de a provoca daune sau prejudicii economice altuia, împiedică în mod ilicit operarea unui sistem de informații sau creează perturbări semnificative prin introducerea, transferarea, prejudicierea, modificarea sau ștergerea datelor sau printr-o metodă comparabilă, va fi condamnată pentru perturbarea unui sistem de informații la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 7(b). Perturbarea unui sistem de informații în formă agravată (368/2015)

(1) Dacă prin perturbarea unui sistem de informații:

(1) sunt cauzate daune sau prejudicii economice semnificative, sau

(2) infracțiunea este săvârșită într-o manieră deosebit de metodică, sau

(3) infracțiunea este comisă ca parte a unei activități care are a afectat semnificativ sisteme de informații prin utilizarea unui instrument, a unui computer, a unui program sau a unui set de instrucțiuni de programare, după cum acestea sunt menționate în Capitolul 34, secțiunea 9(a), paragraful 1, subparagraful (a) sau printr-o parolă, cod de acces sau alte informații corespondente precizate în subparagraful (b),

(4) infracțiunea este săvârșită ca parte a unui grup infracțional organizat, precum cel menționat în Capitolul 6, secțiunea 5, paragraful 2 (564/2015),

(5) infracțiunea este direcționată împotriva unui sistem de informații sau comunicații ale cărui pagube pot pune în pericol alimentarea cu energie, sistemul de sănătate, siguranța națională, administrarea justiției și alte funcții importante pentru societate și comparabile cu acestea,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, atunci autorul va fi condamnat pentru perturbarea unui sistem de informații în formă agravată la închisoare de la patru luni la cinci ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 8. Accesarea ilegală a unui calculator (368/2015)

(1) O persoană care folosește un cod de acces care nu îi aparține în mod licit sau care, prin spargerea unei protecții, pătrunde în mod ilegal într-un sistem informatic prin care sunt procesate, stocate sau transmise electronic

sau într-un mod tehnic corespondent date și alte informații sau într-o parte dintr-un asemenea sistem, care este protejată separat, va fi condamnată pentru acces ilegal într-un computer la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru maximum doi ani.

(2) De asemenea, dacă o persoană care, fără să pătrundă în mod ilicit într-un sistem informatic sau într-o parte a acestuia,

(1) prin folosirea unui instrument tehnic special, sau

(2) prin ocolirea sistemului de protecție printr-o metodă tehnică, prin utilizarea unei vulnerabilități din sistemul de informații sau prin alte mijloace evident frauduloase,

obține în mod ilicit date sau informații cuprinse într-un sistem informatic menționat în subsecțiunea 1, va fi condamnată pentru acces ilegal la un computer.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Această secțiune se aplică numai faptelor pentru care legea nu prevede o pedeapsă cel puțin egală sau mai severă.

Secțiunea 8(a). Accesarea ilegală a unui calculator, în formă agravată (3680/2015)

(1) Dacă fapta de accesare ilegală a unui calculator este comisă

(1) ca parte a unui grup infracțional organizat menționat în capitolul 6, secțiunea 5, paragraful 2 (564/2015),

(2) într-o manieră deosebit de metodică,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru accesarea ilegală a unui calculator, în formă agravată, la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru maximum 3 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 8(b). Infracțiunea privind sisteme pentru accesarea serviciilor protejate (919/2014)

Persoana care, încălcând interdicția stabilită în secțiunea 269, subsecțiunea 2 din Codul societății informaționale (917/2014), în scopuri comerciale sau pentru ca fapta să conducă la daune și pierderi considerabile pentru un furnizor de servicii protejate, produce, importă, oferă spre vânzare, închiriază sau distribuie un sistem pentru accesarea serviciilor protejate sau promovează, instalează sau întreține un astfel de sistem, va fi condamnată pentru infracțiunea privind sisteme pentru accesarea serviciilor protejate la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru maximum un an, cu excepția cazului în care în cuprinsul legii este prevăzută, pentru aceeași faptă, o pedeapsă mai severă sau la fel de severă ca cea ante-menționată.

Secțiunea 9. Infracțiune privitoare la protecția datelor (525/1999)

Persoana care, cu intenție sau din neglijență:

(1) procesează date cu caracter personal, încălcând dispozițiile Legii datelor cu caracter personal (523/1999) privitoare la exclusivitatea scopului, la cerințele preliminare pentru procesare, la necesitatea și integritatea datelor, la date sensibile, la coduri de identificare sau la procesarea datelor cu caracter personal pentru scopuri specifice ori încalcă dispoziții specifice privitoare la procesarea datelor cu caracter personal, (480/2001)

(2) prin oferirea de informații false sau înșelătoare împiedică sau încearcă să împiedice persoana vizată să își exercite dreptul de control, sau

(3) transmite date cu caracter personal către state din afara Uniunii Europene sau din afara Spațiului Economic European, încălcând dispozițiile Capitolului 5 din Legea datelor cu caracter personal,

încălând astfel dreptul la viață privată al persoanei vizate sau cauzând persoanei prejudicii și inconveniente semnificative, va fi condamnată la plata unei amenzi sau la închisoare de până la un an pentru încălcarea obligațiilor de protecție a datelor.

Secțiunea 9(a). Furtul de identitate (368/2015)

(1) Persoana care, cu scopul de a induce în eroare o terță persoană, folosește în mod ilicit informații personale, coduri de acces sau alte date de identificare corespondente ale altuia și cauzează astfel prejudicii economice sau inconveniente semnificative persoanei căreia îi aparțin de drept datele respective, va fi condamnată pentru furt de identitate la pedeapsa cu amendă.

Secțiunea 10. Dreptul de a depune plângere penală (411/2011)

(1) Dacă obiectul unei infracțiuni privind secretul sau violarea secretului constă în informații legate de circumstanțe personale sau financiare sau de afacerile unei persoane fizice, procurorul nu poate începe acțiunea penală în lipsa plângerii penale formulate de către persoana vătămată, decât dacă autorul săvârșește fapta în cadrul serviciului poștal public sau în cadrul unei instituții de telecomunicații sau dacă în cauză există un interes public special care reclamă declanșarea acțiunii penale.

(2) Procurorul nu poate declanșa din oficiu acțiunea penală pentru infracțiunile de interceptare de mesaje, interceptare de mesaje în formă agravată, perturbarea unui sistem informatic, accesul ilegal într-un calculator sau pentru infracțiunea privind utilizarea unui instrument ilicit pentru accesarea serviciilor protejate, decât dacă persoana vătămată depune plângere sau dacă autorul săvârșește fapta în cadrul serviciului poștal public sau în cadrul unei instituții de telecomunicații sau dacă în cauză există un interes public special care reclamă declanșarea acțiunii penale (540/2007).

(3) Procurorul are obligația de a asculta opinia Oficiului pentru Protecția Datelor înainte de a declanșa, din oficiu, acțiunea penală pentru infracțiunea

privind secretul, violarea secretului, interceptarea de mesaje, interceptarea de mesaje în formă agravată sau accesul ilegal într-un calculator, în care obiectul infracțiunii constă în fișiere care cuprind date personale sau în cazul infracțiunii privind protecția datelor. În astfel de cazuri, instanța de judecată trebuie să dea reprezentantului Oficiului pentru Protecția Datelor posibilitatea de a fi audiat.

(4) Procurorul nu poate declanșa acțiunea penală pentru infracțiunea de furt de identitate decât dacă persoana vătămată depune plângere penală (368/2015).

Secțiunea 11. Confiscarea (368/2015)

Sistemele pentru accesarea serviciilor protejate menționate în secțiunea 8(b) vor face obiectul confiscării de către stat.

Secțiunea 12. Răspunderea penală a persoanei juridice (540/2007)

Dispozițiile referitoare la răspunderea penală a persoanei juridice sunt aplicabile infracțiunilor de interceptare a mesajelor, interceptare calificată a mesajelor, perturbarea comunicațiilor, perturbarea calificată a comunicațiilor, accesul ilicit într-un computer, accesul ilicit calificat într-un computer, perturbarea unui sistem informatic și perturbarea agravată a unui sistem informatic.

Secțiunea 13. Definiții (368/2015)

(1) În aplicarea secțiunilor 2, 6, 7(a), 7(b) și 8, „sistem de informații” se referă și la următoarele, după cum acestea sunt menționate în articolul 2(a) din Directiva 2013/40/EU a Parlamentului European cu privire la atacuri împotriva sistemelor informatice, care înlocuiește Decizia-cadru a Consiliului 2005/222/JH (în continuare Directiva privitoare la atacuri împotriva rețelelor informatice):

(1) un dispozitiv sau un grup de dispozitive interconectate, dintre care cel puțin unul a fost programat pentru procesarea automată a datelor, și

(2) date stocate, procesate, recuperate sau transmise de un dispozitiv sau un grup de dispozitive cu scopul de a fi operate, utilizate, protejate sau păstrate.

(2) În aplicarea secțiunii 3, 7(a) și 8, „date” se referă și la următoarele, după cum acestea sunt menționate în articolul 2(a) din Directiva 2013/40/EU privitoare la atacuri împotriva rețelelor informatice:

(1) reprezentarea unor fapte, informații sau concepte într-o formă potrivită pentru procesarea lor într-un sistem de informații, și

(2) un program adecvat care, dacă este folosit, determină un sistem informatic să îndeplinească o anumită funcție.

CAPITOLUL 39

Infrațiuni ale debitorului (769/1990)

Secțiunea 1. Bancruta (61/2003)

Debitorul care:

- (1) distruge bunuri din proprietatea sa,
 - (2) oferă sau donează bunuri proprietatea sa fără un motiv întemeiat,
 - (3) transferă bunuri proprietatea sa în străinătate pentru ca acestea să nu fie accesibile creditorilor, sau
 - (4) își mărește pasivul fără a avea o bază în acest sens,
- și aceste fapte conduc la starea de insolvență a autorului sau agravează starea de insolvență deja existentă a acestuia, va fi condamnat pentru bancrută la pedeapsa cu amendă sau la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult doi ani.

Secțiunea 1(a). Bancruta în formă agravată (317/1994)

Dacă prin bancruta debitorului:

- (1) sunt urmărite beneficii materiale semnificative,
 - (2) sunt produse prejudicii substanțiale creditorului, sau
 - (3) infracțiunea este comisă într-o modalitate deosebit de metodică,
- și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, atunci autorul va fi condamnat pentru bancrută în formă agravată la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 2. Frauda comisă de debitor (769/1990)

(1) Debitorul care, cu scopul de a obține beneficii materiale ilicite, pentru sine sau pentru altul, în cadrul falimentului, impunerii, ajustării datoriilor sau procedurilor de restructurare (610/1993)

- (1) își ascunde proprietatea,
 - (2) declară o obligație ce este total sau parțial falsă sau se bazează pe o tranzacție fictivă își raportează în fals răspunderile în tot sau în parte, ori bazându-le pe o tranzacție fictivă,
 - (3) oferă informații false sau înșelătoare cu privire la o circumstanță care are mare importanță pentru creditorii, sau
 - (4) omite să raporteze o obligație de plată,
- va fi condamnat pentru fraudă la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult doi ani. (54/1993)

(2) Dacă debitorul rectifică informațiile înșelătoare sau previne în alt mod producerea efectelor faptei sale asupra procedurilor derulate, înainte de a atesta în mod formal corectitudinea inventarului bunurilor sale corectitudinea bunurilor sale sau înainte ca informațiile înșelătoare să producă efecte asupra procedurilor derulate, fapta nu va fi încadrată drept fraudă comisă de debitor.

Secțiunea 3. Frauda în formă agravată comisă de debitor (769/1990)

Dacă prin fraudă debitorului:

(1) sunt urmărite beneficii materiale considerabile, sau

(2) debitorul atestă în fața curții cu privire la corectitudinea informațiilor false sau înșelătoare,

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru fraudă în formă agravată comisă de debitor la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 4. Înșelăciunea comisă de debitor (769/1990)

Dacă debitorul, fără să urmărească obținerea de beneficii materiale, săvârșește fapta menționată în secțiunea 2 cu intenție sau din neglijență, va fi condamnat pentru înșelăciune comisă de debitor la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an.

Secțiunea 5. Încălcarea obligațiilor de către debitor (769/1990)

Dacă, atunci când este evaluată în ansamblul ei, fapta de fraudă comisă de debitor sau de înșelăciune comisă de debitor, acordându-se toată atenția cuvenită importanței pe care informațiile false sau înșelătoare o au din punctul de vedere al creditorilor, precum și celorlalte circumstanțe privitoare la faptă, se apreciază că fapta este de importanță minoră, autorul va fi condamnat la plata unei amenzi pentru încălcarea de către debitor a obligațiilor sale.

Secțiunea 6. Favorizarea creditorilor (61/2003)

Dacă un debitor, conștient fiind de faptul că nu își poate îndeplini obligațiile, cu scopul de a favoriza un anumit creditor, în detrimentul celorlalți creditori:

(1) plătește o datorie înainte de scadență, în condițiile în care o asemenea plată este neregulamentară,

(2) oferă, pentru acoperirea creanței unui creditor, garanții care nu au fost stabilite de către părți sau pe care debitorul nu le-a promis la momentul la care a fost stabilită obligația, sau

(3) se folosește de mijloace neconvenționale de plată pentru stingerea obligațiilor, în condițiile în care plata nu va fi considerată regulamentară, sau

(4) folosește aranjamente similare pentru a îmbunătăți poziția unui creditor, el va fi condamnat pentru favorizarea creditorului la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult doi ani.

[Secțiunea 7 a fost abrogată; 515/2003]

Secțiunea 8. Definiții (769/1990)

Dispozițiile din prezentul capitol cu privire la procedurile de executare se aplică, când este cazul, și acțiunilor întreprinse de o autoritate de executare, cu scopul de a asigura executarea.

Secțiunea 9. Dreptul de punere sub acuzare (769/1990)

(1) Procurorul nu poate declanșa acțiunea penală pentru infracțiunile de încălcare a obligațiilor de către debitor și de favorizare a creditorilor decât dacă persoana vătămată depune plângere în acest sens. (411/2011)

(2) Persoanele vătămate de infracțiunile de bancrută, bancrută în formă agravată sau favorizarea creditorului sunt creditorii cunoscuți la momentul săvârșirii faptei de către debitor. Persoanele vătămate de infracțiunile de fraudă comisă de debitor, fraudă în formă agravată, comisă de debitor, înșelăciune comisă de debitor și încălcarea obligațiilor de către debitor sunt, în cazurile menționate în secțiunea 2, subsecțiunea 1 (1)-(3), creditorii care participă la procedura de lichidare sau la procedurile de impunere sau, în cazul menționat în secțiunea 2, subsecțiunea 1(4), creditorul care are dreptul de creanță în cauză. (61/2003)

(3) Dacă bunurile aparținând debitorului intrat în faliment au fost puse sub administrare, conform Codului insolvenței, administratorul este cel care exercită dreptul părților vătămate de a fi audiate în cazuri ce privesc infracțiuni comise de către debitor. Cu toate acestea, fiecare din creditorii are dreptul de a fi audiat personal, în nume propriu.

CAPITOLUL 40

Infracțiuni de serviciu (604/2002)

Secțiunea 1. Luarea de mită (604/2002)

(1) Dacă un funcționar public, pentru a-și îndeplini sarcinile în exercițiul funcțiunii, pentru sine sau pentru altul

(1) solicită cadouri sau beneficii ilicite sau are orice altă inițiativă menită să conducă la primirea unor astfel de beneficii,

(2) acceptă cadouri sau alte beneficii care sunt menite să îl influențeze în acțiunile sale, sau

(3) este de acord să primească cadourile sau alte beneficii menționate în paragraful (2) sau acceptă ca acestea să îi fie promise, va fi condamnat pentru luare de mită la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Funcționarul public va fi condamnat pentru luare de mită și dacă, pentru a-și îndeplini obligațiile de serviciu, acceptă ca unei terțe persoane să îi fie oferit un cadou sau un alt beneficiu din cele menționate în subsecțiunea 1(2) sau ca unei terțe persoane să îi fie promis un astfel de cadou sau beneficiu.

(3) De asemenea, funcționarul public poate fi demis din funcție dacă infracțiunea săvârșită demonstrează că acesta este, în mod evident, nepotrivit pentru îndeplinirea îndatoririlor care îi revin.

Secțiunea 2. Luarea de mită, în formă agravată (604/2002)

Dacă prin luarea de mită:

(1) funcționarul public stipulează mita ca o condiție pentru acțiunile sale sau are intenția ca, datorită cadourilor sau beneficiilor, să acționeze într-o manieră contrară îndatoririlor sale în avantajul sau în avantajul considerabil al părții care a oferit mita sau al unei terțe persoane sau în detrimentul sau în detrimentul considerabil al altuia, sau

(2) cadoul sau beneficiul oferit are o valoare semnificativă, și atunci când este evaluată în ansamblul ei, se apreciază că fapta este în formă agravată, funcționarul public va fi condamnat la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la patru ani și, în plus, va fi demis din funcție.

Secțiunea 3. Infrațiune asimilată luării de mită (604/2002)

Dacă un funcționar public, pentru sine sau pentru altul,

(1) solicită cadouri sau alte beneficii ilicite sau în altă formă preia inițiativa, cu scopul de a primi asemenea beneficii, sau

(2) acceptă un dar sau beneficii ilicite sau acceptă promisiunea unor astfel de beneficii,

astfel încât acțiunile sale conduc la scăderea încrederii în imparțialitatea acțiunilor autorităților, va fi condamnat, dacă fapta nu constituie luare de mită sau luare de mită în formă agravată, pentru infrațiune asimilată luării de mită, la pedeapsa cu amendă sau la maximum șase luni de închisoare.

Secțiunea 4. Luarea de mită de către un membru al Parlamentului (637/2011)

(1) Dacă un membru al Parlamentului, pentru sine sau pentru altul:

(1) solicită cadouri sau beneficii ilicite sau are orice altă inițiativă menită să conducă la primirea unor astfel de beneficii, sau

(2) acceptă sau este de acord să accepte cadouri sau beneficii ilicite care nu reprezintă cadouri obișnuite sau acceptă promisiunea unor astfel de cadouri sau beneficii,

cu scopul de a-și exercita mandatul de parlamentar într-o anumite manieră sau pentru a îndeplini un anumit scop sau ca recompensă pentru o asemenea acțiune, astfel încât fapta să conducă la scăderea încrederii în independența exercitării unui mandat parlamentar, va fi condamnat pentru luare de mită de către un membru al Parlamentului la pedeapsa cu amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Finanțarea campaniei electorale a unui candidat, care este conformă cu Legea finanțării companiilor electorale, nu face obiectul infrațiunii de luare de mită de către un parlamentar, decât dacă se circumscrie subsecțiunii 1.

Secțiunea 4(a). Luarea de mită de către un membru al Parlamentului, în formă agravată (637/2011)

Dacă prin luarea de mită de către un membru al Parlamentului:

(1) parlamentarul condiționează acțiunile sale de primirea de cadouri sau beneficii sau acționează sau intenționează să acționeze în mandatul parlamentar în beneficiul mituitorului sau al unui terț sau în detrimentul sau prejudiciul considerabil al altei persoane, sau

(2) valoarea cadoului sau a beneficiilor este considerabilă

și luarea de mită de către un membru al Parlamentului este considerată în formă agravată când este evaluată în ansamblul ei, parlamentarul va fi condamnat pentru luare de mită de către un membru al Parlamentului, în formă agravată, la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 5. Divulgarea secretului profesional și divulgarea secretului profesional din neglijență (604/2002)

(1) Dacă un funcționar public, în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu, în mod ilicit:

(1) divulgă un document sau o informație care sunt confidențiale, conform Legii transparenței activităților guvernamentale (621/1999) sau altei legi, sau

(2) folosește documentul sau informația precizate în paragraful (1) pentru a obține un avantaj pentru sine sau în detrimentul altuia,

va fi condamnat pentru violarea secretului profesional la pedeapsa cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă. Funcționarul public va fi demis din funcție dacă fapta sa demonstrează că este în mod manifest incapabil să își îndeplinească atribuțiile.

(2) Dacă un funcționar public săvârșește infracțiunea prevăzută în subsecțiunea 1 din neglijență și fapta nu este una de importanță minoră, având în vedere efectele ei nocive și prejudiciabile, acesta va fi condamnat pentru violarea din neglijență a secretului profesional la amendă sau la maximum șase luni de închisoare.

[Secțiunea 6 a fost abrogată 625/1999]

Secțiunea 7. Abuzul în serviciu (604/2002)

(1) Dacă un funcționar public, cu scopul de a obține un beneficiu pentru sine sau pentru altul sau pentru a cauza o pagubă sau un prejudiciu unui terț,

(1) încalcă atribuțiile sale oficiale fondate pe dispoziții sau regulamente care trebuie respectate în funcții oficiale, în pregătirea sau luarea deciziilor sau în exercitarea puterii publice în funcțiile sale oficiale, sau

(2) abuzează de poziția sa în raport cu o persoană aflată în controlul sau imediata sa supraveghere,

va fi condamnat pentru abuz în serviciu la pedeapsa cu amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Funcționarul public va fi pedepsit și cu demiterea din funcție, dacă fapta sa demonstrează că este în mod manifest incapabil să își îndeplinească atribuțiile.

Secțiunea 8. Abuzul în serviciu calificat (792/1989)

Dacă prin abuzul în serviciu:

- (1) se urmărește un beneficiu, sau
- (2) se încearcă provocarea unor daune sau prejudicii considerabile, sau
- (3) infracțiunea este comisă într-o manieră premeditată sau lipsită de scrupule

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, funcționarul public va fi condamnat pentru abuz în serviciu, în formă agravată, la închisoare de la patru luni la patru ani, fiind pedepsit totodată cu demiterea din funcție.

Secțiunea 9. Încălcarea obligațiilor oficiale (604/2002)

(1) Dacă un funcționar public, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, într-o manieră neintenționată, care nu este menționată în prezentul Capitol sau în Capitolul 11, secțiunea 9(a), își încalcă obligațiile oficiale fondate pe dispoziții sau regulamente care trebuie respectate în funcțiile oficiale și fapta, privită în ansamblul ei, nu este minoră în raport cu efectele sale prejudiciabile și cu celelalte circumstanțe aferente, va fi condamnat pentru încălcarea obligațiilor oficiale la pedeapsa cu amendă sau cu maximum un an de închisoare. (990/2009)

(2) Funcționarul public poate să fie pedepsit, de asemenea, cu demiterea din funcție dacă se face vinovat de infracțiunea precizată în subsecțiunea 1 prin încălcarea continuă și absolută a obligațiilor sale de serviciu și fapta indică faptul că este incapabil în mod manifest de a-și îndeplini atribuțiile.

Secțiunea 10. Încălcarea din neglijență a obligațiilor oficiale (604/2002)

Dacă un funcționar public, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, își încalcă atribuțiile oficiale fondate pe dispoziții sau regulamente care trebuie respectate în funcțiile oficiale, într-o manieră neglijentă, alta decât cea precizată în secțiunea 5, subsecțiunea 2 și fapta, privită în ansamblul său, luând în considerare efectele dăunătoare și prejudiciabile și alte circumstanțe aferente, nu este considerată minoră, acesta va fi condamnat pentru încălcarea din neglijență a obligațiilor oficiale la pedeapsa cu avertisment sau cu amendă.

Secțiunea 11. Definiții (604/2002)

Pentru aplicarea prezentei legi:

- (1) funcționar public desemnează o persoană care are o poziție publică sau o poziție comparabilă în cadrul unei autorități publice, unei municipalități,

unei asociații de municipalități sau unui organ cooperativ supus legii publice al unei municipalități, unui parlament, unei companii cu capital de stat, unei biserici evanghelice luterane sau unei biserici ortodoxe, unei parohii sau unei asociații de parohii, în provincia Aland, Banca Finlandei, Institutul asigurărilor sociale, Institutul pentru medicina muncii, o instituție municipală de pensii, Centrul municipal pentru asigurări sau un oficiu municipal pentru ocuparea forței de muncă;

(2) persoană aleasă într-o funcție publică desemnează un membru al consiliului municipal sau orice alt membru al unui organ reprezentativ ales public, menționat în paragraful (1), precum Guvernul, consiliul executiv municipal, consiliul, consiliul director, comitetul, comisia sau consiliul consultativ sau orice alt funcționar ales dintr-o instituție sau dintr-un organ public,

(3) angajat al unei corporații publice se referă la o persoană care a încheiat un contract de muncă cu o instituție sau cu un organ public menționate în paragraful (1) sau cu o universitate, (562/2009)

(4) funcționar public străin desemnează o persoană care a fost numită sau aleasă într-o funcție administrativă sau judiciară sau într-o poziție dintr-un organ sau instanță dintr-un stat străin sau dintr-o organizație internațională publică sau care îndeplinește o funcție publică în numele unui organ sau unei instanțe dintr-un stat străin, sau în numele unei organizații internaționale publice,

(5) persoană care exercită autoritatea publică desemnează:

(a) o persoană ale cărei atribuții, fondate pe o lege sau un decret, presupun emiterea de ordine care obligă terți sau care decid asupra interesului, drepturilor sau obligațiilor altora sau care, în baza unui decret sau a unei legi, intervine în fapt cu privire la beneficiile sau drepturile altora, și

(b) o persoană care, în baza unei legi sau a unui decret ori în baza unui mandat din partea unei autorități, fondat pe dispozițiile unei legi sau unui decret, participă la pregătirea unei decizii menționate în paragraful (a) prin prezentarea unui proiect decizional sau a unei propuneri decizionale, prin pregătirea unui raport sau a unui plan, prin eșantionare, efectuarea unei inspecții sau printr-o manieră similară,

(6) membru al unui parlament străin desemnează o persoană care este membră în parlamentul unui stat străin sau în Adunarea parlamentară internațională.

Secțiunea 12. Dispoziții privitoare la domeniul de aplicare (604/2002)

(1) Dispozițiile prezentului capitol privitoare la funcționarii publici se aplică și persoanelor însărcinate cu supravegherea unei funcții publice electivă și persoanelor care exercită autoritatea publică.

(2) Secțiunile 1, 2, 3, 5 și 14 din prezentul Capitol, cu excepția dispozițiilor referitoare la demitere, se aplică și angajaților unei persoane juridice publice.

(3) Secțiunile 1, 2, 3 și 14 din prezentul Capitol, cu excepția dispozițiilor referitoare la demitere, se aplică și funcționarilor publici străini. Mai mult, secțiunile 5 și 7-10 din prezentul capitol, cu excepția dispozițiilor referitoare la demitere, se aplică și funcționarilor publici străini care își exercită activitatea pe teritoriul Finlandei în baza unui acord internațional sau în baza altei obligații internaționale privitoare la inspecție, supraveghere, urmărire, menținerea ordinii publice și securității, prevenția criminalității și activități de investigare penală sau care exercită pe teritoriul Finlandei activități de investigare penală sau alte funcții oficiale, în baza unei cereri de asistență legală emise sau acceptate de o autoritate finlandeză în baza Legii pentru asistența legală reciprocă în materie penală. (302/2014)

(4) Secțiunile 4, 4(a) și 14 din prezentul Capitol se aplică și membrilor unui parlament străin. (637/2011)

(5) Se aplică legislație separată în anumite cazuri în care există dispoziții privitoare la răspunderea penală a funcționarilor publici.

Secțiunea 13. Infrațiuni comise de militari în exercițiul funcțiunii (604/2002)

Infrațiunile precizate în Capitolul 45 care au fost săvârșite de funcționari publici supuși dispozițiilor penale militare sunt infrațiuni de serviciu.

Secțiunea 13(a). Trimitere la alte dispoziții (990/2009)

Capitolul 11, secțiunea 9(a) cuprinde dispoziții cu privire la pedeapsa pentru tortură.

Secțiunea 14. Confiscarea (637/2011)

Cadourile sau beneficiile menționate mai sus în secțiunile 1-4 și 4(a) sau contravaloarea acestora în bani vor fi confiscate de către stat de la autor sau de la persoana în favoarea căreia autorul a acționat. Dispozițiile Capitolului 10 se aplică și confiscării altor proprietăți.

CAPITOLUL 41

Infrațiuni la regimul armelor (531/2007)

Secțiunea 1. Infrațiunea la regimul armelor de foc (766/2015)

(1) Persoana care, cu nerespectarea Legii armelor de foc (1/1998),

(1) transferă sau importă în Finlanda, transferă în afara Finlandei, exportă, transportă în tranzit sau produce în scopuri de comerț sau pentru vânzare, obține, posedă sau oferă arme de foc, componente ale armelor de foc, cartușe sau muniție foarte periculoasă, rachete sau sisteme de lansatoare de rachete, spray-uri cu gaz sau arme cu aer comprimat eficiente,

(2) repară o armă de foc sau o componentă a unei arme de foc, o rachetă sau un sistem de lansatoare de rachete, un spray cu gaz sau o armă

cu aer comprimat eficientă sau alterează o armă de foc sau o parte din aceasta în scopuri comerciale,

(3) împrumută o armă de foc sau o parte dintr-o armă de foc, o rachetă sau un sistem de lansatoare de rachete, un spray cu gaz sau o armă cu aer comprimat eficientă unei persoane care nu are dreptul de a le deține,

(4) neglijează parțial sau total obligația menționată în secțiunea 25, subsecțiunea 1 din Legea armelor de foc, ca un antreprenor din domeniul armelor de foc să țină un registru,

(5) neglijează obligația menționată în secțiunea 110, subsecțiunea 1 din Legea armelor de foc, de a prezenta pentru examinare armamentul și cartușele fabricate, reparate, transportate sau importate în Finlanda în vederea vânzării,

(6) neglijează obligația precizată în secțiunea 112(a) din Legea armelor de foc, de a prezenta departamentului de poliție o armă care a fost scoasă permanent din funcțiune sau o parte dintr-o armă de foc care a fost scoasă din uz permanent și care au fost transferate sau aduse în Finlanda,

(7) neglijează obligația prevăzută în secțiunea 110(b) din Legea armelor de foc, de a face o adnotare pe ambalaj de import, de îmbunătățiri sau de manufacturare sau de a livra către Comitetul Poliției Naționale arma pentru a face o asemenea adnotare, sau

(8) utilizează în nota aplicată pe produs date false privind producătorul, îmbunătățirile, importul sau ambalarea produsului, sau recurge la deteriorarea notei respective sau a seriei sau numărului de identificare.

va fi condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru infracțiune la regimul armelor de foc.

(2) De asemenea, o persoană care, prin nerespectarea articolelor 4 și 9 din Regulamentul (EU) 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea în aplicare a Articolului 10 din Protocolul Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegal de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și prin care sunt stabilite măsuri privind eliberarea autorizațiilor pentru exportul, importul și tranzitul armelor de foc, pieselor și componentelor acestora, și a muniției, exportă arme de foc, piese sau componente esențiale ale acestora, în maniera prevăzută în articolul 2 din Regulamentul sus-menționat, va fi condamnată pentru infracțiune la regimul armelor de foc.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Deținerea unei arme de foc, a unei componente a acesteia, a cartușelor, a muniției foarte periculoase, a unei rachete sau a unui sistem de lansatoare de rachete, a unui spray cu gaz sau a unei arme cu aer comprimat eficiente precizate în subsecțiunea 1(1) nu constituie infracțiune la regimul armelor de foc dacă posesorul unui astfel de obiect raportează din proprie inițiativă fapta și predă obiectul poliției.

Secțiunea 2. Infracțiune la regimul armelor de foc, în formă agravată

(1) Dacă prin infracțiunea privitoare la o armă de foc,

(1) obiectul acesteia reprezintă o armă de foc deosebit de periculoasă sau un număr foarte mare de arme de foc, arme cu aer comprimat sau componente ale acestora,

(2) se urmărește obținerea unui beneficiu economic considerabil, sau

(3) infracțiunea este săvârșită într-o manieră deosebit de metodică

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru infracțiune la regimul armelor de foc, în formă calificată.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Infracțiune minoră la regimul armelor de foc

În cazul în care, atunci când este evaluată în ansamblul său, se apreciază că infracțiunea la regimul armelor este de importanță minoră, având în vedere natura și cuantumul obiectului infracțiunii și alte circumstanțe aferente faptei, autorul va fi pedepsit cu amendă pentru infracțiune minoră la regimul armelor de foc.

Secțiunea 4. Încălcarea normelor privitoare la obiecte periculoase

(1) Persoana care, prin încălcarea secțiunii 9 din Legea ordinii publice, importă, produce sau ține spre vânzare obiecte periculoase va fi condamnată pentru încălcarea normelor privitoare la obiecte periculoase la pedeapsa cu amendă sau la maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 5. Deținerea unui obiect periculos

Persoana care, prin încălcarea secțiunii 10 din Legea ordinii publice, are în posesia sa, într-un spațiu public, un obiect sau o substanță care are potențialul de a răni altă persoană sau un obiect care are aparența unei arme de foc sau a unui obiect explozibil, va fi condamnată pentru deținerea unui obiect periculos la pedeapsa cu amendă sau la maximum șase luni de închisoare

Secțiunea 6. Deținerea unui obiect sau a unei substanțe potrivite pentru rănirea altei persoane

Persoana care, cu încălcarea secțiunii 10 a Legii ordinii publice, păstrează în posesia sa, într-un loc public, un obiect sau o substanță potrivită pentru rănirea altei persoane sau un obiect care seamănă în mod înșelător cu o armă de foc sau cu un obiect exploziv, va fi condamnată pentru posesia unui obiect sau a unei substanțe potrivite pentru rănirea altei persoane la amendă sau la închisoare de cel mult șase luni.

Secțiunea 7. Oferirea unui obiect periculos unui minor

Persoana care, prin încălcarea secțiunii 11 din Legea ordinii publice, vinde sau oferă permanent unei persoane cu vârsta mai mică de optsprezece ani o armă cu aer comprimat, o armă cu recul pe arc sau un harpon, va fi

condamnată pentru oferirea unui obiect periculos unui minor la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult șase luni.

Secțiunea 7(a). Infracțiunea privind poligonul de tragere (766/2015)

Persoana care, prin încălcarea Legii privitoare la poligonul de tragere (763/2015),

(1) înființează sau menține un poligon de tragere fără autorizația prevăzută în secțiunea 4, subsecțiunea 1 din respectiva lege, sau

(2) înființează sau menține un mic poligon de tragere fără să furnizeze notificarea privind acest poligon, prevăzută în secțiunea 4, subsecțiunea 2 din respectiva lege,

va fi condamnată pentru infracțiunea privind poligonul de tragere la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult șase luni.

Secțiunea 8. Taxa penală sumară (755/2010)

Legea taxei penale sumare (756/2010) cuprinde dispoziții privind utilizarea taxei penale sumare ca sancțiune pentru fapta de gravitate redusă constând în deținerea unui obiect sau unei substanțe care au potențialul de a răni alte persoane, la care face referire secțiunea 6 și pentru fapta de gravitate redusă constând în oferirea unui obiect periculos unui minor, la care face referire secțiunea 7.

[Capitolul 42 a fost abrogat; 48/1928, 271/1939, 769/1990, 563/1998 și 531/2000]

[Capitolul 43 a fost abrogat; 492/1965, 491/1968, 91/1971 și 563/1998, 875/2001 și 641/2009]

CAPITOLUL 44

Infracțiuni privitoare la sănătate și securitate (400/2002)

Secțiunea 1. Infracțiuni contra sănătății (603/2013)

(1) Persoana care, cu intenție sau prin neglijență gravă, prin încălcarea dispozițiilor din:

(1) Legea produselor fitosanitare (1563/2011) și Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului, denumit în continuare Regulamentul produselor fitosanitare,

(2) Legea protecției consumatorului (920/2011),

(3) Legea chimicalelor (599/2013), Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei,

precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, denumit în continuare Regulamentul REACH sau Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006, denumit în continuare Regulamentul CLP sau Regulamentul (UE) al Parlamentului și al Consiliului nr. 528 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide, denumit în continuare Regulamentul Biocide,

(4) Legea produselor cosmetice 9492/2013 sau Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice,

(5) Legea protecției sănătății (763/1994),

(6) Legea alimentelor (23/2006), sau

(7) Legea privind siguranța în manipularea produselor chimice periculoase și explozibililor (390/2005)

sau prin încălcarea unei dispoziții sau a unui ordin general sau individual emis pentru producție de bază, manipulează, importă sau își manifestă intenția de a importa, a ține în posesia sa, stochează, transportă, ține spre vânzare, transmite sau dă bunuri, substanțe, produse sau obiecte, astfel încât fapta are potențialul de a pune în pericol viața sau sănătatea altuia, va fi condamnată pentru infracțiune împotriva sănătății la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult șase luni, cu excepția cazului în care legea prevede o pedeapsă mai severă pentru aceeași infracțiune.

(2) Cu excepția situației în care legea prevede o pedeapsă mai severă pentru infracțiune, persoana care, în mod intenționat sau prin neglijență gravă, prin încălcarea Legii privind siguranța produselor sau prin încălcarea unei dispoziții date în baza acesteia sau a unui ordin individual sau general, ține spre vânzare sau pentru propria activitate comercială procură un serviciu unui client, astfel încât fapta are potențialul de a pune în pericol viața sau sănătatea altuia, va fi condamnată pentru infracțiune privind sănătatea.

Secțiunea 2. Încălcarea protecției sănătății (400/2002)

Persoana care, cu intenție sau prin neglijență gravă,

(1) prin încălcarea Legii protecției sănătății sau prin încălcarea unei dispoziții date în baza acesteia, omite să trimită o notificare legală sau încalcă o dispoziție emisă de o autoritate sau un ordin individual sau general, ori

(2) prin încălcarea Legii bolilor contagioase (583/1986) sau prin încălcarea unei dispoziții date în baza acesteia, nu se conformează cu un ordin general sau individual pentru prevenția răspândirii unei boli contagioase care pune în pericol populația,

va fi condamnată pentru încălcarea protecției sănătății la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult trei luni, cu excepția cazului în care legea prevede o pedeapsă mai severă.

Secțiunea 3. Exercițarea fără drept a profesiei medicale (400/2002)

(1) Persoana care exercită profesia medicală fără drept, după cum este prevăzut în Legea personalului de îngrijiri medicale (559/1994), va fi condamnată pentru exercitarea fără drept a profesiei medicale la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult șase luni.

(2) De asemenea, persoana care, fără a avea autorizație, conform Legii medicinei (395/1987) exercită acte de comerț en-gros, operează în cadrul unei farmacii sau care, fără a avea autorizație, conform Legii serviciilor medicale private (152/1990) conduce o unitate care furnizează servicii medicale, va fi condamnată pentru exercitarea fără drept a profesiei medicale.

Secțiunea 4. Exercițarea fără drept a medicinei veterinare (400/2002)

Persoana care profesează în mod ilicit în domeniul medicinei veterinare va fi condamnată pentru exercitarea fără drept a medicinei veterinare la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult trei luni.

Secțiunea 4(a). Infracțiunea privind medicamentele (400/2002)

(1) Persoana care, cu intenție sau din neglijență gravă, prin încălcarea Legii medicamentelor sau a unor dispoziții emise în baza articolelor 100a sau 235 din Tratatul CEE privitor la supravegherea medicamentelor sau prin încălcarea unui ordin general sau individual,

(1) produce, importă, păstrează, ține spre vânzare sau oferă medicamente prevăzute în Legea medicinei,

(2) omite să trimită notificare, neglijează obligația de a oferi informații sau obligația de ține un registru privitor la medicamentele prevăzute în Legea medicinei, ori

(3) încalcă o interdicție privitoare la un medicament, emisă de o autoritate de supraveghere finlandeză sau de către Comisia Comunităților Europene ori Consiliul Uniunii Europene și care este prevăzută în Legea medicamentelor,

va fi condamnată pentru infracțiunea privind medicamentele la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an, cu excepția cazului în care legea prevede o pedeapsă mai severă.

(2) Dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă pentru infracțiune, persoana care, cu intenție sau din neglijență gravă, prin încălcarea Legii medicinei veterinare (387/2014) sau a unei dispoziții adoptate în baza acesteia,

(1) utilizează medicamente, substanțe medicamentoase sau alte substanțe folosite în tratamentul animalelor ori instrumente sau consumabile folosite în medicina veterinară,

(2) încalcă un ordin, o interdicție sau un ordin de sechestrul emise de o autoritate,

(3) își încalcă obligațiile privitoare la identificare, reperare sau perioade de siguranță, sau

(4) nu își îndeplinește obligația de a furniza informații, va fi condamnată pentru infracțiuni privitoare la medicamente. (389/2014)

Secțiunea 5(a). Încălcarea interdicției de comercializare a substanțelor psihoactive (1128/2014)

Persoana care, prin nerespectarea dispozițiilor Legii narcoticelor, cu intenție sau din neglijență gravă, produce, importă, păstrează, ține spre vânzare sau oferă substanțe psihoactive interzise în comerțul cu amănuntul va fi condamnată pentru nerespectarea interzicerii substanțelor psihoactive în comerțul cu amănuntul la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an, dacă nu se prevede în lege o pedeapsă mai severă.

Secțiunea 6. Infracțiunea de dopaj (400/2002)

(1) Persoana care, în mod ilicit,

(1) prepară sau încearcă să prepare o substanță dopantă,

(2) importă sau încearcă să importe o substanță dopantă, ori

(3) vinde, oferă, dă altuia sau diseminează în alt mod ori încearcă să disemineze substanțe dopante,

va fi condamnată pentru infracțiunea de dopaj la pedeapsa cu amendă sau la maximum doi ani de închisoare, dacă în cuprinsul legii nu este prevăzută o pedeapsă mai gravă pentru faptă.

(2) Persoana care ține în posesia sa o substanță dopantă cu intenția probabilă de a o distribui în mod ilicit va fi condamnată pentru infracțiunea de dopaj.

Secțiunea 7. Infracțiunea de dopaj, în formă agravată (400/2002)

Dacă prin infracțiunea de dopaj,

(1) fapta presupune o cantitate foarte mare de substanțe dopante,

(2) se urmărește obținerea unui beneficiu material considerabil,

(3) fapta este săvârșită ca parte din activitatea unui grup infracțional organizat, prevăzut în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2 și care a fost organizat în mod special pentru comiterea pe scară largă a infracțiunii de dopaj, ori (564/2015)

(4) substanța dopată este dată unui minor

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru infracțiune de dopaj.

Secțiunea 8. Infracțiunea minoră de dopaj (400/2002)

În cazul în care, atunci când este evaluată în ansamblul său, se apreciază că infracțiunea de dopaj este minoră, având în vedere cantitatea de substanțe

dopante și alte circumstanțe aferente faptei, autorul va fi condamnat la plata unei amenzi pentru infracțiune minoră de dopaj.

Secțiunea 9. Infracțiunea privitoare la tehnologia genetică (848/2004)

Persoana care, prin nerespectarea Legii tehnologiei genetice sau a unei dispoziții emise în baza acesteia sau a unui ordin general sau individual, cu intenție sau din neglijență gravă,

(1) folosește într-un spațiu închis sau răspândește în mod intenționat în mediu organisme modificate prin tehnologie genetică,

(2) ia în folosință un spațiu destinat pentru utilizarea organismelor modificate prin tehnologie genetică,

(3) nu îndeplinește obligațiile consacrate ale antreprenorului de a face o evaluare a riscurilor, de a avea grijă, de a conștientiza, de a actualiza documente, de a ține registre, de a supraveghea, sau

(4) nu își îndeplinește obligația de a întocmi un raport sau o cerere pentru a folosi organisme modificate prin tehnologie genetică, de a înainta o cerere pentru răspândirea internațională a organismelor modificate prin tehnologie genetică în mediul înconjurător, de a raporta rezultatele, de a notifica noi informații ori accidente sau situații periculoase,

astfel încât fapta are potențialul de a pune în pericol viața sau sănătatea altei persoane, va fi condamnată pentru infracțiune privitoare la tehnologia genetică la pedeapsa cu amendă sau la închisoare pentru cel mult un an, numai dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă pentru infracțiune.

Secțiunea 10. Infracțiunea privind utilizarea energiei nucleare (400/2002)

(1) Persoana care, cu intenție sau din neglijență gravă, prin încălcarea Legii energiei nucleare sau a unei prevederi sau a unui ordin general sau individual emise în baza sa,

(1) folosește energie nucleară fără autorizație sau nu îndeplinește condițiile permisului emis pentru utilizarea energiei nucleare,

(2) nu se conformează prevederilor unui ordin general sau individual privitoare la siguranța folosirii energiei nucleare, la obligațiile de a arunca deșeurile nucleare, la aranjamentele de siguranță și profilaxie sau la aranjamentele serviciilor de salvare care nu sunt de competența autorităților,

(3) ca o persoană care are îndatorirea de a arunca deșeurile, nu își îndeplinește atribuțiile de a se pregăti pentru costurile eliminării deșeurilor nucleare sau înființează o centrală nucleară înainte ca autoritatea competentă să determine dacă această îndatorire a fost îndeplinită ori nu raportează activitatea pentru care există o obligație de raportare,

(4) înființează o centrală nucleară sau, fără a începe construcția centralei nucleare, începe să folosească energie nucleară înainte ca autoritatea competentă să determine, când este cazul, dacă au fost îndeplinite condițiile de siguranță, dacă au fost luate măsurile de siguranță, dacă măsurile de

siguranță și pregătire sunt suficiente, dacă au fost luate măsurile pentru supravegherea necesară pentru prevenirea diseminării armelor nucleare și dacă a fost stabilită, conform legii, răspunderea pentru daunele provocate de un accident nuclear survenit ca urmare a activității desfășurate,

(5) dintr-un motiv diferit de cele care impun luarea de măsuri de siguranță, previne sau împiedică funcționarea unui dispozitiv instalat pentru a supraveghea folosirea energiei nucleare, ori

(6) nu își îndeplinește obligația de a furniza rapoarte sau alte informații necesare ori notificări, în conformitate cu normele în vigoare sau nu ține registre privitoare la materiale sau la folosirea lor conform legii, va fi condamnată pentru infracțiunea privind utilizarea energiei nucleare la pedeapsa amenzii sau la închisoare pentru cel mult un an, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

(2) De asemenea, dacă o persoană, cu intenție sau din neglijență, își neglijează îndatorirea de a avea asigurare sau de a furniza siguranță financiară, conform Legii răspunderii nucleare (484/1872), va fi condamnată pentru infracțiunea privind utilizarea energiei nucleare.

Secțiunea 11. Infracțiunea privitoare la explozibili (181/2015)

(1) Persoana care, cu intenție sau din neglijență gravă, prin încălcarea Legii privind siguranța manipulării chimicalelor periculoase și a explozivilor sau a unei dispoziții, interdicții sau a unui ordin date în baza acesteia sau fără autorizația sau notificarea cerute de lege sau prin încălcarea condițiilor, restricțiilor sau a interdicțiilor impuse prin decizia din autorizație sau notificate,

(1) face acte de manipulare industrială și depozitare a chimicalelor periculoase ori transportă chimicale periculoase,

(2) produce, importă, folosește, transportă, pune pe piață, oferă, ține în propria posesie, depozitează, păstrează sau aruncă un explozibil,

va fi condamnată pentru infracțiunea privitoare la explozibili la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult doi ani, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

(2) De asemenea, o persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, cu nerespectarea Legii precizate în subsecțiunea 1 sau a altei prevederi emise în baza acesteia, importă, folosește, oferă, pune pe piață, instalează sau întreține echipamente sau sisteme de protecție pentru a fi folosite în spații expuse pericolului de explozie sau orice alt produs prevăzut în Capitolul 5 din Legea menționată în subsecțiunea 1, astfel încât actul are potențialul de a pune în pericol viața, sănătatea sau bunurile altuia, va fi condamnată pentru infracțiunea privitoare la explozibili.

(3) Posesia unui explozibil, cu încălcarea Legii menționate în subsecțiunea 1 cu privire la siguranța și manipularea chimicalelor periculoase și a explozivilor, ori a unei prevederi, interdicții sau a unui ordin emise în baza acesteia nu

constituie infracțiunea privitoare la explozibili, dacă persoana care are în posesie asemenea explozibili raportează fapta poliției și predă substanțele din proprie inițiativă.

Secțiunea 12. Manipularea neglijentă (392/1005)

Persoana care, cu intenție sau din neglijență, cu nerespectarea legii sau a prevederilor emise în baza acesteia sau prin alte mijloace folosește, manipulează sau depozitează într-o manieră neglijentă,

(1) o armă de foc sau explozibili,

(2) chimicale sau substanțe corespondente care reprezintă un pericol pentru sănătate sau mediu ori care sunt combustibile sau explozibile sau echipamente sau sisteme de protecție menite să fie folosite în incintă și care prezintă pericol de explozie sau alte produse menționate în Capitolul 5 din Legea privind siguranța manipulării chimicalelor periculoase și a explozivilor, sau

(3) o substanță radioactivă sau un dispozitiv radiativ,

astfel încât fapta este susceptibilă să pună în pericol viața sau sănătatea altuia ori să pericliteze bunurile altuia, va fi condamnată pentru manipulare neglijentă la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult șase luni, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

Secțiunea 12(a). Posesia materialelor radioactive (724/2008)

(1) Persoana care are în posesie materiale radioactive fără a avea intenția de le folosi, îndeplinind criteriile prevăzute în secțiunea 16, subsecțiunea 2 din Legea radiațiilor privitoare la autorizația de siguranță, va fi condamnată pentru posesia materialelor radioactive la pedeapsa cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 13. Transportul substanțelor periculoase (400/2002)

Persoana care, cu intenție sau din neglijență gravă, cu nerespectarea Legii privind transportul substanțelor periculoase (719/1994) sau a unei prevederi sau a unui ordin general sau individual emise în baza acesteia trimite, expediază ca transport de marfă, expediază naval, transportă, conduce, încarcă, depune la bord, descarcă, manipulează, păstrează sau depozitează temporar substanțe periculoase, astfel încât fapta este susceptibilă să pună în pericol viața, sănătatea sau proprietatea altuia, va fi condamnată pentru infracțiunea de transportare a substanțelor periculoase la pedeapsa cu amendă sau la maximum doi ani de închisoare, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

Secțiunea 14. Infracțiunea privind semnalizarea pericolului (400/2002)

(1) Persoana care

(1) execută muncă de construcții, de mutare a pământului sau construcții de canale de apă,

(2) construiește un drum, o șină sau un pasaj de trecere a apei sau are în răspunderea sa întreținerea unei străzi sau a unui pasaj de trafic, sau

(3) are răspunderea unei fântâni, a unui puț, a unei gropi sau a unei găuri în gheață într-un loc folosit pentru traficul general,

și care, cu intenție sau din neglijență gravă, nu își îndeplinește obligația de a semnaliza pericolul pentru viață sau sănătate ori de a afișa un avertisment, va fi condamnată pentru infracțiunea privind semnalizarea pericolului la pedeapsa cu amendă sau la închisoare pentru cel mult trei luni.

(2) De asemenea, persoana care, în mod ilicit, cu intenție sau din neglijență gravă, îndepărtează avertismentul menționat în subsecțiunea 1 referitor la pericolul pentru viață și sănătate va fi condamnată pentru infracțiunea privind semnalizarea pericolului.

Secțiunea 15. Nesupravegherea animalelor (400/2002)

(1) Persoana care, cu intenție sau din neglijență gravă, nu își îndeplinește obligația de a păzi animalul, periculos pentru oameni, pentru care este responsabilă, va fi condamnată pentru nesupravegherea animalelor la pedeapsa cu amendă.

(2) Instanța poate dispune ca animalul să fie sacrificat dacă acest act este justificat de pericolozitatea animalului. Dispoziția este executorie, cu excepția cazului în care instanța care emite ordinul sau instanța de apel hotărăsc altfel.

Secțiunea 16. Definiții (400/2002)

(1) În prezenta lege, substanțe de dopaj constituie:

(1) steroizi sintetici anabolici și derivatele lor,

(2) testosteron și derivatele sale,

(3) hormoni de creștere, și

(4) substanțe chimice care cresc producția de testosteron, derivatele sale sau hormonii de creștere din corpul uman.

(2) Pot fi emise dispoziții ulterioare privitoare la substanțe care constituie substanțe de dopaj prevăzute în subsecțiunea 1 prin hotărâre de guvern.

(3) În prezenta lege, o substanță psihoactivă interzisă în comerț constituie o substanță psihoactivă interzisă în comerț după cum este prevăzut în Legea narcoticelor. 91121/2014)

Secțiunea 17. Răspunderea penală a persoanei juridice (1073/2010)

Prevederile referitoare la răspunderea penală a persoanei juridice se aplică și infracțiunii privitoare la utilizarea energiei nucleare, infracțiunii privitoare la explozibili și manipulării neglijente.

CAPITOLUL 45

Infracțiuni militare (559/2000)

Infrațiuni de serviciu

Secțiunea 1. Infracțiunea de serviciu (559/2000)

(1) Soldatul care încalcă sau nu își îndeplinește îndatoririle care fac parte din serviciul său sau nu respectă un ordin referitor la serviciu sau la ordinul militar, când acestea sunt emise cu respectarea regulamentelor sau prin alte metode, va fi condamnat, cu excepția situației în care fapta se pedepsește în mod specific, conform capitolului 11, secțiunea 9(a), capitolului 40, secțiunile 1-3 sau secțiunea 5 ori prezentului Capitol, pentru infracțiunea de serviciu la o sancțiune disciplinară sau la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult un an. (990/2009)

(2) De asemenea, soldatul

(1) care este în exercitarea atribuțiilor de serviciu sub influența alcoolului sau a altei substanțe intoxicante, astfel încât abilitatea sa de a-și îndeplini sarcinile este scăzută, ori

(2) care, cu scopul de a se elibera din serviciu, de a obține o permisie sau altă scutire din serviciu, se rănește, își compromite sănătatea sau intenționează să o facă ori prezintă informații false, va fi condamnat pentru infracțiunea de serviciu.

Secțiunea 2. Infracțiunea de serviciu, în formă agravată (559/2000)

Dacă prin infracțiunea de serviciu,

(1) se urmărește un beneficiu considerabil,

(2) există intenția de a cauza prejudicii considerabile sau deosebit de grave, ori

(3) fapta a fost săvârșită în exercitarea unei poziții de răspundere considerabilă,

și se consideră că fapta este în formă agravată, atunci când este evaluată în ansamblul ei autorul va fi condamnat pentru infracțiune de serviciu în formă agravată la pedeapsa cu maximum patru ani de închisoare.

Secțiunea 3. Infracțiunea minoră de serviciu (559/2000)

Dacă infracțiunea de serviciu, având în vedere natura îndatoririlor sau alte circumstanțe, este minoră când este privită în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru infracțiunea minoră de serviciu cu sancțiune disciplinară.

Secțiunea 4. Infracțiunea de serviciu din neglijență (559/2000)

Dacă infracțiunea de serviciu prevăzută în secțiunea 1, subsecțiunea 1 a fost comisă din neglijență, autorul va fi condamnat pentru infracțiunea de serviciu din neglijență la pedeapsa cu maximum trei luni de închisoare sau va fi sancționat disciplinar.

Infracțiuni de strajă

Secțiunea 5. Încălcarea de consemn (559/2000)

Soldatul care efectuează serviciul de pază sau de santinelă de zi și își părăsește postul sau atribuțiile fără permisiune sau soldatul care nu ajunge la timp pentru respectivele îndatoriri sau care în alt mod nu respectă ordinele impuse pe parcursul serviciului de pază sau de santinelă, va fi condamnat pentru încălcarea de consemn la sancțiunea disciplinară sau la pedeapsa cu maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 6. Încălcarea de consemn, în formă agravată (559/2000)

Dacă prin infracțiunea de strajă se cauzează prejudicii considerabile sau deosebit de grave și dacă se apreciază că infracțiunea este în formă agravată atunci când este evaluată în ansamblul ei, autorul va fi condamnat pentru încălcarea de consemn, în formă agravată, la pedeapsa cu închisoarea de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 7. Încălcarea de consemn minoră (559/2000)

Dacă infracțiunea de strajă, luând în considerare natura îndatoririlor de strajă sau santinelă sau alte circumstanțe aferente faptei, este considerată minoră când este evaluată în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru încălcarea de consemn minoră la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult șase luni sau la sancțiune disciplinară.

Secțiunea 8. Încălcarea de consemn comisă din neglijență (559/2000)

Dacă infracțiunea de strajă a fost săvârșită din neglijență, autorul va fi condamnat pentru încălcare de consemn din neglijență la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult trei luni sau cu sancțiune disciplinară.

Infracțiuni de absență

Secțiunea 9. Absența nejustificată (559/2000)

Soldatul care este absent fără permisie din unitatea sau locul în care servește sau care nu ajunge la timpul stabilit, va fi condamnat pentru absență nejustificată la pedeapsa cu maximum trei luni de închisoare sau cu sancțiune disciplinară.

Secțiunea 10. Dezertarea (559/2000)

Soldatul care a fost absent fără permisie, după cum este menționat în secțiunea 9, pentru cel puțin cinci zile, astfel încât absența sa a cauzat sau ar fi putut cauza o întrerupere importantă în antrenamentul soldatului sau o daună esențială serviciului, va fi condamnat pentru dezertare la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult un an sau la sancțiune disciplinară.

Infracțiuni de insubordonare

Secțiunea 11. Lovirea sau insulta adusă superiorului (559/2000)

Soldatul care folosește violența sau amenințarea cu violența în refuzul său de a executa un ordin impus de un ofițer superior de serviciu sau de strajă, santinelă, în patrulă sau în serviciu polițienesc sau care, în maniera menționată, forțează sau încearcă să forțeze pe cineva să facă sau să nu facă ceva ori care în alt mod folosește violența împotriva unei asemenea persoane când aceasta este în exercitarea atribuțiilor de serviciu, va fi condamnat pentru lovirea sau insulta adusă superiorului la pedeapsa cu maximum doi ani de închisoare sau la sancțiune disciplinară.

Secțiunea 12. Lovirea sau insulta adusă superiorului, în formă agravată (559/2000)

Dacă, în lovirea sau insultarea superiorului,

(1) este folosită o armă de foc, o armă ascuțită sau un instrument letal comparabil, sau

(2) infracțiunea este comisă în complicitate cu un alt soldat, și lovirea sau insulta superiorului este considerată agravată când este privită în ansamblul ei, autorul va fi condamnat pentru lovirea sau insulta adusă superiorului, în formă agravată, la pedeapsa cu închisoare între patru luni și patru ani.

Secțiunea 13. Obstrucționarea unui ofițer superior (559/2000)

Soldatul care, fără a folosi sau a amenința cu violența, oprește sau încearcă să oprească în mod ilicit un ofițer superior de serviciu sau de strajă, santinelă, în patrulă sau în serviciu polițienesc să își îndeplinească îndatoririle de serviciu sau îl împiedică pe acesta, va fi condamnat pentru obstrucționarea unui ofițer superior la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult trei luni sau la sancțiune disciplinară.

Secțiunea 14. Insubordonarea (559/2000)

(1) Soldatul care refuză să execute ordinele impuse de către un ofițer superior de serviciu sau de strajă, santinelă, în patrulă sau în serviciu polițienesc sau care lasă ordinul neexecutat în mod intenționat sau amână îndeplinirea acestuia va fi condamnat pentru insubordonare la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult un an sau la sancțiune disciplinară.

(2) Nu se pedepsește fapta de neexecutare a unui ordin dacă prin respectarea acestuia s-ar fi realizat un act care contravine în mod evident îndatoririlor, serviciului sau legii. (515/2003)

Secțiunea 15. Insubordonarea comună (559/2000)

Dacă mai mulți soldați săvârșesc infracțiunea prevăzută în secțiunea 14 în urma unei înțelegeri comune, fiecare coautor va fi condamnat pentru

insubordonare comună la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult doi ani sau la sancțiune disciplinară.

Infrațiuni săvârșite de ofițeri superiori

Secțiunea 16. Abuzul de poziție superioară (559/2000)

(1) Ofițerul superior care,

(1) prin abuzul de autoritate cauzează unui inferior suferințe sau pericole pentru sănătate care nu sunt necesare în exercitarea serviciului, care tratează inferiorul într-o manieră umilitoare, sau

(2) în calitate de ofițer de disciplină, impune o sancțiune disciplinară sau o corecție disciplinară unei persoane despre care cunoaște că este nevinovată,

va fi condamnat pentru abuz de poziție superioară la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult doi ani sau la sancțiune disciplinară.

(2) De asemenea, ofițerul superior care impune unui inferior să efectueze o muncă care nu face parte din atribuțiile sale sau din antrenament va fi condamnat pentru abuz de poziție superioară.

Secțiunea 17. Abuzul calificat de poziție superioară (559/2000)

Dacă, prin abuzul de poziție superioară, în special dacă sunt cauzate suferințe severe sau riscuri pentru sănătatea inferiorului și fapta este agravată privită în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru abuz calificat de poziție superioară la pedeapsa cu închisoare între patru luni și patru ani.

Infrațiuni diverse

Secțiunea 18. Comportament necuviincios al soldatului (599/2000)

Soldatul în afara serviciului care apare în zona cazarmii sau în alt loc folosit de forțele armate sau de gărzile de frontieră, într-un loc public sau cu o ocazie publică, în stare evidentă de ebrietate, producând zgomot sau care, prin alte comportamente, cauzează perturbări sau insultă, va fi condamnat pentru comportament necuviincios al soldatului la sancțiune disciplinară.

Secțiunea 19. Implicarea ilegală în activități politice (559-2000)

Un militar sau o persoană care efectuează serviciul militar de pază la frontieră, conform celor menționate în secțiunea 27, subsecțiunea 1, paragrafele (1) și (3) din prezentul Capitol, care aderă la un partid politic sau la o asociație angajată în activități politice, ori care sprijină în mod evident astfel de activități, sau care nu renunță la calitatea de membru al unui partid sau unei asociații de tipul celor menționate mai sus, va fi condamnat(ă), pentru implicare ilegală în activități politice, la sancțiune disciplinară

Infracțiuni de război

Secțiunea 20. Infracțiunea militară de război (599/2000)

(1) Dacă o infracțiune prevăzută în secțiunea 1, subsecțiunea 1, subsecțiunea 2(1) sau secțiunea 9 este săvârșită în timp de război, autorul va fi pedepsit cu închisoare pentru cel mult doi ani sau cu sancțiune disciplinară.

(2) Dacă o infracțiune prevăzută în secțiunile 5, 10, 11, 14 sau 15 este comisă în timp de război, autorul va fi pedepsit cu închisoare pentru cel mult patru ani.

(3) Dacă infracțiunea prevăzută în secțiunile 6 sau 12 este comisă în timp de război, autorul va fi pedepsit cu maximum șase ani de închisoare.

Secțiunea 21. Încălcarea îndatoririlor de luptă (599/2000)

(1) Soldatul care,

(1) prin încălcarea îndatoririlor sale de luptă,

(2) prin neîndeplinirea îndatoririi de luptă, sau

(3) într-o manieră comparabilă, pune în pericol îndeplinirea sarcinii de luptă,

va fi condamnat pentru încălcarea îndatoririlor de luptă la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult patru ani, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

(2) De asemenea, soldatul care, în timp de război, săvârșește infracțiunea prevăzută în secțiunea 1, subsecțiunea 2(2) cu scopul de a evita îndatoririle sau de a nu lua parte la o misiune de luptă, va fi condamnat pentru încălcarea îndatoririlor de luptă.

Secțiunea 22. Dezertarea (599/2000)

(1) Soldatul care, în timp de război, dezertează în favoarea inamicului sau, fără un motiv rezonabil, capitulează va fi condamnat pentru dezertare la pedeapsa cu închisoare între doi și zece ani, dacă legea nu prevede o pedeapsă mai severă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 23. Infracțiunea militară periculoasă (599/2000)

(1) Dacă o infracțiune prevăzută în secțiunea 20, subsecțiunile 2 și 3 sau în secțiunea 21 are potențialul de a cauza un pericol deosebit de grav unității sau operațiunii sau pune în pericol un teren de mare importanță, autorul va fi pedepsit pentru infracțiunea militară periculoasă la pedeapsa cu închisoare de la un an la zece ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 24. Complotul în vederea comiterii infracțiunii militare periculoase (599/2000)

Dacă soldații se înțeleg între ei să comită infracțiunea militară periculoasă prevăzută în secțiunea 23, fiecare autor va fi pedepsit pentru complot în vederea

săvârșirii infracțiunii militare periculoase la pedeapsa cu închisoare pentru cel mult patru ani, pentru instigatori și lideri și la pedeapsa cu maximum un an de închisoare sau la sancțiune disciplinară, pentru participarea la conspirație.

Secțiunea 25. Evadarea unui prizonier de război (599/2000)

Prizonierul de război care evadează va fi pedepsit pentru evadarea de către un prizonier de război cu sancțiune disciplinară.

Secțiunea 26. Înlesnirea evadării unui prizonier de război (599/2000)

Prizonierul de război care înlesnește evadarea altui prizonier de război va fi condamnat pentru înlesnirea evadării unui prizonier de război cu sancțiune disciplinară.

Dispoziții suplimentare

[Secțiunea 26(a) a fost abrogată; 553/2007]

Secțiunea 26(b). Ordinul superiorului (515/2003)

(1) Soldatul care a săvârșit o faptă ca urmare a ordinului impus de un ofițer superior va fi pedepsit numai dacă

(1) a avut reprezentarea faptului că prin executarea ordinului încalcă legea sau îndatoririle de serviciu, sau

(2) ar fi trebuit să aibă reprezentarea ilegalității ordinului sau faptei aferente, ținând seama de natura ilicită manifestă a faptei comandate.

(2) Dacă, cu toate acestea, fapta a avut loc în circumstanțe în care nu se putea aștepta, în mod rezonabil, ca inferiorul să nesocotească ordinul, autorul nu va fi pedepsit.

Domeniul de aplicare

Secțiunea 27. Soldați (559/2000)

(1) În prezentul Capitol, soldatul este definit ca

(1) personalul obișnuit din forțele armate sau personalul temporar din forțele armate, cei din urmă doar când sunt în exercitarea atribuțiilor de serviciu militar,

(2) recruții care efectuează stagiul militar înarmați sau neînarmați sau cei care efectuează stagiul prevăzut în secțiunea 79 din Legea stagiului național (1483/2007), precum și cei care efectuează stagiul prevăzut în Legea stagiului național voluntar pentru femei (194/10995), și (1441/2007)

(3) persoana care servește în exercițiu voluntar în forțele armate, prevăzut în secțiunea 18 din Legea apărării naționale voluntare (556/2007) și instructorii sau o persoană în comanda exercițiilor de artilerie, precizată în secțiunea 21 din legea menționată, și (563/2007)

(4) cadeții în antrenament pentru serviciul obișnuit în forțele armate.

(2) Mai mult, prevederile cu privire la soldați se aplică, după cum sunt reglementate în mod separat în lege, și personalului militar din serviciul gărzii de frontieră și studenților înscriși la cursul de bază pentru garda de frontieră, precum și personalului în antrenament pentru management de criză, în cadrul exercițiilor pentru situații de criză sau în exercițiul managementului situațiilor de criză prevăzute în Legea managementului situațiilor de criză (211/2006). (1232/2013)

(3) În plus, dispozițiile prezentului Capitol se aplică și voluntarilor care, conform normelor separate din Legea apărării voluntare naționale, participă în activități de asistență executivă a forțelor armate, prevăzute în secțiunea 23 din legea menționată.

Secțiunea 28. Timp de război (559/2000)

(1) În prezentul Capitol, timp de război se referă la perioada de timp în care este aplicabilă starea de apărare, conform Legii stării de apărare (1083/1991). Dispozițiile prezentului capitol referitoare la timpul de război se aplică numai în teritoriile în care este în vigoare starea de apărare, după cum este prevăzută în secțiunea 3 din Legea stării de apărare.

(2) În afară de soldați, în timp de război dispozițiile prezentului Capitol sunt aplicabile și

(1) celor care servesc în forțele armate în birouri și funcții diferite de cele menționate în secțiunea 27 și celor numiți ca funcționari pentru o perioadă de timp în forțele armate, care îndeplinesc alte îndatoriri decât cele militare,

(2) celor care servesc în forțele armate în baza unui angajament sau a altei relații de muncă pe termen scurt, care nu este ocazională, în organe sau în instituții organizate într-o bază militară,

(3) celor care servesc în instituții publice sau în instalații de comunicare supuse ordinelor militare, sau

(4) celor cărora le-a fost impus serviciul în forțele armate sau în instalații organizate într-o bază militară și supuse ordinelor militare, când recrutarea a fost realizată în baza unui decret pentru îndatorire generală de muncă.

(3) Cei care îndeplinesc îndatoriri corespondente cu cele prevăzute în subsecțiunea 2 în altă parte decât forțele armate sunt supuși prevederilor prezentului Capitol în timp de război, după cum prevedea legea.

Secțiunea 29. Restricții în aplicare (559/2000)

(1) Persoanele menționate mai sus în secțiunile 27 și 28 sunt supuse prevederilor militare penale în timp de război sau în circumstanțele prevăzute în aceste dispoziții, după cum este prevăzut în detaliu prin Decret.

(2) Atunci când acest lucru este considerat necesar, având în vedere funcția sau natura îndatoririlor unei persoane care intră sub incidența prezentului capitol, poate fi emis un decret prin care să se dispună că prevederile legii

penale, sau parte din acestea, conform celor stipulate în decretul respectiv, nu se aplică acelei persoane..

(3) Prizonierul de război este supus dispozițiilor prezentului Capitol privitoare la soldați, luând în considerare secțiunile 25 și 26 și prevederile tratatelor internaționale la care Finlanda este parte.

(4) Prizonierul de război care a reușit să evadeze, alăturându-se propriei armate sau refugiindu-se într-un stat neutru, dar care este recapturat, nu mai va fi condamnat pentru o infracțiune anterioară prevăzută în secțiunea 25.

(5) Infracțiunile săvârșite de către un prizonier de război în cursul evadării sau a tentativei de evadare, cu scopul de a-i facilita evadarea și comise fără violență, sunt pedepsite doar prin aplicarea de sancțiuni disciplinare.

CAPITOLUL 46

Infracțiuni referitoare la import și export (42/2009)

Secțiunea 1. Încălcarea regulamentelor (706/1997)

(1) Persoana care încalcă sau încearcă să încalce o dispoziție prevăzută în sau emisă în baza

(1) Legii privind îndeplinirea anumitor obligații de către Finlanda, în calitate de stat membru al Națiunilor Unite sau al Uniunii Europene (706/1997),

(2) Legii comerțului extern (954/1985),

(3) Legii fixării prețurilor (717/1988),

(4) Legii disponibilității (1522/2011),

(5) Legii privind adoptarea și aplicarea acordului pentru programul internațional pentru energie,

(6) Legii privind administrarea comerțului străin și supravegherea măsurilor de protecție aplicabile în anumite situații (1521/1994), (706/1997)

(7) Regulamentelor Uniunii Europene privind exportul și importul,

(8) Legii controlului exportului produselor cu dublă utilizare (562/1996) sau

(9) Regulamentelor emise în baza articolului 215 din Tratatul pentru funcționarea Uniunii Europene, în limitele Politicii de securitate și apărare comună a Uniunii Europene, în baza întreruperii relațiilor economice și financiare cu state terțe sau cu privire la direcționarea de măsuri restrictive împotriva persoanelor fizice sau juridice sau grupurilor ori entităților non-statale

va fi condamnată pentru încălcarea regulamentelor la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult doi ani. (506/2015)

(2) De asemenea, persoana care încalcă interdicția prevăzută în secțiunea 6 din Legea privind înghețarea bunurilor pentru prevenirea terorismului (325/2013), împotriva transferului sau schimbării bunurilor sau interdicția

prevăzută în secțiunea 7 din legea menționată, referitoare la furnizarea de bunuri, va fi condamnată pentru încălcarea regulamentului. (326/2013)

[Legea competențelor de urgență (1080/1991) a fost abrogată prin Legea 1552/2011]

Secțiunea 2. Încălcarea calificată a regulamentelor (769/1990)

Dacă prin încălcarea regulamentelor

(1) s-a urmărit un beneficiu considerabil,

(2) infracțiunea s-a produs pe un anume teritoriu sau pe tot teritoriul țării, astfel încât s-a pus în pericol considerabil traiul populației, funcționarea economiei naționale sau pregătirea pentru apărare economică a națiunii, ori

(3) infracțiunea a fost săvârșită prin premeditare metodică

și încălcarea regulamentelor este considerată agravată când este privită în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru încălcarea calificată a regulamentelor la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la patru ani.

Secțiunea 3. Încălcarea minoră a regulamentelor (769/1990)

Dacă încălcarea regulamentelor este considerată minoră când este privită în ansamblul său, luând în considerare beneficiul urmărit și celelalte circumstanțe aferente faptei, autorul va fi condamnat pentru încălcarea minoră a regulamentelor la pedeapsa cu amendă.

Secțiunea 4. Contrabanda (769/1990)

(1) Persoana care, fără a deține autorizația necesară sau prin încălcarea prevederilor referitoare la import și export sau a regulamentelor privind importul și exportul, exportă sau încearcă să importe sau să exporte bunuri ale căror import și export sunt interzise sau necesită autorizație sau inspecția din partea unei autorități, va fi condamnată pentru contrabandă la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare de până la doi ani.

(2) De asemenea, persoana care, cu intenție sau din neglijență gravă, prin încălcarea Legii privind inspecția veterinară la frontieră (1192/1996) sau a unei dispoziții sau a unui ordin individual sau general emise în baza acesteia, importă sau încearcă să transporte internațional sau să importe, să manipuleze sau să depoziteze animale sau bunuri ori nu își îndeplinește obligația de inspecție a animalelor sau a bunurilor va fi condamnată pentru contrabandă. (400/2002)

(3) Cu toate acestea, încălcarea unei prevederi sau a unui regulament prevăzute în secțiunile 1, 2 și 3 nu va fi calificată drept contrabandă.

Secțiunea 5. Contrabanda minoră (769/1990)

În cazul în care contrabanda, când este privită în ansamblul său, este considerată minoră, având în vedere valoarea sau cantitatea bunurilor sau

circumstanțele aferente faptei, autorul va fi condamnat pentru contrabandă minoră la pedeapsa cu amendă.

Secțiunea 6. Tranzacții ilicite cu bunuri importate (951/1999)

Persoana care ascunde, furnizează, ia în posesia sa sau transmite proprietatea unui bun al cărui import a fost implicat într-o infracțiune prevăzută în secțiunile 1-5 sau în Capitolul 29, secțiunile 1-3 sau care, prin alte metode, manipulează un asemenea bun, chiar dacă are cunoștință de faptul că bunul a fost importat într-o asemenea manieră, va fi condamnată pentru tranzacții ilicite cu bunuri importate la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an și jumătate.

(2) De asemenea, persoana care, printr-o modalitate menționată în subsecțiunea 1, manipulează un produs care este supus taxei de accize și cu privire la care a fost săvârșită o infracțiune prevăzută în Capitolul 29, secțiunile 1-3, după ce a fost importat, va fi condamnată pentru tranzacții ilicite cu bunuri importate. (641/2009)

Secțiunea 6(a). Tranzacții ilicite minore cu bunuri importate (951/1999)

Dacă infracțiunea de tranzacții ilicite cu bunuri importate, luând în considerare valoarea bunurilor în cauză și alte circumstanțe aferente faptei, este considerată minoră, autorul va fi condamnat pentru tranzacții ilicite minore cu bunuri importate la pedeapsa cu amendă.

Secțiunea 7. Infracțiunea de fals în declarația vamală (425/2009)

Persoana care nu își îndeplinește obligația de a raporta și de a furniza informațiile prevăzute în legislația vamală sau oferă informații false sau incomplete, astfel încât fapta cauzează

(1) neimpunerea unei taxe, impunerea unei taxe mai mici sau decontarea ilicită a unei astfel de taxe,

(2) stabilirea garanției pentru taxa vamală la un nivel prea mic, sau

(3) importul sau exportul unor bunuri cu nerespectarea unor norme sau condiții prevăzute în lege sau emise în baza legii,

va fi condamnată pentru fals în declarația vamală la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult un an și șase luni, în afara cazului în care fapta se pedepsește ca evaziune fiscală prevăzută în Capitolul 29, secțiunile 1-3, ca infracțiune de contrabandă prevăzută în secțiunile 1-4 din prezentul Capitol sau o infracțiune de nedeclarare a valutei prevăzute în secțiunea 9 din Legea privind controlul valutei la granițele Comunității Europene (653/2007).

Secțiunea 8. Fals în declarația vamală, în formă agravată (425/2009)

Dacă prin înșelăciunea vamală

(1) fapta presupune urmărirea unui beneficiu economic considerabil,

(2) fapta este săvârșită cu premeditare metodică, sau

(3) fapta este comisă ca parte a activității unui grup infracțional organizat prevăzut în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2 sau ca parte a activității profesionale, (564/2015)

și înșelăciunea vamală este considerată agravată privită în ansamblul său, autorul va fi condamnat pentru fals în declarația vamală, în formă agravată, la pedeapsa cu închisoare de la patru luni la trei ani.

Secțiunea 9. Fals de importanță minoră în declarația vamală (425/2009)

Dacă infracțiunea de fals în declarația vamală, privită în ansamblul său și luând în considerare importanța redusă a beneficiului material ilicit și celelalte circumstanțe aferente faptei, este considerată minoră autorul va fi condamnat la pedeapsa cu amendă pentru fals de importanță minoră în declarația vamală.

Secțiunea 10. Declarații false privitoare la originea exportului (425/2009)

(1) Persoana care oferă informații false referitoare la originea unui export unei autorități finlandeze sau unui alt organ cu atribuții în emiterea unui certificat privitor la origine, în scopul de a obține de la acea autoritate sau de la acel organ un tratament avantajos la vamă sau cu scopul de a obține un certificat privitor la origine, necesar pentru obținerea unui tratament preferențial într-un stat străin, va fi condamnată pentru declarații false privitoare la originea exportului la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult doi ani.

(2) De asemenea, o persoană care, prin exportul unor bunuri din Finlanda către alt stat, furnizează autorităților aceluși stat informații false privitoare la originea bunurilor, în scopul de a obține un tratament preferențial în respectivul stat la vamă sau într-o procedură comparabilă, va fi condamnată pentru infracțiunea de declarații false privitoare la originea exportului.

Secțiunea 11. Exportul ilicit de instrumente de apărare (283/2012)

(1) Persoana care, fără a avea autorizația menționată în Legea exportului instrumentelor de apărare (283/2012),

(1) exportă sau transferă din Finlanda instrumente de apărare,

(2) facilitează pentru părți încheierea unui contract în vederea exportului sau transferului instrumentelor de apărare către un stat terț, sau

(3) transportă instrumente de apărare prin Finlanda, în situația în care și exportatorul sau destinatarul instrumentelor de apărare este rezident într-un stat din afara Spațiului Economic European, va fi condamnată pentru export ilicit de instrumente de apărare la pedeapsa cu amendă sau cu închisoare pentru cel mult patru ani.

(2) De asemenea, persoana care

(1) furnizează informații false sau ascunde informații în scopul de a obține o autorizație de export, de transfer, de transport sau de tranzit prevăzută în Legea exportului instrumentelor de apărare, sau

(2) transferă instrumente de apărare din Finlanda în Spațiul Economic European fără să fie înregistrată în acest scop la Ministerul Apărării, conform procedurii prevăzute în secțiunea 31 din Legea exportului instrumentelor de apărare,

va fi condamnată pentru export ilicit de instrumente de apărare.

(3) Tentativa de comitere a faptei prevăzute în secțiunile 1 și 2, paragraful 2 se pedepsește.

Secțiunea 12. Nedepunerea raportului de supraveghere a exportului produselor cu dublă utilizare (425/2009)

Persoana care din neglijență nu își îndeplinește obligația de a furniza informații, conform secțiunii 4, subsecțiunea 4 din Legea privind supravegherea exportului produselor cu dublă utilizare, va fi condamnată pentru infracțiunea de nedepunere a raportului de supraveghere a exportului produselor cu dublă utilizare la pedeapsa cu amendă sau la maximum șase luni de închisoare.

Secțiunea 13. Răspunderea persoanei juridice (425/2009)

Prevederile privitoare la răspunderea persoanei juridice se aplică și infracțiunilor de încălcare a regulamentelor, încălcare calificată a regulamentelor, contrabandă, înșelăciune vamală calificată și export ilicit de instrumente de apărare.

Secțiunea 14. Definiții (425/2009)

(1) În prezentul Capitol, termenul taxă desemnează taxa prevăzută în Capitolul 29, secțiunea 9, paragraful 1, cu excepția taxelor colectate în avans.

(2) În prezentul Capitol, legislația vamală desemnează legislația prevăzută în articolul 4, paragraful 2 din Regulamentul (CE) numărul 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, conform articolelor 186-188.

Secțiunea 15. Prevederi restrictive (425/2009)

(1) O neglijare minoră a obligației de raportare a informațiilor sau o altă încălcare minoră a unor dispoziții procedurale nu vor fi considerate infracțiuni, conform secțiunilor 1-5, 7-10 și 12 din prezentul Capitol.

(2) Persoana care este complice la o infracțiune săvârșită în timpul sau după înfăptuirea importului nu va fi condamnată pentru infracțiunea prevăzută în secțiunea 6 sau 6(a) din prezentul Capitol. (641/2009)

(3) Secțiunile 6 și 6(a) nu sunt aplicabile unei persoane care gospodărește împreună cu autorul, care a folosit sau a consumat bunurile obținute de autor pentru nevoile gospodăriei.

Secțiunea 16. Relația dintre o taxă de penalizare și creșterea taxelor vamale și contrabanda și infracțiunile vamale (782/2013)

(1) Sesizarea, cercetarea penală, punerea sub acuzare și aplicarea unei pedepse într-unul din cazurile penale prevăzute mai sus în secțiunile 4, 5,

6 și 7 pot face obiectul renunțării, dacă se consideră că taxa de penalizare sau creșterea taxelor vamale constituie o pedeapsă suficientă pentru fapta respectivă. În aprecierea cauzei se va ține cont de gravitatea și repetitivitatea naturii faptei comise sau omise, de pedeapsa prevăzută, de cuantumul taxelor obișnuite sau vamale aferente obiectului faptei, de cuantumul taxei punitive sau de cuantumul creșterii taxelor vamale și de consecințele posibile pe care fapta le poate produce contribuabililor.

(2) Nu este posibilă punerea sub acuzare a unei persoane sau pronunțarea unei hotărâri judecătorești împotriva acesteia, într-o cauză penală din cele la care se face referire în secțiunile 4, 5 și 7-9 de mai sus, dacă persoanei respective i-a fost aplicată deja un impozit sau o tavă vamală cu titlu de penalizare pentru același caz. Totuși, se poate depune plângere și se poate emite o hotărâre judecătorească dacă, după ce au fost impuse taxa de penalizare și taxa vamală, au apărut probe noi, privitoare la circumstanțe care nu au fost cunoscute inițial și creșterea taxei punitive impuse anterior în același caz a fost anulată printr-o decizie separată, luată în baza secțiunii 3 din Legea taxelor punitive și creșterii taxelor vamale.

CAPITOLUL 47

Infrațiuni cu privire la raporturile de muncă

Secțiunea 1. Infrațiuni cu privire la siguranța muncii (397/2012)

(1) Un angajator sau un reprezentant al acestuia care, cu intenție sau din neglijență,

(1) încalcă dispozițiile legale din materia siguranței muncii, sau

(2) provoacă o îndeplinire defectuoasă sau o neîndeplinire a dispozițiilor din materia siguranței muncii ori face posibilă perpetuarea unei situații contrare dispozițiilor din materia siguranței muncii prin neglijarea monitorizării respectării lor în activitatea pe care o supervizează sau prin neglijarea asigurării resurselor financiare, organizaționale sau de altă natură, necesare pentru siguranța muncii,

comite o infracțiune cu privire la siguranța muncii și este pedepsit cu amendă sau cu închisoare de maximum 1 an.

(2) Dispozițiile Capitolului 21, secțiunea 8-11 și secțiunea 13 se aplică în materia reprimării uciderii din neglijență, vătămării din neglijență și punerii în pericol.

(3) Cu toate acestea, nu se consideră infracțiune cu privire la securitatea muncii un incident izolat cu privire la o încălcare a dispozițiilor din materia securității muncii și care se pedepsește conform secțiunii 63 din Legea privind securitatea muncii (738/2002), conform secțiunii 23 din Legea cu privire la protecția ocupațională a sănătății (1382/2001), conform secțiunii 13 din Legea cu privire la respectarea dispozițiilor cu privire la anumite cerințe

(1016/2004) sau conform secțiunii 20 din Legea cu privire la mediul de muncă și lucru și aprovizionarea cu alimente pentru persoane aflate la bordul navelor (395/2012).

Secțiunea 2. Infrațiuni cu privire la programul de lucru (578/1995)

Un angajator sau un reprezentant al acestuia care, cu intenție sau din neglijență,

(1) nu reușește să țină evidența orelor de muncă sau a concediilor, greșește situația, o alterează, o ascunde sau o distruge ori o face imposibil de citit, în detrimentul angajaților, sau

(2) procedează într-o manieră pedepsibilă, conform legislației din materia programului de lucru sau a concediilor, în ciuda unei opinii, a unui ordin sau a unei interdicții emise de autoritățile din materia siguranței muncii,

comite o infracțiune cu privire la programul de lucru și este pedepsit cu amendă sau cu închisoare de cel mult 6 luni.

Secțiunea 3. Discriminarea la locul de muncă (885/2009)

Un angajator sau un reprezentant al acestuia care, atunci când anunță un loc de muncă vacant sau atunci când selectează un angajat ori în timpul raporturilor de muncă, pune un angajat într-o poziție inferioară, fără un motiv important și justificabil,

(1) din cauza rasei, originii naționale sau etnice, naționalității, culorii, limbii, sexului, vârstei, statusului familial, orientării sexuale, moștenirii, dizabilității sau stării de sănătate, ori

(2) din cauza religiei, opiniilor politice, activității politice sau industriale sau a unor circumstanțe comparabile,

comite discriminare la locul de muncă și se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de maximum 6 luni.

Secțiunea 3(a). Discriminare exorbitantă la locul de muncă (302/2004)

Dacă, în cursul discriminării la locul de muncă, un candidat la ocuparea unui post sau un angajat este pus într-o situație considerabil inferioară, prin utilizarea dificultăților economice sau de altă natură, a poziției dependente, a lipsei de înțelegere, a iraționalității sau ignoranței candidatului sau angajatului, autorul comite, cu excepția cazului în care o pedeapsă mai severă este prevăzută în alte reglementări în materie, discriminare exorbitantă la locul de muncă și se pedepsește cu închisoare de maximum 2 ani.

Secțiunea 4. Încălcarea drepturilor unui reprezentant al angajaților (1234/2013)

Un angajator sau un reprezentant al acestuia care, fără o justificare întemeiată pe dispozițiile legale ori contractul colectiv de muncă sau acordul cu privire la funcționarii publici, îndepărtează, retrage atribuțiile sau forțează intrarea în concediu fără plată a unui reprezentant al angajaților, a unui administrator

la care trimite Capitolul 13, secțiunea 3 a Legii cu privire la contractele de muncă (55/2001), a unui administrator al siguranței locului de muncă, a unui reprezentant al personalului sau al angajaților la care trimit dispozițiile Legii cu privire la reprezentarea personalului în administrarea companiei (725/1990) sau ale Legii asupra cooperării în companiile finlandeze sau comunitare (335/2007) sau a unui reprezentant al cooperării menționat în secțiunea 3 a Legii asupra cooperării între angajatori și personal în municipalități (449/2007) sau în secțiunea 6, subsecțiunile 3 și 4 ale Legii asupra cooperării în birourile și instituțiile guvernamentale (1233/2013) sau îl trece pe program part-time, dacă actul nu reprezintă discriminare la locul de muncă, comite încălcarea drepturilor unui reprezentant al angajaților și se pedepsește cu amendă.

Secțiunea 5. Încălcarea dreptului la organizare (578/1995)

(1) Un angajator, un reprezentant al acestuia sau un angajat care împiedică

(1) un angajat să-și înființeze o asociație politică sau industrială legală sau să-și exercite dreptul de a se alătura, a face parte sau a participa la activitățile unei asemenea asociații, ori

(2) angajații sau organizațiile lor industriale să-și numească sau să aleagă un reprezentant al angajaților, un administrator, un administrator al siguranței la locul de muncă sau un reprezentant al personalului în cooperarea între grupuri,

comite o încălcare a dreptului la organizare și se pedepsește cu amendă. (72/2001)

(2) De asemenea, o persoană care forțează un angajat să adere sau să fie parte a unei asocieri politice sau industriale comite o încălcare a dreptului la organizare.

(3) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 6. Infracțiuni cu privire la agențiile de muncă (927/2012)

O persoană care, cu încălcarea interzicerii plății serviciilor agenției de muncă, prevăzută în Capitolul 12, secțiunea 5, subsecțiunea 1 din Legea agențiilor pentru angajări în mediul public și antreprenori (916/2012), cere o plată de la clienți individuali comite o infracțiune cu privire la agențiile de muncă și se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de maximum un an.

Secțiunea 6(a). Utilizarea neautorizată de forță de muncă străină (302/2004)

(1) Un angajator sau un reprezentant al acestuia care angajează sau utilizează un străin fără un permis de ședere cu drept de muncă sau îi permite, în alte moduri, să lucreze în Finlanda utilizează neautorizat forță de muncă străină și se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de cel mult un an.

(2) De asemenea, un contractor, un subcontractor, un comanditar de lucrări sau un reprezentant al unei astfel de persoane care nu ia toate măsurile

necesare ca angajații străini ce își desfășoară activitatea în baza unui contract sau subcontract atribuit unei companii străine sau angajații străini puși la dispoziția sa de o companie străină, ca forță de muncă contractată, au permis de ședere cu drept de muncă sau un altfel de permis pentru a munci în Finlanda, utilizează neautorizat forță de muncă străină.

Secțiunea 7. Atribuirea răspunderii (578/1995)

În acele cazuri în care prezentul capitol prevede pedepsirea conduitei unui angajator sau a unui reprezentant al acestuia, este pedepsită persoana în a cărei sferă a responsabilității intră actul sau neglijența. În procesul de atribuire a responsabilității se are în vedere poziția respectivei persoane, natura și întinderea atribuțiilor și competenței sale și participarea sa la crearea și perpetuarea situației contrare dispozițiilor legale.

Secțiunea 8. Definiții (397/2012)

(1) Pentru scopurile prezentului Capitol,

(1) angajator se referă la o persoană care contractează muncă într-o relație de muncă, o relație privind serviciul public sau o relație comparabilă, într-o corporație publică și la o persoană care exercită în fapt puterea de decizie a unui angajator,

(2) reprezentant al unui angajator se referă la un membru al unui organ statutar sau de altă natură al unei persoane juridice, apt de a lua decizii și care, în numele angajatorului, conduce sau supervizează munca,

(3) angajat se referă la o persoană care se află într-o relație de muncă, o relație privind serviciul public sau o relație comparabilă, într-o corporație publică, cu un angajator, iar

(4) dispozițiile din materia siguranței muncii se referă la dispozițiile conținute în sau emise pe baza Legii siguranței muncii, Legii sănătății ocupaționale, din Legii cu privire la respectarea dispozițiilor cu privire la dispozitivele cu anumite cerințe, Legii cu privire la mediul de muncă și lucru și aprovizionarea cu alimente pentru persoane aflate la bordul navelor sau a altui act normativ care reglementează siguranța muncii și cu importanță pentru siguranța muncii sau sănătatea ocupațională, pentru a proteja sănătatea altora.

(2) Dispozițiile din secțiunile 1 și 7 asupra răspunderii angajatorului și a reprezentantului acestuia se aplică în mod corespunzător altor persoane care comisionază muncă și reprezentanților acestora menționați în secțiunile 3 și 4 din Legea siguranței muncii, persoanelor și reprezentanților respectivelor persoane, menționați în secțiunea 7 a aceleiași legi și în secțiunea 2 a Legii cu privire la respectarea dispozițiilor cu privire la dispozitivele cu anumite cerințe și proprietarului navei și reprezentantului acestuia, menționați în secțiunea 4 paragraful 3 din Legea cu privire la mediul de muncă și lucru și aprovizionarea cu alimente pentru persoane aflate la bordul navelor.

Secțiunea 9. Răspunderea penală a persoanei juridice (578/1995)

Dispozițiile din materia răspunderii penale a persoanei juridice se aplică infracțiunilor cu privire la siguranța muncii și discriminării exorbitante la locul de muncă.

CAPITOLUL 48**Infracțiuni cu privire la mediu (578/1995)****Secțiunea 1. Deteriorarea mediului (600/2013)**

(1) O persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă,

(1) introduce, emite sau dispersează în mediul înconjurător un obiect, o substanță, o radiație sau ceva similar, cu încălcarea legii, a dispozițiilor întemeiate pe lege, a unui ordin general sau specific sau fără o autorizație cerută de lege ori cu încălcarea condițiilor autorizației,

(2) produce, transmite, transportă, utilizează, manevrează sau depozitează o substanță, un preparat, un amestec, un produs sau un obiect ori operează un dispozitiv cu încălcarea Legii asupra manevrării explozivilor sau chimicalelor periculoase, a Legii chimicalelor, a Regulamentului REACH, a Regulamentului CLP, a Regulamentului Biacidului, a Regulamentului cu privire la protecția plantelor sau a unei dispoziții date în baza acestora ori a Legii protecției mediului (527/2014) sau cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului asupra substanțelor care seacă stratul de ozon, a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului asupra anumitor gaze fluorurate cu efect de seră sau a Regulamentului (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului asupra poluanților organici persistenți și care amendează Directiva 79/117/EEC sau cu încălcarea secțiunilor 3, 4 și 4(a) ale Regulamentului (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului asupra detergenților sau cu încălcarea unei dispoziții menționate în secțiunea 147, subsecțiunea 2 a Legii deșeurilor (646/2011) sau a unei dispoziții, a unui ordin specific sau a unei interdicții întemeiate pe Legea deșeurilor ori își neglijează obligația de a organiza gestionarea deșeurilor conform Legii deșeurilor, sau (557/2014)

(3) importă sau exportă deșeuri ori transportă deșeuri prin teritoriul Finlandei cu încălcarea Legii deșeurilor sau a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului asupra transportului de deșeuri ori importă sau exportă o substanță, un preparat sau un obiect cu încălcarea unui Decret emis pe baza Legii protecției mediului sau cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului asupra substanțelor care seacă stratul de ozon, a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului asupra anumitor gaze fluorurate cu efect de seră, a Regulamentului (CE)

nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la exportul și importul chimicalelor periculoase, a Regulamentului (EC) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului asupra poluanților organici persistenți și care amendează Directiva 79/117/EEC sau a Regulamentului (CE) nr. 1102/2008 al Parlamentului European și al Consiliului asupra interzicerii exportului de mercur metalic și al anumitor compuși pe bază de mercur ori exportă organisme modificate genetic sau produse alimentare sau hrană conținute în astfel de organisme, cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1946/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind deplasările transfrontaliere de organisme modificate genetic, în așa fel încât actul conduce la provocarea contaminării mediului, alte spolieri corespunzătoare ale mediului sau la murdărirea ori la un pericol pentru sănătate, deteriorează mediul și este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare.

(2) Tentativa la o infracțiune comisă cu intenție, menționată în subsecțiunea 1, paragraful 3 de mai sus se pedepsește.

(3) De asemenea, o persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, într-o altă manieră decât cele menționate în subsecțiunea 1, se angajează să altereze mediul cu încălcarea dispozițiilor Legii construcțiilor și utilizării terenurilor (132/1999), ale Legii apelor (587/2011) sau ale Legii extracției pe terenuri (555/1981) sau ale Regulilor drenajului sistemului de apă Saimaa/Vuoksi sau a dispozițiilor ori ordinelor generale sau specifice întemeiate pe acestea, în așa fel încât actul conduce la provocarea unei spolieri care este comparabilă în gravitate cu contaminarea mediului, este condamnată pentru deteriorarea mediului.

[Legea apelor a fost abrogată de Legea 587/2011. A se vedea, de asemenea, secțiunea 34 din Legea siguranței barajelor (494/2009)]

Secțiunea 2. Deteriorarea mediului, în formă agravată (578/1995)

(1) Dacă, în cursul deteriorării mediului,

(1) prejudiciul sau pericolul prejudiciului cauzat mediului sau sănătății este deosebit de grav, din cauza duratei lungi, efectului generalizat sau altor circumstanțe ale prejudiciului realizat sau iminent, ori

(2) infracțiunea este comisă cu încălcarea unui ordin sau a unei interdicții a unei autorități, emisă din cauza unei conduite menționate în secțiunea 1, iar infracțiunea este agravată și când este analizată în ansamblul său, autorul este condamnat pentru deteriorarea mediului, în formă agravată, la închisoare de la patru luni la șase ani.

(2) Dispozițiile cu privire la tentativă din secțiunea 1 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea 3. Infracțiune cu privire la mediu (578/1995)

(1) Dacă deteriorarea mediului, analizată în ansamblul său, cu luarea în considerare a insignifianței pericolului sau prejudiciului cauzat mediului sau sănătății sau a altor circumstanțe conexe infracțiunii, se consideră de mică importanță, făptuitorul este condamnat pentru ofensă cu privire la mediu și este pedepsit cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare.

(2) De asemenea, o persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, încalcă ordine întemeiate pe secțiunile 122 și 123 ale Legii protecției mediului, este condamnată pentru ofensă cu privire la mediu. (557/2014)

(3) De asemenea, o persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, își neglijează obligația de a aplica pentru permis de mediu, astfel cum este stabilită în secțiunile 27-29 ale Legii protecției mediului, este pedepsită pentru ofensă cu privire la mediu, cu excepția cazului în care este pedepsită pentru fapta de deteriorare a mediului. (557/2014)

(4) De asemenea, o persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, încalcă secțiunea 5 a Legii traficului pe căi maritime sau interdicțiile ori restricțiile emise în baza secțiunii 15 sau 16 a Legii traficului pe căi maritime, în așa fel încât actul conduce la crearea unui pericol pentru mediu, este pedepsită pentru infracțiune cu privire la mediu. (545/1999)

Secțiunea 4. Deteriorarea mediului prin neglijență (112/2000)

O persoană care, printr-o neglijență care nu este considerată gravă,

(1) afectează mediul într-o manieră menționată în secțiunea 1, subsecțiunea 1(1) sau subsecțiunea 3, ori

(2) încalcă Legea deșeurilor sau Legea protecției mediului ori dispoziții sau ordine întemeiate pe acestea într-o manieră menționată în secțiunea 1, subsecțiunea 1(2) sau 1(3),

în așa fel încât prejudiciul sau pericolul prejudiciului provocat mediului sau sănătății este deosebit de periculos din perspectiva duratei lungi, efectului generalizat și altor circumstanțe ale pericolului realizat sau iminent, este condamnată pentru deteriorarea mediului prin neglijență la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare.

Secțiunea 5. Infracțiuni cu privire la conservarea naturii (578/1995)

(1) O persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă,

(1) distruge sau deteriorează fără drept o zonă naturală, un animal, o plantă sau un alt obiect natural protejat de Legea conservării naturii (1096/1996) ori protejat, restricționat sau plasat sub un ordin întemeiate pe aceasta,

(2) în timpul încălcării Legii conservării naturii sau a unei dispoziții ori a unui ordin bazate pe aceasta, înlătură din mediul său, importă sau exportă un obiect ori transportă un obiect pe teritoriul Finlandei ori vinde, transmite, cumpără sau primește un obiect astfel înlăturat, importat sau exportat, ori

(3) în timpul încălcării Regulamentului Consiliului (CE) nr. 338/97 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea, importă, exportă sau transferă prin teritoriul Finlandei un obiect menționat în anexa A sau B a Regulamentului, fără permisul sau certificatul cerut conform Regulamentului ori cu încălcarea termenilor permisului sau certificatului ori cumpără, se oferă să cumpere, obține pentru scop comercial, prezintă în public pentru scop comercial, utilizează cu intenția de a obține un avantaj comercial, vinde, deține cu intenția de a vinde, oferă sau transportă spre vânzare un obiect menționat în anexa A sau B a respectivului Regulament,

este condamnată pentru o infracțiune cu privire la conservarea naturii la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare. (1073/2010)

(2) De asemenea, o persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, utilizează un vas finlandez pentru vânătoria de balene sau sfidează interdicția importului menționată în secțiunea 2 sau 2(a) a Legii protecției balenei și focii arctice sau dispoziția de protecție sau interdicția achiziționării din secțiunea 3 a aceluiași act, este condamnată pentru o infracțiune cu privire la conservarea mediului. (1108/1996)

(3) De asemenea, o persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, provoacă prejudicii organismelor native Antarcticii, prin încălcarea unei interdicții menționate în secțiunea 4, subsecțiunea 2 a Legii cu privire la conservarea naturii Antarcticii (28/1998) sau prin acționarea fără permis ori cu încălcarea condițiilor unui astfel de permis cerut de lege, într-o manieră menționată în secțiunea 21 subsecțiunea 1, secțiunea 23 subsecțiunea 1 sau secțiunea 25 subsecțiunea 1 a Legii, este condamnată pentru o infracțiune cu privire la conservarea naturii. (29/1998)

(4) Cu toate acestea, un act de o importanță minoră cu privire la conservarea naturii nu se consideră infracțiune cu privire la conservarea naturii. (19/1998)

(5) Tentativa la o infracțiune comisă cu intenție se pedepsește. (29/1998)

Secțiunea 6. Infracțiuni cu privire la protecția clădirilor (578/1995)

(1) O persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, fără permisul cerut de lege, demolează, distruge, deteriorează sau acoperă un obiect care face parte din mediul construit, care

(1) este protejat de Legea asupra utilizării terenurilor și clădirilor sau de un ordin bazat pe aceasta, ori (154/1999)

(2) este protejat sau supus unei interdicții a punerii în pericol, în temeiul Legii protejării patrimoniului (500/2010),

este condamnată pentru comiterea infracțiunii cu privire la protecția clădirilor și este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare.

(2) De asemenea, o persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, demolează, distruge sau deteriorează o relicvă imobilă sau o epavă ori o

parte din aceasta, astfel cum este menționat în Legea cu privire la rămășițele arheologice (295/1963), fără permis sau cu încălcarea termenilor permisului, este condamnată pentru o infracțiune cu privire la protecția clădirilor.

(3) De asemenea, o persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, deteriorează, mișcă sau distruge un sit istoric sau o relicvă menționată în secțiunea 4 subsecțiunea 1(4) din Legea cu privire la protecția naturii Antarcticii (28/1998), este condamnată pentru o infracțiune cu privire la protecția clădirilor. (29/1998)

(4) Tentativa la o infracțiune comisă cu intenție se pedepsește. (29/1998)

Secțiunea 7. Stabilirea răspunderii (578/1995)

Acolo unde acest Capitol stabilește pedepsirea conduitei, se condamnă persoana în a cărei sferă de responsabilitate intră actul sau neglijența. În procesul de stabilire a răspunderii se iau în calcul poziția respectivei persoane, natura și întinderea obligațiilor sale, competența sa și participarea sa în originea și continuarea situației care este contrară legii.

[Secțiunea 8 a fost abrogată prin Legea 297/2003]

Secțiunea 9. Răspunderea penală a persoanei juridice (578/1995)

Dispozițiile din materia răspunderii penale a persoanei juridice se aplică și infracțiunilor menționate în prezentul Capitol.

Secțiunea 10. Infracțiuni cu privire la mediu comise de un vas străin în zona economică (1680/2009)

Doar o amendă va fi aplicată pentru un act reprimabil, conform secțiunilor 1-4 din prezentul Capitol, comis în zona economică a Finlandei de un vas străin menționat în Capitolul 13, secțiunea 3 din Legea protecției mediului de efectele traficului maritim.

CAPITOLUL 48(a)

Infracțiuni privind resursele naturale (515/2002)

Secțiunea 1. Infracțiuni la regimul vânătorii (515/2002)

O persoană care, în mod ilicit, cu intenție sau din neglijență gravă,

(1) vânează folosind o capcană sau o metodă de prindere în capcană interzisă de Legea vânătorii (615/1993) sau cu încălcarea restricției impuse de Legea vânătorii cu privire la folosirea vehiculelor motorizate,

(2) vânează cu încălcarea Legii vânătorii sau a unei dispoziții ori a unui ordin dat baza acestei legi, cu scopul a proteja vânatul sau vânează fără permis de vânătoare, fără permis de vânat elani sau fără un permis excepțional, sau (232/2011)

(3) când vânează, pune în pericol sau vatămă o persoană sau proprietatea altuia ori nu respectă interdicția de a vâna sau restricția aplicată pentru siguranța generală,

va fi pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracțiune la regimul vânătorii.

Secțiunea 1(a). Infracțiune la regimul vânătorii, în formă agravată (232/2011)

Dacă în timpul comiterii unei infracțiuni la regimul vânătorii,

- (1) fapta este comisă într-o manieră deosebit de brutală sau crudă,
- (2) obiectul infracțiunii este o cantitate mare de vânat,
- (3) se urmărește comiterea unei infracțiuni economice considerabile,
- (4) infracțiunea este meticolos premeditată, sau
- (5) este ucis(ă) sau rănit(ă) un jder, un linx, un urs, o căprioară, o vidră sau un lup

și se apreciază că infracțiunea este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul este pedepsit cu închisoare de la patru luni la patru ani pentru infracțiune în formă agravată la regimul vânătorii.

Secțiunea 2. Infracțiuni la regimul pescuitului (515/2002)

- (1) O persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă,
 - (1) folosește în timpul pescuitului, explozibil sau presiune generată în alt mod sau o armă de foc sau curent electric,
 - (2) pescuiește într-o măsură considerabilă, cu încălcarea Legii pescuitului sau a unei dispoziții sau ordin dat într-un caz general sau individual pe baza acestei legi, cu privire la protejarea peștelui sau a racilor, a instrumentelor de pescuit, a pescuitului, a unei interdicții sau restricții cu privire la pescuit sau a dimensiunii minime a peștelui sau racilor, ori (1190/2014)

[paragraful 3 a fost abrogat; 1190/2014]

- (4) introduce sau transferă fără drept, cu încălcarea Legii pescuitului, într-o zonă cu apă o specie de pești sau raci care nu s-au aflat anterior acolo, astfel încât actul este de natură a pune în pericol sau a vătăma stocul de pește sau dreptul de a pescui,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracțiune la regimul pescuitului, cu excepția cazului în care o pedeapsă mai severă este prevăzută în altă parte în lege pentru faptă.

- (2) Tentativa de comitere a infracțiunii cu intenție se pedepsește.

Secțiunea 3. Infracțiuni la regimul silvic (515/2002)

(1) O persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă, încalcă o dispoziție a Legii pădurii (1093/1996) sau o dispoziție ori un ordin emis în baza legii cu privire la zonele forestiere protejate sau zonele protejate, comite o infracțiune

la regimul silvic și este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare. (1086/2013)

(2) De asemenea, o persoană care, cu intenție, printr-o măsură ce vizează domeniul silviculturii sau al folosirii pădurilor, cu încălcarea Legii pădurii sau a unei dispoziții ori a unui ordin emis în baza legii sau fără permisul cerut de lege ori cu încălcarea termenilor permisului, vatamă un mediu viu care este în starea sa naturală sau într-o stare similară stării sale naturale, clar distinct de zona înconjurătoare și care este deosebit de important pentru biodiversitatea pădurii naturale, astfel încât actul este natură a pune în pericol prezervarea caracteristicilor tipice ale respectivului mediu viu, comite o infracțiune la regimul silvic.

Secțiunea 3(a). Exploatarea ilicită a resurselor minerale în Antarctica (1021/2010)

(1) O persoană care, în mod deliberat sau din neglijență gravă, explorează sau utilizează un depozit mineral în regiunea Antarcticii la care se face referire în secțiunea 3, subsecțiunea 1, paragraful 5 din Actul asupra protecției mediului antarctic, altfel decât ca parte a unei cercetări științifice, comite fapta de exploatare ilicită a resurselor minerale în Antarctica și se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de maximum 2 ani.

(2) De asemenea, o persoană care prospectează cu intenție pentru depozite minerale în regiunea Antarctica, altfel decât în cadrul unei cercetări științifice, comite fapta de exploatare ilicită a resurselor minerale în Antarctica.

Secțiunea 3(b). Infracțiuni privind exploatarea lemnului

O persoană care, cu încălcarea Regulamentului (EU) 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 asupra obligațiilor operatorilor care plasează lemn și produse din lemn pe piață, plasează pe piață, în exercitarea profesiei, lemn obținut ilegal sau produse din astfel de lemn, se pedepsește, în afara cazului în care o pedeapsă mai severă este prevăzută într-o altă normă pentru faptă, pentru infracțiuni privind exploatarea lemnului, cu amendă sau cu închisoare de până la 6 luni.

Secțiunea 4. Tăinuirea braconajului

(1) O persoană care ascunde, procură, transportă, transmite sau comercializează vânat care a fost obținut prin comiterea unei infracțiuni privitoare la vânat sau pescuit, cunoscând că a fost obținut în această manieră, comite infracțiunea de tănuire a braconajului și se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la un an. (232/2011).

(2) O persoană care este complice la infracțiunea care a produs vânatul braconat nu se pedepsește pentru infracțiunea prevăzută la secțiunea (1). Secțiunea 1, subsecțiunea 1 nu se aplică nici persoanei care locuiește în aceeași gospodărie cu autorul infracțiunii și care doar utilizează sau consumă vânat obținut de autor pentru nevoile uzuale ale gospodăriei.

Secțiunea 4(a). Tăinuirea calificată a braconajului

Dacă tăinuirea braconajului:

- (1) privește o cantitate mare de vânat,
 - (2) este comisă cu scopul de a facilita o infracțiune economică considerabilă,
 - (3) este comisă conform unui plan meticulos întocmit,
 - (4) privește un jder, linx, urs, căprioară, vidră-lup
- și infracțiunea este considerată agravată atunci când este analizată în ansamblul său, autorul se pedepsește pentru tăinuirea calificată a braconajului cu amendă sau cu închisoare de maximum 3 ani.

Secțiunea 5. Dreptul de punere sub acuzare

(1) Dacă infracțiunea privitoare la pescuit, vânat sau tăinuirea braconajului nu încalcă decât drepturile unei persoane private, procurorul are dreptul de a nu dispune începerea urmăririi penale, în absența unei plângeri depuse de către partea vătămată.

(2) Dispozițiile Capitolului 1 cu privire la depunerea plângerii și condamnarea pentru o infracțiune comisă în afara Finlandei, împotriva intereselor Finlandei se aplică, de asemenea, infracțiunilor privitoare la pescuit menționate în secțiunea 2 a acestui Capitol, când au fost comise în afara mării teritoriale și zonei economice a Finlandei. (1067/2004)

Secțiunea 6. Interdicția dreptului de a vâna (515/2002)

(1) O persoană condamnată pentru o infracțiune în formă agravată la regimul vânătorii este pedepsită prin interzicerea dreptului de a vâna pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 10 ani. Instanța are dreptul de a renunța la interdicție dacă sunt motive serioase în acest sens. Unei persoane care urmează să fie condamnată pentru o infracțiune la regimul vânătorii și care a dovedit, prin acțiunile sale, o neglijență gravă față de dispozițiile din materia vânătorii, îi va fi retras dreptul de a vâna între 1 și 5 ani. În același timp, persoana supusă interdicției va fi obligată să predea legitimația de vânător asociației de vânătoare al cărei membru este. Interdicția vânătorii este dispusă la cererea procurorului. (232/2011)

(2) Pe durata interdicției dreptului de a vâna, persoana nu poate vâna sau îndeplini funcția de administrator de vânătoare la care se face referire în secțiunea 28 a Legii vânătorii. De asemenea, interdicția de a vâna poate fi aplicată și unei persoane care nu este pedepsită în baza prevederilor capitolului 3, secțiunea 4, subsecțiunea 2 sau a prevederilor capitolului 6, secțiunea 12, paragrafele 4 și 5 din prezenta lege. (232/2011)

(3) Interdicția își produce efectele, indiferent dacă a fost înaintat apel, până la momentul soluționării definitive a cauzei.

Secțiunea 6(a). Răspunderea penală a persoanei juridice

Dispozițiile din materia răspunderii penale a persoanei juridice se aplică în materia unei infracțiuni calificate privitoare la vânătoare.

Secțiunea 7. Infracțiunea privitoare la pescuit comisă de un vas străin în zona economică și tănuirea capturii ilicite produse printr-o infracțiune privitoare la pescuit (1161/2005)

Singura pedeapsă aplicabilă pentru o infracțiune privitoare la pescuit, comisă de un vas străin în zona economică finlandeză și pentru tănuirea capturii ilicite produse printr-o infracțiune privitoare la pescuit este amenda, dacă nu se precizează altfel într-o convenție internațională la care Finlanda este parte.

CAPITOLUL 49

Încălcarea unor drepturi exclusive (578/1995)

Secțiunea 1. Infracțiuni privind dreptul de reproducere și difuzare (822/2005)

(1) O persoană care, cu scopul de a obține profit și cu încălcarea Legii privind dreptul de reproducere și difuzare (404/1961) și într-o manieră de natură a produce daune sau prejudicii considerabile unui titular al unui drept, cu încălcarea dreptului altuia în legătură cu

- (1) o operă literară sau artistică,
- (2) realizarea unei opere artistice sau literare sau a moștenirii naționale,
- (3) un film sau alte mijloace prin care imagini în mișcare au fost înregistrate,
- (4) o transmisiune TV sau radio,
- (5) un registru, un tabel sau altă operă similară la care se referă Legea privind dreptul de reproducere și difuzare, conținând compilarea de informație sau o bază de date a cărei compilare, verificare sau prezentare a necesitat un efort considerabil, sau
- (6) o fotografie,

este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare pentru infracțiune cu privire la drepturile de reproducere și difuzare.

(2) De asemenea, o persoană care, cu scopul de a obține profit sau într-o manieră de natură a provoca daune sau prejudicii considerabile pentru titularul unui drept, importă, cu scopul de a disemina către public sau pentru a transporta prin Finlanda, către un stat terț, o mostră sau o copie produsă în străinătate a unei opere sau a unei fotografii, a unei înregistrări, a unui film sau unui alt dispozitiv sau mijloc pe care au fost înregistrate sunete sau imagini filmate sau un registru, un tabel, un program sau altă operă similară conținând compilația unei cantități considerabile de informație sau o bază de date a cărei

compilare, verificare sau prezentare a necesitat un efort considerabil, astfel cum au fost menționate în subsecțiunea (1), cunoscând că a fost produsă sau copiată în circumstanțe contrare dispozițiilor subsecțiunii 1 sau secțiunii 56(a) a Legii privind dreptul de reproducere și difuzare, comite infracțiunea de copyright.

(3) De asemenea, o persoană care utilizează o rețea de calculatoare sau un sistem informatic pentru a încălca drepturile altuia asupra obiectului protecției prevăzut în subsecțiunea 1, în așa fel încât să producă daune sau prejudicii considerabile titularului dreptului care a fost încălcat, va fi condamnată pentru infracțiune privind dreptul de reproducere și difuzare.

Secțiunea 2. Infracțiuni contra proprietății intelectuale

O persoană care, cu încălcarea Legii mărcilor comerciale (7/1964), Legii brevetului (550/1967), Legii modelelor industriale (221/1971), Legii privind protecția topografiei semiconductorilor (32/1991), Legii modelelor utilitare (800/1991) sau Legii privind protecția soiurilor de plante (1279/2009) și acționând într-un mod care conduce la provocarea de pierderi financiare considerabile unei persoane care deține un drept, încălcă

- (1) dreptul la marcă,
- (2) dreptul exclusiv care decurge din brevet,
- (3) dreptul asupra unui model industrial,
- (4) dreptul asupra topografiei unui semiconductor,
- (5) dreptul asupra unui model utilitar, sau
- (6) dreptul asupra unui soi de plantă

comite o infracțiune contra proprietății intelectuale și este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare.

Secțiunea 3. Evitarea protecției tehnice (822/2005)

O persoană care evită/ocoliște o măsură tehnică efectivă menită să protejeze o lucrare, acționând cu încălcarea prevederilor secțiunii 50a din Legea privind drepturile de reproducere și difuzare, în condițiile în care fapta sa este de natură să provoace daune sau prejudicii considerabile, este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare.

Secțiunea 4. Infracțiunea de evitare a protecției tehnice (822/2005)

O persoană care, acționând cu încălcarea prevederilor secțiunii 50a din Legea privind drepturile de reproducere și difuzare, în condițiile în care fapta sa este de natură să provoace daune sau prejudicii considerabile, produce sau importă pentru diseminarea către public, vinde, închiriază, promovează pentru vânzare sau închiriere ori păstrează în posesia sa pentru utilizare comercială dispozitive, produse sau componente care fac posibilă sau facilitează evitarea/ocolirea unei măsuri tehnice efective, menite să protejeze o operă sau oferă servicii care fac posibilă sau facilitează această evitare/ocolire, este

condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare pentru comiterea infracțiunii de evitare/ocolire a protecției tehnice.

Secțiunea 5. Infracțiunea de încălcare a drepturilor privind informațiile electronice (822/2005)

Persoana care, acționând cu încălcarea prevederilor secțiunii 50a din Legea privind drepturile de reproducere și difuzare, în condițiile în care fapta sa este de natură să provoace daune sau prejudicii considerabile,

(1) șterge sau modifică informații electronice cu privire la drepturi prin care este identificată opera, autorul sau deținătorul drepturilor asupra acesteia sau care constau din date referitoare la condițiile de utilizare a operei, sau

(2) distribuie în rândul publicului sau importă în vederea distribuirii către public copii ale unei opere sau transmite către public o operă, în condițiile în care datele la care se face referire în paragraful (1) au fost șterse sau modificate fără permisiune,

iar făptuitorul cunoaște că fapta sa face posibilă, ascunde sau facilitează încălcarea prevederilor legale, este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum un an de închisoare pentru comiterea infracțiunii de încălcare a drepturilor privind informațiile electronice.

Secțiunea 6. Dreptul de punere sub acuzare (441/2011)

Procurorul poate decide neînceperea urmăririi penale pentru faptele la care se face referire în secțiunile 1-3 și 5 ale prezentului Capitol, cu excepția cazului în care reclamantul sesizează fapta în vederea punerii sub acuzare a autorului sau dacă o raportează pentru a fi trimis în judecată sau dacă există un interes public foarte important ce reclamă urmărirea penală.

Secțiunea 7. Răspunderea penală a persoanei juridice

Dispozițiile în materia răspunderii penale a persoanei juridice se aplică pentru infracțiunile privind dreptul de reproducere și distribuire.

CAPITOLUL 50

Infracțiuni la regimul substanțelor narcotice

Secțiunea 1. Infracțiuni la regimul substanțelor narcotice

O persoană care, fără drept,

(1) produce sau încearcă să producă o substanță narcotică ori cultivă sau încearcă să cultive planta de coca, *Catha edulis* sau ciuperci *Psilocybe*,

(2) cultivă sau încearcă să cultive mac opiaceu, cânepă sau plante de cactus care conțin mescalină, pentru a fi utilizată ca substanță narcotică ori materie primă pentru o substanță narcotică ori pentru utilizare în producerea sau manufactura unei substanțe narcotice,

(3) importă sau încearcă să importe sau să exporte o substanță narcotică ori transportă sau dă spre transport ori încearcă să transporte sau încearcă să dea spre transport,

(4) vinde, oferă, transmite sau distribuie ori încearcă să distribuie o substanță narcotică, ori

(5) deține sau încearcă să obțină o substanță narcotică,

este condamnată la plata unei amenzi sau la maximum doi ani de închisoare pentru comiterea unei infracțiuni la regimul substanțelor narcotice.

Secțiunea 2. Infracțiuni la regimul substanțelor narcotice, în formă agravată

Dacă infracțiunea la regimul substanțelor narcotice

(1) are ca obiect o substanță narcotică foarte periculoasă sau o cantitate mare de substanțe narcotice,

(2) este comisă în vederea obținerii unui folos patrimonial considerabil,

(3) este comisă în cadrul activității unui grup infracțional, astfel cum este definit în capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2, organizat în mod particular pentru comiterea extinsă de infracțiuni privind narcoticele, (564/2015)

(4) creează un pericol grav pentru viața sau sănătatea mai multor oameni, ori

(5) substanța narcotică este distribuită minorilor sau în alte moduri lipsite de scrupule

și se apreciază că fapta este în formă agravată și atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul este pedepsit cu închisoare de la unu la zece ani pentru infracțiune la regimul substanțelor narcotice, în formă agravată.

Secțiunea 2(a). Utilizarea fără drept de substanțe narcotice (654/2001)

O persoană care folosește fără drept sau deține pentru uz personal sau încearcă să obțină o cantitate mică dintr-o substanță narcotică comite infracțiunea de utilizare fără drept de narcotice și este pedepsită cu amendă sau cu maximum șase luni de închisoare.

Secțiunea 3. Actele pregătitoare pentru o infracțiune la regimul substanțelor narcotice (1304/1993)

(1) O persoană care, pentru a comite o infracțiune menționată în secțiunea 1, paragrafele (1)-(4), produce, importă, obține sau primește un instrument, echipament sau material potrivit pentru comiterea unei astfel de infracțiuni, comite un act preparatoriu pentru o infracțiune care privește substanțele narcotice și se pedepsește cu amendă sau cu închisoare până la maximum 2 ani. (374/2008)

(2) Tentativa se pedepsește. (928/2006)

Secțiunea 4. Sprijinirea unei infracțiuni la regimul substanțelor narcotice (1304/1993)

(1) O persoană care

(1) în scopul producerii, cultivării, importului, exportului fără drept de substanțe narcotice, produce, transportă, transmite sau procură instrumente, echipament sau materiale, știind că vor fi folosite, sau

(2) prin împrumutarea de resurse sau prin alte mijloace de finanțare, sprijină o infracțiune la regimul substanțelor narcotice, pregătirea ei sau activitatea menționată în paragraful (1), știind că finanțarea va fi folosită astfel,

comite infracțiunea de sprijinire a unei infracțiuni la regimul substanțelor narcotice și este pedepsită cu amendă sau cu maximum doi ani de închisoare, cu excepția cazului în care fapta reprezintă complicitate la o infracțiune la regimul substanțelor narcotice. 2) Tentativa de sprijinire a unei infracțiuni la regimul substanțelor narcotice menționată în subsecțiunea 1(1) se pedepsește. (928/2006)

Secțiunea 4(a). Sprijinirea unei infracțiuni în formă agravată la regimul substanțelor narcotice (928/2006)

(1) Dacă sprijinirea unei infracțiuni la regimul substanțelor narcotice este comisă ca parte a activității unui grup infracțional, astfel cum este definit în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2, organizat special pentru comiterea extensivă de infracțiuni privind narcoticele, și

(1) instrumentul, resursele sau substanțele care fac obiectul infracțiunii sunt destinate producerii, cultivării, importului sau exportului unui narcotic foarte periculos sau unei cantități considerabile de narcotice, ori

(2) dacă prin sprijinirea unei infracțiuni în formă agravată la regimul substanțelor narcotice sau prin comiterea infracțiunii care este susținută, se urmărește obținerea unui beneficiu material considerabil.

iar sprijinirea infracțiunii la regimul substanțelor narcotice este gravă și atunci când este analizată în ansamblul ei, autorul este pedepsit cu închisoare de la patru luni la șase ani pentru infracțiune la regimul substanțelor narcotice, în formă agravată.

(2) Tentativa de sprijinire a unei infracțiuni la regimul substanțelor narcotice, în formă agravată, comisă în maniera descrisă mai sus în secțiunea 4, subsecțiunea 1(1) se pedepsește.

Secțiunea 5. Definiții (1304/1993)

(1) Pentru scopul prezentului capitol, prin substanță narcotică se înțelege orice substanță narcotică la care se referă Legea privind substanțele narcotice. (374/2008)

(2) Pentru scopul acestui capitol, prin substanță narcotică foarte periculoasă se înțelege o substanță narcotică a cărei dozare improprie poate cauza

moartea, care poate cauza o vătămare a sănătății chiar și când este utilizată pentru o perioadă scurtă sau a cărei utilizare poate cauza simptome severe ale sevrajului.

Secțiunea 6. Confiscarea (875/2001)

(1) Următoarele se confiscă de către stat:

(1) instrumentele, materialele sau substanțele utilizate în comiterea unei infracțiuni cuprinse în prezentul Capitol sau obținute pentru acest scop, și

(2) bunurile menționate în secțiunea 4, subsecțiunea 2, chiar dacă fapta este considerată infracțiune la regimul substanțelor narcotice sau infracțiune în formă agravată la regimul substanțelor narcotice; măsura confiscării este dispusă împotriva finanțatorului, a celui finanțat ori împotriva amândurora, în solidar sau în mod individual.

(2) În alte cazuri se aplică dispozițiile Capitolului 10.

Secțiunea 7. Renunțarea la măsuri (673/2014)

În completarea dispozițiilor Legii procedurii penale și a altor dispoziții din acest Cod, se poate renunța la acuzațiile sau pedepsele pentru utilizarea substanțelor narcotice sau pentru alte infracțiuni conexe utilizării de substanțe narcotice, dacă fapta, analizată în întregul său, este considerată de mică importanță în raport cu tipul și cantitatea substanței, contextul în care a fost utilizată și alte circumstanțe. Se poate renunța la acuzații și pedeapsă și dacă suspectul sau făptuitorul a căutat tratament aprobat de Ministerul Afacerilor Sociale și Sănătății.

Secțiunea 8. Răspunderea penală a persoanei juridice (928/2006)

Dispozițiile cu privire la răspunderea penală a persoanei juridice se aplică infracțiunilor cu privire la narcotice, infracțiunilor calificate cu privire la narcotice, actelor pregătitoare pentru infracțiuni cu privire la narcotice, susținerii infracțiunilor cu privire la narcotice și susținerii infracțiunilor calificate cu privire la narcotice.

CAPITOLUL 50(a)

Infracțiuni la regimul alcoolului (641/2009)

Secțiunea 1. Infracțiuni la regimul alcoolului

(1) O persoană care, cu încălcarea Legii alcoolului sau a unei dispoziții date în baza acesteia,

(1) produce băuturi alcoolice sau spirtoase,

(2) importă băuturi alcoolice sau spirtoase,

(3) vinde, furnizează sau oferă în alte moduri unui terț băuturi alcoolice sau spirtoase,

(4) deține sau transportă băuturi spirtoase,

(5) deține sau transportă băuturi alcoolice cu scopul de a le vinde, ori

(6) deține sau transportă băuturi alcoolice produse sau importate în mod ilegal,

va fi condamnată pentru infracțiune la regimul alcoolului la plata unei amenzi sau la pedeapsa cu până la doi ani de închisoare.

(2) Tentativa de comitere a infracțiunilor menționate mai sus, în paragrafele 1-3, se pedepsește.

Secțiunea 2. Infracțiuni în formă agravată la regimul alcoolului

(1) Dacă infracțiunea la regimul alcoolului

(1) are ca obiect o cantitate considerabilă de băuturi alcoolice sau spirtoase,

(2) este comisă cu scopul de a obține un folos patrimonial considerabil,

(3) este comisă ca parte a activității unui grup infracțional, astfel cum este definit în Capitolul 6, secțiunea 5, subsecțiunea 2, organizat specific pentru comiterea extensivă de infracțiuni cu privire la alcool, (564/2015)

(4) presupune că băutura alcoolică sau băuturile spirtoase sunt distribuite, într-o manieră lipsită de scrupule, în rândul minorilor sau prin recurgerea la poziția de dependență a altuia,

iar atunci când este evaluată în ansamblul ei, se apreciază că infracțiunea este în formă agravată, vinovatul va fi pedepsit pentru infracțiune în formă agravată la regimul alcoolului cu închisoare de la patru luni la patru ani.

(2) Dispozițiile secțiunii 1 cu privire tentativă se aplică corespunzător tentativei de comitere de infracțiuni la regimul alcoolului, în formă calificată.

Secțiunea 3. Infracțiuni minore la regimul alcoolului

Dacă, luând în considerare cantitatea mică de băuturi alcoolice sau spirtoase ori celelalte circumstanțe conexe infracțiunii, se apreciază că infracțiunea este minoră atunci când este evaluată în ansamblul său, autorul este condamnat la plata unei amenzi pentru infracțiune minoră la regimul alcoolului.

Secțiunea 4. Definiții

(1) În acest Capitol, termenii „băutură alcoolică” și „băuturi spirtoase” au sensul prevăzut în definiția corespunzătoare din Legea alcoolului.

(2) Ceea ce se dispune în secțiunea 1, subsecțiunea 1, paragraful 1 cu privire la producția neautorizată de băuturi alcoolice sau spirtoase se aplică, de asemenea, procesării ulterioare sau îmbutelierii fără licență de băuturi spirtoase sau băuturi alcoolice produse în altă parte.

Secțiunea 5. Răspunderea penală a persoanei juridice

Dispozițiile cu privire la răspunderea penală a persoanei juridice se aplică în mod corespunzător infracțiunilor prevăzute în secțiunile 1 și 2 din acest Capitol.

Secțiunea 6. Relația dintre taxa de penalizare și creșterile obligațiilor vamale, pe de-o parte și infracțiunile cu privire la alcool, pe de altă parte (782/2013)

(1) Se poate renunța la sesizarea, ancheta penală, punerea sub acuzare și aplicarea unei pedepse în cazul unei fapte penale la care se face referire în secțiunile 1 și 3 de mai sus dacă se consideră că aplicarea unei taxe de penalizare sau majorarea obligațiilor vamale constituie o sancțiune suficientă. În analizarea cauzei se iau în calcul natura și gravitatea actului sau omisiunii, pedeapsa așteptată, cuantumul unei taxe sau obligații vamale în conexiune cu actul sau omisiunea, mărimea taxei punitive, cuantumul taxei punitive și al creșterii obligațiilor vamale, precum și alte consecințe posibile pentru contribuabil, ca rezultat al actului sau al omisiunii.

(2) Nicio acuzație nu va fi adusă într-un proces penal care are ca obiect infracțiuni prevăzute în secțiunile 1-3, dacă s-a impus deja aceleași persoane, în aceeași cauză, o taxă de penalizare sau obligații vamale. Cu excepția acestui caz, acuzații pot fi aduse și o hotărâre judecătorească va fi dată dacă, după ce taxa de penalizare sau obligațiile vamale au fost impuse, apar dovezi cu privire la circumstanțe esențiale necunoscute inițial, iar taxa de penalizare aplicată anterior în aceeași cauză a fost anulată printr-o decizie separată, pronunțată în baza secțiunii 3 din Legea privind taxa de penalizare și creșterile obligațiilor vamale.

CAPITOLUL 51

Infracțiuni la regimul piețelor de valori mobiliare

(753/2012)

Secțiunea 1. Abuzul de informații privilegiate (753/2012)

(1) O persoană care, cu scopul de a obține un folos patrimonial pentru sine sau pentru altul, cu intenție sau din neglijență gravă, profită de informații privilegiate cu privire la o valoare tranzacționată pe o piață reglementată,

(1) prin transmiterea sau cumpărarea unei asemenea valori în numele său ori în numele altuia, sau

(2) prin oferirea de sfaturi, în mod direct sau indirect, unei terțe persoane care cumpără sau transmite o astfel de valoare,

comite un abuz de informații privilegiate și este pedepsită cu amendă sau cu închisoare de cel mult doi ani.

(2) De asemenea, o persoană care utilizează informații privilegiate în legătură cu valori mobiliare supuse comerțului multilateral în maniera menționată în secțiunea 1 într-un astfel de comerț comite un abuz de informații privilegiate.

(3) Cele menționate în subsecțiunea 1 se aplică și unei valori mobiliare, cuantumul acesteia determinându-se în funcție de valorile menționate în subsecțiunea 1.

(4) Tentativa la o infracțiune intenționată se pedepsește.

Secțiunea 2. Abuzul calificat de informații privilegiate (753/2012)

(1) Dacă fapta de abuz abuzul de informații

(1) este comisă în scopul realizării unui profit deosebit de mare sau a unui avantaj personal considerabil,

(2) este comisă de făptuitor în condițiile în care acesta abuzează de poziția sa de mare răspundere, ca angajat sau reprezentant al registrului de valori, organizației pentru convenții, brokerului de valori, schimbului de valori, emitentului valorii sau al unei corporații care aparține aceluiași grup ori ca prepus al uneia dintre cele anterior menționate, sau

(3) este comisă într-o manieră deosebit de metodică,

și dacă abuzul de informații privilegiate este considerat agravat și atunci când analizat în întregul său, făptuitorul comite un abuz de informații privilegiate în formă agravată și este pedepsit cu închisoare de la 4 luni la 4 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea 3. Distorsionarea prețului pieței (753/2012)

(1) Persoana care, în vederea obținerii unui folos material pentru sine sau pentru altul, distorsionează prețul valorilor care sunt tranzacționate pe o piață reglementată sau în Finlanda, pe o piață multilaterală, comite fapta de distorsionare a prețului pieței și se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de cel mult 2 ani.

(2) Dispozițiile subsecțiunii 1 se aplică și în cazul unei tranzacții sau al altei acțiuni care implică o altă valoare decât cea menționată în subsecțiunea 1, dacă aceasta distorsionează piața de valori menționată în subsecțiunea 1.

Secțiunea 4. Distorsionarea calificată a prețului pieței (753/2012)

Dacă distorsionarea prețului pieței implică

(1) producerea de pierderi financiare extinse, sau

(2) o faptă de natură să conducă la slăbirea considerabilă a încrederii în funcționarea piețelor de valori

și dacă distorsionarea prețului pieței este considerată agravată și atunci când este analizată ca întreg, făptuitorul comite o distorsionare calificată a prețului pieței și se pedepsește cu închisoare de la 4 luni la cel mult 4 ani.

Secțiunea 5. Infracțiuni cu privire la informațiile piețelor de valori (753/2012)

O persoană care, cu intenție sau din neglijență gravă,

(1) în activitatea de tranzacționare profesionistă de sau în comerțul cu valori furnizează informații false sau înșelătoare cu privire la o valoare, sau

(2) nu oferă informații potrivite cu privire la o valoare, în conformitate cu Legea piețelor de valori (495/1989), fapt care este natură să afecteze valoarea respectivei valori sau oferă informații false sau înșelătoare cu privire la valoare, în exercitarea obligației de a informa care decurge din Legea piețelor de valori,

comite o infracțiune cu privire la informațiile piețelor de valori și se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de cel mult doi ani.

Secțiunea 6. Definiții (753/2012)

(1) Pentru scopul acestui Capitol, prin valori se înțeleg valorile reglementate de Legea piețelor de valori.

(2) Pentru scopul acestui Capitol, prin instrument financiar se înțeleg valorile și alte instrumente financiare descrise în Capitolul 1, secțiunea 10 din Legea serviciilor de investiții. (747/2012)

(3) Dispozițiile prezentului capitol cu privire la valori și instrumente financiare se aplică și valorilor și instrumentelor financiare care au fost cumpărate pe o piață reglementată sau multilaterală în Finlanda.

(4) Pentru scopul prezentului Capitol, prin informație privilegiată se înțelege informația definită în Capitolul 12, secțiunea 2 din Legea pieței de valori.

(5) Pentru scopul prezentului Capitol, prin distorsionarea prețului pieței se înțelege distorsionarea prețului pieței, astfel cum este definită în Capitolul 14, secțiunea 3 din Legea pieței de valori.

(6) Dispozițiile prezentului Capitol cu privire la transferul sau cumpărarea instrumentelor financiare se aplică și efectelor unui contract derivativ. Secțiunile 1 și 2 ale acestui capitol se aplică unui contract derivativ, indiferent dacă respectivul contract presupune transferarea bunurilor în cauză sau pentru o compensație în locul transferării.

(7) Pentru scopul prezentului Capitol, prin piețe reglementate se înțeleg piețele reglementate la care se referă Capitolul 1, secțiunea 2, subparagraful 6 din Legea comerțului cu instrumente financiare. (748/2012)

(8) Pentru scopul prezentului Capitol, comerț multilateral se referă la comerțul multilateral descris în Capitolul 1, secțiunea 2, paragraful 1, subparagraful 7 din Legea comerțului cu instrumente financiare.

Secțiunea 7. Dispoziții restrictive (753/2012)

Secțiunile 1-4 ale acestui Capitol nu se aplică comerțului public cu valori unde, conform reglementărilor adoptate în baza articolului 8 al Directivei 2003/6/EC a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea pieței (abuzul de piață),

(1) emitentul obține propriile acțiuni,

(2) o companie de servicii de investiții sau o instituție financiară stabilizează prețul instrumentelor financiare.

Secțiunea 8. Răspunderea penală a persoanei juridice (753/2012)

Dispozițiile cu privire la răspunderea penală a persoanei juridice se aplică în mod corespunzător infracțiunilor prevăzute în acest capitol.